

3 1761 04429 0310

PA
3902
A43
1893
v.3
pats.1

UNIVERSITY
OF
TORONTO
LIBRARY

~~EG~~
~~A 77~~
~~X 112~~

SUPPLEMENTUM
ARISTOTELICUM

EDITUM CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS III

PARS I ANONYMI LONDINENSIS IATRICA

PA
3902
A43
1893
v. 3
pars. 1

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MDCCCLXXXIII

Anonymus Londiniensis,
ANONYMI LONDINENSIS

EX

ARISTOTELIS

I A T R I C I S M E N O N I I S

ET ALIIS MEDICIS ECLOGAE

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

HERMANNUS DIELS

ADIECTAE SUNT TABULAE DUAE

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGH REIMERI

MDCCCLXXXIII

81476
7/3/07

AD FRIDERICUM G. KENYONEM EPISTULA EDITORIS

Iatrimon libellus cum nunc in lucem prodit quem prius salutet quam TE, vir optime, qui cum de Aristotele ipso tum de Aristotelico hoc volumine unice sis meritus. quod simulatque ante duos fere annos ex Aegypto in Museum Britannicum transvectum est, ubi nunc extat numero CXXXVII, TU quamquam multis et gravissimis negotiis paene oppressus, statim lacera fragmenta explicare, levigare, ordinare coepisti, tum scripturam et difficilem per se et saeculorum iniuria misere oblitteratam legerē, conexus rimari, lacunas supplere, denique libri in dies magis crescentis materiam intellegere, aetatem constituere, fontes expiscari. quae omnia tam incredibili celeritate ac sollertia perfecisti, ut iam mense Aprili MDCCCXCII viris doctis libri recentis formam et indolem breviter sed accurate exponere posses.¹ iam tum recte intellexisti, vir doctissime, priorem partem voluminis, quae in antiquorum medicorum memoria continetur et iterata Aristotelis mentione est insignis, excerptam esse ex Menonis Aristotelei Iatronicis. qui nuntius ut alios ita me commovit. nam cum Aristotelicis litteris novum monumentum accrescere tum Doxographorum quaestionibus olim desertis novum quasi pabulum offerri sensi. itaque quae ex Musei penu TE quasi promo condo prolata erant, summa me expectatione replebant. quam augebant duae prioris partis eclogae, quas FRIDERICUS BLASSIUS, vir eruditissimus, e Britannia redux peramice mecum communicaverat. quibus dum acrius incumbo, vidi sine totius voluminis contextu singula recte intellegi non posse. ita in dies vehementius editionem totius voluminis a VOBIS desiderare coepi. sed quaerenti mihi et instanti TU respondisti nihil eiusmodi aut abs TE aut ab aliis parari

¹ *Classical Review* VI (1892) p. 237—240.

ac sero, si umquam, fore ut huic desiderio satisfaceret. simul tamen, ne istius nuntii tristitiam nimis aegre ferrem, eximia benevolentia apographum TUA manu confectum in meum usum commisisti. acceptum volumen tractare, retractare, emendare, supplere meo Marte coepi, qui labor etsi difficillimus erat, tamen quo magis minui videbam fenestrarum numerum, eo maior erat in dies spes restituendi omnia. sed ne solus thesauro incubare viderer ut avarus, iam in publicum edendi consilium ortum est. quod cum Tu probasses adiutoremque operis Te obtulisses, venia ab E. MAUNDE THOMPSON, summo bibliothecae praefecto, viro doctissimo et humanissimo, facile impetrata institutum opus iam intentius promovere coepi, et quod privatim primo susceperam, iam Academiae nostrae auctoritate promulgare visum est, cuius Supplemento Aristotelico tam insigne monumentum deesse fas non erat.

Interim Tu nostram iam tamquam TUAM rem gerere, papyrum paene cottidie excutere, nostras coniecturas religiose conferre cum exemplari, TUA invicem supplementa mittere et acute excogitata et coram ipso teste probata. sic etsi aemulo illo studio labor incredibilem in modum procedebat, tamen amicissimi hominis patientia et benevolentia abuti videbar, si diutius Tuis oculis videre pergerem. ergo postquam quae ex supplenda altera voluminis parte subnata erant studia Erasistratea et Stratonea absolvi¹, Londinum petii ac per mensem insolita caeli serenitate adiutus totam papyrum studiose perlustravi et in eius conspectu supplere quae hiabant studui. nam sic tenuissimis litterarum umbris, quae vix cerni nedum describi accuratius possint, ad restituenda verba uti licebat. hic vero etiam plenius Te admirabar, quantum oculis valeres ac mentis illa divinatione, quae caliginem scripturae tamquam face praetenta illustrat. sciant enim, qui talia studia non ipsi experti sunt, plurima quae nunc sine ullo dubitationis signo in hac editione leguntur, plane obscura et inexplicabilia fuisse, donec sententia felici coniectura inventa simul lectionem aperiret. ergo laboris difficillima et fructuosissima pars posteriores plane lateat necesse est; nam secundus lector munitam quodammodo et expeditam viam inveniet. sic igitur ego ductus a Te sensim fallacissimae scripturae assuefactus ultro pedem proferre ausus sum. quare TUA sunt merito non solum ea quae ipse explicuisti, sed etiam quae explicare me docuisti.

¹ *Über das physikalische System des Straton* (Sitzungsberichte der Berl. Akad. 1893 p. 101—127).

Inveni illam papyrum vitris diligenter inclusam et in undecim tabulas commodè divisam, quarum conspectum subiungo.¹

Qui singulas nunc in manus sumet tabulas, forsitan dubitet de ordinis veritate, quem Tu restituisti egoque usu probatum inveni. at Tibi praeter posticae scripturae indicia, de qua postea loquar, ampliora ac magis continentia fragmina voluminis olim praesto fuerunt, quae postea demum forfice sunt discissa in commodioris usus partes, quibus in diversas tabulas translatis quae olim cohaerebant dirempta sunt.² etiam ceterae paginae aut nunc coniunctae servantur aut, si paucas excipias, manifesta prioris conexus retinent vestigia. sed singillatim haec persequi is tantummodo poterit, cui vitris sublatis ipsas chartas examinare licebit. opto vero, ut Tu qui huius papyri fata ab initio cognovisti, aliquando huic desiderio satis facias.

Papyri
descriptio

Voluminis quantum nunc restat longitudo, si partes contextas cogites, est trium fere metrorum ac dimidii, latitudo (altitudo) XXIII fere centesimarum. plagularum singularum, ex quibus papyri corpus conglutinatum est, commissuras vidi XIX, quae quinque fere denis centesimis inter se distant. sed veri simile est paulo plures fuisse, ut paulo plus quam *scapum*, quem Pini^{us} (N. H. XIII 77) vicenis plagulis constare dicit, complevisse librarius videatur. ceterum scripturam commissuris plagularum nequaquam impeditam esse omnino hodie constat et hoc exemplo confirmatur.

Ordo
paginarum

¹ tabula	I	continet	paginas	(columnas)	I	II	III
-	II	-	-	-	IV	V	VI VII
-	III	-	-	-	VIII	IX	X XI
-	IV	-	-	-	XII	XIII	XIV XV
-	V	-	-	-	XVI	XVII	XVIII
-	VI	-	-	-	XIX	et	XX
-	VII	-	-	-	XXI	XXII	XXIII XXIV
-	VIII	-	-	-	XXV—XXVIII		
-	IX	-	-	-	XXIX	XXX	XXXI
-	X	-	-	-	XXXII	XXXIII	XXXIV XXXV
-	XI	-	-	-	XXXVI	XXXVII	XXXVIII XXXIX

² ex scissuris haec olim cohaesisse apparet extrema tabularum:

tabulae	I	et	II	coniunctae	fuerunt	paginis	III	et	IV
-	III	-	IV	-	-	-	XI	-	XII
-	V	-	VI	-	-	-	XVIII	-	XIX
-	VI	-	VII	-	-	-	XX	-	XXI
-	VII	-	VIII	-	-	-	XXIV	-	XXV
-	VIII	-	IX	-	-	-	XXVIII	-	XXIX
-	IX	-	X	-	-	-	XXXI	-	XXXII
-	X	-	XI	-	-	-	XXXV	-	XXXVI

Paginae (sive columnae) litteris completae servantur XXXIX, ultima semiplena; intervalla vacua, binarum fere centesimarum, extremus tamen margo dexter, ubi librarius substitit, duplo maior. versuum numerus in singulis paginis a quadragenis quaternis sensim auctus est finem versus usque ad undesexagenos. summa versuum, computatis etiam quos supplevi versibus, sed omissis, si qui inter versus aut extra additi sunt, est MDCCCX; quibus si addas fragmenta posticae, fiunt MDCCCXXVII. unde apparet quantum reliquum sit a iusti voluminis ambitu, cum praesertim ipsi versus legitimi stichi mensura (XV syllabarum) sint minores. nam XIII fere syllabarum (i. e. XXX fere litterarum) modulo continentur. initium voluminis non servatur. neque tamen ea iactura plus quam una vel duae paginae perierunt, quantum ex Prooemii superstitis natura coniectari potest. periit igitur etiam titulus libri cum auctoris nomine. quod si quis in inscriptione IV 18. 19 invenire voluerit, non invidebo; ego quid sentiam, infra p. XVIII aperiā.

Fragmenta

Praeter maiora fragmenta, quae olim incerta sede fluctuabant, nunc autem omnia a TE partimque a me in rectum ordinem restituta sunt, nonnulla frustula vaga servantur, quae editioni adiunxi sperans fore ut haec quoque forte fortuna aliquando corpori reddantur. his minutis fragmentis (III—XII) duo praefixi paulo ampliora, quae manu librarii in postica addita sunt. nam ut ipse liber iusto ordine i. e. in antica parte scriptus est, ubi secundum U. WILCKENII egregiam observationem fibrarum striae cum versuum lineis eandem directionem tenent, ita fragmenta illa in postica posita sunt, quae fibris contrariis facile agnoscitur. quae fragmenta cum pertineant sine dubio ad eam disputationem, quae in extrema pagina XXXIX non tam clauditur quam abrumpitur, cumque laborantis librarii haud obscura signa praebeant, conieci¹ propterea suppleta esse, quia cum ulteriora in exemplari magis magisque corrupto legentis laborem fallerent, illa sola aliquatenus enucleari possent. etiam antea exemplaris condicionem tristiores fuisse veri simile est, ut oblitterati apices oculis librarii vix ac ne vix quidem exciperentur. qua re excusatur aliquo modo illius incredibilis neglegentia, quae usquequaque cernitur. tot supplementa sunt inter versus et in margine, tot liturae, tot hiatus verborum et sententiarum. sed de his postea accuratius.

¹ *Über die Excerpte von Menons Iatrika in dem Londoner Papyrus 137* (Hermes vol. XXVIII) p. 410.

In postica praeter ea quae ipse librarius supplevit praeceptum me-
diei invenitur rudi calamo eoque recentiore exaratum, ut possessorem
voluminis id aspersisse credas; tum scholastica exercitatio, quam in
postica tabulae II aliena (saeculi tamen II p. Chr.) manu scriptam legi-
mus. est epistula M. Antonii triumviri, quae incipit: Μάρκος Ἀντώνιος
αὐτοκράτωρ | τριῶν ἀνδρῶν δημοσίων πραγμάτων | ἀπὸ καταστάσεως τῷ Κοινῷ
τῶν ἀπὸ (sic) τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων χαίρειν. Καὶ | πρότερον ἐντυχόντος μοι ἐν
Ἐφέσῳ | Μάρκου Ἀντωνίου Ἀρτεμιδώρου τοῦ | ἐμοῦ φίλου καὶ ἀλείπτου κτλ.
integram epistulam Te mox editurum esse pollicitus es'. praeter haec
igitur duo calamorum posteriorum pericula cetera omnia unius librarii
manu perscripta sunt tam contextus verba quam quae correctae supple-
tave sunt.

Epistula
Antonii

De aetate librarii controversia est, de qua dixi *Hermae* l. c. p. 411.
ut enim Alexandri Philaethis crebra mentione circa Christi natalem
alter terminus fixus haeret, ita inferior vacillat. assentior tamen Tuae
sententiae, vir peritissime, qui scripturam altero saeculo haud posteriorem
esse asseveras.² cum enim litterae sint similes primae potissimum quae
exaravit VESTRI Aristotelis manus, tum siglorum forma, ut idem Tu
recte monuisti, simillima. neque enim universa ratio discrepat et octo
notae plane eadem (γάρ, ἐστίν, εἶναι, κατά, μέν, παρά, τῶν, -ήν). quodsi
minutias formarum rimeris, etiam antiquiora videantur Iatricoῦ com-
pendia quam Aristoteleae.³

Librarii
aetas

Compendiorum autem in hoc volumine duo genera inveniuntur: unum
liberum omnibusque sedibus concessum quod *siglorum* voco, alterum ex-
tremis versuum vocabulis reservatum *compendiorum*, quae proprie dico.
ac sigla quidem tabula priore huic editioni adiuncta illustravi, de com-
pendiis vero finalibus haec habeto:

Compendia

— lineola transversa superscripta quamlibet terminationem significat velut $\overline{\text{χουφότερ}}$
(χουφότερα), $\gamma\epsilon\overline{\nu}$ (γέννεται, γενομένης, γενομένην), $\mu\epsilon\overline{\lambda\omicron}$ (μυελός), $\lambda\alpha\mu\overline{\beta}$ (λαμβάνο-
μένη, λαμβάνεσθαι sim.)

significat $\tau\eta\overline{\nu}$ velut $\alpha\epsilon\overline{\varphi\alpha\lambda}$ (αεφαλήν), $\tau\rho\overline{\varphi}$ (τροφήν)

α	superscriptum	αν
ο	-	ον
υ	-	ου aut ους
ω	-	ως aut ων

¹ *Classical Review* l. c. p. 237.

² *Classical Review* l. c. p. 239.

³ nam si directae et simplices formae ex flexis et compositis originem duxerunt (id
quod in nonnullis notis demonstrari potest cf. Lehmann *Tachygraph. Abkürzungen* Leipz.
1880 p. 102. 105), hic scriptor genere antiquiore usus est quam Aristotelis.

tum liberiore ratione: δ $\alpha\nu\alpha$ ($\alpha\nu\alpha\delta\omicron\sigma\iota\varsigma$ vel $\alpha\nu\alpha\delta\omicron\sigma\tau\epsilon\nu$ XXV 19. 25), σ $\alpha\nu\alpha\delta\omicron$ ($\alpha\nu\alpha\delta\omicron\sigma\epsilon\omega\varsigma$ XXV 14), μ $\alpha\nu\alpha\theta\upsilon$ ($\alpha\nu\alpha\theta\upsilon\mu\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$ VI 32), α $\sigma\pi\epsilon\rho\mu\alpha\tau\iota$ ($\sigma\pi\epsilon\rho\mu\alpha\tau\iota\kappa\omicron\iota\varsigma$ XXV 43) η $\alpha\iota\sigma$ ($\alpha\iota\sigma\theta\eta\tau\acute{\omicron}\nu$ saepe) α $\alpha\iota$ ($\alpha\iota\kappa\omicron\upsilon\sigma\tau\alpha\nu$ XIV 44), α $\eta\eta\epsilon\mu\omicron\nu\iota$ ($\eta\eta\epsilon\mu\omicron\nu\iota\kappa\omicron\upsilon\varsigma$ XVI 38), λ $\nu\omicron\sigma\omicron$ ($\nu\omicron\sigma\sigma\omicron\lambda\omicron\gamma\epsilon\iota$ XI 41), χ $\tau\upsilon\chi$ ($\tau\upsilon\chi\lambda\alpha\sigma\tau\epsilon\nu$ XXIV 36)

Scriptura

De ipsa scriptura hoc dico, quod uni cuique autotypo nostro inspecto oculis videre licet, librarium non artificem fuisse libros mercede scribere consuetum, sed hominem medioeriter doctum, qui exemplar sive situ sive tritu corruptum in usum privatum describeret. eiusdem generis plerosque libros esse, qui nunc in Aegypto inveniuntur, et olim dixi¹ et nunc post tot tamque egregia inventa etiam confidentius assero. itaque cum duplex fuerit ut apud nostrates ita apud antiquos litteratura, una pulehra et antiqua illa titulorum, qua *antiquarii* qui recte dicebantur libros Sosiorum vel Atticorum iussu affabre scribebant sive pingebant, altera vulgaris et *cursiva*, qua vulgus epistulas, commentarios, quidquid privato usui destinatum erat, currenti calamo conscribebat sive conscribillabat: homines docti qui librum descripturi erant cum vulgari genere uti nollent, artificioso nescirent, utrumque miscebant. talis est scriptura *semicursiva* eorum qui Aristotelis r. p. Atheniensium exaraverunt, talis huius hominis qui conatus est (neque enim perfecit) in suum sibi usum Iatrica haec describere. ergo litteratura ista etsi ex cursivi generis levitate adspirat ad grandius illud, tamen parum accurate et distincte formatur, ut saepe immo plerumque incertum sit, utrum τ an υ , λ an α , $\lambda\lambda$ an μ , ν an $\alpha\iota$, γ an τ , α an ε vel \omicron etc. voluerit scriptor. hinc maxima legendi difficultas oritur. praeterea fluctuant ipsae formae relabente subinde librario in vulgare genus. velut praeter α sollemnem formam cursivam illam α non raro adhibet, ut $\alpha\alpha\iota$ an $\acute{\omega}\varsigma$ scriptum sit plus semel haereas. inprimis cursiva utitur in eis quae vel supra vel extra versus supplet et in compendiis finalibus. quae cum ita sint, tutissimum erat volumen totum lucis arte fideliter expressum lecturis ante oculos ponere, quod Vos, viri illustrissimi, in Aristotelis et Herodae autotypis egregio eventu fecistis. sed quod Tu mihi quaerenti olim praedixisti, re expertus sum: condicio papyri et inprimis subfuscus eius color obstant, quominus imago satis clara fiat. tamen eiusmodi *autotypum* editioni deesse nolui, ut scripturae saltem genus et ordo specimine cognoscantur. interim

¹ *Über die Berl. Fragm. der Aristoteles* (Abh. der Berl. Ak. d. W. 1885) p. 7 sq.

typis, quatenus fieri poterat, papyri imaginem repraesentavi, qua in re fidei magis quam pulchritudini studuisse me confiteor. ceterum fore spero ut ex autotypo periti aetatem scripturae certius definiant. ego enim a palaeographiae scientia inprimis papyrorum, qua TE potissimum niti par est, alienum me esse sentio. video tamen cum orthographiam universam tum memorabile illud τὰτό fere constanter pro ταὐτό positum TUAE sententiae favere. nam cum morem intra duo illa saecula, quae dividuntur ut cardine Christi natali, se continere satis constare videtur.²

Orthographiae autem haec genera describam:

Orthographica

ε̄ pro ī longa tum in usu fuisse librariis constat cum ex aliis monumentis tum ex Herculanensibus voluminibus. ipsi quoque auctores huius aetatis non aliter scripsisse videntur, ut recte in Philodemi editionibus talia servantur. sic hic scriba paene constanter ζεινεῖν, φρενεῖταις, πειμελή, πείνειν, πείπταιν, λείαν, ἡμεῖν per diphthongum exaravit, quae servavi; vitiose semel κοιλειῶν XV 19, inconstanter εἰνῶν XVII 30, postea 31. 35 ἐνῶν posuit; itemque μιῖς iuxta ἐπιμειῖς, ἐπιμειῖθέντος, χιμῶνα iuxta χιμῶνος; minus saepe contraria ratione peccavit ἡμῖς, ἐπί (i. e. ἐπει), ἐπισάκτωι, ἀπολίπessθαι (praes. XXVI 48 c) ἀπολιτῆθῆναι XXVII 39 alia, quae commodo magis quam rationi consulens nostro usui accommodavi.

ε̄i pro η̄i apparet in παρειρήσθαι III 30 et ἀφειρημένων XXXIII 3, qui mos cum etiam in Herculanensibus voluminibus observetur³, tamquam aetatis signum servandus videtur.

η̄ pro ε̄i raro exhibetur: XVII 6 ἐκαγῆγον, XXXIII 39 πλῆγονα (cf. XX 11 n.), illud quoque primae Caesarum aetati conveniens⁴.

ε̄ pro simplici ē habent βαρεῖα (i. e. βαρέα) XXXII 20, παχεῖα (παχέα) XXXV 32 (cf. Blass-Kühner Gr. I 1, 445 n. 3).

ε̄o in augmento verbi αἴζειν pro η̄o retinui XIII 33, ubi vide quae adnotavi et praeterea Blassium *Ausspr.* p. 44¹⁴¹).

ω̄ pro o scribitur XI 22 et XVIII 9 Κρωτωνιάτης, itemque πώρωω (XVI 40. XXI 24. XXX 44). cognata, sed incerta κόρωος XIV 41 et ἀνώδωσις XXVI 24. de οἰνοδόωτης dixi ad XXIV 31. merus error πολυτροφότεροι XXXI 18 (cf. v. 8. 9. 19). dubitavi an eodem pertineret θηρωται XXXIII 29 i. e. θηρωταί, si vulgaris haec agnoscitur (non scriptoris, at librarii) forma iuxta θηρευταί. quodsi haec explicatio probetur, forsitan etiam XXVIII 12 νεχομφωμένη plebeia forma pro νεχομφευμένη inlata videatur⁵.

¹ *Classical Review* I. c. p. 239.

² cf. auctoritates, quas *Hermæ* I. c. p. 411¹ attuli, et F. Blassius *Ausspr.*³ p. 77 sq. addo aetatis inferioris exempla ex Pap. graeca Berol. n. 6867 (anni 85 p. Chr.) quae nuper edita est in *Aegypt. Urkunden d. Mus. z. Berlin* VI (1893) n. 183, 3 έατοῦ v. 6 έατῆ v. 29 έατῆς; v. 5 corrige έατῆς (alterum documentum interiectum v. 10—27 servat formas vulgares έατοῦ κατ.) et ex P. 7206 (n. 197, 5. 22, fasc. VII, anni 17 p. Chr.) έατῆς et έατοῖς. ceterum Londinensis papyri librarius έατοῦ κατ. plene semper scripta praebet, quia crasis (secundum Wackernagelii explicationem *Kuhn's Z.* 1893 p. 7) hic magis latet. fortasse memorabile est XVIII 38 ΑΤΟΣ i. e. άτός, ό άτός legi (superscripto tamen υ).

³ cf. Blass *Ausspr.*³ p. 46¹³⁰. Mahaffy, *Petrie Pap.* II p. [19] B 13. [21] 3. [28] 11.

⁴ cf. Blass I. c. p. 59 sq.

⁵ de his 'dicatalectis' videatur Lobeckii erudita dissertatio in *Rhematico* p. 199—205 et *Theophrastea* nostra (Berlin 1883 Progr. n. 64) p. 12 sq.

Iota adscriptum tum plane obmutuisse omnium monumentorum testimoniis evincitur. inde vulgo omittitur non solum in privatis libris et titulis, sed etiam publicis. cuius rei lepidum exemplum exhibet Anaxenoris Magnesii titulus, qui propter litterulam illam civitati ignorantiae signum inussit. testimonium Strabonis XIV p. 648 ipso titulo nuper a F. Hillero de Gaertringen, v. d., feliciter reperto luculenter confirmatum est: ΑΥΔΗ illud famosum in lapide nunc Berolinum transvecto iota caret. Iatrico librarius a Magnesium negligentia satis sibi cavit. nam in dativis fere constanter adscriptum est, at; quod mireris, eadem constantia in coniunctivis omissum. hoc casui tribuere nemo audebit, cum praesertim idem in antiquis titulis maxime Doriensibus usu venire notum sit. post Boeckhii et inprimis Ahrensii observationes (Dial. dor. 295) res trita, nec eam ratione carere viri linguarum periti docuerunt. sed de dialecticis postea. addo in aliis velut τᾶντι et τᾶντη antiquam inconstantiam etiam hic apparere; quam differentiam aut adscripto aut subscripto iota sine incommodo repraesentat nostra editio.¹

Elisionem et erasim vocalium vitat librarius etiam in particulis, sed inveniuntur ὃ ἐν sim., ἀμφ' αὐτά, ταῦτ' ἐροῦσι, καί, κάπορεϊ, τάρπαλιν, τοῦναντίον, τᾶλλα.

¶ paragogicum ut tota antiquitate ita hic quoque mira inconstantia et positum est et omissum. equidem ullam normam obtinuisse extra hiatus venatores praefraete nego. nimirum operae pretium vix esse videbatur sonum levissimum accurate semper exprimere. ita etsi in hoc volumen cadit, quod in omnes antiquos scriptores, v etiam ante consonantem saepius poni quam noster i. e. Byzantinorum posteriorum canon permittit, tamen mira inconstantia hic librarius utitur. confer ὀνόμασι προσχρόμεθα et κομίζουσι τοιούτους et ἀποτελοῦσι· παρά et ὅσι, νοσάζουσιν et λέγουσι δέ cum διετήχεν περι vel ἔσχεν φρενεῖτις vel καταλείπουσιν ψυχῆς vel ἔστιν τεταχμένα vel ψῆσιν δέ vel λαμβάνουσιν γάρ; iterum μεταβάλλουσιν ἢ vel σόμασιν ὧς vel ἐνυκλῶσιν αὐτοῖ καὶ λέγουσιν ἐκεῖνο cum χωρήσῃσι εἰς vel ἐροῦσι ἀπό vel περιέχουσι | ὅσπερ οἱ vel προήλθε· ὑπέλαβεν γάρ — nihil credo regulae vel consuetudinis invenies, nisi quod semel πιστοῦσι ἀπό XXXV 7 addidit nasalem. in solvendis compendariis formis ἐ(στίν) et φ(ησὶν) semper plenas formas exhibui (secutus librarii exempla III 15. VIII 12. XIV 12).

Eadem nasalis soni debilitas cernitur in aliis formis velut πάλα νόσους VI 36 et XVIII 5 (cf. Lobeckii Phryn. p. 284); sed etiam in πάλα ἐνποιεῖται XVII 20. verum haec res latius patet. nam cum scribit VIII 33 δι' ὑπερβολῆς καταψύξεως manifestum mihi videtur ὑπερβολῆς καταψύξεως assimulatam, tum sonum leviores elisum esse. nam paria sunt XII 5 χολή(ν) καὶ et XVII 19 μί(ν) καὶ (hoc tamen ab ipso scriba correctum), simile XXXI 44 κατὰ ἀφαίρεσιν(ν) [γίνεται]. ex simili assimilatione natum videtur XVI 11 ἐξ | σαρκός, cf. ἐξ Ζέας C. I. A. II 793 f, 54 et ἐξυρίας (= ἐκ Συρίας) Philod. d. sign. c. 2, 18.

De assimilatione cum locutus sim, monendum est aequalium more interdum enolliri sonum x ante o et liquidas ἐγ δὲ XXXII 47, ἐγ μέντοι V 10, ἐγ μὲν XX 7, ἐγ λόγωι XXI 27, ἐγλανθάνει XXXIV 50. sed raro: paulo usitatus est contrarium, ut assimilatione omissa scriptum sit ἐνκέφαλος, συνπληροῖ similia.

Aegyptiorum dialectum in aspiratis maxime laborare et ex papyris cognoscitur et ex Macedoniae indole facile explicatur. hic tamen scriptor ut paulo cultior homo non saepe peccavit: πρόθη XXXVII 52 ipse correxit superscripto τη, καθάρρους VIII 44 excusatur proximae syllabae natura velut xαθ' εὐθωρίαν XVI 24, ubi alterius syllabae aspirata priore infecit. contra plane conversa est aspiratarum sedes in τεθουζέναι XIV 34 (pro τετευχέναι), quod in nota explicavi.

Venio ad geminorum consonantium compendia. pinguiore enim pronuntiatione per totam graecitatem factum est, ut simplici liquida efferrentur quae duplici legitime scribuntur velut ἐναλάττειν, βάλειν sim. cuius generis sunt huius συστέλονται XXIX 3. 5. 21

¹ negligentiae tribuo, si forte ῥάδιος scribitur vel abundanter οὔτωι vel τηιζόμενον vel τοιούτῃ (nomin. XII 36, XXXII 4) vel ἐλάσσωι. nam hoc quidem XXXII 35 ipse librarius correxit. contra σῶζειν, θνήσκειν, similia consulto scripsit sprete eruditiorum doctrina.

(partim correcta), porro μεταβάλλειν XXIV 28 (correctum), denique πεσόμενον XXXIV 44 (quod est πεσόμενον). in ρ soni duplicatione velut in ἀπορρεῖν antiquitas fluctuabat et pronuntiatio et orthographia. hinc etsi vulgaris mos obtinet, inveniuntur tamen in hac papyro καταραμμένον XXII 29 et ἀπορεῖ XXVI 41, ἀπορεῖν (ib. 48 f.). haec diligenter servavi, cum Aristarchus quoque simplicem ρ commendaverit.

ζ pro σ XXIII 40 καταζβέννυσθαι ut in titulis et in Herculaneis, sed raro omnino invenitur.

δ pro σ invenimus in ὁδμή XXXIV 38 (at ὁσμή XXXVIII 17) et ὁδμᾶσθαι XXXIII 19. XXXIV 48.

Quae ultimo loco tetigi, sponte traducunt ad ionicae dialecti vestigia, Dialectica quae ex scriptoris eiusve auctoris patria derivanda esse conieci *Herm.* l. c. p. 414. nam ionica sunt ἀπουσία (*detrimentum*) XXXII 24, εἴνεκα V 23, κεῖνος post consonantes XXIV 32, XXV 28 (cf. XXXVII 40), δένδρος, δένδρους, δένδρει, δενδρῶν (cf. Index verborum), σκιδνασθαι XXXIII 35 (26). glossa (nescio cuius dialecti) est καιάτας XXXVI 57 (cf. Index v.). ad atticismum pertinent περιττωμα VIII 5. XII 10. XVI 20. XVII 45. XVIII 1, περιττώτερος XII 20; περιττώσεις XX 9. cum διαλλάττον XXV 45 et ἡττον XXXVIII 40 posterioris sint partis, coniei non licet atticum hunc colorem ex Menoniis translatum esse, nam tenuia sunt etiam alibi vestigia atticismi velut ὥς praepositionis usus, ὥς ὁμοίως similia, de quibus in *Hermae* l. c. p. 412 breviter sum locutus. sed oratio in universum abhorret a cultiore illo rhetorum studio et multa insunt vulgaria, volut XXIII 11 λαλήσομεν περὶ τῆς διοικήσεως, quod Phrynichus Bekkeri p. 51,3 vituperat², αἰσθῆναι saepe pro ἐνεχθῆναι, συνεσταμένον, καταχθέντες (pro καταγέντες), quo tamen etiam Aristoteles usus est d. part. anim. A 1 p. 640^a22, tum καταισθάνεσθαι passive (XXXII 5), ἐκφύειν intransitivo (XXV 3) et praecipue in praepositionibus et particulis, in quibus Graeculorum insecitia maxime conspicua est; cf. Index verborum s. ἐπί, περί, τοι, γάρ τοι, τοιγάρτοι, οὐ μὴν δέ, ὥς ἂν, καί—δέ alia.

Interpunctum est a librario diligentius quam aequales consueverant, Interpunctio quattuor enim invenias distinguendi genera. primum erasso puncto finis imponitur periodo XXXI 25, quod est singulare. legitime autem spatia vacua adhibentur, aut minutum (i. e. * huius editionis), quo membra periodi sive enuntiata minora dirimuntur, aut amplius (i. e. * *), quo maiora enuntiata vel periodi finiuntur. huic autem spatiorum signo, quod est inter versus, respondet duplex item extra versus positum a sinistra. nam initio versuum minore spatio (*) diremptorum praetexti solet paragraphus obelo similis (—), itemque maioribus spatiis respondet diple (—).

¹ singulare, si recte explicui, ἐκδων (i. e. ἐξ ὧν) XXV 18 not.

² cf. Apollodorus Poliorcet. p. 137, 4 ὑπελάλησα (sub Hadriano).

quantum denique genus iungitur fere diplis, ἐκθεσιν dico, qua capitum singulorum initia litteris versuum primoribus sinistrorsum expositis facilius in legentium oculos cadant.¹ ceterum totius rationis (quam utinam librarius constantius adhibuisset) quanta sit utilitas ad libri sententias sive intellegendas sive supplendas suapte sponte intellegitur. quare huic rei nobis maxima impensa est cura.

Versuum
descriptio

Etiam illud magnopere interest eorum qui supplendi negotium susceperunt, ut versiculorum exitus sedulo notentur, cum praesertim in hac sede liberiore compendiorum genere usus sit librarius. omnino hoc tenendum est, quod non semper recte ab editoribus observatum vidi, inde ab Alexandrina aetate versiculos dirimi syllabatim. quod, etsi nusquam usus est in fugam vacui angulo illo, qui in Hyperideis et Herculanensibus voluminibus conspicitur, accurate tamen semper librarius observavit. perrara sunt illa VIII 2. 3 φαίνεται π[ρ]ὸς et XII 8. 9 Δέξι[π]πος. in duplicibus tamen consonantibus hic, ut aequales², variat aut αἴσ[θ]ησιν. εἰρώσ[τ]ων, ἐδεσ[τ]ῶν, ἀσθενέσ[τ]εραι, ἴσ[χ]οντες dirimendo, aut Ἐρασ[τ]ρατος. συ[σ]τολ[ᾶ]ς, μυ[κ]τή[ρ]ας. illud tamen commodius visum, ut vel Ἀσ[κ]ληπιάδης eum scripsisset, x post σ addere quam λ litterae praescribere mallet.

Librario omissa
vel addita

Morem indolemque librarii scrutanti non omittenda est ea negligentia, quae in omittendis litteris, syllabis, verbis, enuntiatis versatur. quae partim ipse correxit (neque enim quisquam praeter eum diorthotae munere functus est), partim nobis supplenda reliquit. atque illa quidem [] signo, haec < >. innumera huius negligentiae exempla velut ἀνάδοσ (ἀνάδοσις), ἐμ[η]γ[α]το (ἐμ[η]γανήσατο), συνεσ[τ]αι (συνεστάναι), ποιλα (ποικίλα), βα[τ]τρα (βαρύτρα), νοσο[π]ε[ι]ν (νοσοποιεῖν),³ ἀποι[κ]ι[τ]αι (ἀποικιεύ[τ]αι), τουποδε[ι]γματι (τοῦτο ὑποδεῖγματι). non minus frequenter dittographias omninoque abundantias commisit. et dittographiarum quidem prius vocabulum delere solet velut XIV 20 σταν, quod ego in delendis supervacaneis (quae signavi []) secutus sum. delendi autem tria genera adhibet: lituram digitis madidum atramentum abstergentibus factam, puncta superposita, lineam transver-

¹ quantum hoc genus in membranis inde ab antiquissimis quinti saeculi usque ad XIII interdum inveniri notum est (cf. Gardthausen Palaeogr. p. 275/6). ipse nuper eiusmodi codicem usurpavi Philonis Academiae Petersburgensis XX A a 1 chart. s. XIII/XIV fol. min., ubi post capitis exitum versus proximi initium rubro exponi solet.

² cf. Blassius ad Hyperidem p. IX.

³ νοσο[π]ε[ι]ν XIII 23 singulare est ut στοιχείων XIV 41 et εἰσπνομένου XXIII 25 pro εἰσπνεομένου.

sam. memorabile mihi videtur singulare abundantiae genus, quod nescio an ad indolem hominis pernoscendam faciat plurimum. ut si legimus XXXIV 44 οὐ πιθανῶς δὲ οὐδ' οὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν πρὸς αὐτόν, nihil haeremus. at delevit ipse librarius πρὸς αὐτόν, scilicet quia non erat in exemplari, sed ex supervaeco ultro additum. eadem religione XXXVIII 3 τὸν αὐτόν καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ γιγνόμενοι κατατάσσονται τῷ σώματι delevit κατατάσσονται τ. σ. quae e loci contextu ariolatus contra exemplar addiderat; et sic saepe.

Talia non sunt operarii vix sensum curantis et digito syllabas Librarii
indoles exemplaris carpentis, sed paulo liberioris hominis, qui tota enuntiata excipere et extrema deficiente memoria cogitando supplere consueverit. itaque exarasse haec crediderim adulescentem aliquem medicinae studiosum, qui in suum sibi usum hanc isagogen describeret. de medicinae eius scientia nolo quidquam detrudere, quamquam caput et ventrem confundere (VIII 14) non cuiusvis est. at in philosophia plane hospes esse videtur, si modo ἐντρέχεια animae illa, quam in prooemio compluries iacet, Aristotelica est ἐντελέχεια.¹ neque casu factum videtur, quod ubi iterum animae mentio iniecta est XXXI 42 sqq., filum disputationis interrumpitur. scilicet librarii scribunt, ut ait Hieronymus, *non quod inveniunt, sed quod intellegunt*. obscuratis igitur exemplaris apicibus interdum intellegentiam eum defecisse consentaneum.

De auctoris nomine, seeta, aetate, fontibus accuratiora ut invenirem, Auctor
libri ne nunc quidem contigit. quid mihi visum sit, significatum est alias². hoc omni dubitationi exemptum est post Alexandrum Philalethem Laodicensem eum scripsisse i. e. primo p. Chr. saeculo (si modo exempli Londinensis aetas recte supra definita est) ac praeter hunc Menonis Iatrica, quae sub Aristotelis nomine ei ut aliis innotuerunt, ad doxographiam prioris partis (c. IV 31—XXXI 9) adsumpta esse.

Iatrica Menoniorum fragmenta ex V. ROSEI, viri doctissimi, syllogis Menonia Berolinensi³ et Lipsiensi⁴ transtuli (paucis tamen mutatis), ut imago tanti operis, de quo Londinensis papyri beneficio iam accuratius edocemur, quam plenissima restituatur. nam si latina fragmenta (IV—VII)

¹ *Hermae* l. c. p. 411.

² cf. *Hermae* l. c. p. 413 sq.

³ *Aristotelis opera ed. Ae. R. Bor.* V (1870) p. 1534 n. 335—341.

⁴ *Aristotelis fragmenta* Lips. 1886 p. 255 sqq. n. 372—379.

ut parum certa omittas, ex Plutarchi tamen loco (fr. III) satis constat non solum principia morborum, quibus contentus fuit hic scriptor, sed etiam ipsorum morborum varietatem, doxographi nimirum ratione, persecutum esse Menonem. quid? si eidem fr. (conlatis praesertim fr. IV. V) fidas, videtur Menon placitorum enarrationi definitiones singulorum morborum praemisisse, quod neque dedecet Peripateticum philosophum et similiter invenitur in Doxographis. vide Aëtii Placita I 1. 2. 9 sqq., quorum definitiones etsi colorem habent recentiorem, morem tamen traxisse videntur e schola Theophrastea, quemadmodum Characterum definitiones noviciae non sine exemplo antiquo scriptae mihi esse videntur.

De titulo libri quae exposui *Hermæ* l. c. p. 407² hic repetere non inutile credo. Laertii index V 25 in Aristotelis operibus recenset Ἰατρικά β̄, Hesychius q. d. Περὶ ἱατρικῆς β̄ et in eius epimetro Περὶ ἱατρικῆς ζ̄, Arabs (qui vita Ptolemaei Chenni usus videtur) n. 92 Περὶ ἱατρικῆς sine librorum numero. medici latini citant Aristotelem (fr. IV—VII) ut Demetrius Magnesius (fr. II) et anonymus Londinensis. contra Plutarchus (fr. III) Μενώνεια, et Galenus (fr. I) tradit hanc Ἰατρικὴν συναγωγὴν inseribi quidem Aristotelis, sed esse Menonis, Aristotelis discipuli; quare a nonnullis Μενώνεια appellari. utrum Galeni Ἰατρικὴ συναγωγὴ an catalogorum Ἰατρικά sive Περὶ ἱατρικῆς verum sit, diiudicare non ausim, cum Physica Φυσικά, Περὶ φύσεως (vel Περὶ γενέσεως), Φυσικὴ ἀκρόασις Peripateticis audiant eademque varietas in ceteris scriptis et apud ipsum Aristotelem appareat. sed Μενώνεια sic appellata esse arbitror ut Εὐδοκίμεια et Νικομάχεια (nam ea quoque Nicomachi auctoris credebantur), quibus si Aristotelis auctoritas addebatur, doctrinam ubique apparere Aristoteleam significabatur. scilicet Stagiritae *magnum nomen obumbrat*, etsi num quid praeter ipsum consilium et rationem colligendi Aristoteles impertiverit Menoni, dubium mihi esse videtur.

Sed quomodoecumque ea de re iudicandum erit, gratulamur nobis, qui gravissimi certe operis iam non umbram solum, sed solida fragmenta teneamus. quae etsi compilatorum culpa pristino colore privata sunt. nec magnis ipsius Menonis erroribus carent¹, tamen campum diu neglectum, historiam dico medicorum graecorum, novo et insperato eruditionis flumine laetificarunt.

¹ inprimis de Hippocratis scriptis egregie fallitur, ut exposui *Hermæ* l. c. p. 424—434.

TIBI vero, FRIDERICE KENYON, cum finem facio praefandi, pro egregiis Tuis beneficiis debitam meritamque gratiam persolvo. si suavissima TUA laboris societate diutius uti et quot menses, tot annos mihi impendere licuisset, perfectius et maturatius iam opus proditurum esse probe scio. at exemplum celeritatis atque strenuitatis, quod Tu in Aristotele et Heroda proposuisti, mihi sequendum esse putavi, non solum quia nova quam velocissime efferri omnium virorum doctorum interest, sed quia commodam quasi nec propriam rem me tenere existimavi, quam reddere quanto ocius fas est. quod dum facio, si quid hac festinatione vel omissum vel delictum est, consoletur nos illud Senecae: *contenti simus inventis, aliquid veritati et posteris conferant.*

Berolini Id. Sept. MDCCCLXXXIII.

HERMANNUS DIELS.

E P I M E T R U M

De titulo qui p. IV 18. 19 inter Prooemium et Menonia interiectus est, addam quae mihi nuper in mentem venerunt. cum enim exemplar lucis ope confectum, unde autotypa tabulae II expressa sunt, acceperissem, vexatissimum illum locum denuo examinavi et quod non raro accidere solet, vidi priorem saltem versum paulo clarius legi in simulaero quam in ipsa papyro. itaque nunc mihi veri similis est haec lectio [κατὰ π]λά[τ]ος. intellego enim titulo hoc Κατὰ πλάτος νόσοι voluisse compilatorem transitum significare ad uberiora illa ex Menoniis excerpta. etenim cum prooemium versetur in rebus, quae ad philosophiam magis spectant quam ad medicinam, ipse filum disputandi subinde interrupisse vel brevius excerptisse videtur, si quidem ipse taedium haud obscure significavit velut καὶ τῆς μὲν ἐντρεχέας ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐ χρήζομεν (I 24) vel ἀλλὰ τοῦτο τοῖς νεωτέροις μελήσει (II 30). iam vero cum medicorum de morbis opiniones tractaret, consentaneum est copiosius et religiosius eum exemplar suum compilasse. similiter Ammonio qui addi solet grammaticus primum breviter περὶ βαρβαρισμοῦ et περὶ σολοικισμοῦ agit (p. 189—193), tum p. 193 ἐτέρως περὶ βαρβαρισμοῦ κατὰ πλάτος itemque p. 197 Περὶ σολοικίας κατὰ πλάτος. itemque Laertius Diogenes in Stoicis (VII 76) ad ea relegat περὶ ὧν ἐν τῷ πλάττει λέγομεν. quid? quod Aeliani duplex extitit Byzantinorum temporibus editio, quarum τὸ πλάτος i. e. integram opponit epitomae excerptor Constantini [cf. Sp. Lambros in SUPPLEMENTI huius I 1 p. XI sq.] cognatus est huic, sed tamen paulo distat usus, ut τὸ ἐν πλάττει (*summam*) oppositum sit τῷ κατ' ἀπαρτισμόν sim. (*accurate*), ut apud Dionys. Halic. de comp. verb. 21 p. 147. 186 R. et saepe apud grammaticos et philosophos posteriores. prior significatio inest adverbio πλατωτικῶς, altera πλατικῶς *platice*, de quo consulendus Usenerus [Mus. Rhen. XXIV 311].

ANONYMI LONDINENSIS
IATRICA

SIGNORUM EXPLICATIO

EDITIONIS

	spatium unius litterae relictum	
	spatium binarum litterarum relictum	
	paragraphus ad sinistram subter versus clausulam	} a librario
	continentis initium posita	
	capitis clausula eodem modo notata	
...	litterae expunctae	
///	litterae deletae	
///	vestigia litterarum obliatarum	} ab editore
[...]	litterae additae aut super versum aut in margine	
(...)	litterae siglis significatae	
[...]	litterae coniectura aut pro oblitteratis aut pro falso	
	scriptis positae	
[...]	litterae deletae	} ab editore
<...>	litterae additae	
...	litterae ambiguae aut non certo lectae	

NOTARUM

P	papyri Londinensis CXXXVII scriptor idemque corrector
K	F. G. Kenyon

ANONYMI LONDINENSIS IATRICA

- I [.]νοντας ἐν τῷ τοῦ π[.]
[.]ν πρὸς τ(ῶν) ἀρχαίων κ[.]με-
[.]σιν καὶ ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν ἀνα
[.]ένην. μάλιστα γ(ὰρ) συμφερόμε-
- 5 [θα καὶ α]ῦτοὶ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ τί μὲν (ἐστίν) διὰ-
[θεις κ]αὶ ποίαν κομίζομεν(εν) ἐν τῷ ὄρωι,
[ἀπεθεῖ]ξ(αμ(εν)). [διὰ]θεις [δυνάμει]ς ἡσθλήπο-
[τε, εἴτε τ]ῆς ζωτικῆς εἴτε τῆς σωμα-
[τικῆς εἴ]τε τῆς ἐν τοῖς σώμασι
- 10 [ἐνούσης] ψυχικῆς, κατὰ κείνησιν
[ἡ]σχέσιν, κατὰ κείνησιν <μὲν> πάντα τὰ
[ἐν ἡμῖν] κεινήματα πάθη κατὰ
[κείνησ]ίν (ἐστίν), κατὰ σχέσιν δὲ παράλυ-
[σις, λήθ]αργος, κῆρος, τὰ τούτοις ἐγγύς.
- 15 [τούτ(ων) δ]ὲ κειμέν(ων) [θεῖ γινώσκειν ὥς] τῶν παθῶν τὰ
[μ(έν) φ(ασιν) εἶναι] ψυχικά, τὰ δὲ σωματικά, σω-
[ματικά] λαμβάνοντες τὰ περὶ τὴν
[ζωτικ]ὴν δύνανμιν λαμβανόμενα,
[τάς τε ἄ]λλας δυνάμεις ἀντιδιαστέ(λ)-
- 20 [λόντες κ]αὶ τὴν ζωτικὴν δύνανμιν

TESTIMONIA

I 7] GALENUS De methodo medendi I 7 [X 51 K.]: πάντες γοῦν σχεδὸν οἱ ἀπὸ τῆς ἀμε-
θόδου τε καὶ μανιώδους ταύτης αἰρέσεως [methodicae] τὴν μὲν ὑγίαν εὐστάθειαν τῶν κατὰ
φύσιν ἐνεργειῶν εἶναι φασὶ καὶ ἰσχύν, τὴν δὲ νόσον οὐκέτι βλάβην ἐνεργείας καὶ ἀσθένειαν,
ἀλλ' οἱ μὲν διαθήσιν τινα σώματος, οἱ δὲ σῶμά πως διακείμενον (cf. X 54)

NOTAE CRITICAE

I 1 π vel γ P sensus fuerit περιλαμβάνοντας ἐν τῷ τοῦ πάθους ὄρωι καὶ τὴν πρὸς
τῶν ἀρχαίων κομίζομένην [cf. v. 6] χρᾶσιν, καὶ ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν ἀνά λό(γον) δεχομένην cf.
V 14 sqq. 3 σιν vel ἡν P ανα vel απα, non apo P 8. 9 σωματικῆς εἴτε K
9 εντοισσω scripsit loco deletae vocis ζωτικῆς, cuius initium pellucet, P 11 K cf.
II 14 sqq. vocis σχέσιν extremae umbram servat P 14 K 16 ψυχικά K
ex σω litteris extremis linea deducitur usque ad v. 39 et continuata inter vv. 39 et 40
desinit, ubi post parenthesin filum partitionis resumitur 17 ματικά] ultimae α
umbra in P 19. 20 parum certa supplementa

- 1 21 [τῆι ψυ]χῆι. ψυχὴ δὲ λέγεται τριχῶς.
 [ῆ τε] τῶι ὅλῳ σώματι παρεσπαρ-
 μένη καὶ τὸ μύριον τὸ λογιστικόν
 [καὶ] ἔτι ἡ ἐντρέχεια. * καὶ τῆς μ(έν) ἐντρέ-
 25 [χ]εῖας ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐ χρῆζομεν,
 [τ]ῶν δὲ ἄλλων δύο σημειωμένων,
 [κα]ὶ μᾶλλον τοῦ λογιστικοῦ. περὶ γ(άρ) τοῦ-
 [το] τ[ἀ] π[ρ]οηγούμενα πάθη συνέ-
 [τατα]ι <καὶ τὰ> κατ' ἐπακολούθημα. * πάθη δέ (ἐστίν)
 30 [τάδε] προηγούμενα κατὰ κείνησιν.
 [δ]εισιδαιμονία, λύπη, φόβος, φιλαργυρία.
 ταῦτα γ(άρ) ἐν κινήσει. * φόβος δὲ καὶ
 λήθαργος ἐν σχέσει. * * σωματικὰ δὲ
 [π]υρετός — προηγούμενον μ(έν) πάθος (ἐστίν)
 35 [τ]οῦ σώματος, κατ' ἐπακολούθημα[ι] δὲ
 [τ]ῆς ψυχῆς —, μανία ὁμοίως. καὶ ταῦ-
 τα ἐν κινήσει τὰ πάθη. * * ἐν σχέσει
 δὲ παρὰ λυσις, φόβος, τὰ παραπλή[σι]α.
 οὕτω μ(έν) δὴ χρηστέον τῶι ὅλῳ [ἐπὶ]
 40 [ἀπάν]τω[ν]. * τῶν δὲ παθῶν [τὰ μὲν ψυ-]
 [χικά, τ]ὰ δὲ σωματικά. χρὴ δὲ [εἰδέναι]
 [ὅτι τὰ μὲ]ν σωματικὰ πάθη ἀ[.]
 [.]να καὶ περὶ τὴν ζ[ωτικὴν]
 [.]ασται. ὡς ὁμοίως δ[ὲ]

- II [. .] περὶ[.] τοῖς σώμασιν, ὥστε
 [. .] ἰδίας [.] ἄσθαι ταῦτα τὴν τε
 [ζω]τικ[ὴν καὶ] τὴν ἐν τοῖς σώμασιν
 [οὐσαν] ψυχ[ικὴν. ψυ]χικὸν δ' (εἶναι) πάθος τὸ
 5 τ[οιοῦτο] διαίθεσιν ψυχῆς [κα]τὰ κείνη-
 σι[ν] ἢ σχέσιν. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ δύναμις (ἐστίν).
 λέγ[ε]ται δὲ ψυχ[ὴ] τριχῶς. ἡ τε ὅλη
 κα[ὶ] τὸ μέρος[ς τὸ λογιστικόν] καὶ αὐτὴ ἡ
 ἐν[τ]ρέχεια. [ἀλλ' ἐπὶ ἐκείνα ἵωμ(εν)] νῦν. ὅταν γ(άρ)

- II 10 λέ[γ]ωμεν συ[νί]σ[τε]σθαι [κ(ατὰ)] τὴν ψυχὴν
 πᾶ[ν]η, περὶ τ[ῆ]ν ὁλὴν λέ[γ]ομε(ν) καὶ περὶ
 τὸ [μ]έρος αὐτ[ῆ]ς τὸ λογισ[τε]λόν. * τ(ὼν) τε
 ψυχ[ικ]ῶν παθ[ῶ]ν ἃ μ(έν) (ἐστίν) [κ(ατὰ) φ]ύσιν, ἃ δὲ
 παρὰ φύ[σιν]. παρ[ὰ] φύσιν μ(έν) [δι]αίθετιχόν
 15 ψυχῆς κατὰ κείνησιν [ἡ σ]χέσιν παρὰ
 φύσιν, κατὰ φύ[σιν] δὲ δια[ί]θετιχόν ψυ-
 χῆς κ[α]τὰ κείνησιν ἡ σ[χέ]σιν κ(ατὰ) φύ[σιν].
 αὐτῇ [μ]ὲν ἡ τε[χ]νολογία [τ(ὼν) ἀ]ρχαίων (ἐστίν),
 οἷς καὶ ἡμ[ε]ῖς ἐπόμεθα. κ(ατα)[. . .]ουσιν (γάρ)
 20 καὶ με[τ]ριοπαθ(ε)ίας περὶ τ[ὴν] σοφόν. καὶ φ(ασιν)
 τὰς μ[ε]ριοπαθ(ε)ίας νε[ύ]ρα (εἶναι) τῶν πρά-
 ξεων. [οἱ] δὲ νεώτεροι, [τοῦ]τ' (ἐστίν) οἱ Στωικοί,
 κατὰ φύσιν] πάθος οὐδὲν κ(ατα)[λεί]πουσιν
 ψυχῆς. [ταύτῃ] γ(άρ) φ(ασιν) ἐνφ[έρ]εσθαι τὸ
 25 παρὰ φύ[σιν] ἐκ τῆς πᾶθ[ους] φωνῆς. ἥ
 καὶ τὸ π[ά]θος ἀ[π]έδοσαν. [π]άθος (ἐστίν)
 ὁρμὴ πλ[ε]ονάζουσα, τῆς ὁρ[μ]ῆς αὐτοῖς
 ἐξακ[ρου]μένης οὐχὶ ἀν[τι] τῆς ὑπερ-
 τάσσεω[ς], ἀλλ(λὰ) ἀντὶ τοῦ ἀπ(ε)ιθὲς εἶναι τῷ αἰ-
 30 ροῦντι [λό]γῳ. ἀλλ(λὰ) το[ῦ]το [το]ῖς ν(εωτέροις) μελήσει.
 ἡμῖν δὲ [λ]εκτέον κ(ατὰ) φύσιν πᾶθη περὶ
 τὴν ψυχ[ῆ]ν μνήμην, διαλογισμόν,
 τὰ ὅμοι[α]. * παρὰ φύσιν δὲ ἀμνημοσύ-
 νην, ἀλο[γ]ίαν, τὰ ἐοικότ[α]. * * τ(ὼν) τε
 35 παθῶν [τ(ὼν)] περὶ [τ]ὴν ψυχὴν [ὁ]ύο (ἐστίν) τὰ
 γενικῶ[ς] ατα κ(ατὰ) τοὺς ἀρχ[αί]ους. ἡ ὁ-
 νή τε γ(άρ) [κ]αὶ ὁχ[λ]ησις, τὰ δ[ε] μετ[α]-
 ξὺ κ(ατ') ἐπ[ι]μειξ[ι]ν γί(νεται) τ(ὼν) εἰρ[η]μένων.
 κατὰ δὲ τοὺς Στω[ικ]οὺς τέ[σ]σ[α]ρά (ἐστίν) τὰ

II 26 sqq.] ARISTO DIOXENES ap. Stob. Ecl. eth. II 7, 10 [II 88, 8 W.]: πάθος δ' εἶναι φασιν (Stoici) ὁρμὴν πλεονάζουσαν καὶ ἀπειθῇ τῷ αἰροῦντι λόγῳ ἢ κίνησιν ψυχῆς (ἀλογον) παρὰ φύσιν.

II 39 sqq.] cf. ARISTO l. c.

II 12, 13 K 15, 16 K 18 K 19 desidero καταλείπουσιν, at littera
 ante o videtur esse velut γ, κ, τ sim. 22 K 24 ἐνφέρεσθαι K 25 ωνης
 clare P 30 N potius quam Π P 31—36 K 34 fortasse ἀλογι(στέ)αν

- II 40 γενικώτατα [τῆ]ς ψυχῆς [πᾶ]θῃ· ἡδονὴ γ(άρ) καὶ ἐπιθυμία, φόβος [τε] καὶ λύπη. καὶ ἡδονὴ μ(έν) κ[αὶ ἐ]πιθυμία [κα]θ' ὥς ἂν ἀ[γ]αθὸν φαντασίαν γί(νονται), ὦν [ἡ] μ(έν) ἡδονὴ γ[ί]νεται κ(αθ') ὥς ἂν ἀ[γ]αθὸν παρουσίαν, ἐ-
 15 [φ' οὐ] οἶόν τε ἡδ[ε]σθαι· εἰδὴ δὲ αὐτῆς τέρ[ε]-
 [ψις,] χάρι[ς, τὰ] παραπλήσια· ἡ δὲ ἐπιθυ-
 [μία] κ(αθ') ὥς [ἂν] ἀγαθὸν γί(νεται) προσδοκίαν·
 [ἐπιθυμοῦμεν γ(άρ) πάντες] προσδοκῶντες]
- III τὰγαθόν. * ἡ τε λύπη καὶ <ὁ> φόβος κ(αθ') ὥς ἂν κακοῦ φαντασίαν γί(νονται), ὦν ὁ μ(έν) φόβος <καθ'> ὥς ἂν κακοῦ προσδοκίαν γί(νεται)· φοβούμεθα γὰρ προσδοκῶντες τὸ κακόν. * ἡ δὲ λύ-
 5 πη κ(αθ') ὥς ἂν κακοῦ παρουσίαν· λυπού-
 μεθα γ(άρ) ἐπὶ τοῖς παροῦσι κακοῖς. καὶ ταῦ-
 τα μ(έν) οὕτως. * * πάθος δὲ λεκτέον [(εἶναι) σωμα-
 τικόν] (εἶναι) σωματικὸν διάθεσιν σώματος
 κατὰ κείνησιν ἡ σχέσιν. * * τῶν δὲ σωματι-
 10 κῶν παθῶν ἃ μ(έν) (ἐστίν) τεταγμένα, ἃ δὲ ἄτακτα.
 καὶ ἄτακτα μ(έν) (ἐστίν) πάθῃ τὰ ἄλλοτε ἄλλως λυόμενα,
 οἷον ποτὲ μ(έν) κατ' ὀλίγον, ποτὲ δὲ ἁθρόως. * τῶν
 δὲ τεταγμέν[ων] παθῶν ἃ μ(έν) ἰδίως λέγεται
 πάθῃ, ἃ δὲ νοσήματα. * καὶ ἰδίως πάθῃ
 15 ἐστὶν τεταγμένα τὰ κατ' ὀλίγον λυόμενα.
 τῶν δὲ νοσημάτων ἃ μ(έν) (ἐστίν) ἰδίως νοσήματα,
 ἃ δὲ ἀρρωστήματα. καὶ νοσήματα μ(έν) (ἐστίν)
 τὰ ἐμμόνους τὰς κ(ατα)σκευὰς ἔχοντα
 περὶ τὰ σώματα ὑποληπτούς τε χρόνους
 20 φερόμενα τῆς λύσεως κατ' ἐλάχιστον.
 καὶ γὰρ νοσήματα εἴρηται [[αποτοῦ] ἀπὸ τοῦ
 ἐννεοσσευκέναι περὶ τὰ σώματα, ἥ καὶ
 οἰοῖται τὸ τεταγμένον πάθος τοῦ νοσήματος(ς),
 καθὼς τὸ μ(έν) πάθος κατ' ὀλίγον τὴν λύσιν
 25 λαμβάνει, τὸ δὲ νόσημα κατ' ἐλάχιστον.

- III 26 τὸ μ(έν) γ(άρ) ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐλαχίστων
 συνέστηκεν· * τὸ δὲ ἐλάχιστον μέρος
 οὐκ ἔχει, [ᾧ]στε νόσημα [οὐ τεταγ]μένον.
 ἀρρώστημα δὲ τὸ σὺν τῷ κ(ατα)σκευῇ ἔχειν
 30 περὶ τὰ σώματα ἔτι καὶ παρειρῆσθαι τὴν
 ῥῶσιν τ(ῶν) σωμάτων· ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ εἴρηται
 ἀρρώστημα. * * διαφέρει δὲ νόσημα
 νόσου καὶ ἀρρώστημα ἀρρωστίας. * νόση-
 μα μ(έν) γ(άρ) (ἐστίν) ἔμμονος κατασκευῇ περὶ μέρος
 35 τι τοῦ σώματος χρόνους ὑποληπτοὺς
 τῆς λύσεως ἔχουσα. * νόσος δὲ ἔμμονος
 κατασκευῇ περὶ ὅλον τὸ σῶμα τῆς λύσεω(ς)
 ὑποληπτοὺς ἔχουσα χρόνους. * λέγεται
 τε νόσος διχῶς, κοινῶς τε καὶ ἰδίως·
 40 κοινῶς μ(έν) πᾶν παρὰ φύσιν πάθος,
 καθ' ὃ σημαίνόμενον καὶ ὁ πυρετὸς λέ-
 γοιτ' ἄν νόσος. * ἰδίως δὲ ἔμμ[ο]νος κ(ατα)-
 σκευῇ περὶ τὰ σώματα τῆς λύσ[εω]ς ὑπο-
 ληπτοὺς ἔχουσα χρόν[ο]υς. * ἀρ-]
 45 [ρ]ώ[στημ]ά τε ὡς ὁμο[ί]ως λέ[γ]εται]

- IV κοινῶς τε καὶ ἰδ[ί]ως· κοινῶς μ(έν) πάλιν
 πᾶν παρὰ φύσιν πάθος, καθ' ὃ σημαινό-
 μενον ὁ πυ[ρεταίνω]ν ἀρρωστεῖν κληθήσε-
 ται. * * ἰδ[ί]ως [ὅ]τε κατασκευῇ περὶ τὰ σώματα,
 5 ἥτις τῆς λύσεως ὑποληπτοὺς ἔχει
 χρόνους [σὺν] τῷ παρηρῆσθαι τὴν ῥῶ-
 σιν τ(ῶν) σωμ[ά]των. * εἰρῆσθαι δὲ τ[ὸ] πάθος
 συμβέβηκε[ν] ἀπ[ὸ] τοῦ παρακλοισθῆντος
 [ῆ] ἀπὸ τρόπου. ἀπὸ μ(έν) γ(άρ) παρα[κ]λου[θ]οῦντος
 10 πᾶθ[ου]ς εἰρῆ[σθ]αι τὸν π[υρε]τὸν ἀπὸ τοῦ
 πυρῶδ[ε]ς (εἶναι) τὸ ἐπόμεν[ο]ν καὶ παρὰ λυσι-
 τὸ ἐπόμενον ἐν παραλύσ[ει]· ἀπὸ γ(άρ) τοῦ λε-
 λύσθαι τὸν τόνον. ἀπὸ τρόπου δὲ τὴν

III 30 παρειρῆσθαι, neoattico⁴ abusu pro παρηρῆσθαι cf. XXXIII 3
 44 χρόνους K

42. 43 K

IV 1 K 3. 4 K 3 ἀρρωστεῖν sic P 7 σωμάτων K 10 πάθους εἰρη-
 σθαι K 11 πυρῶδεις vel πυρῶδους P 11. 12 supplementa dubia

- IV 14 ὀνομασίαν [ἔ]σχεν φρενεῖτις· τὸ γ(άρ) πά-
 15 θος περὶ τὰς φρένας συνίσταται, οὐχί
 τὸ διάφραγμα, [τοῦ]τ' (ἔστιν) τὸ λογιστικὸν μέρος
 τῆς ψυχῆς. * * * * *
 [.] λο . . . ος
 νόσοι.
 20 Περὶ τοῦ προκειμένου δεῖ προλαβεῖν,
 ὥς κοινότερον τοῖς ὀνόμασι π(ροσ)χρώ-
 μεθ(α) νόσους ἢ πάθη λέγοντες· τὰς
 γὰρ τούτ(ων) διαφορὰς γινώσκου(έν) τε
 καὶ ὑπεμνήσαμ(εν) ἐν τοῖς προγεγραμμέ-
 25 νοις· * σάσις δὲ περὶ τοῦ ἐκκειμένου.
 οἱ μ(έν) γ(άρ) εἶπον γί(νεσθαι) νόσους παρὰ [τὰ] περισσώ-
 μα[τα] τὰ γινόμενα ἀπὸ τῆς τροφῆς,
 οἱ δὲ παρὰ τὰ στοιχεῖα. καὶ οἱ μ(έν) ἀρ-
 χήν καὶ ὅλην ὑποθέμενοι τὰ περισσώ-
 30 ματα τ(ῶν) νόσων λόγους κομίζουσι τοι-
 ούτους. * Εὐρ[υ]φῶν [γ(άρ)]τοι [ὁ Κνίδιος] οἶεται τὰς
 νόσους ἀποτελεῖ[σθ]αί τρώπῳ τοιούτῳ·
 ὅταν ἡ κοιλία, φ(ησίν), τὴν ληφθεῖσαν
 τροφὴν μὴ ἐκπέμπῃ, ἀπογεννᾶται
 35 περισσώματα, ἃ δὴ ἀνερχθέντ[α]
 ὥς τοὺς κ(ατά) τὴν κεφαλὴν τόπους
 ἀποτελεῖ τὰς νόσους· ὅταν μ(έν)τοι γε
 λεπτὴ καὶ καθαρ[ά] ὑ(πάρ)χη ἡ κοιλία, δεόντως
 γίνεται ἡ πέψις· [ἔτ]αν δὲ μὴ ἤ τοιαύτη,

IV 14] AETIUS Plac. IV 5,8 [Doxogr. 391a20 b n. 21]: οἱ δὲ ἐν τῷ διαφράγματι scil. τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς εἶναι. CAELIUS ACRELIANUS [i. e. SORANUS] acut. morb. I 8 [p. 22 ed. Annan. Amst. 1722]: aliqui igitur cerebrum pati dixerunt [scil. in phrenitide] . . . alii diaphragma. idem SORANUS (ut videtur) in Excerptis Paris. Suppl. cod. gr. 636 l. 21v ὁ δὲ Διοκλῆς φλεγμονὴν τοῦ διαφράγματος φησιν εἶναι τὴν φρενίτιν ἀπὸ τόπου καὶ οὐκ ἀπὸ ἐνεργείας τὸ πάθος καλῶν, συνδιατιθεμένης καὶ τῆς καρδίας· ἔοικε γὰρ καὶ οὗτος τὴν φρόνησιν περὶ ταύτην ἀπολείπειν. διὰ αὐτοῦ [scil. διαφράγματος?] γὰρ καὶ τὰς παρακοπάς ἐπεσθαι τοῦτοις.

IV 14 K 15 οὐχί clare P: an ἤτοι? 16 K 18 et 19 a dextra et sinistra parte chartam vacuum exhibent relictam 18 λον . . . ως legebat K (Class. Rev. VI 238). auctoris nomen vix credam latere. [Φί]λωνος quidem vel [Πέ]λοπος vel [Φύλα]ληθέως vestigiis non apta. nec iam placet [Αἰτί]λογικός, de quo cf. *Hermes* XXVIII 412 19 nihil in versu praeter Νοσοι P 26 παρα ex δια corr. P 31. 32 K 37 K

IV 40 συ[μβα]ίνει τὰ προκείμενα γί(νεσθαι). * Ἡρόδικος
 δὲ ὁ Κν[ίδ]ι[ος] λ[έγ]ων περὶ τῆς τ(ῶν) νόσων αἰ(τίας)
 καὶ αὐτὸς κατ[ά] μ(έν) [τι σ]υναγερθεύει

V τῶι Εὐρυφῶντι, ἡ(ατά) δὲ τι διαφέρει· καθ' ὃ μ(έν) γ(άρ)
 καὶ αὐτὸς τὰ περισσώματα αἵτια λέγει
 τῆς νόσου (εἶναι), συμφέρεται· καθ' ὃ δὲ φ(ησιν)
 μὴ διὰ <τὸ> τὴν κοιλίαν καθαρὰν εἶναι ἢ λεπτ[ήν],
 5 διαλλάσσει χρώμενος αἰ(τία) τοιαύτη·
 ὅταν γ(άρ) ἀκεινη(τή)σαντες οἱ ἄνθρωποι
 προσενέγκωνται τροφήν, συμβαίνει
 ταύτην μὴ διοικεῖσθαι, ἀλ(λά) λιτὴν καὶ
 ἀκατέργαστον παρακειμένην εἰς περισ-
 10 σώματα ἀναλύεσθαι. * ἐγ μ(έν)τοι γε
 τῶν περισσωμάτων ἀποτελεῖσθαι δις-
 σὰς ὑγρότητας, μίαν μ(έν) ὀξεῖαν, τὴν δὲ
 ἑτέραν πικράν, καὶ παρὰ τὴν ἑκατέρας
 ἐπικράτειαν διάφορα γί(νεσθαι) τὰ πάθη. λέγει
 15 δὲ ὡς παρ(ά) τὴν τούτ(ων) ἐπίτασιν ἢ ἄνε-
 σιν διάφορα ἀπογενν[ε]σθαι τὰ πάθη, οἷόν
 τι λέγω, ἐὰν ἀναιμένη μᾶλλον ἢ [ή] ὀξεῖα
 καὶ μὴ ἄκρατος, ἀναλόγως δὲ καὶ ἡ πι-
 κρὰ μὴ ἄγαν ἢ πικρά, ἀλ(λά) ἐλασσ(όν)ως ἔχῃ,
 20 ἢ ἐπιτεταμέναι ὦσιν, διάφορα γενήσ(εσ)θ(αι)
 καὶ τὰ πάθη κατὰ τὰς τ(ῶν) ὑγροτήτ(ων) κρᾶσ(ε)ις.
 καὶ παρὰ τοὺς τόπους δὲ διάφορα
 ἔσται τὰ πάθη· ἐὰν μ(έν) λόγου εἴνεκα
 ἐπὶ κεφαλὴν οἰσθῇ ἡ πικρὰ ὑγρότης,
 25 τὰτὸ γενήσεται πάθος, * ἐὰν δὲ
 νῦν μ(έν) ἡ πικρὰ [τή]· εἰς τὴν κεφαλ(ήν)
 ἐνεχθῇ, νῦν δὲ ἡ ὀξεῖα, γεν[ή]σεται
 διαλλάσσοντα τὰ πάθη. * ἀλ(λά) γ(άρ) καὶ παρ' αὐ-
 τοὺς [τοὺς] τόπους γενήσεται διαλλάσσοντα

IV 42. 43 K

V 4 μῆ] supplemendum videtur ex v. 38 δεόντως γίνεσθαι τὴν πέψιν λεπτὴ i. e.
 λεπτων P 6 ἀκεινητήσαντες K 15 παρὰ K 16 ἀπογεννεσθαι P
 20 γενήσεσθαι] cf. v. 25. 27. 29 21 κρᾶσεις K 25 ατατο P cf. Herm. l. c. 411'
 26 πικροτης expunctis της et correcte ο in α P 27 K 29 τοὺς ex τὴν γ(αρ) cor-
 rexerit superscripto τοὺς P

V 30 τὰ πάθη, ὅταν διάφοροι ὦσιν, ἐφ' οὓς ἡ ἐπι-
φορά· παρὰ γ(άρ) τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἢ ἐπὶ ἥπαρ
ἢ πλῆθνα φέρεσθαι τὰς ὑγρότητας
διαφέροντα ἀποτελεσθήσεται τὰ πάθη.
καὶ ἐν τούτοις ἡ τοῦ Ἡροδίκου δοξα.

35 Ἰπποκράτης δὲ φ(ησιν) αἰ(τίαι) (εἶναι) τῆς νόσου τὰς
φύσας, καθὼς διελίχθην περὶ αὐτοῦ
'Αριστοτέλης. * ὁ γὰρ Ἰπποκράτης λέγει
τὰς νόσους ἀποτελεῖσθαι κατὰ λ(όγον)
τοιοῦτον· ἢ παρὰ τὸ πλῆθος τῶν
40 προσφερομέν(ων) ἢ παρὰ τὴν ποικιλίαν
ἢ παρὰ τὸ ἰσχυρὰ καὶ δυσκατέργαστα (εἶναι)
τὰ προσφερόμενα συμβαίνει περισ-
σώματα ἀπογεννᾶσθαι[ι, καὶ ὅ]ταν
μὲν πλείονα ἢ τὰ [προσενεχθ]έντα,
45 κατὰκρατ[ο]υμέν[η ἢ ἐνεργο]ῦ[σ]α

VI τὴν πέψιν θερμότης π(ρὸς) πολλῶν [ὅ]ν(ων)
προσαρμάτων οὐκ ἐνεργεῖ τὴν π[έ]ψιν·
ἀπ[ὸ] δὲ τοῦ ταύτην παραποδίζεσθαι
πε[ρ]ισσώματα γί(νεται). ὅταν δὲ ποικίλα
5 ἢ τὰ π(ροσ)ενεχθέντα, στασιάζει ἐν τῇ
κοιλίᾳ πρὸς ἑαυτά, καὶ κατὰ τὸν στασιασ-
μὸν μεταβολὴ εἰς περισσώματα. ὅταν
μύντοι γε ἐλάχιστα καὶ δυσκατέργαστα

V 39] HIPPOCRATES q. f. de flatibus 7 [VI 98,16 sqq. Littré]: πονηρὴ δέ ἐστιν ἡ τοιγδε διαίτα τοῦτο μὲν ὅταν τις πλείονας τροφὰς ὑγρὰς ἢ ξηρὰς διττῇ τῇ σώματι ἢ τὸ σῶμα δύναιται φέ-
ρειν καὶ πόνον μηδένα τῇ πλῆθει τῶν τροφῶν ἀντιτιθεῖν, τοῦτο δ' ὅταν ποικίλας καὶ ἀνο-
μοίους ἀλλήλησαν ἐσέμπη τροφὰς· τὰ γὰρ ἀνόμοια στασιάζει [cf. VI 5] καὶ τὰ μὲν θάσσον
τὰ δὲ σχολαίτερον πέσσεται. μετὰ δὲ πολλῶν σιτίων ἀνάγκη καὶ πολ-λὸν πνεῦμα ἐσιέναι... [VI
100 L.] ὅταν οὖν τὸ σῶμα πληρωθῇ τροφῆς πληθῇ καὶ πνεύματος ἐπὶ πλείον τῶν σιτίων
χρονιζομένων (χρονίζεται δὲ τὰ σιτία διὰ τὸ πλῆθος οὐ δυνάμενα διελθεῖν), ἐμπραχθείσης δὲ τῆς
κάτω κοιλίης ἐς ὅλον τὸ σῶμα διέδραμον αἱ φύσαι προσπεσούσαι δὲ πρὸς τὰ ἐναμιότατα τοῦ σώμα-
τος οὐκ ἔχον. ταῦτα δὲ τῶν τόπων ψυχραινέων ὅπου αἱ φύσαι καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ αἵματος εἰσι· διὰ
παντὸς τοῦ σώματος φρίκη διήλθεν· ἅπαντος δὲ τοῦ αἵματος ψυχθέντος ἅπαν τὸ σῶμα φρίσσει.
Ibidem c. 8 [VI 102, 11 L.]: ὁ ἄνθρωπος φύξας τὸ αἷμα κρατηθεὶς [cf. v. 45] ὑπὸ τῆς θερ-
μότητος (cf. de diaeta VI 520, 13 κρατηθέντος τοῦ ὕδατος et *Herm.* XXVIII 424).

V 44 K

VI 1—4 K 5 τη, η ex ai ut videtur corr. P 7 μεταβολη clare (non μεταβαλ-
λει) P. γίνεται auditur ex v. 4 ut v. 11 8 ελαχιστα P. an πάχιστα conl. V 41?

- VI 9 ἥ, οὕτως παραποδισμὸς γί(νεται) τῆς πέψω(ς)
 10 διὰ τὴν δυσκατεργασίαν καὶ οὕτως
 μεταβολὴ εἰς περισσώματα· ἐγ δὲ τῶν
 περισσωμάτ(ων) ἀναφέρονται φῶσαι· αἱ δὲ
 ἀν[ε]νεχθεῖσαι ἐπιφέρουσι τὰς νόσους. [ταῦτα δὲ ἔφερον ἀνὴρ]
 καί[ν]ηθεις δόγματι τοιούτῳ· τὸ γ(άρ) πνεῦμ(α)
 15 ἀναγκαϊότατον καὶ κυριώτατον ἀπο-
 λείπει τ(ῶν) ἐν ἡμῖν, ἐπειδὴ γε παρὰ τὴν τοῦ-
 του εὐροίαν ὑγίεια γί(νεται), παρὰ δὲ τὴν δύσροίαν
 νόσοι. δίκην τε ἐπέχειν ἡμᾶς φυτῶν·
 ὥς γὰρ ἐκεῖνα π(ροσ)ερριζῶνται τῇ γῇ, οὕτως
 20 κ[αί] αὐ[τοί] π(ροσ)ερριζώμεθα πρὸς τὸν ἀέρα
 κατὰ τε τὰς ῥίνας καὶ κατὰ τὰ ὅλα σώματα.
 ἐοικέναι μὲν γε φυτοῖς ἐκεῖνοις, <οἱ> στρατιῶται
 καλοῦνται. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι προσερρι-
 ζώμενοι τῷ ὑγρῷ μεταφέρονται
 25 νῦν μ(ὲν) ἐπὶ τοῦτο τὸ ὑγρὸν, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ-
 το, οὕτως καὶ αὐτοὶ οἰοῦνται φυτὰ ὄντες
 προσερριζώμεθα π(ρὸς) τὸν ἀέρα καὶ ἐν
 κεινῇσιν ἐσμ(ὲν) μεταχωροῦντες νῦν
 μὲν ἐπὶ τὰδε, αὐθις δὲ ἐπ' ἄλλην.
 30 εἰ δὲ ταῦτα, φανερόν ὥς κυριώτατόν (ἐστίν)

VI 14] HIPPOCRATES de flat. 3 [VI 94, 1 L.]: πνεῦμα δὲ τὸ μὲν ἐν τοῖσι σώμασι φῶσα καλεῖται, τὸ δὲ ἔξω τῶν σωμάτων ὁ ἀήρ. οὗτος δὲ μέγιστος ἐν τοῖσι πᾶσι τῶν πάντων δυνατός ἐστιν. Ibidem 4 [VI 96, 1] διότι μὲν οὖν ἐν τοῖς ὅλοις (sic scripsi ex ὅδοις cod. A: ceteri τοῖσιν ἀλλοισιν) ὁ ἀήρ ἔρρωται, εἴρηται. τοῖς δ' αὖ θνητοῖσιν οὗτος αἷτιος τοῦ βίου καὶ τῶν νόσων τοῖσι νοσέουσι. Ibidem 5 [VI 96, 13 L.] οὐκ ἀλλοθὲν ποθεν εἰκός ἐστι γίνεσθαι τὰς ἀρρωστίας ἢ ἐντεῦθεν, ὅταν τοῦτο πλέον ἢ ἔλασσον ἢ ἀθροώτερον γένηται ἢ μεμιασμένον νοσηροῖσι μιάσασιν ἐς τὸ σῶμα ἐσέλθῃ.

VI 22] DIOSCORIDES mater. med. IV 100 [1.593 Spr.]: στρατιώτης ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων φυόμενος, οἱ δὲ ποτάμιον στρατιώτην καλοῦσιν [Αἰγύπτιοι τιβούς(?), προφῆται αἶμα αἰλούρου]. ὠνόμασαι δὲ διὰ τὸ ἐπινήχεσθαι τοῖς ὕδασι καὶ χωρὶς ῥίξης ζῆν. φύλλον δὲ ἔχει ἀειζώου ὅμοιον, μείζον μέντοι καὶ ψυκτικὴν ἔχον δύναμιν, ἐφιστάνον τὰς ἐκ νεφρῶν αἱμορραγίας πινόμενον. τραυμάτα τε ἀφλέγμαντα τηρεῖ καὶ ἐρυσιπέλατα καὶ οἰδήματα σὺν ὅσῃ καταπλασσομένον ἱᾶται. ex eodem auctore (Sextio Nigro, cf. Wellmann *Herm.* XXIV 530 sqq.) PLINII h. n. XXIV 169: celebratur autem et a Graecis stratiotes, sed ea in Aegypto tantum et inundatione Nili nascitur, aizoo similis nisi maiora haberet folia. refrigerat mire et vulnera sanat ex aceto inlita, item ignis sacros et suppurationes. sanguinem quoque qui defluit a renibus pota cum ture masculo mirifice sistit (cf. *Hermes* XXVIII 424¹)

VI 13 K ταῦτα—ἀνὴρ in margine suppl. P
 22 K γε vel τε P

14 K 20 K

- VI 31 τὸ πνεῦμα. τοῦτ(ων) ἐκκεϊμέν(ων), ὅταν γέν(ηται)
περισσώμα(τα), ἀπὸ τούτων γί(νονται) φῦσαι, αἱ δὲ ἄναθυρ(ιαθεῖσαι)]
τάς νόσους ἀποτελοῦσι· παρὰ τε τὴν
διαφορὰν τ(ῶν) [φ]υσῶν ἀποτελοῦνται αἱ νόσοι
35 [[ῥα]]. ἐὰν μ(έν) γὰρ πολλαὶ ὦσι, νοσάζουσιν,
ἐὰν δὲ ἐλάχιστα, πάλι νόσους ἐπιφέ-
ρουσι· παρὰ τε τὴν μεταβολὴν τῶν φυσῶ(ν)
γίνονται αἱ νόσοι· διχῶς δὲ μεταβαλ-
λουσιν ἢ ἐπὶ τὸ ὑπερμετρον θερμὸν
40 ἢ ἐπὶ τὸ ὑπ[ε]ρμετρον ψυχρόν. καὶ ὁποίως ἂν
γ[ε]νηται ἡ μεταβολή, νόσους ἀπο-
τελεῖ. [καὶ ὥς μ(έν) ὁ Ἀριστοτέλης οἶεται
περὶ Ἰπ[ποκράτους], ταῦτα. * * ὥς δὲ
αὐτὸς Ἰπποκράτης λέγει, γί(νεται) τὰς νόσους
45 [π(αρά) τὰς διαφορὰς τ(ῶν) ἐν τῇ συστά]σει φύσεων

- VII ἀνθ[ρωπ- λέ-]
γει δι[.]
ἢ ὑπ[.]
χολῆς καὶ φλέγμα[τος]
5 ταῦτα ἐπὶ ὅτ[ι] γινόμενοις [.]
καὶ [[σὺν] οὖσι συν[ίστ]ασθ[αι] τοῦ
παρόντος φλέγματος [.] ὧν
ε[ἴ]ναι ἐν ἡμῖν κατὰ φύσιν τὸ αἷμα [.]
τῶν [ια]τρῶν· παρὰ φύσιν τε τὴν εἰς [.]
10 ὅτι αὐτὰι [μ(έν)] ἐν [ἡμ]ῖν γί(νονται) αἱ νόσοι [διὰ τῆς]
φλεγμώσεως. τὰς γ(άρ) ἐκτὸς [.]
πρόνων ὑπερμέτρ[ων], κατὰ φύσιν, [θερμοτέρας].
παρὰ τε τὴν τῆς χολῆς καὶ τοῦ φ[λέγματος]
καταψύξιν ἢ θερμ[ό]τη[τ]α π[ε]ριγί(νεται) [τὰς νό-]
15 σους. * * ἀλλ(ὰ) γ(άρ) ἔτι φ(ησὶν) Ἰπποκράτης [γί(νεται) τὰς]

VI 32 ἀναθ^μ in mrg. suppl. P 34 K νοσοὶ ex φ^μ corr. P; fortasse
omisit διαφοροὶ ante νόσοι 40. 41 K 43 K 45 incerta supplementa

VII 6 extremae litterae servantur in marg. col. VIII, itemque v. 7. 18. 21 7 φλέγ-
ματος veri similiter K. ego dispexi εἰλ·ματος 8 fortasse κατὰ τὴν δόξαν

9 K 10 αὐται—ἡμῖν incerta. nam pars superior lacuna hausta 11 εκτος vel
ειστος (εἰς τὸ σῶμα) P. sententia incerta velut τὰς γὰρ ἐκτὸς γί(νεται) π(αρά) φύσιν ἀπὸ

12 ὑπερμετρον spatium magis convenire putat K; ego illud teneo 13—16 K

- VII 16 νόσους ἣ ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἣ [ἀπὸ τ(ῶν) διαι-]
 τημάτων), καὶ τοῦτ[ων τήν] ὑπερ[ύ]πωσιν δοκεῖ ο(ὔτως)]
 ἐκτίθεσθαι· ὅταν μ(έν) γ(άρ), φ(ησίν), ὑπὸ [τῆς] αὐ-
 τῆς νόσου πολλοὶ ἀλίσκωνται [ἄμα, τὰς]
 20 αἰτίας ἀναθίσθαι [θεῖ] τῷ ἀέρι· παρὰ [γ(άρ)]
 τοῦτ[ο]ν γί(νεται) ἡ αὐτὴ νόσος. * * ὅταν [μ(έν)τοι π]ολ-
 λὰ εἶδη καὶ ποικίλα γί(νεται) νόσων, [αἰ(τια), φ(ησίν), λεκ-]
 τέον τὰ διαιτήματα, οὐχ ὑγιῶ[ς ποι-]
 ούμενος τήν ἐπιχείρησιν. ἐν[ί]στε γ(άρ)]
 25 τὸ αὐτὸ αἵ(τιον) πολλῶν καὶ ποικίλ[ων]
 νοσημάτων γίνεται· κ(ατα)σκευαστικὸν [γ(άρ)-]
 τοι πληθὺς καὶ πυρετοῦ καὶ πλεῦ[ρίτι-]
 ὅς καὶ ἐπιληψίας (ἐστίν), ὅπ[ε]ρ κ(ατὰ) σύσ[τασιν]
 τῶν σωμάτων ἀναδεχομέν(ων) τί[κει]
 30 καὶ τὰς νόσους. οὐ γὰρ δὴ πάντ(ων) [σωμάτων],
 ἐπεὶ ἐν (ἐστίν) αἵ(τιον), ἥδη μία καὶ νόσος(ς) φέρ[εται],
 ἀλλ', [ὧ]σπερ εἴπομεν, πολλὰ καὶ ποικίλ[α εἶδη].
 καὶ [τά]μπαλιν (ἐστίν) ὅτε ὑπὸ διαφερύ[ντ(ων)] αἰ(τίων)]
 τὰτὰ γί(νεται) πάθη. καὶ γ(άρ) διὰ πληθὺς ἣ [κοιλία]
 35 βεῖ, ἔ[τι] καὶ διὰ ὀριμύτητα, εἰ χ[ολή] ἣ [π(αρα)ρρεῖ].
 ἐξ ὧν φανερόν, ὡς ψεύδε[ται πε]ρ[ὶ] τοῦτ(ων) ἀν[ήρ],
 ὡς προΐδντος ἐπιδείξομ(εν) τοῦ λό(γ)ου). * * [ἐκείνῳ]

VII 16] HIPPOCRATES q. f. de nat. homin. 9 [VI 52, 11 L.]: αἱ δὲ νοῦσοι γίνονται αἱ μὲν ἀπὸ τῶν διαιτημάτων αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πνεύματος ὃ ἐσαγόμενοι ζῶμεν· τὴν δὲ διάγνωσιν χρὴ ἐκατέρου ὧδε ποιεῖσθαι· ὅταν μὲν ὑπὸ ἐνὸς νοσήματος πολλοὶ ἄνθρωποι ἀλίσκωνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὴν αἰτίην χρὴ ἀνατιθέναι τούτῳ, ὅτι κοινότατόν ἐστι καὶ μάλιστα αὐτῷ πάντες χρώμεθα. ἔστι δὲ τοῦτο ὃ ἀναπνέομεν· φανερόν γάρ ὅτι τὰ διαιτήματα ἐκάστου ἡμῶν οὐκ αἰτία ἐστίν, ὅτε γε ἄπτεται πάντων ἡ νοῦσος ἐξῆς καὶ τῶν νεωτέρων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοίως.

VII 21] HIPPOCRATES de nat. hom. 9 [54, 6 L.]: ὅταν δὲ αἱ νοῦσοι γίνωνται παντοδαπαὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὁρῶν ὅτι τὰ διαιτήματά ἐστιν αἷτια ἕκαστα ἐκάστοις, καὶ τὴν θεραπέειν χρὴ ποιεῖσθαι ἐναντιούμενον τῇ προσάσει τῆς νοῦσου, ὥσπερ μοι πέφρασαι καὶ ἐτέρωθι, καὶ ἐκ τῶν διαιτημάτων μεταβάλλειν. Ibidem [54, 17 L.]: ὅταν δὲ νοσήματος ἐνὸς ἐπιδημίη καθεστήκη καὶ (sic A) ὁρῶν ἥ, ὅτι οὐ τὰ διαιτήματα αἰτία ἐστίν, ἀλλ' ὃ ἀναπνέομεν τοῦτ' αἰτιόν ἐστι, ὁρῶν ὅτι τοῦτο νοσηρὴν τὴν ἀπόκρισιν ἔχον ἂν εἴῃ. τοῦτον χρὴ τὸν χρόνον τὰς παραινέσεις ποιεῖσθαι τοῖσιν ἀνθρώποισιν τοιάσδε· τὰ μὲν διαιτήματα μὴ μεταβάλλειν, ὅτι γε οὐκ αἰτία ἐστὶ τῆς νοῦσου, τὸ δὲ σῶμα ὁρᾶν, ὅπως ἔσται ἀογκότατον κτλ.

VII 21 τοῦτον K 27 τοι αὐτ[ο]ι ται P 34 πληθὺς certum videtur cf. v. 34
 28 σύστασιν] συσ vel τυς P 33 τάμπαλιν vestigiis magis aptum quam τοῦμπαλιν
 35 βεῖ ἔ[τι] ρειετ. vel ρευετ. vel ρεγετ. P 37 ἐπιδείξομεν] non extat locus ἐκεῖνῳ]
 vel νῦν sim.

VII 38 μέντοι γε ῥητέον, διότ[ι ἄλ]λως [Ἀριστο-]
 τέλῃς περὶ τοῦ Ἰπποκράτους λέγει[τι καὶ]
 40 ἄλλως αὐτὸς φ(ησιν) γί(νεσθαι) τὰς [νό]σο[υς. * * οἷς ἐπό-]
 μενος ὁ (Ἄ)βουδηγὸς Ἀλκαμῆν[ης]
 λέγει γί(νεσθαι) τὰς νόσους, ὥς φ(ησιν) π[ερὶ]
 αὐτοῦ Ἀριστοτέλῃς, διὰ τὰ π[ερὶ]σσώ-
 ματα τὰ ἀπὸ τῆς τρο[φῆ]ς [κατασκευα-]

VIII ζόμενα· αἱ(τια) γ(άρ) ταῦτα τ(ῶν) νό[σων] (εἶναι). κ(ατά)]
 τοῦτο μ(έν)τοι γε διάφορος φαί[νεται π-]
 ρὸς τὸν Εὐρυφῶντα, καὶ ὅσον κ[ατά] τι
 μὲν [τ]ὴν κεφαλὴν εἶπεν ἐπι[χου-]
 5 ρικὴν γί(νεσθαι) τ(ῶν) περιττωμάτων), ἀ[πλῶς]
 δὲ ὁ Ἀλκαμένῃς εἶπεν· ἀνατρ[έχοντα]
 [μ]ὲν ὥς τὴν κεφαλὴν τὰ περισ[σώμα-]
 τα γί(νεται) ἐπιχορηγούμενα πρὸς τῇ[ς] κε-
 φαλῆς καὶ ἐπιπεμπόμενα τῷ ὅλῳ
 10 σώματι τὰς νόσους ἐμποιεῖ. * * ὁ δὲ

Μεταποντῖνος Τιμόθεος, καθὼς

φ(ησιν) περὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς φιλόσοφος,
 λέγει ἀποτελεῖσθαι τὰς νόσους τρύ-
 ποι τούτῳ· ὅταν μ(έν) γάρ ἡ κεφαλὴ ὑγιής
 15 ᾗ καὶ [[καθ]αρά] καθαρά, καὶ ἡ τροφὴ ἀπ' αὐ-
 τῆς προστίθεται τῷ ὅλῳ σώματι [[καὶ] ὁ]
 ὑγιαίνει τὸ ζῶιον· * ὅταν δὲ μὴ ὑγιής
 ᾗ, νόσους ἐπιφέρει τῷ τὰς διεξόδους
 ἀποφράσσεσθαι· ὅταν γάρ, φ(ησὶν), αὐταὶ ἀποφρα-
 20 [γ]ῶσιν, ἀνατρέχον τὸ περισσώμα
 ὥς τοὺς κ(ατά) τὴν κεφαλὴν τόπους
 τ[έω]ς τῷ μὴ ἔχειν διεξόδον ἐν-
 μένει, ἐ[ν]μεινάν δὲ μεταβάλλει
 εἰς ἀλμυρὸν καὶ ὀριμὸν ὑγρὸν, καὶ εἴτα
 25 πλείονα ἐν]μεινάν χρόνον καὶ ῥῆξιν
 ἐργασάμενον φέρεται εἰς ὅτιον μέρους

VII 41—44 K

VIII 1. 2 K 3 suppl. incertum cf. IV 35 sqq. 4 τὴν K 6 ανατρ vel ανατι;
 supplvi ex v. 20 7 περισσώματα K 8 γίνεσθαι ego ut K legi 14 κεφαλὴ liquido P;
 lege κοιλία 15 dittographiam notavit K 20 K 23 K 25 K

- VIII 27 $\chi[\alpha\iota]$ παρὰ [τάς το]ύτου διαφοράς διαφόρους
 [τάς] νόσους ἐπιφέρει. * (ἔστι) δ' ὅτε, φ(ησίν), καὶ
 [ἀθρό]ως οἰσθὲν ἐπὶ τὴν τραχεῖαν
 30 ἀρτηρίαν — λάρυγγ' δὲ αὖτη — πνιγμούς
 [ἐπ]ιφ[έρει] καὶ συντόμους ἐξαγωγὰς
 [. . . .] νην. * νοσεῖν δέ φ(ησιν) τὴν κεφα-
 λὴν [ῆ] δι' ὑπερβολή(ν) κ(ατα)ψύξεως ἢ δι' ὑπερ-
 [βολ]ήν θερμότητος ἢ διὰ πληγὴν. * *
 35 Ἀ[.]ας δ[ε] ἰ[δίω]ς οἴεται γί(νεσθαι) τὰς νόσους
 διὰ τὰς τοῦ ἐνκεφάλου καθάρσ(ε)ις.
 [καθαίρ]εσθαι δὲ τὸν ἐγκέφαλον διὰ
 μυ[κτῆ]ρων, ὧτων, ὀφθαλμῶν,
 σ[τῆ]ματος, κ(ατὰ) [τ]ε τὰς διαφοράς [το[ῦ π]λήθους] τ(ῶν) κα-
 40 θάρ[ρ]εων ὑγίειαν γί(νεσθαι) ἢ νόσον. ὅταν μ(εν) γ(άρ)
 κ(ατ') ἐλάχιστον γένηται ἡ κάθαρσις,
 ὁ[γμ]αίνει τὸ ζῶιον, * ὅταν δὲ ὑπερ-
 [κό]ρως, νοσεῖ. λέγει δὲ διὰ ταύτας
 τ[ὰ]ς καθάρσεις γί(νεσθαι) πέντε κα[τ]άρρους

VIII 35] HIPPOCRATES q. f. de locis in hom. I [VI 276, 12 L.]: ἡ γὰρ κοιλὴ ὅποτεν ὑπεκχώ-
 ρησιν μὴ ποιῇ τὴν μετρίην καὶ εἰσὶν ἐς αὐτήν, ἄρδει τῇ ὑγρότητι τὸ σῶμα τῇ ἀπὸ τῶν σιτίων
 τῶν προσφερομένων· αὕτη δὲ ἡ ὑγρότης ἀπὸ τῆς κοιλίης ἀποφρασσόμενη ἐς τὴν κεφαλὴν
 ὥδοιπόρησεν ἀθρόη, καὶ ἐς τὴν κεφαλὴν ἐπὶν ἀφίκεται οὐ χωρευμένη ὑπὸ τῶν τευχέων τῶν
 ἐν τῇ κεφαλῇ, βεῖ ἢ ἂν τύχη καὶ πέριξ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐς τὸν ἐγκέφαλον διὰ λεπτοῦ τοῦ
 ὁστέου . . . καὶ ἦν μὲν ἐς τὴν κοιλίην πάλιν ἀφίκεται, τῇ κοιλίᾳ νοῦσον ἐποίησεν, ἦν δ' ἄλλη
 πη τύχη, ἄλλη νοῦσον ποιεῖ.

VIII 44] HIPPOCRATES de locis in homin. 10 [VI 294 1 L.]: ῥόοι δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἐπτά· ὁ μὲν κατὰ τὰς ῥίνας ὁ δὲ κατὰ τὰ ὦτα ὁ δὲ κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. οὗτοι οἱ ῥόοι
 καταφανέες ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν. ἐπὶν δ' ἐς τὸν κίθαρον ῥυῇ ὑπὸ φύχους,
 χολὴ γίνεται . . . ὅταν δ' ἐς τὸν μύελον ῥόος γένηται, φθίσις ἀλαΐα γίνεται. ὅταν δ' ὀπισθεν
 ἐς τοὺς σπονδύλους καὶ ἐς τὰς σάρκας ῥυῇ, ὄδρωψ γίνεται . . . [296, 6] ἦν δ' ὀλίγον βεύση,
 ἰσχιάδα καὶ κέσματα ἐποίησεν. HIPPOCRATES q. f. de glandibus 11 [VIII 564, 18 L.]: ῥόοι δὲ
 ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ἀποκρίσιος δι' ὧτων κατὰ φύσιν, δι' ὀφθαλμῶν, διὰ ῥινῶν· τρεῖς οὗτοι· καὶ
 ἄλλοι δι' ὑπερμῆς ἐς φάρυγγα, ἐς στόμαχον, ἄλλοι διὰ φλεβῶν ἐπὶ νωτιαίον, ἐς τὸ αἷμα [τὰ
 ἰσχία L.], οἱ πάντες ἐπτά.

VIII 31 ἐπιφέρει] cf. Stephanus in Schol. Dietz. I 328, 13 πνιγμούς ἐπιφέρει
 32 κατ . . . νην P: fortasse κ(ατὰ) ἀγχόνην cf. Hippocr. de virg. VIII 468, 12 L.; de re Gal.
 XVI 676 sqq. 33. 34 K 35 nomen incertum velut Ἄβας, Ἀτας. tertia littera potest
 esse ο δὲ ἰδῶ verisimilius mihi videtur quam δ' ὁ Ἰ . . . (K). hoc esset velut Ἰασεῦς.
 contra non potest legi Κνίδιος vel Ῥόδιος 36. 37 K 39 pleraque K
 40 K 42 K 43 [μέτ]ρως vestigiis vix aptum 44 τὰς K καθάρρους P

IX	[	desunt	duo	fere	versus	]
3	[. . .]	ιτωι μη	[.]			]
		[χ(ατά)ρ]ρους. *	*	[.]		]
5	[	Πρ]ακλεόδω[ρος	[.]			]
	[. . .]	ενομεν	[.]			]
	[τ]ην	αὐτ[ην	[.]			]
	[.]	δύο	εἰπον[.	[.]		]
	[. . .]	ς	παρα[.	[.]		]
10	[. . .]	εν	ἔταν	[.]		]
	[τ]ὸ	σῶμα	ὕγ[ιαίνει (?)	[.]		]
		τως	νόσοι	[.]		]
		ται	τὰ	σώμα[τα	[.]	]
		ρα[.]	προσενεχ[θέντα (?)	[.]		]
15	πλ[γ]	θῆ, ἀλ(λά)	[αῖς]περ	[.]		]
	καὶ	τὰς	νόσ[ρους	[.]	δυσ-	]
	χρ[ύ]τως	ἐχ[.]	[.]			]
	μετρίαν	νόσο[ν	[.]			]
	καὶ	κατάψυξιν	[.]			]
20	Ἡρόδικος	δὲ	[ὁ Σηλυμβριανὸς οἶεται]			

IX 20] HIPPOCRATES q. f. Epidem. VI 3,18 [V 302 L.]: Ἡρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε δρόμοισι, πάλησι πολλῇσι, πυρίησι, κακόν. τὸ πυρετῶδες πολέμιον πάλησι, περίοδοι δρόμοισιν, ἀνατρέψει. πόνος πόνω. GALENUS in h. l. [XVII B 99 K.]: καὶ Πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ Ἡροδίκου ὡς πολλοῖς περιπτώσις χωμένον. τίνος γὰρ νῦν Ἡροδίκου μνημονεύει [Hippocrates], πότερον τοῦ Λεοντίου [an Cnidi? cf. supra IV 40, Gal. VII 701] ἢ τοῦ Σηλυμβριανοῦ περιττόν ζῆσθαι. PLATO Rep. III 406 A—C: καὶ μὲν δῆ, ἔφη, ἀτοπὸν γε τὸ πῶμα οὕτως ἔχοντι. Οὐκ, εἰ γ' ἐννοεῖς, εἶπον, ὅτι τῇ παιδαγωγικῇ τῶν νοσημάτων ταύτῃ τῇ νῦν ἱατρικῇ πρὸ τοῦ Ἀσκληπιδάει οὐκ ἐχρῶντο, ὥς φασι, πρὶν Ἡρόδικον γενέσθαι. Ἡρόδικος δὲ παιδοτρίβης ὢν καὶ νοσώδης γενόμενος, μίξας γυμναστικὴν ἱατρικῇ, ἀπέκναισε πρῶτον μὲν καὶ μάλιστα ἑαυτόν, ἔπειτ' ἄλλους ὕστερον πολλούς. πῇ δῆ; ἔφη. Μακρόν, ἦν δ' ἐγώ, τὸν θάνατον αὐτῷ ποιήσας. παρακολουθῶν γὰρ τῷ νοσήματι θανάσιμῳ ὄντι οὔτε ἰάσασθαι, οἶμαι, οἶός τ' ἦν ἑαυτόν, ἐν ἀσβολίᾳ τε πάντων ἱατρουόμενος διὰ βίου ἐξῆ ἀποκναιόμενος, εἰ τι τῆς εἰωθυίας διαίτης ἐκβαίῃ, δυσθανατῶν δὲ ὑπὸ σφίρας εἰς γῆρας ἀφίκετο. Καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἡνέγκαστο. Οἷον εἰκός, ἦν δ' ἐγώ, τὸν μὴ εἰδότα, ὅτι Ἀσκληπιὸς οὐκ ἄγνοια οὐδὲ ἀπειρία τούτου τοῦ εἶδους τῆς ἱατρικῆς τοῖς ἐχρόνοις οὐ κατέδειξε αὐτό, ἀλλ' εἶδός ὅτι πᾶσι τοῖς εὐνομούμενοις ἔργον τι ἐκάσθη ἐν τῇ πόλει προστέτακται, ὃ ἀναγκαῖον ἐργάζεσθαι, καὶ οὐδενὶ σχολῇ διὰ βίου κάμνειν ἱατρουμένω. [cf. Schol. ad h. l.]. Prot. 316 D: ἐγὼ δὲ τὴν σοφιστικὴν τέχνην φημι μὲν εἶναι παλαιάν, τοὺς δὲ μεταχειριζομένους αὐτὴν . . . πρόσχημα ποιῆται καὶ προκαλύπτεσθαι, τοὺς μὲν ποιήσιν, οἷον Ὀμηρόν τε καὶ Ἡσιόδον . . . ἐνίοις

IX 1—19] dextra pars periiit 6 γενομεν- K 7 K 11 K
13 K 15 K αἰς vel οἰς vel εἰς superser. P 16. 17 K 18 vel
μετριον P 20 ηροδικος, non προδικος P

- IX 21 τὰς νόσους [γί(νεσθαι) ἀπὸ τῆς διαίτης· ταύ-]
την δὲ (εἶναι) κατ[ὰ φύσιν, ὅταν πόνον προσῶσιν]
καὶ ἄλγη δ' ὅσα [δεῖ, καὶ οὕτως πέψιν μὲν]
ἔχῃ ἢ τροφή, ἐπ[ὶ] ὅσιν δὲ αἰεὶ λαμβάνῃ]
- 25 τὰ σώματα ἀν[αδιδομ(έν)ης τῆς τροφῆς κατὰ]
φύσιν. οἷται γ[ι]([ἀρ]) τῇ[ν μ(έν) ὑγίειαν γί(νεσθαι) κατὰ]
φύσιν ἐχόν[τ(ων)] τ(ῶν) σω[μάτ(ων)] περὶ τὴν διαίταν, τὴν δὲ]
νόσον π[α]ρὰ φύσι[ν ἐχόντ(ων)] αὐτ(ῶν). τοῖς μ(έν)ται]
παρὰ φύσ[ι]ν διατεθε[σιν] πονεῖν π(ροσ)τάσσει]
- 30 ἡ ἱατρικὴ παραγομέ[ν]η καὶ ο(ὔτως) εἰς τὸ κατὰ]
φύσιν ἄγει ταῦτα, ὡ[ς αὐτός φ(ησιν). * λέγουσιν]
δὲ τὸν ἄνδρα τὴν ἱα[τρικὴν] ἐντεχνον]
ἀγωγὴν εἰς τὸ κατὰ φύσιν [καλέσαι. * καὶ ταῦτα μ(έν)]
οὔτως, [ἐ]κεῖνο δὲ ὅτ[ι] ἀπ' ἐναντί(ων) τῆς τε]
- 35 θερμότητος καὶ ὑ[γρότητος] τ(ῶν) σωμαμάτων)]
συνίστανται νόσοι, [διατεθρύληται. * *]
6 δὲ Αἰγύπτου Νινύ[ας] ἰδίως λέγει τὰ μ(έν)]
συνγενικὰ γί(νεσθαι) πάθη, [τὰ δὲ ἀλλότρια *]
καὶ τὰ μ(έν) συνγενικὰ [ἔμφυτα τοῖς σώμασιν]
40 εἶναι. * ὑπὸ δὲ ἀλ(λ)ης αἰ[τι]([τίας) συνίστασθαι]
τὰς νόσους τρόπῳ τ[ροιούτω]. ὅταν γάρ]
ἡ τροφή ληφθεῖσα μὴ [ἀναδοιῇ τῷ σώματι,]
ἀλλ' ἐμμένῃ, [ἡ θερμ[ότης] ἢ ἐν]] ἡμῖν [οὕσα] περισσώματα]
ἐξ αὐτῆς ἀπογενναῖ [.]

X [desunt versus fere sex et viginti]

27 [.]ινος

δὲ τινὰς ἡσθημαὶ καὶ γυμναστικὴν, οἷον Ἰακχος τε ὁ Ἰατρικῆς καὶ ὁ νῦν ἔτι ὢν οὐδενὸς ἡττων σοφιστῆς Ἡρόδικος ὁ Σηλυμβριανός, τὸ δὲ ἀρχαῖον Μεγαρεὺς. Phaedr. 227 D: ἐγωγ' οὖν οὕτως ἐπιτεθῆμικα ἀκοῦσαι, ὥστ' ἐὰν βαδίζων ποιῇ τὸν περιπατον Μεγαράδε, καὶ κατὰ Ἡρόδικον προσβάς τῷ τείχει πάλιν ἀπίης, οὐ μὴ σου ἀπολειφθῶ. ARISTOTELES Rhet. A 5. 1361^b4: πολλοὶ γὰρ ὑγιαίνουν ὥσπερ Ἡρόδικος λέγεται, οὓς οὐδεὶς ἀν εὐδαμονόσειε τῆς ὑγίειας διὰ τὸ πάντων ἀπέχεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων ἢ τῶν πλείστων. cf. Plin. N. H. XXIX 4. IX 22] cf. HIPPOCRATES de flatibus 7 [VI 98 L.]: πονηρὴ δὲ ἐστὶν ἡ τοιῆδε διαίτα τοῦτο μὲν ὅταν τις πλέονας τροφάς ἢ ὑγρὰς ἢ ξηρὰς διδῷ τῷ σώματι ἢ τὸ σῶμα δύναται φέρειν καὶ πόνον μηδένα τῷ πληθῆι τῶν τροφῶν ἀντιτιθεῖ.

IX 23 αλγηδὸσα sic distincte P

25 post σώματα exhibet αν vel αλ P

32 ἱατρικὴν K ἐντεχνον] cf. Plato Legg. II 673 A 36 conicias <αἱ> νόσοι velut

XVII 25 al., at cf. XVIII 3

37 nomen plane incertum, Aegyptium tamen esse negant periti. Ninyas Nini f. notus

41 K

X	28	[.] νόσους
		[.] μ(έν) εἰναί
30		[.] εἰπ[.]ν
		[.] μιον
		[.] αμα
		[.] ενον
		[.] απαρα
35		[.] μὴ διὰ
		[.] ἀλγῆδόν
		[.] μενος
		[.]
		[.] δόνα]μιν
40		[.] ε
		[.] ιον
		[.] σκευ-
		[.] αμεν δὲ
		[.] ψυχ[. . .]

XI		[desunt versus circa sex]
7		[.]ν καὶ [ύγίε]ιαν
		[.] ἄλμυρὰν δὲ
		[.] εμενος [. . .]
10		[.] * καὶ [. . . .]
		[.] φικ
		[.] τοὺς νεφροὺς
		[.] τὴν θερμ(ήν)
		[.] ἰὸν μέγα
15		[.] ἡ δὲ πυρρὰ
		[.] καὶ πραιο-
		[εἰδής] ατος τὸ αἶμα
		[.] αἵτατον
		[.] μα το[. . . .]ον ἡ δὲ μέλαι-
20		[να]ντ(ων) [. . . .]μέν(ων) ὑποστάσσει-
		[ων] αἶμα [. . . .] τόπον ἔχει

X 36 compendium explicaverim ἀλγῆδόνα

XI 7 ὑγίειαν perdubium 15 sqq. agi videtur de χολῆς generibus; de porracea bile
cf. Rufus de nom. part. hom. ed. Daremberg p. 165, 3. 166, 2 (de Praxagora)

- XI 22 [.]ε[. . .]ς * * Ἱππ[ων δ]ε δ Κρ[ο]τω-
 νιάτης οἴεται ἐν ἡμῖν οἰκείαν (εἶναι) ὑγρότη-
 τα, κα[ὶ] θ' ἡ]ν καὶ αἰσθανόμεθα καὶ [~~μετα~~-
 νο(μεν)] ἡ ζ[ω]μ(εν). ἦταν μ(εν) οὖν οἰκείως ἔχ[η]
 [ἡ] τοιαύτη ὑγρότης, ὑγαίνει τὸ ζῶιον,
 ἦταν δὲ ἀναξήρανθῃ, ἀναισθητεῖ τε
 τὸ ζῶιον καὶ ἀποθνήσκει. διὰ δὲ τοῦτ[ο]
 οἱ γ[έροντες] ξηροὶ καὶ ἀναίσθητοι, ὅτι
 30 χωρὶς ὑγρότητος· ἀναλόγως δὲ τὰ πέλ-
 ματα ἀναίσθητα, ὅτι ἄμοιρα ὑγρότητος.
 καὶ ταῦτα μὲν ἄχρι τούτου φ(ησύν). * ἐν ἄλλωι
 δὲ βυβλίῳ αὐτὸς ἀνὴρ λέγει τὴν κα-
 τωνομασ[μένῃ]ν ὑ[γρότητα] μεταβάλ-
 35 λειν δι' ὑ[περβολή]ν θερμότητος καὶ
 δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος καὶ ο(ὕτως) νόσους
 ἐπιφέρειν. * μεταβάλλ[ειν δέ] φ(ησιν) αὐτὴν
 ἢ ἐπὶ τ[ὸ] πλεῖον ὑγρὸν ἢ ἐπὶ τὸ ξηρό-
 τερὸν ἢ ἐπὶ τὸ παχυμερέστερον
 40 ἢ ἐπὶ τὸ λεπτομερέστερον ἢ εἰς [ἐτ]ερα. [καὶ τὸ αἰ(τιον)] οὕτως
 νοσολ(ογεῖ),]
 τὰς δὲ νόσους τὰς γινομένας
 οὕχ ὑπ[α]γορεύει. * * Θρασύμαχ[ος]
 δὲ ὁ Σαρδιανὸς αἰ(τίαν) ἀπολεί(πει) τ(ῶν) νόσων
 τὸ αἷμα· κατὰ δὲ τῇ[ν] τούτου μετα[[βολή]ν]
- XII ἀποτελεῖσθαι τὰς [νόσους. [με]ταβάλλειν δέ] ἢ δι' ὑπερβολὴν
 καταψύ[ξε]ως ἢ δι' ὑπερβολ[ή]ν θερμότη-
 τος. * τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ αἵματος γί(νεσθαι)
 ἢ εἰς φλέγμα ἢ χολὴν ἢ [σε]σηπός. * καὶ

XI 22 Hipponis nomen restitui, quamvis lacuna v litterae haustae videantur. sed et extat alterius π prior tantum hasta et solent ω, υ, δ spatiosius exarari. Crotoniatam perhibitum i. e. celeberrimae medicorum sectae assecclam, qui Samo oriundus Rheginus an Metapontinus [Doxogr. Index p. 683] anceps esset, intellegi potest. fortasse coniunctus erat Pythagoreis, qui tum Crotone Rhegium et Metapontum sedem translocaverunt cf. Philolaus Crotoniata infra XVIII 8. doctrina quidem est Hipponi unice apta et contraria Hippasi Metapontini (Crotoniatae) Pythagorei, cf. *Herm.* XXVIII 420 κρωτωνιάτης P
 24 καθ' ἡν K 25 ἡι umbram secutus scripsi 40 αἰ(τιον)] litteram perobsecram
 θ dubitanter legerat K 44 τούτου] spatium minus litterarum capit. fortasse per
 neglegentiam του scripserat P

XII 1 K 2 καταψυχως P δι' ὑπερβολήν K

- XII 5 τὸ μὲν αἶμα ἀπ[λοῦν, τήν] δὲ χολήν > καὶ
 τὸ φλέγμα καὶ τὸ σε[σ]ηπὸς ποικίλα
 ὄντα ποικίλας καὶ διαφορὰς ἐπιφέρειν
 νόσους. * * πάντα [δὲ ὁμοίως] φ[ησὶν] Δέξι-
 ππος [ὁ Κῶϊος], <ὅς> οἴεται συν[ίστασθαι] τὰς νόσους
 10 ἀπὸ τ(ῶν) τῆς τροφῆς [περ]ιττωμάτων,
 τοῦτ' (ἔστιν) ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματος [δυνάμεων]
 γι(νομένων) περ[ι] μέρους [καὶ] περὶ ὅλον,
 κεινομέν(ων) τοῦτ(ων) μὴ ἐξ αὐτ(ῶν), ἀλλὰ
 παρὰ τὰς [[πολλ]άς] <καὶ> ἀκαίρους τῆς τροφῆς ὁόσεις.
 νοσοπ[ο]εῖν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τὸ πλη-
 15 θος καὶ παρὰ τὸν τόπον καὶ εἶδος, με-
 ταβάλλειν δὲ οἴεται καὶ δι' ὑπερβολήν
 πάντ(ων)· καὶ γ(ὰρ) θερμότητος κ[αὶ] ψύξ[ε]ως
 ἢ τοιούτ(ων) παραπλ[η]σίων· καὶ περὶ μ(έν)
 τοῦτου φαίνεται παραπλ[η]σίως τοῖς
 20 πρ[ό]τερον αἰτιολογ[η]ῶν. * περιττώ-
 [το]τερους δὲ α[ὐ]τ(ῶν) φαίνετ[αι] κ(ατά) τοῦτο·
 λέγει γ(ὰρ) τηχομένης τῆς χολῆς καὶ
 τοῦ φλέγματος καὶ ὑγροτέρων γι(νομένων)
 ἀποτελεῖσθαι ἐχθώρας καὶ ἰδρωῶτας·
 25 σηπομένων δὲ αὐτ(ῶν) καὶ παχυνομένων
 ἐπιφέρειν ἥχον, μύξας, λήμας· ἀνα-
 ξηράνσει δὲ [σ]τερεῶν ἀποτελεσθ(έντων)
 π[ε]ριμελὴν καὶ σάρκας γί(νεσθαι)] ἐξ αὐτ(ῶν)
 λέγει [.] καὶ αἶμα
 30 π[ε]ρ[ι] λεγόμενα
 χολήν [.] φλέγματος [ἐπι]μειχθ(έντος)
 τῷ αἵματι [. . .]μα [. . . τ]ὸ [φ]λέγμα
 [.]νθέντος [δὲ] αὐτοῦ λευκόν
 [φλέγμα γί(νεται)], μελανθέντος δὲ καὶ μετα-
 35 β[η]θέντος] μέλαινα χολή. καὶ ἡ μὲν
 τοῦ Κῶϊου δόξα τοιαύτη[ι]. * * Φασίλας

8 minus placet πάντα δὲ ὁμοίως, φησὶν [sc. Aristoteles], Δ. ὁ Κ. οἴεται 9 συνίστα-
 σθαι Κ 10 Κ 15 fortasse καὶ <τὸ> εἶδος με in deletis n literis P 18 τοι-
 σότων] non extat τῶν τούτοις (XIX 1) 21 Κ 28 π vel γι P: suppl. H. Schöne
 33 ἀπολευκανθέντος vel ἐξυγρανθέντος αὐτοῦ vel εἰται P 35 β aut θ P 36 φα-
 σίλας potius quam φασίτας P. ultimae contractionem aeolicam esse negat O. Hoffmann

- XII 37 δὲ ὁ Τενέδιος λέγει συνίστασθαι
 τὰς νόσους ἢ παρὰ τὴν ἀποφορὰν
 τῶν ἐν ἡμῖν ὑγροτήτων καὶ προστι-
 10 θιμύν(ων) ἀνοικείοις τόποις ἢ ἀπὸ τ(ῶν)
 ἀποχωρημάτων αὐτ(ῶν). εἶναι γ(άρ) φ(ησιν) ἐν ἡμῖν
 κατὰ φύσιν ὑγρότητ[α]ς καὶ τὰς μ(ὲν)
 [τὰς] ὑγρότητας οὐ κατονομάζει

- XIII τ[.]
 γ[.]
 αἶμα[.]
 κατὰ τὰ [.]
 5 ἀποχω[ρημα]
 τόπ[.]
 ἡ[.]
 ται ἢ ὅτα[ν]
 ἤπασαι. * [.]
 10 φησὶ συν[ίστασθαι τὰς νόσους ἐκ τοῦ]
 φλέγμα[τ]ο[ς]
 λαμβάνει [.]
 ἐξ ἑαυτ(ῶν). εἰ δὲ ἐπὶ [.]
 αὐτῇ γὰρ ἐπιμείνα[σα] [ται δια[τι]θιμισῶ(ν)
 [τὸ ὄ]λον [σ]ῶμα]
 15 [~~Φασίδας~~] λέγει γίγεται [. . .]όποις [. . .]
 προειρημένα μὴ καθ' [ἐα]υτά, μετὰ δὲ
 καὶ τῆς τοῦ σώματος δ[ια]θήσεως. ὡσ[. . .]
 ἐὰν γ(άρ) ἔχῃ ὑπὸ νόσο[υ τὸ] ζῶιον η[ἐλ[. . .]ν
 εὐκρότως μ(ὲν) γ(άρ) αὐτοῦ [δια]κειμένον
 20 ὑγίεια γί(νεται), δυσκρότως δ[ὲ ν]όσος.
 Ἀλλ' ἵμεις δὲ ὁ Ἡλείος οἷε[ται] γί[νεσθαι] τὰς νόσους
 ἢ διὰ πληθὺς τῶν περὶ σσω[μᾶ]τ(ων) ἢ διὰ τρ[ο]φ(ήν).

(Gr. Dialecte II 295. 23,2); at quo uno niti videtur Πραξιλάω, simplicis λαός exemplo tractum videtur, et normam sequitur Λαδᾶμαντος (n. 124,4 cf. Hoffmann l. c.). ceterum Φασίδας (Φασειδᾶς tit. Aearn. Bull. d. corr. hell. X 182) vestigiis vix aptum 42 υγροτήτες correxit ex υγροτης P 43 υγροτητας in deleto vocabulo P; τας delere oblitus est scriba

XIII 6 in marg. sinistro col. XIV v. 6 et 7 inveniuntur vestigia litterarum velut /Λ/ et infra σ; quae quo pertineant, incertum. 15 ~~Φασίδας~~ ὁ τοι γίγεται legit K

17 ε extremum superscriptum credit ultimo ν versus 18 K; an ὥσπερ ἂν γάρ? 18 extr.

II ^ΣΛ[. . .] ^N ///; fortasse ἢ ζῆ ἢ ἀποθν(ίσκει) 21. 26 K

- XIII 23 γινόμενον δὲ τὸ πληθὺς[ς . .] [~~καὶ~~] νοσοπ[ο]εῖν
 [μ]ὴ ἄπαξ, ἀλλ(λὰ) καὶ πλεονά[κι]ς. * συνίστασθ(αι)
 25 [δ]έ φ(ησιν) τὸ πληθὺς τ(ῶν) περισσώματ(ων) τρώπῳ
 τοῖούτῳ· * σύντηξις γίνεται ἀπὸ τῶν σω-
 μάτ(ων), ἥτις ἀποκρίνεται τῇ μ(έν) κατὰ τὸ λόγ[ω]
 θεωρητόν, τῇ δὲ καὶ κατὰ τὸ αἰσθητόν, —
 διὰ [δ]ὲ κοιλίας, οὔρων, ὥτων. μυ[κτῆρων,]
 30 [σ]τόματος —, τ(ῶν) ἄλλων ἀποκρίσεων γ[ι](νομένων)
 κατὰ λόγον. εἰ μὴ γ(άρ) αὖ σύντηξις ἐγί[νετο]
 ἀπὸ τ(ῶν) σωμάτ(ων), εἰς ἄπειρον ἂν μετ' [δ]ιίγινον
 εὔξετο τὰ ἡμέτερα σώματα· * καὶ ὁ[εόν-]
 τως· προσθέσεως γ(άρ) γινόμεν[ης],
 35 μηκέτι δὲ ἀποφορᾶς, εὐλόγον ἦ[ν] αὖ[ξῆ]σι[ν]
 γί(νεσθαι) ἐπὶ πλεόν. * ἐπ(ε)ὶ δὲ οὐ μόνον πρόσθε[σ]ις
 γί(νεται) τοῖς σώμασιν, ἀλλ(λὰ) πρὸς λόγον τῆς π(ροσ)θέ-
 σεως καὶ ἀποφορὰ διὰ τ(ῶν) κατωνομασ-
 μέν(ων) ἀποκρίσεων, ταύτῃ ἐπ' ἐλάχιστον
 40 ἦ αὖξ(ησ)ις τ(ῶν) σωμάτ(ων). * * φησὶν δὲ τρέ[φ]εσθ(αι)
 τὰ σώματα ὑπὸ τῆς νεαυᾶς καὶ ἀπέ-
 πτου τροφῆς, γεννηθείσης δὲ τῆς [πέ-]
 ψεως καὶ ἀναδόσεως κενούσθ[αι] τὰ
 ἀγγεῖα καὶ τὰς διεξόδους. * * τὸ ὁ[ε]
 45 πληθὺς συνίστασθαι εἰσφορομέ[νης]
 ἐτέρας τροφῆς, πρὶν τὴν πρώτη[ν]
 πέψεως τυχεῖν. * * ὅταν γ(άρ) πρό[τερ]ο[ν]

- XIV [. . .] ἣν τρ[οφ]ῆν π[.]
 [.]
 [καὶ ὅσοι μὲν οὖν τὰς νόσους γί(νεσθαι) λέγουσιν]
 [διὰ τὸ] πληθὺς, [μάλιστα] ἀπὸ τ(ῶν)
 5 [περισσώ]ματ[(ων)] αἰτιολογούντες.
 [σχεδὸν] εἴρηγνται. * * ὅσῳ μὲν δὲ καὶ

VIII 23 γινόμενον] ὁμενον ex εσθαι corr. P litteras post πληθὺς evanidas litura
 deletas suspicor, ut proximum καὶ deletum est νοσοπαιειν P 25—29 K
 30 στόματος K 31 K 33 εὔξετο. retinui orthographiam tum vel in Attica
 usitatam (cf. praeter Meisterhansium ² 136 ¹¹⁹⁶ εὐξή[θη] in tit. Att. (II s. p. Chr.) *Athen.*
Mith. XVIII. 193 v. 5 34 K 35 ἦν τι P αὔξησιν K 36 K
 40 αὐξίς P τρέφεσθαι K 42—47 K

- XIV 7 τ[οὺς ἀπὸ τῶν περισσω]μάτ(ων) καὶ
 δια[κρίσεων αἰτιολογ]οῦντας τὰς
 νόσ[ους κα]ὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τ(ῶν) στοιχείων
 10 συσ[τάσε]ως οἰομένους συνεστ(άν)αι τὰ
 ἡμέ[τερ]α σώματα. καὶ πρῶτον ἀπὸ
 Πλά[των]ος. οὗτος γ(άρ) φησιν τὰ ἡμέ-
 τερα [σώματα συν]ίστασθαι ἐκ τῶν]
 τεσσά[ρ]ων στοιχείων, ὅτι καὶ τὰ ἐν [κό]σ-
 15 μωι γί(νεσθαι) [ἀνὰ λό(γον)]. διαφέρειν δὲ ταῦτα·
 σύνφθ[αρσιν, μ]ίξιν, διάκρυσιν. * καὶ σύν-
 φθαρσι[ν μ(έν)] καὶ σύνχυσιν, ὅταν σώματα
 διὰ ἑαυ[τῶν ὄλων] ἤ[κ]οντα μίαν ὑπεράν[ω]
 ἀποτελέσῃ ποιότητητα, ὡς ἐπὶ τῆς τετρα-
 20 φαρμάκου. * μίξις δὲ (ἐστίν), [εἴπιν] ὅταν σώ-

XIV 15] cf. ARISTOTELES de gen. et inter. A. 10 [328^a5]: ἐπεὶ δ' οὐκ ἔστιν εἰς τὰ ἀχρίστα διαιρεθῆναι, οὔτε σύνθεσις ταῦτό καὶ μίξις ἀλλ' ἕτερον ὅλον ὡς οὔτε κατὰ μικρὰ σφύζμενα δεῖ τὰ μινύμενα φάναι μεμιγῆναι. σύνθεσις γάρ ἔσται καὶ οὐ κράσις οὐδὲ μίξις, οὐδ' ἔξει τὸν αὐτὸν λόγον τῷ ὅλῳ τὸ μέρος. φαρμὲν δ' εἴπερ δεῖ μεμιγῆναι τι τὸ μίχλιν ὁμοιομερὲς εἶναι καὶ ὥσπερ τοῦ ὕδατος τὸ μέρος ὕδωρ, οὔτω καὶ τοῦ κραθέντος. ἂν δ' ἡ κατὰ μικρὰ σύνθεσις ἢ μίξις, οὐδὲν συμβήσεται τούτων, ἀλλὰ μόνον μεμιγμένα πρὸς τὴν αἴσθησιν. ARIUS DIDYMUS apud Stob. Ecl. I 17 [I 154, S W. 463, 20 Doxogr.]: διαφέρειν γάρ ἀρέσκει τοῖς ἀπὸ τῆς Στωικῆς αἰρέσεως παράθεσιν, μίξιν, κράσιν, σύγχυσιν. παράθεσιν μὲν γάρ εἶναι σωμάτων συν-αφήν κατὰ τὰς ἐπιφανείας, ὡς ἐπὶ τῶν σωρῶν ὁρῶμεν, ἐν οἷς πυροὶ τε καὶ κριθαὶ καὶ φακοὶ καὶ εἴ τινα τούτοις ἄλλα παραπλήσια περιέχεται καὶ τῶν ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ψήφων καὶ ἄμμιων. μίξιν δ' εἶναι δύο· καὶ πλειόνων σωμάτων ἀντιπαρέκτασιν δι' ὄλων, ὑπομενουσῶν τῶν συμφυρῶν περὶ αὐτὰ ποιότητων, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἔχει καὶ τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου· ἐπὶ τούτων γάρ (δι') ὄλων γίνεσθαι τῶν σωμάτων τὴν ἀντιπαρέκτασιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν ψυχῶν ἔχειν. δι' ὄλων γάρ τῶν σωμάτων ἡμῶν ἀντιπαρεκτείνουσιν· ἀρέσκει γάρ αὐτοῖς σῶμα διὰ σώματος ἀντιπαρέκειν. κράσιν δὲ εἶναι λέγουσι δύο ἢ καὶ πλειόνων σωμάτων ὕδρων δι' ὄλων ἀντιπαρέκτασιν τῶν περὶ αὐτὰ ποιότητων ὑπομενουσῶν. [τὴν μὲν μίξιν καὶ ἐπὶ ξηρῶν γίνεσθαι σωμά-των, οἷον πυρὸς καὶ σιδήρου ψυχῆς τε καὶ τοῦ περιέχοντος αὐτὴν σώματος· τὴν δὲ κράσιν ἐπὶ μόνων φασὶ γίνεσθαι τῶν ὑγρῶν.] συνεκφάνεσθαι γάρ ἐκ τῆς κράσεως τὴν ἐκάστου τῶν συγκα-θέντων ὑγρῶν ποιότητα οἷον οἶνου, μέλιτος, ὕδατος, ὀξους, τῶν παραπληζίων. ὅτι δ' ἐπὶ τοιού-των κράσεων διαμένουσιν αἱ ποιότητες τῶν συγκαθέντων πρόδηλον ἐκ τοῦ πολλάκις ἐξ ἐπιμηχα-νίσεως ἀποχωρίζεσθαι ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων. ἐάν γοῦν σπόγγον ἡλατωμένον καθῆτις εἰς οἶνον ὕδατι κεκραμένον, ἀποχωρίσει τὸ ὕδωρ τοῦ οἶνου ἀναδραμόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸν σπόγγον. τὴν δὲ σύγχυσιν δύο (ἢ) καὶ πλειόνων ποιότητων περὶ τὰ σώματα μεταβολὴν εἰς ἑτέρας διαφερούσας τούτων ποιότητος γένεσιν, ὡς ἐπὶ τῆς συνθέσεως ἔχει τῶν μύρων καὶ τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων. Pseudo de aetern. mundi 16. p. 503 M. 25, 23 Cummont: κατὰ δὲ σύγχυσιν ὡς ἢ παρὰ ἱατροῖς τετραφάρμακος. de confus. I. 37 (433 M.) σύγχυσις ἐστὶ φθορὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ποιότητων ὡς ἐπὶ τῆς ἐν ἱατρικῇ τετραφαρμάκου συντέτευχε. cf. Gal. de elem. sec. Hipp. I 5 [I 452 K.] al.

XIV 6 desideres ἴδωμεν δὲ μετὰ τοὺς; at cf. XVII 44 sqq. et Herm. XXVIII 415, 29
 9—13 K 15 μωι τέ[σσερα] dubitanter K 16 σύνφθαρσιν K 17 K
 18 ἑαυτῶν K

- XIV 21 *ματὰ τινα ἑαυτοῖς κ(ατὰ) παρὰθῆσιν παρακῆ(ηται)*
καὶ μὴ δι' ἑαυτῶν ἤκη, ὥς σωρὸς πυροῦ,
*κριθῆς. * ὁ[ιὰκρ]ασίς δέ (ἐστίν), ἔταν σώματα*
τινα ἐπὶ [ἐν σ]υνελθόντα ἀλλήλοις
- 25 *παρὰκ[έη]ται, ὥς ἐπὶ τοῦ οἴνομέλειτος*
βλέπομα[εν. ἀπὸ] τοῖ[ι](ἀρ)[τοι] τῆς τούτου(ων) διαφορᾶς
φησιν ὁ Πλάτων τὰ ἡμέτερα σώματα
ἐκ τ(ῶν) τεσσάρων στοιχείων συνεστάναι
κατὰ σύν[φθαρσι]ν. ταύτη δὲ μὴ φαίνεται(αι) [καθ' ἐ(ν)]
- 30 *ἐν ἡμῖν πῶ[ρ ἤ] ἀέρα ἢ γῆν ἢ ὕγρὸν τῶι*
κατὰ σύνφθαρσιν αὐτῶν τὰ ζῶι[α] [ἀπο-]
*[τελεῖσθαι] [//////////] * * ἀλλὰ γὰρ λέγει ἀνὴρ καὶ*
τινα τ(ῶν) ἐν ἡμῖν μερ(ῶν) διαφόρου τε-
[τ]ε[υ][χ]έν[αι κ]ράσεως ἐκ τ(ῶν) στοιχείων.
- 35 *οὐ γ(άρ) ὡσάύ[τ]ως κέκραται κεφαλῇ*
ἢ χεῖρ, ἀλλὰ [ἀλ.]λως μ(ἐν) κεφαλῇ, ἄλλως
δὲ θώρα[ξ, ἐ]πεὶ κοινῶς ἕκαστον τ(ῶν)
ἡμετέρων [σωμά]των διαφόρου κράσεω(ς)
*τετύχηκε[ν, [εἶ]θεν καὶ αὐτὰ διάφορα ἑαυτ(ῶν)]. * ἔτι γε μὴν φ(ησιν)*
ὥς ὁ μυελός(ς)

XIV 26] PLATO Tim. p. 82 A: τεττάρων γὰρ ὄντων γενῶν, ἐξ ὧν συμπέπηγε τὸ σῶμα, γῆς πυρὸς ὕδατος τε καὶ ἀέρος, τούτων ἢ παρὰ φύσιν πλεονεξία καὶ ἔνδεια καὶ τῆς χόρας μετὰστασις ἐξ οἰκείας ἐπ' ἀλλοτριάν γενημένη, πυρὸς τε αὐ καὶ τῶν ἐτέρων, ἐπειδὴ γένη πλείονα ἐνός ὄντα τυγχάνει, τὸ μὴ προσῆκον ἕκαστον ἑαυτῷ προσλαμβάνειν καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα στάσεις καὶ νότους παρέχει.

XIV 39] PLATO Tim. p. 73 A—74 A: τὸ δὲ ὅστων καὶ σαρκῶν καὶ τῆς τοιαύτης φύσεως περὶ πάσης ὥδε ἔσχε. τούτοις ἑξῆς μὲν ἢ τοῦ μυελῶς γένεσις· οἱ γὰρ τοῦ βίου δεσμοὶ τῆς ψυχῆς τῶ σῶματι συνδουμένῃς ἐν τούτῳ διαδοῦμενοι κατερρίζουσιν τὸ θνητὸν γένος· αὐτὸς δὲ ὁ μυελὸς γέγονεν ἐξ ἄλλων. τῶν γὰρ τριῶν ὅσα πρῶτα ἀστραβῆ καὶ λεῖα ὄντα πῦρ τε καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ γῆν δι' ἀκριβείας μάλιστα ἦν παρασχεῖν δυνατά, ταῦτα ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν ἕκαστα γενῶν χωρὶς ἀποκρίνων, μίγνῃς δὲ ἀλλήλοις ἑξήμετρα, πανσπερμίαν παντὶ θνητῷ γένει μηχανώμενος, τὸν μυελὸν ἐξ αὐτῶν ἀπειργάσαστο, καὶ μετὰ ταῦτα δὴ ψυ-

XIV 23—25 K

29 σύνθεσιν vel σύνκρσιν K, qui hoc praefert

καθ' P.

litteram superscriptam explico ε 31 απο iuxta ζῶ^α in marg. appositum post vitium insequentis v. est correctum 32 τελεῖσθαι K. nec hoc nec quod olim eius loco scriptum erat legi iam potest. post τελεῖσθαι in litura pellucet velut γομίζει 34 θεωκεν P. ergo librarius θεωκεναι dedit aspiratione confusa et vulgari simul forma verbi accita pro τετύχηκεναι quo auctor usus esse videtur, cf. v. 39. ceterum illa forma tum trita, cf. Phrynichus Lobeckii p. 395; Meinekei Analecta Alex. p. 248; G. Dindorf ad Vit. Eur. (Poet. scen. Lips. 1869) p. 18; Demetr. de eloc. 230; Philodem. de sign. 27, 36. Voll. Herc. V 2 (1843) p. 35; Not. et extr. des manusc. XVIII 2, 211 35—37 K 38 σωμάτων K

XIV 40 συνέστηκεν [ε]κ τῶν τεσσάρων στοι-

χ[ε]ῖρων καὶ κύρ[ι]ος εὐθύς (ἐστι) τ(ῶν) ἐν ἡμῖν
 ἀπάντ(ων), χρώμενος πιθανότητι λόγων
 τοιαύτη· ἀνῆφθαι γ(ὰρ) ἐκ τοῦ μυελοῦ
 τὴν ψυχὴν τὴν τὸ ὄλον σῶμα διαικ(οῦσαν)

XV	[	evanidi	versus	tres	
4	κυριώτ[ατ-				.]
5	καὶ μῆν τ[				.]
	καὶ [				:]
	ύστ[				.]
	καὶ ἀν[				.]
	χοις [.]να[				.]
10	καὶ ἄμα [				.]
	ὁ[.]ν τοῖς [				.]
	[	]το[			.]
	[				.]
	ἀλλὰ τὰ βόει[α				.]
15	λέγει δὲ οὐ[τερ-				.]
	χει[	]α[			.]

τεύων ἐν αὐτῇ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη, σχημάτων τε ὅσα ἔμελλεν αὐτὴ σχῆσαι οἷα τε καθ' ἕκαστα εἶδη, τὸν μυελὸν αὐτὸν τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα διηρεῖτο σχήματα εὐθύς ἐν τῇ διανομῇ τῇ κατ' ἀρχάς. καὶ τὴν μὲν τὸ θεῖον σπέρμα οἷον ἄρουραν μέλλουσαν ἔξειν ἐν αὐτῇ περιφερῇ πανταχῇ πλάσας ἐπωνόμασε τοῦ μυελοῦ ταύτην τὴν μοῖραν ἐγκέφαλον, ὡς ἀποτελεσθέντος ἐκαστοῦ ζώου τὸ περὶ τοῦτο ἀγγεῖον κεφαλὴν γεννητόμενον· ὃ δ' αὖ τὸ λοιπὸν καὶ θνητὸν τῆς ψυχῆς ἔμελλε καθέξειν, ἅμα στρογγύλα καὶ προμήκη διηρεῖτο σχήματα, μυελὸν δὲ πάντα ἐπεφίμισε, καὶ καθάπερ ἐξ ἀγκυρῶν βαλλόμενος ἐκ τούτων πάσης ψυχῆς θεσμούς περὶ τοῦτο ξύμπαν ἦδη τὸ σῶμα ἡμῶν ἀπειργάζετο, στέγασμα μὲν αὐτῇ πρῶτον ξυμπεγνὺς περιβόλον ὁστέινον· τὸ δὲ ὅστων ξυνίστησιν ὦδε. γῆν διαττήσας καθαρὰν καὶ λεῖαν ἐφύρασε καὶ ἔδευσε μυελῷ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰς πῦρ αὐτὸ ἐντίθησι, μετ' ἐκεῖνο δὲ εἰς ὕδωρ βάπτει, πάλιν δὲ εἰς πῦρ αὐθις τε εἰς ὕδωρ· μεταφέρων δ' οὕτω πολλάκις εἰς ἐκάτερον ὅπ' ἀμφοῖν ἀτηκτον ἀπειργάσατο. καπαρυσμένος δὲ τοῦτο περὶ πᾶν ἐγκέφαλον αὐτοῦ σφαίραν περιτρίνουσιν ὁστέινον. ταύτην δὲ στενὴν διέξοδον κατέλειπετο· καὶ περὶ τὸν διαυγέσιον ἅμα καὶ νωτιαῖον μυελὸν ἐξ αὐτοῦ σφονδύλους πλάσας υπέτεινεν οἷον στρώφην, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, διὰ παντὸς τοῦ σώματος.

XV 14(?) PLATO Rep. I 338c: εἰ Πουλυδάμας ἡμῶν κρείττων ὁ παγκρατιαστής καὶ αὐτῇ συμφέρει τὰ βόεια κρέα πρὸς τὸ σῶμα, τοῦτο τὸ σιτίον εἶναι καὶ ἡμῖν τοῖς ἡττοσιν ἐκείνου συμφέρειν ἅμα καὶ δίκαιον.

XIV 40 K 41 χοιων P fortasse κυριως P, nisi κυριώτατος fuit nescio quo pacto truncatum cf. XV 4

XV 14 vel ἀσπαρσορ P

- XV 17 στοιχείων ἐχ[.]
 συνεστηκ[.]
 κυλ[ῆ]ϊών κα[.]
- 20 ἐκκαμμέν[ων. * διαι[ρῶν δὲ τὸν μυελὸν εἰς]
 μέρος τινα κα[τὰ ἕκαστον] μέρος [δ]ιά-
 φορον σχῆμα ἀπο[ρίδωσιν· τὸ] γ(άρ) ἐνκεφά-
 λου σχῆμα λεγ[όμε(ν)ον φησιν] (εἶναι) καὶ περι-
 φερές καὶ κεκυ[κλωμ(έν)ον, *] τοῦ δὲ λοι-
- 25 ποῦ μυελοῦ ὁ ν[ωτιαῖος περι]έχουσι
 ὁστέους καταλείπ[εται στέγειν.]. αὐτῆς [τε
 τῆς] τε τῆς [ψυχῆς γ' μέρος] (εἶναι) λέγων
 τὸ μ(έν) λογιστικόν [ὥς ὀχυρωτάτῳ] τῷ ἐν[κε-]
 φάλῳ ἀπολείπε[ι, τὸ μ(έν)τοι ἀλογί]ον μέρος[ς]
- 30 αὐτῆς ἐν τῷ [////] [ν[ωτιαίῳ] μυ]ελῳ. συ[ν-]
 εστάναι δὲ φ(ησιν) τὰ [ὁστέα μίξει γ']ῆς τε καὶ (αρᾶς)
 καὶ μυελοῦ, ἐναλ[λαγῆναι δὲ τ]οῦ πυρός
 τε αὐτὰ ἐνπῆξι [καὶ τετ]ηκότος. * * τῆν]

XV 26] PLATO Tim. p. 69 D E: καὶ διὰ ταῦτα δὴ σεβόμενοι μιαίνειν τὸ θεῖον, ὃ τε μὴ πᾶσα ἡ ἀνάγκη, χωρὶς ἐκείνου κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητόν, ἰσθμὸν καὶ ὄρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους, αὐχένα μεταξὺ τιθέντες, ἵνα εἴη χωρίς. ἐν δὴ τοῖς στήθεσι καὶ τῷ καλούμενῳ θώρακι τὸ τῆς ψυχῆς θνητὸν γένος ἐνέδουν. XV 31] PLATO Tim. p. 80 E. 81 A—C: ὁ καλούμεν αἶμα, νομὴν σαρκῶν καὶ ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὅθεν ὑδρευόμενα ἕκαστα πληροὶ τὴν τοῦ κενομένου βάσιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς πληρώσεως ἀποχωρήσεώς τε γίνεσθαι, καθάπερ ἐν τῷ παντὶ παντὸς ἡ φορά γέγονεν, ἣν τὸ ξυγγενὲς πᾶν φέρεται πρὸς ἑαυτό. τὰ μὲν γάρ δὴ περιεστώτα ἐκτὸς ἡμᾶς τήκει τε αἰεὶ καὶ διανέμει πρὸς ἕκαστον εἶδος τὸ μόφυλον ἀποπέμποντα, τὰ δὲ ἑαίμα αὐτὸν, κερματισθέντα ἐντὸς παρ' ἡμῶν καὶ περιελημμένα ὥσπερ ὑπ' οὐρανὸν ξυνεστώτος ἐκάστου τοῦ ζῴου, τὴν τοῦ παντὸς ἀναγκάζεται μιμεῖσθαι φορὰν· πρὸς τὸ ξυγγενὲς οὖν φερόμενον ἕκαστον τῶν ἐντὸς μερισθέντων τὸ κενωθὲν τότε πάλιν ἀνεπλήρωσεν. ὅταν μὲν δὴ πλεόν τοῦ ἐπιπυρέοντος ἀπὴν, φθίνει πᾶν, ὅταν δὲ ἔλαττον, αὐξάνεται. νέα μὲν οὖν ξύστασις τοῦ παντὸς ζῴου, καινὰ τὰ τρίγωνα οἷον ἐκ ὀρυόγων ἔτι ἔχουσα τῶν γενῶν, ἰσχυράν μὲν τὴν ξύγκλεισιν αὐτῶν πρὸς ἄλληλα κέκλειται, ξυμπέπηγε δὲ ὁ πᾶς ὄγκος αὐτῆς ἀπαλός, ἅτ' ἐκ μυελοῦ μὲν νεωστὶ γεγονότας, τεθραμμένης δὲ ἐν γάλακτι.

XV 33] PLATO Tim. p. 74 C D: ταῦτα ἡμῶν διανοηθεὶς ὁ κηροπλάστης, ὕδατι μὲν καὶ πυρὶ

XV 20—37 ex compluribus maioribus minoribusque fragmentis paullatim conreverunt. 25 quod aegre desideratur τοῖς ante περιέχουσι fortasse superscripserat P. sed verbum praestiterim cf. Hierophilus ap. Ruf. de partt. corp. p. 184, 15 ed. Dar. μυελός . . . ὑπὸ ὁστέων περιεχόμενος 26 στέγειν (ex Platonico στέγασμα 73 D [cf. test. p. 23, 8]

ductum) dubium 28 incertum supplementum 30 scriptum fuit ante μυελῳ deletum aliquod vocabulum, cuius prima littera extat etsi oblitterata. superscripsit ν[ωτιαίῳ] P, quod (ut v. 25) ex Platonis p. 73 D ὁ δ' αὐτὸ τοῖς λοιπὸν κτλ. [cf. t. p. 23, 5] sumptum est 32 spectat ad Plat. 73 E [cf. t. p. 23, 10], sed supplementa non certa

- XV 34 δὲ σάρκα συνεστά[να]ι ἔκ τε γῆ[ς καὶ ὕδα]τος
 35 καὶ πυρὸς καὶ ζύμης τιγ[ὸς ἐχούσης] ὑ-
 γρότητα ἀλμυράν τε καὶ ὀρειμ[εῖαν. * *] παρσε-
 πάρεθαι δ' ἐν τῇ σαρκὶ καὶ ὑγροτ[έραν τι]νὰ
 θερμότητα πεποιημένην. * τ[ὸ ὑγρὸ]ν
 δὲ ἐν ταῖς ὑπερβαλλούσαις ἐν[καύσεσι]
 40 τη[ί] κόμει[ν]ον φύχειν [τὴν θερμασίαν, ἐν]
 ταῖς δὲ ὑπερβ[αλ]λούσαις ψύξ[εσιν ἐν]αν-
 τιούσθαι καὶ [θερμ]ὸν παρέχ[εσθαι] τὸ
 σῶμα. * τὰς [δὲ] πλείστας [σάρκα]ς (εἶναι)
 περὶ τὰ ἀψυχ[ότ]ερα τ(ῶν) ὀστέων. [περὶ] μηροῦ[ς]
 45 γὰρ καὶ κνήμ[ας] καὶ γλουτοῦ[ς πο]λλὰς
 σάρκας ὑπάρ[χει]ν, ἐπειδὴ π[ερ] αὐτ(ῶν) τὰ
 ὀστέα ἀψυχ[ότ]ερά (ἐστίν), * * περ[ὶ] δὲ τὴν] κεφα-
- XVI λὴν ὀλί[γ]ας, * περὶ [δὲ] γ[λωσσάν] ποι[εῖ]ται αὐτῆς
 ὀστέα τὰ ψυχρότερα [μεστιά. *] ἀμέλει ἀρ-

καὶ γῆ ξυμμίξας καὶ ξυναρμύσας, ἐξ ὁξέος καὶ ἀλμυροῦ ξυνθίεις ζύμωμα ὑπομίξας αὐτοῖς σάρκα ἔγχυμον καὶ μαλακὴν ξυνέστησε.

XV 36] PLATO Tim. p. 74 B C: τὴν δὲ σάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, πρόβλημα δὲ χειμῶνων, ἔτι δὲ πτωμάτων οἷον τὰ πηλῆτὰ ἔσεσθαι κτήματα, σῶμασι μαλακῶς καὶ πρῶως ὑπείκουσαν, θερμὴν δὲ νοτιῶα ἐντὸς αὐτῆς ἔχουσαν θερμὸν μὲν ἀνιόντων καὶ νοτιζομένην, ἔξωθεν ψυχὸς κατὰ πᾶν τὸ σῶμα παρέξειν οἰκείον, διὰ χειμῶνος δὲ πάλιν αὐτοῦ τῇ πυρὶ τὸν προσφερόμενον ἔξωθεν καὶ περιστάμενον πάγον ἀμυνεῖσθαι μετρίως.

XV 43] PLATO Tim. 74 E 75 A: ὅσα μὲν οὖν ἐμψυχότατα τῶν ὀστέων ἦν, ὀλιγίσταις συνέφραττε σαρξίν, ἃ δ' ἀψυχότατα ἐντός, πλείσταις καὶ πυκνοτάταις, καὶ δὴ καὶ κατὰ τὰς ξυμβολὰς τῶν ὀστέων, ὅπη μήτην ἀνάγκη ὁ λόγος ἀπέφαινε δεῖν αὐτὰς εἶναι, βραχεῖαν σάρκα ἔφυσεν, ἵνα μήτε ἐμποδῶν ταῖς καμπασίν οὔσαι δύσφορα τὰ σώματα ἀπεργάζοιντο, ἅτε δυσκίνητα γινόμενα, μήτ' αὖ πολλὰ καὶ πυκνὰ σφόδρα τε ἐν ἀλλήλαις ἐμπεπιλημένα, διὰ στερεότητα ἀναισθησίαν ἐμποιοῦνται, δυσμνημονευτότερα καὶ κωφότερα τὰ περὶ τὴν διάνοιαν ποιοῖεν. διὸ δὴ τό τε τῶν μερῶν καὶ κνημῶν καὶ τὸ περὶ τὴν τῶν ἰσχυῶν φύσιν τὰ τε τῶν βραχυόνων ὀστέα καὶ τὰ τῶν πῆχεων, καὶ ὅσα ἄλλα ἡμῶν ἀναρθρα.

XVI 1] PLATO Tim. 75 A—C: ὅσα τε ἐντός ὀστέα δι' ὀλιγότητα ψυχῆς ἐν μυελῷ κενά ἐσσι φρονήσεως, ταῦτα πάντα συμπεπληρωταί σαρξίν· ὅσα δ' ἔμφορα, ἦτον, εἰ μὴ πού τινα αὐτῇ κατ' αὐτὴν αἰσθησέων ἐνεκα σάρκα οὕτω ξυνέστησεν, οἷον τὸ τῆς γλώττης εἶδος. τὰ δὲ πλείστα ἐκείνως· ἡ γὰρ ἐξ ἀνάγκης γιγνομένη καὶ ξυντρεφομένη φύσις οὐδαμῇ προσδέρσεται πυκνὸν ὀστέον καὶ

XV 39 fortasse μὲν intercidit. post ταῖς ἐν ante lac. clare P 40 τηιζομε . . [ν]ον
 spatio propter papyri pessimam illic condicionem relicto P 41 ἐναντιούσθαι K

43 δὲ K 45 κνήμας K 46 ὑπάρχειν K 47 K

XVI 1 γ[λωσσάν] hasta obliqua extat in P; supplementa incerta αὐτῆς] sc.
 σαρκός 2 ταψυχρότερα P: τὰ ψυχ(ρ)ότερα conl. K

- XVI 3 [γεῖν φ(ησιν) τὰ παχέα·] λέγεσθαι γ(άρ)· 'παχεῖα γαστήρ
[λεπτὸν] οὐ [τί]κται νό[ν]· * *] τὰ τε ὁστέα φ(ησιν)
5 [πεπηγῆ]ναι [ἀ]ποσπῆρ[ι] γ[υ]μα[τ]ο[ς] χάριν.
ἄρθρα δὲ α[ὐ]τοῖς πεποι[τ]ῆσθαι π(ρὸς) τὰς συ-
στολάς καὶ [κ]άμψεις. * νεῦρα δὲ τοῦτοις
ἐξώθεν [· ·] τὴν σκληρότητα τ(ῶν) ὅστ(ῶν)
διὰ τὰς κ(ατά) πρ[ο]αίρεσιν κειν[ή]σεις. * σάρκας
10 δὲ διὰ προβολὴν ψύχους τε καὶ θάλα-
σσος. * τὰ τε νεῦρα συνεστάναι ἐξ
σαρκὸς ἀζύμου καὶ ὁστέων κ(ατά) τινα
ἰδίαν κράσιν. * * ὥδε καὶ φλέβας· * παρα-

σάρκα πολλὴν ἅμα τε αὐτοῖς ὀξύκοον αἰσθῆσιν· μάλιστα γὰρ ἂν αὐτὰ πάντων ἔσχεν ἢ περὶ τὴν κεφαλὴν ὕστασις, εἴπερ ἅμα συμπίπτειν ἠβελήσατην, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος σαρκώδη ἔχον ἐφ' ἑαυτῇ καὶ νευρώδη κρατερὰν τε κεφαλὴν βίον ἂν διπλοῦν καὶ πολλαπλοῦν καὶ ὑγιεινότερον καὶ ἀλυπότερον τοῦ νῦν κατεκτείστατο· νῦν δὲ τοῖς περὶ τὴν ἡμετέραν γένεσιν δημιουργοῖς ἀναλογιζομένοις, πότερον πολυχρονιώτερον χεῖρον ἢ βραχυχρονιώτερον βέλτεον ἀπεργάσαντο γένος, συνέδοξε τοῦ πλείονος βίου, φαυλοτέρου δέ, τὸν ἐλάττωνα ἀμείνονα ὄντα παντὶ πάντως αἰρετέον· ὅθεν ὅλη μακρὴ μὲν ὥσπερ, σαρεῖ δὲ καὶ νεύροις κεφαλὴν, ἅτε οὐδὲ καμπὰς ἔχουσαν, οὐ συνεστέγασαν. κατὰ πάντα οὖν ταῦτα εὐαισθητοτέρα μὲν καὶ φρονιμωτέρα, πολλὴ δὲ ἀσθενεστέρα παντὸς ἀνδρὸς προσετέθη κεφαλῇ σώματι.

XVI 3] cf. GALENUS Thrasylbulus [II 85, 6 Helmreich, V 878 K.]: καὶ τοῦτο πρὸς ἀπάντων σχεδὸν ἀνθρώπων ἄδετα, διότι πάντων ἐστὶν ἀληθέστατον, ὡς γαστήρ ἢ παχεῖα τὸν νοῦν οὐ τίκτει τὸν λεπτὸν (sic codd.). versum ipsum dant Gregorius Naz. II p. 213 D alii cf. Leutsch Paroem. II 337, 22a. Buecheler M. Rhen. 43, 295; Nauck F. T.² XV; Otto Sprichw. d. Röm. n. 1861.

XVI 4] PLATO Tim. p. 74 AB: καὶ τὸ πᾶν ὅλη σπέρμα διασπῶν οὕτω λιθοειδῆ περιβόλῃ συνῆφαζεν, ἐμποῖων ἄρθρα, τῇ θατέρου προσχωρῶμενος ἐν αὐτοῖς ὡς μέσῃ ἐνισταμένη δυνάμει, κινήσεως καὶ κάμψεως ἕνεκα. τὴν δ' αὖ τῆς ὀστέινης φύσεως ἔξιν ἡγησάμενος τοῦ δένοντος κραυροτέραν εἶναι καὶ ἀκαυροτέραν, διὰ πορὸν τ' αὖ γιγνομένην καὶ πάλιν ψυχρομένην σφακελίσασαν ταχὺ διαφθερεῖν τὸ σπέρμα ἐντὸς αὐτῆς, διὰ ταῦτα οὕτω τὸ τῶν νεύρων καὶ τὸ τῆς σαρκὸς γένος ἐρηγᾶντο, ἵνα τῷ μὲν ἅπαντα τὰ μέλη συνῶδῃς ἐπιτεινόμενῃ καὶ ἀνιεμένῃ περὶ τοὺς σπρόγγυλλας καμπτόμενον τὸ σῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι, τὴν δὲ σάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, πρόβλημα δὲ χειμῶνων.

XVI 11] PLATO Tim. p. 74 D: τὴν δὲ τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὅσπου καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως μίαν ἐξ ἀμφοῖν μέσῃ δυνάμει συνεκράσατο, ξανθὴν χρώματι προσχωρῶμενος. ὅθεν συντονωτέραν μὲν καὶ γλισχροτέραν σαρκῶν, μαλακωτέραν δὲ ὁστέων ὑγροτέραν τε ἐκτίσατο δύναμιν νεύρα· οἷς συμπερίαβὼν ὁ θεὸς ὅσπερ καὶ μυελόν, δέξας πρὸς ἄλληλα νεύροις, μετὰ ταῦτα σαρεῖ πάντα αὐτὰ κατεσκόλασεν ἄνωθεν.

XVI 13] PLATO Tim. p. 77 C—E: ταῦτα δὴ τὰ γένη πάντα φυτεύσαντες οἱ κρείττους τοῖς ἥττους ἡμῖν προσήν, τὸ σῶμα αὐτὸ ἡμῶν διωχέτευσαν τέμνοντες οἷον ἐν κήποις ὀχετούς, ἵνα

XVI 4 τίκτει K νοο vel νος P 5 ἀποσπῆρματος K 6 πεποῖτῃ-
σθαι K 7 κάμψεις K γεῖρα, prima littera etiam η, π, altera α, o legi
possunt τουτοῖς vel ταυταις P 8 post ἐξώθεν ~. P; δια vel δε K., prior apex
explicari potest (εἶναι) manco sensu. desidero verbum velut κλάν, κάμπτειν 11 ἐξ
sic P 9 K 13 φλεβας potius quam φλεβες P

- XVI 14 [σχευάζ]ει δύο, τὴν μ(έν) εἰς δεξιὰ τὴν
 15 [ὁ]ς εἰς εὐώνυμα, ὣν τῆς μ(έν) δεξιᾶς
 τὰς ἀποσχίδας κ(ατα)πλέκε[ι]ν τὰ εὐώ-
 νυμα μέρη, * τῆς δὲ εὐωνύμ[ου] τὰ δεξιὰ.
 κοιλίας τε δύο ὑπάρχειν, ὣν τ[ῆ]ν μ(έν) ἄνω,
 τὴν δὲ κάτω· καὶ τὴν κάτω ὑποκείσθ(αι)
 20 πρὸς ὑποδοχὴν τ(ῶν) περιττωμάτ(ων).
 περὶ ταύτῃ δὲ γενέσθαι μακ[ρ]όν τε
 καὶ εἰλιγμένον ἔντερων, ἵνα μὴ <ῆ> λαμβ(ανομένη)
 τροφὴ ραιδίως κ(ατα)φέρεται, ἀλ(λά) ὑπομένη
 ποσοὺς χρόνους. * ὥς γ(άρ) τ(ῶν) κα[τ'] εὐθυωρί-
 25 αν κειμέν(ων) ποταμῶν τὰ βεύματά (ἐστίν)
 [οὐκ] ἀνάσχετα, τ(ῶν) δὲ σχολίων ἡπιώ-
 τερα διὰ τὸ ἐνκόπτεσθ(αι), ο(ὔτως) εἰ μ(έν) βρα-
 [χὺ] ἐγένετο τὸ ἔντερων τὸ π(ρὸς) τὴν κάτω
 κοιλίαν καὶ εὐθύ, καὶ ἐφέρετο ραδίως
 30 [ῆ] τροφῇ. * ἐπεὶ δὲ σχολίων τέ (ἐστίν) καὶ πο-
 [λύμ]ηκες, ταύτῃ ἐπιμένει πολλοὺς χρόνους).
 [κ]αὶ περὶ μ(έν) τοῦ σώματος τσαῦτα.
 [λ]έγει δὲ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς, ὥς τρι-
 [μ]ερῆς (ἐστίν), καὶ τὸ μ(έν) τι αὐτῆς (ἐστίν) λογικόν,
 35 τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητι-

ὥσπερ ἐκ νόματος ἐπιόντος ἄρδαιτο. καὶ πρῶτον μὲν ὀρετοὺς κρυφαίους ὑπὸ τὴν ξύμφυσιν τοῦ ὀέρματος καὶ τῆς σαρκὸς δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας διόδους, ὡς τὸ σῶμα ἐτύγγανε δεξιῇ τε καὶ ἀριστερῇ ὅν· ταύτας δὲ καθῆκαν παρὰ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸν γόνυμον μεταξὺ λαβόντες μυελόν, ἵνα οὕτως τε ὅ τι μάλιστα θάλλοι, καὶ ἐπὶ τὰλλα εὐρους ἐντεῖθεν ἅτε ἐπὶ κἀντες ἢ ἐπίχυσαι γιγνομένη παρέχῃ τὴν ὑδρίαν ὑμάλιν. μετὰ δὲ ταῦτα σχίσαντες περὶ τὴν κεφαλὴν τὰς φλέβας καὶ δι' ἀλλήλων ἐναντίας πλέξαντες διείσαν, τὰς μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰριστερά τοῦ σώματος, τὰς δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίναντες.

XVI 20] PLATO Tim. p. 72 B. 73 A: τὴν ἐσομένην ἐν ἡμῖν ποτῶν καὶ ἐδεστών ἀκολασίαν ᾗδεσαν οἱ ξυντιθέντες ἡμῶν τὸ γένος, καὶ ὅτι τοῦ μετρίου καὶ ἀναγκαίου διὰ μαργύτητα πολλῶν χρησόμεθα πλέονι· ἵν' οὖν μὴ φθορὰ διὰ νόσους ὀξεῖα γίγνοιτο καὶ ἀτελεὲς τὸ γένος εὐθύς τὸ θνητὸν τελευτῇ, ταῦτα προορώμενοι τῇ τοῦ περιγεννησμένου νόματος ἐδέσματος τε ἕξει τὴν ὀνομαζομένην κάτω κοιλίαν ὑποδοχὴν ἔθεσαν, εἰλιξάν τε πέριξ τὴν τῶν ἐντέρων γένεσιν, ὅπως μὴ ταχὺ διεκπερώσῃ ἢ τροφὴ ταχὺ πάλιν τροφῆς ἐτέρας δεῖσθαι τὸ σῶμα ἀναγκάζει, καὶ παρέχουσα ἀπληστίαν διὰ γαστριμαργίαν ἀφιλόσοφον καὶ ἄμουσον πᾶν ἀποτελεῖ τὸ γένος, ἀνυπ- ἡκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν.

- XVI 36 [κ]όν. καὶ τὸ μ(έν) λογικὸν ἀπολείπει περὶ
 [τ]οῦ[ς] κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τὸ[ς] εὐφυῆς γ(άρ)
 [αῦ]τῇ γί(νεται) π(ρὸς) παρὰδολήν τοῦ ἡγεμονικ(οῦ).
 [τὸ] δὲ θυμικὸν ἔταξεν περὶ τὴν καρδ(ίαν),
 40 [οὔ] π[ό]ρρω μ(έν) τεταγμένον τοῦ λογικοῦ,
 [ὕ]περ τεταγμένον δὲ τῷ λογικῷ.
 [ἴ]να δὲ καὶ ὑπὴρ(ον) αὐτῷ γί(νηται). * τὸ μέντοι
 [τ]ὸ ἐπιθυμ(ητ)ικὸν ἔταξεν μετὰξὺ δια-
 [φ]ορά[ς] γιγνατος καὶ ὁμφαλοῦ. * ἐπέστησεν
 45 [ὅ]τι τὸ ἥπαρ τῇ ἐπιθυμίᾳ κάτοχρον, ἵνα

XVI 36] PLATO Tim. p. 45 AB: διὸ πρῶτον μὲν περὶ τὸ τῆς κεφαλῆς κύτος, ὑποθέντες αὐτόσε τὸ πρόσωπον, ὄργανα ἐνέδοσαν τούτῃ πάσῃ τῇ τῆς ψυχῆς προνοίᾳ, καὶ διέταξαν τὸ μετέχον ἡγεμονίας τοῦτ' εἶναι, τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν.

XVI 39] PLATO Tim. p. 69 DE. 70 A: καὶ διὰ ταῦτα δὴ σεβόμενοι μαινεῖν τὸ θεῖον, ὃ τι μὴ πᾶσα ἦν ἀνάγκη, χωρὶς ἐκείνου κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητόν, ἰσθμὸν καὶ ὄρον διοικηδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους, αὐχένα μετὰξὺ τιθέντες, ἵνα εἴη χωρὶς. ἐν δὲ τοῖς στήθεσι καὶ τῷ καλουμένῳ θώρακι τὸ τῆς ψυχῆς θνητὸν γένος ἐνέδουν, καὶ ἐπειδὴ τὸ μὲν ἄμεινον αὐτῆς, τὸ δὲ χεῖρον ἐπεφύκει, διοικηδομοῦσι τὸ τοῦ θώρακος αὐτό κύτος, διορίζοντες οἷον γυναικῶν, τὴν δὲ ἀνδρῶν χωρὶς οἴκησιν, τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. τὸ μετέχον οὖν τῆς ψυχῆς ἀνδρείας καὶ θυμοῦ, φιλόνηκον ὄν, κατήκτισαν ἐγγυτέρω τῆς κεφαλῆς μετὰξὺ τῶν φρενῶν τε καὶ αὐχένος, ἵνα τοῦ λόγου κατήκτοσιν ὃν κοινῇ μετ' ἐκείνου βίῃ τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν κατέχει γένος, ὅπως ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῷ ἐπιτάγματι καὶ λόγῳ μηδ' αὐτῇ πεῖθεσθαι ἐκὼν ἐθέλοι.

XVI 42] PLATO Tim. p. 70 DE. 71 AB: τὸ δὲ δὴ σίτων τε καὶ ποτῶν ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς καὶ ὅσων ἐνδεῖαν διὰ τὴν τοῦ σώματος ἵσχει φύσιν, τοῦτο εἰς τὰ μετὰξὺ τῶν τε φρενῶν καὶ τοῦ πρὸς τὸν ὁμφαλὸν ὄρου κατήκτισαν, οἷον φάτινῃ ἐν ἅπαντι τούτῃ τῷ τόπῳ τῇ τοῦ σώματος προφῇ τεκτενιζόμενοι· καὶ κατέδωκαν δὴ τὸ τοιοῦτον ἐνταῦθα ὡς θρέμμα ἄγριον, πρέφειν δὲ ξυνημμένον ἀναγκαῖον, εἴπερ τι μέλλοι τὸ θνητὸν ἔσεσθαι γένος. ἔν' οὖν αἰεὶ νεμόμενον πρὸς φάτινῃ καὶ ὃ τι πορρωτάτω τοῦ βουλευομένου κατοικούν, θόρυβον καὶ βοήν ὡς ἐλαχίστην παρέχον, τὸ κράτιστον καὶ ἡσυχίαν περὶ τοῦ πᾶσι κοινῇ συμφέροντος ἐφ' βουλευέσθαι, διὰ ταῦτα ἐνταῦθ' ἔδωσαν αὐτῷ τὴν τάξιν. εἰδότες δὲ αὐτό, ὡς λόγου μὲν οὕτε ξυνήσειν ἐμελλεν, αἱ τὸ πλ. καὶ μετὰ τὸν βόρρον τινες αὐτῶν αἰσθήσεις, ὅσα ἐμμεστον αὐτῷ τὸ μέλειν τινῶν ἔσονται λόγων, ὑπὸ δὲ εἰδῶλων καὶ φαντασμάτων νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαραγῆστοιτο, τούτῃ δὲ θεὸς ἐπιβουλεύσας αὐτῷ τὴν ἥπατος ἰδέαν ξυνέστησε καὶ ἐθηκεν εἰς τὴν ἐκείνου κατοικῆσιν, πυκνὸν καὶ λεῖον καὶ λαμπρὸν καὶ γλυκὺ καὶ πικρότητα ἔχον μηχανησάμενος, ἵνα ἐν αὐτῷ τῶν διανοημάτων ἡ ἐκ τοῦ νοῦ φερομένη δύναμις, οἷον ἐν κατόπτρῳ δεχομένη τύπους καὶ κατιδεῖν εἰδῶλα παρέχοντι, φοβοῖ μὲν αὐτό, ὅπως μέρει τῆς πικρότητος χρωμένη ξυγγενεῖ, χαλεπῇ προσενεγθεῖσα, ἀπειλῇ κατὰ πᾶν ὑπομινύσα ὁξέως τὸ ἥπαρ, χολώδῃ χρώματα ἐμφαίνει ξυναγούσά τε πᾶν βούσιν καὶ τραχὺ ποιοῖ.

36 K

37 εὐφυῆς] η male pinxit, ut facilius si vel ei legas, P

39 K

40 πωρρω P

41 K

43. 44 K

45 κατοχρον vel κατοχρον P. librarius

haud dubie intellegebat τῇ ἐπιθυμίᾳ κατελημμένον, quod contrarium sententiae. κάτοπτρον Platonicum restituendum

- XVII 1 τὰς ἐπιθυμίας τα[πεινοῖ τοῖς εἰδώλοις,
 τὸν τε πνεύμονα π(ρὸς) τῇ κ[αρδίᾳ, ἥς ὀξεῖα]
 ἢ φύσις, μαλακὸν τά[σσει σπύγγον, ἵνα]
 ἢ καρδίᾳ, φ(ησύν), πυκινολ[εῖν]ητος οὕσα ἀλ-]
 5 λομένη μὴ [ῥηγνύηται. * τὸν δὲ σπλῆνα]
 λέγει ἐγμ[α]γ[εῖ]ο[ν] (εἶναι) ἔτοιμον ἀεὶ π(αρα)κεῖμ(εν)ον,
 ἐπειδὴ περ νοσο[ῦ]ντι μὲν τῷ ἥπατι καὶ]
 αὐτὸς συννο[εῖ] καὶ [συναύξεται, τῷ δὲ]
 ὑγιαίνοντι συνυγιαίνει, [ἀεὶ ἄγων αὐτῷ]
 10 εἰς τὸ κατὰ φύσιν. καὶ περὶ τῇ[ς] ψυχῇ[ς]
 δὲ ταῦτα. * λέγει δὲ ῥί(νεσθαι) τὰς νό[σ]ους]
 τριχῶς, ἢ παρὰ τὰ στοιχεῖα [ἢ παρὰ τήν]

XVII 2] PLATO Tim. p. 70 CD: τῇ δὲ δὴ πηδῆσαι τῆς καρδίας ἐν τῇ τῶν θειῶν προσδοκίᾳ καὶ τῇ τοῦ θυμοῦ ἐχέρσει, προγινώσκοντες ὅτι διὰ πυρὸς ἢ τοιαύτης πᾶσα ἐμμελεν οἰδησις γίνεσθαι τῶν θυμουμένων, ἐπικουρίαν αὐτῇ μηχανώμενοι τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν ἐνεφύτευσαν, πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ ἀνάμικτον, εἰτα σήραγγας ἐντὸς ἔχουσας οἷον σπύγγου κατατετρημένας, ἵνα τὸ τε πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ δεχομένη, ψύχουσα, ἀναπνοὴν καὶ ῥαπτόνην ἐν τῇ καύματι παρέχοι· διὸ δὴ τῆς ἀρτηρίας ὀχετοὺς ἐπὶ τὸν πλεύμονα ἔτεμον, καὶ περὶ τὴν καρδίαν αὐτὸν περιέστησαν οἷον μάλαγμα.

XVII 4] HIPPOCRATES de articulis [IV 124, 15L.] ἡνάγκασται γὰρ (ἢ κληίς) πυκινολένης εἶναι [cf. Galen. ad I. c. XVIII A 415 K.]

XVII 5] PLATO Tim. p. 72 CD: ἢ δ' αὖ τοῦ γέιτονος αὐτῇ ξύστασις καὶ ἔδρα σπλάγγνου γέγονεν ἐξ ἀριστερᾶς χάριν ἐκείνου, τοῦ παρέχον αὐτὸ λαμπρὸν αἶμα καὶ καθαρὸν, οἷον κατόπτηρον παρ-εσκευασμένον καὶ ἔτοιμον αἰε παρακείμενον ἐκμαγεῖον· διὸ δὴ καὶ ὅταν τινὲς ἀκαθαρσίαι γίνωνται διὰ νόσους σώματος περὶ τὸ ἥπαρ, πάντα ἢ σπληνὸς καθαίρουσα αὐτὰ δέχεται μανίτης, ἄτε κοίλου καὶ ἀνάμικτου ὑφανθέντος· ὅθεν πληρούμενος τῶν ἀποκαθαίρομένων μέγας καὶ ὑπο-υλὸς αὐξάνεται, καὶ πάλιν, ὅταν καθαρῇ τὸ σῶμα, ταπεινούμενος εἰς ταῦτόν ξυνίξει.

XVII 11] PLATO Tim. p. 81 E. 82 A—E: τὸ δὲ τῶν νόσων ὅθεν ξυνίσταται, ὁλόν που καὶ παντί. τεττάρων γὰρ ὄντων γενῶν, ἐξ ὧν συμπέπηγε τὸ σῶμα, γῆς πυρὸς ὕδατος τε καὶ ἀέρος, τούτων ἢ παρὰ φύσιν πλεονεξία καὶ ἔνθεα καὶ τῆς χώρας μετάστασις ἐξ οἰκείας ἐπ' ἄλλοτριαν γιγνομένη, πυρὸς τε αὖ καὶ τῶν ἐτέρων, ἐπειδὴ γένη πλείονα ἐνὸς ὄντα τυγχάνει, τὸ μὴ προσ-ῆκον ἕκαστον ἑαυτῷ προσλαμβάνειν καὶ ἀνθ' ὅσα τοιαῦτα στάσεις καὶ νόσους παρέχει· παρὰ φύσιν γὰρ ἑκάστου γιγνομένου καὶ μεθισταμένου θερμαίνεται μὲν ὅσα ἂν πρότερον ψύχεται, ξηρὰ δὲ ὄντα εἰς ὕστερον γίνεταί νοτερά, καὶ κοῦφα δὴ καὶ βαρέα, καὶ πάσας πάντη μετα-βολὰς δέχεται. μόνως γὰρ δῆ, φαμέν, ταῦτόν ταῦτ' κατὰ ταῦτό καὶ ὡσαύτως καὶ ἀνά λόγον προσγινόμενον καὶ ἀπογινόμενον ἕξει ταῦτόν ὃν αὐτῇ σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν· ὃ δ' ἂν πλημ-μελήσῃ τι τούτων ἐκτὸς ἀπὸ τῶν προσῶν, ἀλλοιότητος παμπαικίᾳ καὶ νόσους φθοράς τε ἀπείρους παρέξεται. δευτέρων δὲ ξυστάσεων αὖ κατὰ φύσιν ξυνεστηκυῶν δευτέρα κατανόησις νοσημάτων τῷ βουλομένῳ γίνεταί ξυννοῆσαι. μυελὸς γὰρ ἐξ ἐκείνων ὅστω τε καὶ σαρκὸς

XVII 4 πυκινολένης umbras litterarum secutus K; cf. test. 5 ῥηγνύηται]
 prima littera ρ vel γ, ι, φ, ψ 6 ἐγμ[α]γ[ε]ο P; ultima ante lac. littera ο, certe
 non v 7 K 8 συννοσεῖ K 10—12 K 11 δὲ] cf. 44

- XVII 13 γένεσιν τῶν σωματίων ἢ παρὰ τ[ὰ τούτ(ων)]
 περισώματα. καὶ παρὰ μὲν τὰ στ[οιχειῖα]
 15 γίνονται [νόσοι], ὅταν ἢ πλείονα γένῃ [τὸ]
 εἶδος μεταβάλλῃ ἢ ἐν ἀνοικείῳ [καθί-]
 σῃ· καὶ γ(άρ) πλείονα γινόμενα τα[ῦτα]
 τὰ στοιχεῖα νόσους κ(ατα)σκευάζ[ει διὰ]
 τὸ πλῆθος· * καὶ μῆ[ν] καὶ ἐγβάν[τα τοῦ]
 20 οἰκείου εἶδους πάλι ἐνπαιεῖ[ται ἐτέρῳ]ς.
 ἀλλὰ γ(άρ) ὡς ὁμοίως καὶ ἐν ἀνοικ[είοις τό-]
 ποις ταχθέντα νόσους ἐπιφέ[ρει πολλὰ]ς
 τοῦτο τὸ ὃ ἔν ἀνοικείῳ τόπ[ωι γι(νόμενον) εἶδος]ς.
 καὶ παρὰ μ(ὲν) τὴν τ(ῶν) στοιχείων δια[ίθισιν]
 25 οὕτως συνίστανται αἱ νόσοι. * * π[αρά δὲ α]ῦ
 τὴν γένεσιν τ(ῶν) σωματίων γί(νονται) νόσοι τινὲς τοιούτω(ν),
 οἷον ἢ σὰρξ λαμβάνει τὴν γένεσ[ιν]
 ἐξ αἵματος πεπηγύτος καὶ συνεσ[τα-]
 μένου, τὰ δὲ νεῦρα ἀποτελεῖται ἐκ [τῶν]
 30 [ἐ]νῶν τοῦ αἵματος. ταύτῃ δὲ ἀναιρ[ε-]
 θείσων τ(ῶν) τοῦ αἵματος ἰνῶν ἄπ[η]κτον
 διαμένει λοιπὸν τὸ αἶμα, ὃ γί(νεται) ἐν ἐκ[είνῃ].
 ὅτι ἢ μ(ὲν) σὰρξ ἐξ αἵματος λαμβάνει
 τὴν γένεσιν, τὰ δὲ νεῦρα ἐκ τ(ῶν) το[ῦ]

καὶ νεύρου ξυμπαγέντος, ἔτι τε αἵματος ἄλλον μὲν τρόπον, ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν γεγονότος, τῶν μὲν ἄλλων τὰ πλείστα ἢ περ τὰ πρόσθεν, τὰ δὲ μέγιστα τῶν νοσημάτων τῇδε χαλεπὰ ξυμπέπτωκεν, ὅταν ἀνάπαλιν ἢ γένεσις τούτων πορεύηται, τότε ταῦτα διαφθίρεται. κατὰ φύσιν γὰρ σάρκες μὲν καὶ νεῦρα ἐξ αἵματος γίγνεται, νεῦρον μὲν ἐξ ἰνῶν διὰ τὴν ξυγγένειαν, σάρκες δὲ ἀπὸ τοῦ παγέντος, ὃ πηγνυται χωριζόμενον ἰνῶν· τὸ δὲ ἀπὸ τῶν νεύρων καὶ σαρκῶν ἀπὸν αὐτὸ γλίσχρον καὶ λιπαρὸν αἶμα μὲν τὴν σάρκα κολλᾷ πρὸς τὴν τῶν ὀστέων φύσιν αὐτὸ τε τὸ περὶ τὸν μυελὸν ὀστέων τρέφον αὖξει, τὸ δ' αὖ διὰ τὴν πυκνότητα τῶν ὀστέων διηθούμενον καθαρώτατον γένος τῶν τριγώνων λευκωτόν τε καὶ λιπαρώτατον, λειβόμενον ἀπὸ τῶν ὀστέων καὶ στάζον, ἀρθεῖ τὸν μυελόν, καὶ κατὰ ταῦτα μὲν γιγνομένων ἐκάστων ὑγεία ξυμβαίνει τὰ πολλὰ· νόσοι δέ, ὅταν ἐναντίας.

XVII 14. 15 K 17—19 K 20 ἐτέρῳ] praelongi versus litteram
 ultimam servavit margo sin. c. XVIII itemque v. 22. 23. 26. 46 21. 22 K
 22 πολλάς (sive malis τινάς) ex ς in c. XVIII residua restitui 23 τόποι K
 24. 25 K 25 αὐ addidi cf. ad v. 26 26 τι extrema c. XVII, νεστο in
 vago fragmento, ὡστ in marg. c. XVIII inveni; super το hasta litterae υ (cf. v. 25),
 cuius pars superior in extr. v. 25 relicta 27—30 K 31 extr. απη vel
 απο P 34 K

- XVII 35 αἵματος ἰνῶν. ταύτῃ δὲ συνέχεται,
 φησίν, καὶ τρέφεται τὰ σώματα ταῦ[τα]
 πρὸς τῆς πειμελῆς, τηχομένης
 αὐτῆς καὶ διὰ τ(ῶν) ἀραιότητ(ων) τ(ῶν) ὁστέ[ων]
 ἐπιχορηγούμενης καὶ τρεφούσῃ[ς]
 40 τὰ ὁστέα. ὅταν μ(ὲν) [οὔν] οὕτως γί(νεται) ἡ τ(ῶν) [σω-]
 μάτ(ων) γένεσις, κατὰ φύσιν ἔχει τὸ ζῶιον·
 ὅταν δὲ μὴ οὕτως γί(νεται), ἀλ(λ') ἐνηλ(λ)αγμέ[νως]
 ἡ γένεσις, νόσους ἐπιφέρει. καὶ περὶ τῇν
 γένεσιν δὲ τ(ῶν) σωματίων ο(ὔτως). * * παρὰ [δὲ]
 45 τὰ περιττώματα συνίστα[νται] τριχῶς]
 αἱ νόσοι, ἡ π[α]ρ[ὰ] τὰς φύσας [τὰς ἐκ τ(ῶν)] πε-

- XVIII
 ριττωμα[τίων] ἢ παρὰ] χολήν ἢ φλέγμα· διὰ
 γὰρ ταῦ[τα] τὰ τρία] καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ γί(νονται)
 νόσοι. κα[ὶ] γ(άρ) ἐν μό[νον] αὐτ(ῶν) νόσου[ς] ἐπιφέρει
 καὶ ὁμο σ[υνάμωφ] συνελθόντα πάλι νό-
 5 σους κ(ατα)σ[χευά]ζ[ει]. * ὡς ὁμοίως δὲ καὶ διὰ
 τὰ τρία σ[υγκατ]οισθέντα αἱ νόσοι ἀπο-
 τελου[νται]. κα[ὶ] ἡ μ(ὲν) τοῦ Πλάτωνος
 δόξα περὶ νόσων ἐν τούτοις. * * Φιλόλαος
 δὲ ὁ Κρ[ο]τωνιάτης συνεστάναι φ(ησίν) τὰ ἡμέ-
 10 τερα σώμ[ατα] ἐκ] θερμοῦ. ἀμέτ(ρο)χα γ(άρ) αὐτὰ (εἶναι)
 ψυχροῦ[, ὑπομι]μνήσκων ἀπὸ τιν(ων) τοιοῦτ(ων).
 τὸ σπέρμ[α] (εἶναι) θερμόν, κατασχευαστικὸν δὲ
 τοῦτο τ[οῦ] ζώου· καὶ ὁ τρόπος δὲ, εἰς ὃν

XVII 44] PLATO Tim. p. 84 CD: τρίτον δ' αὐ νοσημάτων εἶδος τριχῇ δεῖ διανοεῖσθαι γιγνώμε-
 νον· τὸ μὲν ὑπὸ πνεύματος, τὸ δὲ φλέγματος, τὸ δὲ χολῆς. ὅταν μὲν γάρ ὁ τῶν πνευμάτων
 τῷ σώματι ταμίς πλεῖμων μὴ καθαρὰς παρέχῃ τὰς διεξόδους ὑπὸ ρευμάτων φραγθεῖς, ἔνθα
 μὲν οὐκ ἰόν, ἔνθα δὲ πλεῖον, ἢ τὸ προσήκον πνεῦμα εἰσὶν τὰ μὲν οὐ τυγχάνοντα ἀναψυχῆς
 σήπει, τὰ δὲ τῶν φλεβῶν διαβιαζόμενον καὶ ξυνεπιστρέφον αὐτὰ τῆχόν τε τὸ σῶμα εἰς τὸ
 μέσον αὐτοῦ διάφραγμα τ' ἔχον ἐναπολαμβάνεται, καὶ μυρία δὴ νοσήματα ἐκ τούτων ἀλγεινὰ
 μετὰ πλήθους ἰδρώτος ἀπείργασται.

XVII 36 K

38—40 K

42—46 K

46 extr. τε in col. XVIII.

XVIII 1—3 K

5—7 K

9 χρωτωνιάτης P; suppl. K

10 K

ἀμέτοχα emendavi ex v. 16. 17: ἀμετα vel ἀμεγα P; inde ἀμῆγ K 11. 12 suppl.
 Blassius

- XVIII 14 ἡ καταβολ[ή — μῆτρα] δὲ αὖτη — (ἐστίν) θερμότερα
 15 καὶ ἐο[κ]αὶ ἐκ]εῖναι· [τὸ δὲ ἐοικὸς τινι τὰτὸ δύναιται,
 ὥι ἔοικεν]· ἐπεὶ δὲ τὸ κατα-
 σκευά[ρον ἀμέ]τοχ[όν] (ἐστίν) ψυχροῦ καὶ ὁ τόπος[ς]
 δέ, ἐν ᾧ[ι ἡ κατα]βολ[ή], ἀμέτοχος (ἐστίν) ψυχροῦ,
 ὁτ[ι]λλον [ῥτι καὶ τὸ] κατασκευαζόμενον ζῶιον
 τοιοῦτο[ν γίνε]ται. * εἰς δὲ τούτου τὴν
 20 κατασκευὴν ὅπομονήσῃ περισχρήται τοιαύ-
 τη· με[τὰ γ(άρ)] τὴν ἔκτεξιν ἐθ[ε]ως [το]
 τὸ ζῶιον ἐπισπᾶται τὸ ἐκτὸς πνεῦμα
 ψυχρὸν ὅν· εἴτα πάλιν καταπερεὶ χρεός
 ἐκπέμπει αὐτό. * διὰ τοῦτο δὴ καὶ ὄρεξις
 25 τοῦ ἐκτὸς πνεύματος, ἵνα τῇ[ι]
 ἐπ(ε)ισάκτωι τοῦ πνεύματος ὁληκῇ θερμ[όν]-
 τερα ὑπάρχοντα τὰ ἡμέτερα σώματα π(ρὸς) αὐτ(οῦ)
 καταψύχῃται. * καὶ τὴν μ(έν) σύστασιν
 τῶν ἡμετέρων σωματ(ων) ἐν τούτοις φ(ησίν). * *
 30 λέγει δὲ γί(νεσθαι) τὰς νόσους διὰ τε χολήν
 καὶ αἷμα καὶ φλέγμα, ἀρχὴν δὲ γί(νεσθαι)
 τῶν νόσων ταῦτα· ἀποτελεῖσθαι
 δὲ φ(ησίν) τὸ μ(έν) αἷμα παχὺ μ(έν) ἔ[σω] παρα-
 ὀλισθόμενης τῆς σαρκός, * λεπτόν
 35 δὲ γί(νεσθαι) διαιρουμέν(ων) τ(ῶν) ἐν τῇ σαρκὶ ἀγγείων·
 τὸ δὲ φλέγμα συνίστασθαι ἀπὸ τῶν ὀμ-
 βρων φ(ησίν). λέγει δὲ τὴν χολήν ἐχθῶρα
 εἶναι τῆς σαρκός, * παρὰδοξόν τε α[ὐ]τὸς
 ἀνὴρ ἐπὶ τούτου κεινεῖ· λέγει γ(άρ) μηδὲ τε-
 40 τάχθαι[ι] ἐπὶ τ[ῷ] ἥπατι χολήν, ἐχθῶρα μέν-
 τοι τῆς σαρκός (εἶναι) τὴν χολήν. * τό τ' αὖ
 φλέγμα τ(ῶν) πλείστ(ων) [ψυχ(ρ)όν] [θερμ(ον)] (εἶναι) λεγόν-
 των αὐτὸς θερμὸν τῇ φύσει ὑπ[ὸ]τί-

XVIII 14 cf. VIII 30 15 K 16 partim K ἀμέτοχον] altera o
 ex η corr. P ψυχρον P 17 K ω ex η. P 18 K
 19 ἔσται suppl. K 20 K 24 post ὄρεξις non desidero γί(νεται)
 33 μεσον, addito εν compendio et superscriptis σω (vel σωι), denique deletis σον in
 μεν εσω corr. P 38 ατος P 42 ψυχον (sic) deletis θερμον super-
 scr. P 43 K

XVIII 44 θεται· ἀπὸ γ(άρ) τοῦ φλέγειν φλέγμα εἰρησθ(αι)·
 45 ταύτη δὲ καὶ τὰ φλεγμαίνον[τα]
 μετοχῇ τοῦ φλέγματος φλεγμα[α]ί-
 νει. καὶ ταῦτα μ(έν) δὴ ἀρχὰς τ(ῶν) νό[σ]ων
 ὑπ[ο]τίθεται, * [σ]υνεργὰ δὲ ὑπερβολ[άς]
 [τε] θερμασίας, τροφῆς, κ(ατα)ψύ[ξ]εω[ς] καί]

XIX [ἐ]νδείας <τούτων ἢ> τ(ῶν) τού[το]ι[ς] π(αρα)πλησίων. * * ὁ δὲ]
 Πόλυβος ἐξ ἐνὸς μ(έν) στοιχείου οὐ λέγει]
 τὰ ἡμέτερα σ[ώ]ματα συνεστάναι, τὴν δὲ]
 αὐτὴν φύσιν [ὁμοίως πᾶσιν εἶναι, ἥπερ ἐκ]

XVIII 44] GALENUS de nat. pot. II 11 [II 130 K. III 195, 17 Helmr.]: Πρόδικος δ' ἐν τῇ Περὶ φύσεως ἀνθρώπου γραμματὶ τὸ συγκεκαυμένον καὶ οἷον ὑπερωπημένον ἐν τοῖς χυμοῖς ὀνομάζων φλέγμα παρὰ τὸ πεφλέχθαι, τῇ λέξει μὲν ἐτέρως χρῆται, φυλάττει μέντοι τὸ πρᾶγμα κατὰ ταῦτο τοῖς ἄλλοις. τὴν δ' ἐν τοῖς ὀνόμασι τάνθρωδός τούτου καινοτομίαν ἱκανῶς ἐνδείκνυται καὶ Πλάτων. ἀλλὰ τοῦτο γε τὸ πρὸς ἀπάντων ἀνθρώπων ὀνομαζόμενον φλέγμα τὸ λευκὸν τὴν χροάν, ὃ βλένναν ὀνομάζει Πρόδικος, ὁ ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς χυμὸς ἐστίν οὗτος καὶ πλείστος τοῖς τε γέρονσι καὶ τοῖς ὑπωσθῆποτε ψυγεῖσιν ἀπροιζέται καὶ οὐδεὶς οὐδὲ μανόμενος ἀν' ἄλλο τι ἢ ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν εἶποι ἂν αὐτόν. (cf. Gal. VII 348 K. et Herm. XXVIII 418 sqq.)

XIX 2] HIPPOCRATES de nat. hom. 3 [VI 38, 5 L.]: πῶς εἰκὸς ἀπὸ ἐνός τι γεννηθῆναι ὅτε οὐδ' ἀπὸ τῶν πλείονων γίνεται, ἢν μὴ τύχη καλῶς ἔχοντα τῆς χρήσιος τῆς πρὸς ἄλληλα· ἀνάγκη τοῖνυν τῆς φύσεως τοιαύτης ὑπαρχούσης καὶ τῶν ἄλλων πάντων καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου μὴ ἐν εἶναι τὸν ἀνθρώπον, ἀλλ' ἕκαστον τῶν ξυμβαλλομένων ἐς τὴν γένεσιν ἔχειν τὴν δύναμιν ἐν τῇ σῶματι οἷον περ συνεβάλετο. καὶ πάλιν γε ἀνάγκη ἀναχωρεῖν ἐς τὴν ἐσωτοῦ φύσιν ἕκαστον τελευτώντος τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου τὸ τε ὑγρὸν πρὸς τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν πρὸς τὸ ξηρὸν καὶ τὸ θερμὸν πρὸς τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν πρὸς τὸ ψυχρὸν. τοιαύτη δὲ καὶ τῶν ζώων ἐστὶν ἡ φύσις καὶ τῶν ἄλλων πάντων· γίνεται τε ὁμοίως πάντα καὶ τελευτᾷ ὁμοίως πάντα. συνίσταται τε γὰρ αὐτῶν ἡ φύσις ἀπὸ τούτων τῶν εἰρημένων πάντων καὶ τελευτᾷ κατὰ τὰ εἰρημένα ἐς τὸ αὐτὸ ὅθεν περ συνέστη ἕκαστον, ἐνταῦθα οὖν καὶ ἀπεχώρησεν. Ibid. 2 [VI 34, 8 L.]: τῶν δὲ ἰητρῶν οἱ μὲν τινες λέγουσιν, ὡς ἀνθρώπος αἰμά ἐστίν, οἱ δὲ αὐτῶν γολθὴν φασιν εἶναι τὸν ἀνθρώπον, ἔνιοι δὲ τινες φλέγμα· ἐπιλογον δὲ ποιεῖνται καὶ οὗτοι πάντες τὸν αὐτόν· ἐν γὰρ εἶναι φασιν, ὅ τι ἕκαστος αὐτῶν βούλεται ὀνομάσας καὶ τοῦτο μεταλλάσσειν τὴν ἰδέην καὶ τὴν δύναμιν ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τε τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ γίνεσθαι γλυκὺ καὶ πικρὸν καὶ λευκὸν καὶ μέλαν καὶ παντοῖον. ἐμοὶ δὲ οὐδέν τι δοκεῖ ταῦτα οὕτως ἔχειν· οἱ μὲν οὖν πλείστοι τοιαῦτά τινα καὶ ἐγγύτατα τούτων ἀποφαίνονται. ἐγὼ δὲ φημι· εἰ ἐν τῇ ὥνθρωπος οὐδέποτε ἂν ἀλγεεν· οὐδὲ γὰρ ἦν ὑφ' οὗ ἀλγίσμιεν ἐν ἑών· εἰ δ' οὖν καὶ ἀλγίσμιεν, ἀνάγκη καὶ τὸ ἰώμενον ἐν εἶναι· νῦν δὲ πολλὰ· πολλὰ γάρ ἐστιν ἐν τῇ σῶματι ἐνεόντα, ἃ ὅταν ὑπ' ἀλλήλων παρὰ φύσιν θερμαίνηται τε καὶ ψύχῃται καὶ ξηραίνηται τε καὶ ὑγραίνηται νόσους τίττει.

VIII 45—48 K .48 vel υπερβελ, sed υπερβαλλούσας vel propter spatium suppleri nequit 49 te pallidiore atramento ante versum supplevit P

XIX 1 τούτοις] incertarum litt. apices inferiores fere servavit P τούτων ἢ omissa a P supplevit M. Fraenkelius παραπλησίον (cf. XXXII 48. XXXVII 20. XXXIX 30 2 qui hiatus singulas litteras capientes in vv. 2—8 post tertiam quamque litteram apparent, papyri ruga effecti 4 ὁμοίως vestigiis infra relictis aptum

- XIX 5 ψυχροῦ τε καὶ θερμ[οῦ, οὗ χωρὶς ὄντ(ων) τ]ούτ(ων),
 ἀλλὰ κεκραμέν(ων) αὐ[τ(ῶν), συνέστηκεν· μετα-]
 βαλὼν δὲ θάτερον θ[ατέρω νόσον ἀπο-]
 τελεῖν. * δευτέρ[αν δὲ ἀποτελεῖσθαι]
 τῶν σωμάτων μετα[βαλὴν ἀπὸ αἵματός τε]
- 10 καὶ φλέγματος καὶ χ[ολῆς ξανθῆς τε]
 καὶ μελαίνης. ἀπὸ δ[υνάμεως γ(άρ) πάντ(ων)]
 τούτ(ων) ἡ ἐνὸς αὐτ(ῶν) γί(ν[εσθαι]) [ταύτην τήν]
 μεταβολήν, ἡ κατὰ τὸν α[ὐτὸν τρόπον γι(νομένης) τῆς]
 συμμίξεως κατὰ φύσιν [γί(νεται)· ἐὰν δ' ἐν τῷ]
- 15 σώματι [[~~γί(νεται)~~]] χωρισ[θῇ] τι ἀπὸ τ(ῶν) ἄλλ(ων),]
 νόσους γί(νεται). νοσεῖν δὲ καὶ ἀ[φ' ὧν περ ἐχ(ω)-]
 ρίσθη[~~σεν~~]] τρόπων καὶ εἰς [οὓς περ ἐχ(ώ)-]
 ρησεν. Μενεκράτ[ης] δὲ ὁ Ζε[ῦς ἐπι-]
 κληθεὶς ἐν Ἰατρικῇ δ[ε]ῖξι[ν] [τινα τ(ῶν)]
- 20 σωμάτων ἐκτιθέμενος καὶ [μέλλ(ων) αἰτιολογῆναι]
 τὰ πάθη, πρότερον περὶ τ(ῶν) πρ[ο]ϊστέων]
 πολυπραγμον(ῶν) τ(ῶν) σωμάτων, συν[εστάναι]
 λέγει τὰ σώματα ἐκ τ(ῶν) τεσσ[άρων]
 στοιχείων, β[ε] μ(έν) θερμῶν, [β[ε] δὲ ψυχρῶν· καὶ]
- 25 θερμῶν μ(έν) αἵματος <καὶ> χολῆς, [ψυχρῶν]
 δὲ πνεύματος καὶ φλέγμα[τος. * καὶ]
 τούτ(ων) μ(έν) ὅτ[ι] μὴ στασιάζόντ(ων), ἀ[λλ' ἐν] ἐνέρ[ω]-]

XIX 8] HIPPOCRATES de natura hom. 4 [VI 38, 19 L. cf. Galen. de plac. Hipp. et Plat. p. 677, 13 ss. M.]: τὸ δὲ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐν ἑωυτοῦ αἷμα καὶ φλέγμα καὶ χολήν ξανθήν τε καὶ μέλαιναν, καὶ ταῦτά ἐστιν αὐτῇ ἢ φύσις τοῦ σώματος καὶ δι' αὐτὰ ἀλγεί καὶ ὑγιαίνει. ὑγιαίνει μὲν οὖν μάλιστα, ὅταν μετρίως ἔχῃ ταῦτα τῆς πρὸς ἄλληλα δυνάμεις καὶ τοῦ πλήθους καὶ μάλιστα μεμιγμένα ᾗ. ἀλγεί δ' ὅταν τούτων τι ἕλασσον ἢ πλεόν χωρισθῇ ἐν τῷ σώματι καὶ μὴ κεκρημένον ἢ τοῖσι πάσιν. ἀνάγκη γάρ, ὅταν τούτων τι χωρισθῇ καὶ ἐφ' ἑωυτοῦ στη, οὐ μόνον τοῦτο τὸ χωρίον, ἐνθεν ἐξέστη, ἐπίνωσον γίγνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐνθα ἂν στη καὶ ἐπιχυθῇ υπερπιμπλάμενον ὁδύνην τε καὶ πόνον παρέχειν. καὶ γάρ ὅταν τι τούτων ἔξω τοῦ σώματος ἐκρυῇ πλεόν τοῦ ἐπιπολάζοντος, ὁδύνην παρέχει ἢ κένωσις· ἢν τ' αὖ πάλιν εἴσω ποιήσῃται τὴν κένωσιν καὶ τὴν μετάστασιν καὶ τὴν ἀπόκρισιν ἀπὸ τῶν ἄλλων, πολλὴ αὐτῇ ἀνάγκη διπλὴν τὴν ὁδύνην παρέχειν κατὰ τὰ εἰρημένα, ἐνθεν τε ἐξέστη καὶ ἐνθα ὑπερέβαλεν.

XIX 18] cf. Ephippii Peltasta fr. 17 [II 260 Koek. cum not.]. Ael. V. II. XII 51

XIX 5 extr. οὐτ' in sinistro marg. col. XX 5 P 7 θάτερον θ[ατέρω] cf. Hippocr. q. f. de locis in hom. I [VI 276, 278 L.] τὸ ἑτέρον τῶν ἐσθ[ε]ρῶν νόσον ποιεῖ. compiler unum sed primarium contrariorum par respicit 7. 8 ἀποτελεῖν K 18 K 22-30 K

- XIX 28 τως διαχειμέν(ων) ὑγιαίνει(ν) τ[ὸ σῶμα.]
 δυσκρότως δὲ ἐχόντων νο[σεῖ(ν)]. τότε]
 30 γ(άρ) ἐκθεῖ(ν) ἐκ τ(ῶν) ἡμετέρων σω[μάτων φλέ-]
 γματα, δοθόντας κ[αὶ τὰ τοῦτοις ἔμοια.]
 καὶ κατάρρους δὲ ἐ[κ τῆς ὑπερβολῆς τοῦ]
 φλέγματος διαφόρ[ους γί(νεσθαι).]
 οὔμενον γ(άρ), φ(ησὶν), ἐν τῷ σώματι [. ἐι-]
 35 σιόντι δὲ φλέγματι τὸ κσιθ[.]
 νομνεῖσ[.] αἰπο[.] την κ[.]
 ἐμμεῖναν δὲ τοῦτο πυρρὰν [χολήν]
 ἀπογενναῖ. ἐμμεῖνάσα δὲ α[ὔτη]
 καὶ παλαιωθείσα μέλαιναν ἀπογ[ενναῖ]
 40 χολήν. * ἦν δὲ καὶ παλαιωθείσα[ν]
 καὶ ὑπέρχολον γενομένην [δέχεται τι,]
 ὅπου ἂν τύχῃ, μέρος καὶ κυ[ῖ], οὐδέν φ(ησιν)]
 ἀγαθὸν ἐργάζεσ[θαι]. οἰσθεῖσα [μ(εν) γάρ]
 ἐπὶ ἰσχία ἰσχιαδ[ι]κὴν ἐμποιεῖ,
 45 ἐπὶ δὲ τὸν πνεύμονα περι[πνευμονίαν,]
 ἐπὶ δὲ τὰς πλευρὰς πλευρ[εῖτιν,]
 ἐπὶ δὲ τὰ σπλάγχ[να] οἰσθεῖ[σσι]
 καῦσον ἀπεργάζεται· τοια[ῦτα δὲ πολ(λά)]

- XX καὶ διάφορα γί(νεται) πάθη. * * ὁ δὲ Α[ἰγινήτης]
 Πέτρων συνεστάναι φ(ησὶν) τὰ ἡ[μέτερα]
 σώματα ἐκ δισσων στοιχείων, ψ[υχροῦ]
 τε καὶ θερμοῦ, ἐφ' ἑτέρωι δὲ τοῦ[των]
 5 ἀπολείπει τι ἀντίστοιχον, τῷ μ[εν]
 θερμῷ τὸ ξηρόν, τῷ δὲ ψυχρῷ [τὸ ὑγρ(όν).]
 καὶ ἐγ μ(εν) ὁ γ(άρ) τούτ(ων) συνεστάναι τὰ σώ[ματ(α).]
 φησὶν δὲ γί(νεσθαι) τὰς νόσους ἀπ[λῶς]
 [μὲν] διὰ τὰς περιττώσεις τῆς τρ[οφῆς].
 10 ὅταν, ἂ σύμμετρα, ἡ κοιλία μὴ λ[α-]

XIX 28 υγιαίνει et 30 εκθει perperam scripsisse P evincit δοθόντας v. 31: correxi
 33. 34 fortasse ἀλλοιοῦμενον, sed deest sententiae finis 34 super σώματι addidit
 velut εστ, corruptelam simul indicans obliqua ad sinistram lineola P 39. 40 K

12 και vel και P 43—47 K 47 σπλαγγχν sic P

XX 2—11 K 10 correcturae super ὅταν (fortasse γάρ vel φησὶν) leve vestigium ser-
 vare videtur P ασυμμετρα clare P; fortasse α prius delendum, sed locus dubius

- XX 11 [βοῦς]α, πλεῖω δέ, μὴ κατεργάσῃται
 αὐτά, συμβαίνει νόσους γί(νεσθαι). ἥ ἀπὸ τ(ῶν)
 στοιχείων τ(ῶν) προεξηγμέν(ων), ὅταν ἀνώ-
 μαλα ᾖ, νόσους ἀπεργάζεται. περὶ
 15 δὲ τῆς διαφορᾶς τῆς κατὰ τὰς νό-
 σους οὐδὲν διακριβοῖ. περὶ δὲ τῆς
 χολῆς ἰδιώτερον παθολογεῖ. φ(ησὶν) γ(ὰρ) αὐ-
 τὴν ὑπὸ τ(ῶν) [νόσων] [σωματ(ων)] κ(ατα)σκευάζεσθ(αι).
 οἱ μ(ὲν) γ(ὰρ) ἄλλοι ἀπὸ τῆς χολῆς λέγουσι
 20 γί(νεσθαι) τὰς νόσους, οὗτος δὲ ἀπὸ τ(ῶν)
 νόσων τὴν χολήν. καὶ σχεδὸν [οὗτος ὦ]ς
 ὁ Φιλόλαος οἴεται μὴ (εἶναι) ἐν ἡμῖν χολή[ν ἥ]
 ἀ[χρ]εῖαν. καὶ κ(ατά) μ(ὲν) ταῦτα συνηγόρευ-
 σεν τῷ Φιλόλαῳ, κ(ατά) δὲ τὰλλα αὐτὸν εἰ-
 25 Φιλιστίων δ' οἴεται ἐκ ὁ ἰδεῶν συνεστᾶ-
 ναι ἡμᾶς, τοῦτ' (ἔστιν) ἐκ ὁ στοιχείων· πυρός,
 ἀέρος, ὕδατος, γῆς. (εἶναι) δὲ καὶ ἐκάστου θυ(νάμεις),
 τοῦ μ(ὲν) πυρὸς τὸ θερμόν, τοῦ δὲ ἀέρος
 τὸ ψυχρόν, τοῦ δὲ ὕδατος τὸ ὑγρόν.
 30 τῆς δὲ γῆς τὸ ξηρόν. * * τὰς δὲ νόσους γί(νεσθαι)
 πολυτρόπως κατ' αὐτόν, ὥς δὲ τύποι
 καὶ γενικώτερον εἰπεῖν τριχῶς· ἥ γ(ὰρ) παρὰ
 τὰ στοιχεῖα ἥ παρὰ τὴν τ(ῶν) σωματ(ων) δια-
 ἡσιν ἥ παρὰ τὰ ἐκτός. * παρὰ μ(ὲν) οὖν τὰ
 35 στοιχεῖα, ἐπειδὴν πλεονάσῃ τὸ θερμόν
 καὶ τὸ ὑγρόν, ἥ ἐπειδὴν μεῖον γένηται
 καὶ ἀ[ύ]μα[υ]ρόν τὸ θερμόν. * * παρὰ δὲ τὰ
 ἐκτός γ· ἥ γ(ὰρ) ὑπὸ τραυματ(ων) καὶ ἐλκῶν
 ἥ [ὑπὸ] ὑπερβολῆς θάλπου, ψύχους, τ(ῶν) ὁμοίων,
 40 ἥ ὑπὸ μεταβολῆς θερμοῦ εἰς ψυχρόν
 ἥ ψυχροῦ εἰς θερμόν ἥ τροφῆς εἰς τὸ
 ἀνόηκτον καὶ διεφθόρως. * παρὰ δὲ τὴν
 τῶν σωματ(ων) διαίτησιν ο(ὔτως)· ὅταν γ(ὰρ), φ(ησὶν), εὖ-

XX 11 πλεω ut videtur ex πληω corr. P cf. XXXIII 39 18 σωματ(ων), non
 deletis ατ(ων) P 23 ἀχρεῖαν scripsi cf. XXX 35. XVIII 39 sqq.: α . . εἰαν vel
 α . . αἰον P 24 ταλλαυνοει vel τααλλαγγνει P; post ea rescissa papyrus, ut tamen
 litterae procerae velut τ, ρ non possint suppleri. fortasse αὐτο(γνώμο)νεῖ vel αὐτον(ο)εῖ

- XX 44 πνοῇ ὅλον τὸ σῶμα καὶ διεξίη ἀκω-
 45 λύτως τὸ πνεῦμα, ὑγίεια γί(νεται)· οὐ γ(άρ) μό(νον) κ(ατά)
 τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας ἡ ἀνα-
 πνοὴ γί(νεται), ἀλλ(λὰ) καὶ καθ' ὅλον τὸ σῶμα. ὅταν
 δὲ μὴ εὐπνοῇ τὸ σῶμα, νόσοι γί(νονται), καὶ
 διαφύρωσ· καθ' ὅλον μ(έν) γ(άρ) τὸ σῶμα
 50 τῆς ἀναπνοῆς ἐπεχόμενης, νόσος
- XXI [. .]αθ[.]
 [. .]σα[.] τ]ὰς γί(νομένας)
 [. .]λλ[.] κεινεῖσθαι
 [. .]μῆ [.] ἐν τὰ ἥρε-
 5 [μοῦ]ντ[α]τοντα
 [. .]ντ[.]ῆ ἐν τοῖς
 [. .]ασ[.]εἰλοντα
 [. .]ἐν σ[.]ως νόσοι γί(νονται)
 [. .]ἐν ταῦτ[α] * ἡμῖν δὲ
 10 [.]δηκαιαν [.]άνθ]ρώπου ᾧ καὶ
 [. .]οι[.]ασεως ταυ-
 τη[.] δια[. .]ηναπ[.] παθῶν αἰτιο-
 λογίας [* συ]νέστη[κεν δὲ ὁ] ἄνθρωπος
 ἐκ [ψυ]χῆς καὶ σώμ[ατος. ὦ]ς [δ'] εἰς τοῦτο ὑπο-
 15 [τυπώ]σεως οὐ χρ[ε]ί(α ἐστίν), περ]ὶ μ(έν) ψυχῆς
 [ἄλλοι]ς ἀ[να]βάλλομα[ι· ἡμῖν δὲ] τοῦ σώμα-
 [τος μ]ελητέον, ἐπεὶ [μάλιστα] περὶ τοῦτο
 [σπου]δάξει ἡ ἱατρικ[ή. * * τοῦ σ]ώματος
 μ(έν) ο]ὔν τὰ μ(έν) (ἐστίν) ἀπλᾶ μέρη, τὰ δὲ σύνθετα.
 20 ἀπλᾶ δὲ καὶ σύνθετα λαμβάνομ(εν) π(ρὸς) αἵσ-
 θησιν, καθὼς καὶ Ἡρόφιλος ἐπισημειοῦ-
 ται λέγων ο(ὕτως)· “λεγέσθω δὲ τὰ φαινόμενα
 π[ρ]ῶτα, καὶ εἰ μὴ (ἐστίν) πρῶτα.” ὁ μ(έν) γάρ Ἑρασί-
 [στρατ]ος καὶ π[ό]ρρω τοῦ ἱατρικοῦ κανό-
 25 [νος π]ροῆλθε· ὑπέλαβεν γ(άρ) τὰ πρῶτα

XX 45 μό(νον) ῑ P; punctum ex o concretum, non liturae signum credo

XXI 10 sensus videtur: ἡδὴ καὶ ἀνάγκη εἰπεῖν περὶ ἀνθρώπου πρῶτον καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἀπὸ τῆς συστάσεως ταύτης διασημῆναι τὰς τῶν παθῶν αἰτιολογίας (cf. XXII 5) 13 K

16 prima littera conspicua ant σ aut ε P 17 ελητεον vel ενιτεον vel επιτεον P

24—26 K 24 πωρρω P

- XXI 26 [σώμα]τα λόγῳ θεωρητὰ (εἶναι), ὥστε τὴν
 [αἰσθητ]ὴν φλέβα συνεστάναι ἐγ' λόγῳ
 θ[εωρητ]τ(ῶν) σωματ(ων), φλεβός, ἀρτηρίας, νεύρο(υ).
 ἀλλὰ τοῦ[τ]ον παραιτητέον. * ἡμῖν δὲ
 30 λεκτέον, ὡς τῶν σωματ(ων) τὰ μ(έν) (εἶναι) ἀπλᾶ
 τὰ δὲ [σύ]νθετα, π(ρὸς) αἰσθησιν τούτ(ων) λαμ-
 β[αν]μ(έν)ων). * * ἀπλᾶ μ(έν) οὖν (ἔστιν) τὰ ὁμοιο-
 μερῇ [τὰ] κ(ατὰ) τὰς τομὰς διαιρούμενα
 εἰς ὁμ[οι]α μέρη ὡς ἐγκέφαλός τε καὶ νεῦ-
 35 ρον καὶ ἀρτηρία <καὶ> φλέψ καὶ τὰ ὑγρά.
 ἕκαστ[ον] γ(άρ) τούτ(ων) καὶ ὁμοιομερές (ἔστιν)
 καὶ τ[εμ]νόμενον εἰς ὁμοια χωρίζεται
 μέ[ρη]. * * συνθετα δ' (ἔστιν) τὰ ἀν[ομοιο]μερῇ ἢ τὰ
 κατὰ [τὰς] τομὰς εἰς ἀνόμοια χωρίζε-
 40 μεν[α] μέρη ὡς χεῖρ, σκέλος, κεφαλὴ.
 ἡπα[ρ], πν[εύμων], ἕκαστον τ(ῶν) τοιούτ(ων).
 καὶ γὰρ [ἀνο]μοιομερῇ (ἔστιν) καὶ κ(ατὰ) τὰς τομὰς
 εἰς ἀ[νόμ]οι[α] χωρ[ί]ζ[ε]ται μέρη. * * τ(ῶν) δ' ἀπλ(ῶν)
 τὰ μ(έν) (ἔστιν) κεκερματισμένα, τὰ δὲ ἡνωμένα.
 45 κ[εκερματισμ(έν)α] μ(έν) οὖν (ἔστιν) αἶμα, χολή, φλέ-
 γμ[α καὶ ὄλ]ως πάντα τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά,
 ὁμ[οι]ως φῦσα, πνεῦμα, τὰ τούτοις ἐοικότα,
 [ἡνωμέν]α δὲ τὰ μὴ ταιῶτα. * * τ(ῶν) δὲ
 [ἡνωμέν(ων)] αὐτ(ῶν) τὰ μ(έν) (ἔστιν) διατεταμέ-
 50 [να, τὰ δὲ] παχέα τε καὶ διεστηγμένα,
 τὰ [δὲ οὕτε διεσ]τηγμένα οὕτε

XXI 28; cf. XXII 51] GALENUS q. d. Isag. 9 [XIV 697 K.]: καὶ Ἐρασίστρατος ὡς ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα ὅλου σώματος ὑποτιθέμενος τὴν τριπλοκίαν τῶν ἀγγείων νεῦρα καὶ φλέβας καὶ ἀρτηρίας. GALENUS de nat. pot. II 6 [III 171, 1 Helmreich, II 96 K.] φλέβας ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἀρτηρίας τὸ νεῦρον ὥσπερ τινὰ σειρὰν ἐκ τριῶν ἱμάντων διαπερόντων τῇ φύσει πεπλεγμένην. num λόγῳ θεωρητὰ sint, disputat idem ib. [p. 172, 3 sqq. II. 97 sqq. K.]

XXI 27 αἰσθητὴν] ante alterum τῇ vidisse mihi videbar potius φ quam τ. at τ non excluditur et a sensu non commendatur velut καθ' ἀφ' ἣν 28 K 29 non exstat τοῦτο μ(έν) 30 εἶναι claro compendio P. fortasse quod ferri potest, hic scriptor sibi non permisit. correxit quidem XXIV 32 P 31—34 K 36—44 K 38 ἀνομοιερῇ, supraser. ομοιο P 44 κεκερματισμένα hic et 45 spatiis et vestigiis ductus dubitanter supplēvi, ut particularum in illis flumen Platonica voce significetur 46 K 48 K 50 K

XXI 52 δια[τεταμέ]να. * * διατεταμένα μ(έν) οὖν
ν[εῦρον, ἀδὴ]ν, ἀρτηρία, φλέψ, τὰ τούτοις

XXII ἐγγύς. * * δ[ισστηρι]χότα δὲ ὀστέα, χόν-
δροι, τὰ ὄμια. * τὰ μετὰξὺ δὲ τούτων ἐνχέ-
φαλος, μυελός, τὰ εἰκότεα· καὶ ἡ μ(έν) τοῦ
ζώου σύστασις ὡς ἐν κε[φαλαί]οις
5 τισιούτη (ἐστίν). * * [ιδ]ίαι [ὁ] ἐ π[ερὶ τῆς]
οἰκονομίας αὐτῆς νῦν ἀναγκαῖον δοκεῖ
εἰπεῖν· οὕτως γ(άρ) ἂν [εἴ]η σύμμετρον τῷ λό(γῳ·)
ἀπὸ πάσης δὴ τοίνυν [τῆς] σύστασεως τ(ῶν)
σωμάτων συνεχεῖς [μ(έν)] ἀπ[ο]φοραὶ γίνονται],
10 καὶ ἀπὸ τῆς ἐμψύχου μᾶλλ[ον ἢ ἀ]πὸ τῆς
[ἀ]ψύχου διὰ τε τὴν θερμασί[αν καὶ]
διὰ τὴν κείνησιν, * ὅτε [κατὰ] τὴν διαφω[ρο]ν
τῶν εἰρημέν(ων) ἀπὸ τῆς [ἐν ἡμῖν] θερμα[σί]ας
μᾶλλον ἀποφοραὶ [τ(ῶν) σωμ.]άτ[(ων) γί]νονται] ἢ ἀπὸ
15 τῶν ἐκτός· τὰ γ(άρ) ἐψόμενα [καὶ ἀπλῶς] θερ-
μαίνόμενα τ(ῶν) ὑδάτων μικρότερα γί(νεται) [παρ]ὰ
τὴν θερμασίαν. [. . .] τῷ ἄνω π[νεύ]ο-
σαν αὐτὴν φύσει συναποφέρειν [ἐαυτῇ]
ἀτμοειδῶς πολλὴν ὑγρότη[τα καὶ αἷμα]
20 λεπτονόμενον ὑπ' αὐτῆς τὸ [ύγρ]ον
ἀτμοειδῶς ἀποφέρειν[θαι. καὶ οὕτως μ(έν)]
ἐπὶ τ(ῶν) ἐκτός. διὰ ταῦτά [ὅ]δὲ δοκεῖ γί(νεται) ἡ]
ἀποφορὰ π(ρὸς) τῆς θερμασί[ας ἐπὶ τῶν]
ἡμετέρων σωμάτ(ων). * ἡτ[μισμ(έν)α γ(άρ) . . .]
25 δύνανται ἀποφέρειν ταυτ[.]τ(ων). καὶ τὰ μ(έν) [βαρ]έα
καὶ παχέα δυσκόλως διαφορεῖται[, τὰ δὲ]
κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ εὐχερῶς, ὡς ἂν δὴ
τῆς κεινέσεως αἰ(τίας) ὑπαρχούσης τῆς ἀποφορᾶς.
καὶ γ(άρ) τὸ μ(έν) κατεραμμένον ἔδαφος

XXI 53 νεῦρον K ἀδὴν] ultimum hastam servat P

XXII 4 K 6 αὐτου legerat K 7 exemplum supplementi 10 K

11 K ἐμψύχου P. minus placet καὶ ἀπὸ τῆς ἐμψύχου ut ditto-graphium delere

17 αἰ (vel αἰ vel δι) ον (vel αν vel εν vel ατι) P; non sufficiant αἰ(τία) ἐν. fortasse διὰ τί;

f. XXXI 12 n. 18, 19 extremorum umbras servat P 24 extr. αὐτῇ com-

pendiose? 25 ταῦτα ἀπ' αὐτῶν vestigiis aptum, non τὰ ὑγρά καλ., cf. v. 35 al.

26 K 28 an <πα>ρσιτίας ut v. 34? 29 κατεραμμένον P, cf. ad XXVI 41

XXII 30 οὐ πᾶν πολλὴν ἀποφορὰν ποιεῖται
 διὰ τὸ βάρος, τὸ δὲ κατὰ ξηρόν πλείστην
 διὰ τὴν κορυφήν, ἥτι καὶ κορυφῶς
 ἀποφέρεται πολὺς, ἅτε δὴ τῆς κειν[ή]σεω(ς)
 παραιτίας τοῦτ(ων) ὑ(παρ)χούσης. διὰ τὴν κειν[ή]σι]ν
 35 οὖν ὡς ὁμοίως ἀποφορὰ ἀπὸ τ(ῶν) σωματῶν
 γίνεσθαι συνεχῆς. * τοῦτων δὲ ο(ὕτως) ἐχόντ(ων)
 καὶ ἀποφορᾶς συνεχοῦς γινομένης
 ἀπὸ τῶν ἡμετέρων σωματ(ων), εἴπ[ερ] ἀν-
 τὶ τ(ῶν) ἀποφορομένων(ων) μὴ ἐγείνεται εἰς τὰ
 40 σώματα π(ρόσ)θεσις, καὶ διεφθείρεται βραδύως
 τὰ σώματα. * ὅθεν ἡ φύσις ἐμ[η]χα[ν]ήσα]το
 ὁρέξεις τε τοῖς ζώοις καὶ ὕλην καὶ δυνά-
 μεις, * ὁρέξεις μὲν εἰς τὸ τὴν ὕλην α[ί-]
 ρεῖσθαι, * ὕλην δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν τ(ῶν) ἀπο-
 45 φορομένων(ων), * δυνάμεις μέντοι γὰρ εἰς διοί-
 κησιν τῆς ὕλης· καὶ γ(ὰρ) οὐδὲν ὄφελος ἦν
 ὁρέξεως, εἰ μὴ ὕλη παρῆ[ν]. οὐδὲ μὴν
 ὕλης ὄφελος ἦν, εἰ μὴ δυνάμεις παρῆ-
 σαν αἱ διοικονομοῦ(σαι). * * ἀλλὰ γ(ὰρ) ὕλ[η]ν
 50 ὑπεβάλετο τροφήν τε καὶ πνεῦμα·
 οὗτο γ(ὰρ) πρῶτα καὶ κυριώτατά (ἐστίν), οἷς ὁ[ι]οι-]
 κεῖται τὸ ζῶον, ὥς φ(ησιν) ὁ Ἐρασίστρατος.
 ἔνιοι δὲ ἐγκαλοῦσιν αὐτῶ καὶ λ[έ-]
 γουσιν ἐκεῖνο ᾱ · οὐ [μ]όνον οὗτο εἴ[ναι]

XXII 51] Aliter GALENUS q. d. Isag. XIV 697 (post l. ad XXI 28 cit.): παραλείπει τὰ τε ὑγρὰ καὶ τὰ πνεύματα. οὐδὲ γὰρ ὕλεις ταῦτα [ταύταις?] διοικεῖσθαι λέγει τὸ ζῷον τῷ μὲν αἵματι ὡς τροφῇ, τῷ δὲ πνεύματι ὡς συνεργῷ εἰς τὰς φυσικὰς ἐνεργείας· οὐ παραλαμβάνει δὲ αὐτάς ὡς ἀρχάς; cf. infra XXV 28.

XXII 33. 34 K 38 K 43 K 47 παρῆ sic P 49 ὕλην K
 50 ὑπεβάλετο] scil. ἡ φύσις cf. v. 41 aliter XXIII 8 51. 52 διοικεῖται incertum sup-
 plementum. αἰεὶ δεῖται K. primae litterae initium vel δ vel α vel ε, prima littera v. 52
 aut δ aut κ (cursiva forma) aut μ(?). διοικονομεῖται (cf. XXIII 4) longius videtur, nisi
 forte medium vocis more suo transiit P. de διοικεῖν cf. XXIII 10. XXIV 18. 19 Galen.
 II 111. 134 XIV 697 K. cf. test. ad XXII 51 53. 54 K

- XXIII 1 [.]
 [. κυριώτατα· ὑπερβολὴν γ(άρ) οὐ-
 [δετέρου ἡμῖν (εἶναι) ἀνα]γχαίαν. γ· οὐδὲ τοῦ-
 το[ις πρώτοις διοικο]νομεῖται τὸ ζῶιον, ἀλλ(λά) αὐτά (ἐστίν)
 5 δ[ιοικονομοῦμε]να ὑπὸ τῶν δυνάμεων.
 [καὶ ταῦτα μ(έν) λέγου]σι π(ρὸς) τὸν Ἑρασίστρατον,
 [ἃ ὕστερον ἐν οἴκ]εῖωι τόπωι πρὸς ἡμῶν δια-
 πο[ρηθῆ]σεται. * *] ἐπεὶ δὲ ὅλην ὑποβέβληται
 [τ]ο[ι][α]ύ[τ]η[ν αἴ]τια τιθε[ῖ]ς τροφὴν τε καὶ πνεῦμα
 10 ἀπάντ[ων, περὶ] τῆς ἐκατέρου διοικήσεως
 λαλήσ[ομ(εν), καὶ π]ρό[τε]ρον περὶ τῆς τοῦ πνεύματος·
 ἔλκετα[ι τ]οιγ[άρ][τ]οι τὸ πνεῦμα ἔξωθεν
 ὑπὸ [τοῦ] στό[μα]τος καὶ τ(ῶν) μυκτήρων
 καὶ δι[ὰ τῆ]ς τρ[αχ]εῖας ἀρτηρίας φέρεται εἰς
 15 πν[εύμ]ον[α καὶ] καρδίαν, ἔτι δὲ θώρακα·
 διηθ[εῖται] δὲ καὶ εἰς κοιλίαν ὀλίγον διὰ τοῦ
 [στομά]χου καθ' ἡμᾶς, * οὐ μὴν δὲ κατὰ
 τὸν Ἑρ[α]σίστρατον. * * ἀπὸ τούτ(ων) δὴ τ(ῶν) τόπων
 φέρετα[ι εἰ]ς τὰς κ(ατὰ) μέρους ἀρτηρίας. φέρεται
 20 δὲ κ[α]ὶ εἰς τὰ κοιλώματα· ὡς ὁμοίως δὲ
 καὶ ε[ἰς] τὰ καθ' ὅλον τὸ σῶμα ἀραιώματα,
 εἴτα διεκθ[εῖ] διὰ τ(ῶν) ἐν τῇ σαρκὶ φυσικῶν ἀραι-
 ωμάτων εἰς τὸ ἐκτός. τὸ δὲ πλεῖον ἐκ-
 πνεῖται διὰ τε τοῦ στόματος καὶ τ(ῶν) μυκτή-
 25 ρων. * * καὶ ὅτ(ὸ) τοῦ εἰσπν[εο]μένου πλεῖον
 ἐκπνεῖται διὰ τούτ(ων) τ(ῶν) τόπων, λέγω δὲ διὰ
 στόματος καὶ μυκτήρων, ὅπερ (ἐστίν) ἴσως παρά-
 δοξον. πῶς γ(άρ) οἶόν τ' (ἐστίν) πλεῖον ἐκπνεῖσθ(αι).
 καίτοι γε ἀπὸ τοῦ εἰσπνεομένου ἀναλου-

XXIII 11] cf. GALENUS de causis respir. [IV 466 K. fortasse Erasistrati memor]: ἀρχὴ μὲν οὖν διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν βινῶν ἐλκόμενος ἀλλ' ὅλη τυγχάνων τῆς κατὰ τὴν ἀναπνοὴν γρείας . . . διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας εἰς τὸν πνεῦμονα κομιζόμενος.

XXIII 1. 2 sensus τὰ πρώτα, ἀλλὰ πλείω. β· οὐδὲ ταῦτα εἶναι | τοῖς σώμασι κυριώ-
 τατα κτλ. 7 ὕστερον] locus non servatur 15 πνεύμονα] prima littera similis τε,
 sed, nisi π omisit P, non fuit τε πνεύμονα; etiam extremæ litteræ dubiæ, sed aliud vo-
 cabulum fingi nequit cf. testim. 17—21 K 25 εἰσπνεομένου P

- XXIII 30 μένου τινὸς εἰς τὰ σώματα; ἀλλ' οὐκ (ἔστιν) πα-
 ράδοξον· ὃν γ(άρ) τρόπον κατατάσσεται τι εἰς
 τὰ σώματα ἀπὸ τοῦ εἰσπνεομένου, τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ τῷ πνεύματι τινα π(ροσ)τί-
 θεται ἀπὸ τ(ῶν) σωμάτ(ων) καὶ πλείονά γε, ἅτινα
 35 καὶ πλεῖον ἀποτελεῖ τὸ ἐκπεμπόμενον
 πνεῦμα. * * ψυχρὸν τε ὑπάρχον τὸ πνεῦμα
 θερμὸν ἐκπέμπεται, ὅτε δὴ φερόμενον
 διὰ σωμάτ(ων) θερμῶν. ἀμέλει γ(άρ) τὴν
 εἰσπνοὴν γί(νεσθαι) φησιν εἰς τὸ πλεῖον θερμὸν
 40 τ[ὸ] περὶ τὴν καρδίαν κ(ατα)βέννυσθαι καὶ
 μὴ σωματούμενον κ(ατα)φλέγειν τὰ σώ-
 ματα. * * τοὺς τε ὕπνους, ὧς φησιν ὁ Ἀρισ(το)τέλης,
 ἀποτελεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον· τῆς
 γὰρ καρδίας φύσει θερμῆς ὑπαρχούσης
 45 καὶ ἐξ αὐτῆς ἀνηρτημένου τοῦ θερμοῦ,
 τοῦ δ' ἐνκεφάλου ψυχροῦ, συμβέβηκεν
 περὶ τῷ ἐνκεφάλῳ συνίστασθαι
 ὑγρότητα τὴν ἀναφερομένην ὑπὸ
 [τ]ῆς θερμότητος ἀπὸ καρδίας,
 50 [τ]ὴν δὲ συνισταμένην κ(ατα)ψύχεσθαι

XXIII 39 φησιν] vix Erasistratus cf. GALENUS l. c. [IV 471] ἢ τῆς ἐμφύτου θερμασίας ἀνά-
 ψυξίς τις, ὡς Φυλιστίων τε καὶ Διοκλῆς ἔλεγον, . . . ἢ τούτων μὲν οὐδέν, ἐπιπληρώσεως δὲ
 ἔνεκεν ἀρτηριῶν ἀναπνέομεν, ὡς Ἐρασίστρατος οἰεῖται.

XXIII 42] ARISTOTELES de somno et vigilia 3 [p. 456^a30—32]: ἐχόμενον δὲ τῶν εἰρη-
 μένων ἐστὶν ἐπελθεῖν, τίνων γινομένων καὶ πόθεν ἢ ἀρχὴ τοῦ πάθους γίνεται, τοῦ τ' ἐγρη-
 γορέναι καὶ τοῦ καθεῖναι. Ibidem [456^b17—24]: οὐκ ἔστιν ὁ ὕπνος ἀδυναμία πᾶσα τοῦ αἰσθη-
 τικοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς περὶ τὴν τροφὴν ἀναθυμιάσεως γίνεται τὸ πάθος τοῦτο· ἀναγκαῖον γὰρ τὸ
 ἀναθυμιάμενον μέχρι τοῦ ὠθεῖσθαι, εἴτ' ἀντιστρέφειν καὶ μεταβάλλειν καθάπερ εὐριπον, τὸ δὲ
 θερμὸν ἐκάστου τῶν ζῴων πρὸς τὸ ἄνω πέφυκε φέρεσθαι· ὅταν δ' ἐν τοῖς ἄνω τόποις γένηται,
 ὁλόκληρον πᾶν ἀντιστρέφει καὶ καταφέρεται. Ibid. [456^b26—28]: ὅταν δὲ ρέψῃ κάτω καὶ ἀντι-
 στρέφῃ ἀπώσῃ τὸ θερμὸν, τότε γίνεται ὁ ὕπνος καὶ τὸ ζῆον καθεῖναι. Ibid. [457^b29.30]:
 πᾶσι τῶν δ' ἐστὶ τῶν ἐν τῷ σώματι ψυχρότατον ὁ ἐνκεφάλος, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν τὸ ἀντίστοιχον
 τοῦτον μέρος. Ibid. [458^a1—5]: οὕτως ἐν τῇ ἀναφορᾷ τοῦ θερμοῦ τῇ πρὸς τὸν ἐνκεφάλον
 ἢ μὲν περιττωματικὴ ἀναθυμίασις εἰς φλέγμα συνέρχεται (διὸ καὶ οἱ κατάρροι φαίνονται γιγνώ-
 μενοι ἐκ τῆς κεφαλῆς), ἢ δὲ τρώφιμος καὶ μὴ νοσώδης καταφέρεται συνισταμένη καὶ κατα-
 ψύχει τὸ θερμὸν. Ibid. [458^a8—12]: τῆς μὲν οὖν καταψύξεως τοῦτ' ἐστὶν αἴτιον, καίπερ
 τῆς ἀναθυμιάσεως υπερβάλλουσας τῇ θερμότητι, ἐγείρεται δ', ὅταν πεφίλῃ καὶ κρατήσῃ ἡ συνεισ-
 μένη θερμότης ἐν ὀλίγῳ πολλῇ ἐκ τοῦ περιεστῶτος.

XXIII 51 [κ]αὶ ἐκ τοῦ [.] πάλιν κ(ατα)φέρεσθαι,
[μῆ] δυνάμενῃν διὰ [τὸ ψυχρὸς διαμέ-]
[νειν] ἐν τοῖς τόποις, ἐπὶ τὴν καρδίαν

XXIV [.]
καὶ τῇ μίξει τὸ θερμόν. [* ὧ]δε τὸ[ν] ὕπν[ον γί(νεσθαι)],
τὴν δὲ ἐγρήγορσιν ἀποτελεῖσθαι ἀν[α]λουμέν[ης]
τῆς ὑγρότητος ἀπάσης τῆς περὶ τῷ ἐγκεφ[άλω],
5 ἔπειτα τοῦ θερμοῦ πάνυ πλεονάζοντ[ος]. κ[αί-]
τοι γε ἑαυτὸν ἐπ[α]νεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι παρὰ [τοῖς]
ἄλλους καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἐγρήγορσιν αἰτι[ο-]
λογεῖ ἐκείνων αὐτὸν [μύ]νον τὸν ὕπνον αἰ[τιο-]
λογούντ(ων), μηκέτι δὲ καὶ τὴν ἐγρήγορσιν.
10 πλὴν περὶ οὗ ὁ λό(γος), τὸ πνεῦμα ψυχρὸν εἰσπνε[ῖται],
θερμόν μ(έν)τοι γε ἐκπνεῖται, ὥς δὴ διὰ θερμῶν
χωρίων φερόμενον. * καὶ μὴν ξηρὸν μὲν εἰσ-
πνεῖται, ὑγρὸν δὲ ἐκπνεῖται· καὶ ὀῦλον· *
εἰ γ(άρ) τις περὶ τοῦ στόμ[ατ]ος καὶ τοῦ μυκτῆρος
15 τὴν χεῖρα ἧ μέρος τοῦ ἱματίου προθείη,
συνόψεται ἐνικμον [τ]οῦτο, [ὡς] δὴ σὺν
τῷ πνεύματι καὶ ὑγρότητος συνεκπεμπο-
μένης. καὶ περὶ μ(έν) τῆς το[ῦ π]νεύματος διαι-
κήσεως ταῦτα. * * περὶ δὲ τῆς τροφῆς ἀναγ-
20 καὶν ὑπομιμνήσκειν [μετὰ [ταῦτα]· αὖ]τῃ προσενε[χ]εῖται
πρώτης κατεργασίας τυγ[χ]άνει ἐν στόματι
τεμνομένη μ(έν) πρὸς τῶν προσθίων ὀδόν-
των — τομεῖς καλοῦνται —, καταλεινομέ-
νη δὲ πρὸς τ(ῶν) μυλῶν, λοιπὸν κ(ατα)πεύχεται
25 διὰ στομάχου καὶ φέρεται εἰς κοιλίαν.
κὼν ταύτῃ δὲ μεταβάλλει τε καὶ ἀποικεῖ[σθ]τα

XXIV 6] ARISTOTELES in servatis libris nihil eiusmodi dixit.

XXIII 51 post τοῦ dispiciebat κατὰ K, fortasse κατάρρου (cf. Arist. l. c. p. 458^{a3})
vel (ἐν)κεφάλου.

XXIV 1 margo superior plane oblitteratus, conici tamen potest versum deesse
4. 5 K 10 K 14 περὶ clare P: emenda πρὸ στόματος K 16 ὡς ἀν
ὃν quod ex more scriptoris est, spatium non capit cf. v. 11 18 K

- XXIV 27 χυλουμένη ἐπὶ τὸ οἰκεῖον. καὶ γὰρ ἀρέσκει
 ἡμῖν τὴν τροφὴν ἐν κοιλίᾳ μεταβάλλ[λ]ειν
 τε ἐπὶ τὸ οἰκεῖον καὶ ταύτῃ δευτέρως κ(ατ)ε(ρ-)
 30 γασίας τυγχάνειν [κ]αὶ οὐχ ὥσπερ ὁ Ἄσ[κ]-
 ληπιάδης ὁ οἰνοδόκτος καὶ Ἀλέξανδρος
 ὁ Φιλαλήθης διέλαβον, [ὡς] τέμνε[τ]αι μόνον
 καὶ χυλοῦται ἡ τροφή ἐν κοιλίᾳ καὶ προδιάθε-
 σίς τις αὐτῇ γί(νεται), [~~εμφαν~~] οὐ μὴν ἀποικεῖωσις
 35 ἐπὶ τὸ οἰκεῖ(ο)ν. * * ἡμ(ε)ῖς γ(ὰρ) λέγομεν καὶ χυλοῦσθ(αι)
 τὴν τροφὴν ἐν κοιλίᾳ καὶ κ(ατ)εργασίας τυγχ(άνειν) [καὶ
 μεταβολῆς τῆς]
 ἐπὶ τὸ οἰκεῖον, ὡς [ἀν] δὴ διὰ τούτων) καὶ θερ-
 μότερων παραφερομένην χωρίων· καὶ
 θεόντως ὥσπερ καπὶ τ(ῶν) ὑδάτων· ταῦτα
 40 γὰρ ῥέοντα διὰ τινων τόπων μετα-
 λα(μ)βάνει τῆς ἀπ' ἐκείν(ων) δυνάμεως
 καὶ τὴν αὐτὴν κείνοις ἔσχει δύναμιν.
 ἐὰν γὰρ ὥσιν οἱ τόποι ἀσφαλτώδεις, καὶ
 τὸ ὕδωρ ἀσφαλτώδεις γί(νεται) κ(ατά) τὴν δύναμιν),
 45 ἐὰν <δὲ> θειώδεις, θειώδη μεταβάλλον-

XXIV 30] PLINII Hist. nat. XXIII 38: *Asclepiades utilitatem vini aequari vix deorum potentia posse pronuntiavit*. Idem XXVI 14: *trahebat [Asclepiades] praeterea mentis artificio animos iam vinum promittendo aegris dandoque tempestive, iam frigidum aquam, et quoniam causas morborum scrutari prius Herophilus instituerat, vini rationem illustraverat Cleophantus apud praescos, ipse cognominari se frigida danda praeficiens, ut auctor est M. Varro, alia quoque blandimenta erogabat*. Idem VII 124: *Asclepiadi Prusiensi condita nova secta spre- tis legatis et pollicitationibus Mithridatis regis reperta ratione qua vinum aegris mederetur, relato e funere homine et conservato etc.* APULEIUS Florida 19 p. 32, 14 Krüger: *Asclepiades ille inter praecipuos medicorum, si unum Hippocratem excipias, ceteris princeps primus etiam vino reperit aegris opitulari, sed dando scilicet in tempore*. CAELIUS AURELIUS acut. morb. II 39 (ed. Amman 1722) p. 175: *iubet etiam dari vinum noctibus diurnis atque iugiter, sed id vinum cui salem admiscuerimus et quod appellavit τεθλασσωμένον . . . probat autem vinum dan- dum post cibum, siquidem solum facile penetret ac pertranseat corpora non aliter quam si sine ulla facee per liquatoria fundatur . . . iubet etiam meracum, non mixtum dari, hac enim ratione, inquit, crustae viae tanquam ex igni conductae sudorem retinendo constringunt*. Sumpta haec et alia ex nobili Asclepiadis libro περὶ οἴνου δόσεως (Sext. Math. VII 91 cf. libri citati a Susemihlio Alex. Literatur II 440¹³²).

XXIV 29. 30 K 31 οἰνοδόκτος P. οἰνοδόκτος K probabiliter (cf. Eur. Hec. 680), cum neque analogia (ἐπιδόκτος) illud satis excuset et frequenter confundat ο et ω P
 32 τεμνεσθαι, superser. τ P 35 K 41 απ vel επ P 45 K

XXIV 16 τα γί(νεται) καὶ τὰ ὕδα(τα). ὡς οὖν ταῦτα μετα-
βάλλει τὰς δυνάμεις παρὰ τὰς τ(ῶν) τόπ(ων)
διαφοράς, ο(ὔτως) [τῶς] καὶ τῆς τροφῆς· αὐ-
τῇ γ(άρ) [.] ἡ εὐ-
μοτέρων τόπ[ων]] νη[ν]
ἐν κοιλίαι καὶ [.] χυρ[υ] τό-
ποι μὲν ἢ τ[τ]] εἰς τὰ
τῶν [.] ὅτι πο-
λὺν καὶ [.] κα[τ]εργ-

XXV [γασί]ας τυγχάνει. * ἀναλαμβ[α]νομένη δὲ
πρὸς τ(ῶν) ἀγγείων τ(ῶν) ἀπὸ τοῦ με[σ]εντερίου μ(έν)
ἐκφυδόν(ων), ἐνφυδόντων δὲ εἰ[ς] τὴν κοιλίαν
[προστίθεται τῶν ὅλων σώματι[ι] * καὶ μὴν] ~~τῆς τροφῆς καὶ τῆς γαστρίδος~~
~~καὶ τῆς τροφῆς~~
5 [καὶ ἀ]τμοειδῶς διὰ τῶν ἀρ[αιω]μάτ(ων)
[τῶν] ἐν τῇ κοιλίᾳ ἀναλαμβάνεται ἡ τροφή
[καὶ] ἐξ ὧμῶν γί(νεται) ἡ π(ρόσ)θεσις τῶν ὅλων σώματι,
ὡς ἂν δὴ καὶ ἐξ ὧμῶν γινομένης τῆς
ἀναδόσεως. καὶ ἐν τῶν στόματι δὲ ληφθεῖ-
10 σης τῆς τροφῆς παρὰ ταῦτα ἀνάδοσ(ις) γί(νεται) ἀπ' αὐ-
τῆς, ὡς ἂν δὴ πάλιν <καὶ> ἐξ ὧμῶν γινομένης
τῆς ἀναδόσεως. ταύτῃ δὴ κα[ὶ] οἱ κ(ατά)ξηρα
ἴσχυοντες τὰ στόματα διακ[λυσ]άμενοι
μαλακώτερα φέρονται, ὡς [ἂν δ]ὴ ἀναδόσ(εως)
15 παραυτὰ γινομένης. * ἀμέ[λει] δὲ τοῦτο
τῶν λό(γῳ) καὶ δυσώδη προσφερόμε[νοι] ὁιωθόμεθ(α)
αὐτὰ κατὰ τὴν παραυτὰ γεν[ομ]ένην
γεῦσιν, καὶ ἐκὸ ὧν ἀντιλαμβαν[ομ]εθ(α) [καὶ αὐτὰ δὴ(λα)].
ἐξ ὧν φανερόν, ὡς καὶ ἐξ ὧμῶν γί(νεται) ἡ ἀνά(δοσις).
20 ἀλλὰ γ(άρ) [καὶ] κατὰ τὴν κ(ατά)πρσιν τὴν διὰ στομάχου
τῆς τροφῆς ἀνάδοσις γί(νεται) καὶ π(ρόσ)θεσις τῶν ὅλ[ω].
ἐξ ὧν φανερόν, ὡς καὶ πᾶσι γίνεται καὶ ἐν κοιλίαι,
καὶ ἐξ ὧμῶν δὲ ἡ ἀνάδοσις. [τ]αύτῃ δὴ

XXV 1—7 K

4 versum delete pleno versiculo, qui incipit ab τητησ et in

lituram desinit, inter versus supplevit P

10 K

παραυτὰ H. Schoeneus cf.

v. 15. 17. XXXII 43

12 K

17 K

18 εκδ sic clare P, quod explicio

ἐξ (δ = σ cf. Buresch *Philolog.* LI 97)

δὴλα] δὴ P

23—27 K

- XXV 24 καὶ τοῦ Ἀσκληπιάρχου διόισον[(εν)· οὔ]τος γ(άρ)
 25 ἐξ ὧμων αὐτὸ μόνον λέγει γί[(νεσθαι) τή]ν ἀνάδο(οσιν),
 ἡμ(ε)ῖς δὲ καὶ ἐξ ὧμων μ(έν) καὶ ἐκ π[έψε]ως·
 τῆς ἐν κοιλίᾳ γι(νομένης). * καὶ τοῦ Ἑρασσι[στρά]του δὲ
 διόισον(εν), καθ' ὅσον] κείνος [μ(έν)] τὸ [μ(έν)] αἶ[μα] εἴπεν
 μόνον (εἶναι) τροφήν, ἡμ(ε)ῖς δὲ καὶ [τὸ αἶ]μα μ(έν)
 30 εἶναι τροφήν, μὴ μόνον δέ. ἀλ(λά) [καὶ τή]ν ὧμήν
 δὲ τροφήν. * * εἴτα τῆς τροφῆς ἡ μ(έν) [εὐχ]υμ(ος)
 καὶ λεπτομερεστέρα αὐτόθεν ἀνα[διδο]ται τῷ
 ὅλῳ σώματι [διαχωροῦ]σ[α], ἡ δὲ στερεὰ καὶ τρα[χεῖα] πέσσ[ε]ται
 ἐν κοιλίᾳ· πέψις γάρ (ἔστιν) μεταβολή κ[α].]ς [ἐπὶ τοῖ . . .]
 35 σαι· διαίρεσις γ(άρ). * καὶ οὐ μόνον ἐ[ν κοιλίᾳ]
 36a γί[(νεται) ἀνάδοσις, ἀλ(λά) [πάσης τῆς τροφῆς ἃ]πεπτόν τι λε]ίπε-
 36b ται καὶ φέρετ(αι) εἰς τὰ ἔντερα καὶ ἐν τοῦτ(οις)
 37 ἀναδ(ίδεται)], καὶ ἐν τοῖς ἐντέροι[ς οὐκ αὐ]τοῖς —
 ἡ γ(άρ) μερισθεῖσα εἰς ταῦτα τροφή ἀν[αδιδ]οται
 ἡ διὰ τ(ῶν) περὶ αὐτὰ ἀραιωμάτ(ων) ἡ διὰ [τ(ῶν) ἀγγ]είων
 τ(ῶν) ἐμφυόντ(ων) εἰς αὐτά — καὶ οὐ πᾶσα, ἐλ[α]χιστον
 40 ὁ[ε] ταύτης ἀπολείπεται, ὁ δὲ π(ρὸς) [τῆς ἐ]ν τ[ῇ]
 κ[α]λῶι ἰδιότητος ἀποκοπροῦτα[ι]. γί[(νεται) δὲ] καὶ τι τοῦ
 σ[π]έρματος. καὶ γ(άρ) τοῦτ[ο] κατασκαυά[ε]ται
 π[ρὸς] τῆς ἰδιότητος τῆς ἐν τοῖς σ[π]ερμ[α]τικ(οῖς)
 πόροις μεταβαλλούσης τὴν φ[ε]ρ[ο]μένην(ην)
 45 ὥς αὐτοὺς τροφήν. ο(ὕτως) δὲ καὶ τὸ [διαλλ]άττον

XXV 25] GALENUS q. d. Defin. med. 99 [XIX 373]: οἱ δὲ ἐξ ὧμων ἔφασαν τὰς ἀνάδοσεις γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ Ἀσκληπιάρχης ὁ Βιθυνός. CAELIUS AURELIANUS ac. morb. I 14 [p. 44 Amm.]: neque ullam digestionem in nobis esse, sed solutionem ciborum in in ventre fieri erudam et per singulas particulas corporis ire, ut per omnes termis visa penetrare videatur quod appellarit λεπτομερές [cf. Gal. IV 706 sq.], sed nos intelligimus spiritum.

XXV 27] GALENUS de nat. pot. II 8 [II 112 K., III 182, 13 Helmr.]: ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ αἵματος γενέσεως οὐδὲν ἀτιμωτέρας οὕτης τῆς ἐν τῇ γαστρὶ χυλώσεως τῶν σιτίων οὐτ' ἀντειπεῖν τι τῶν πρεσβυτέρων ἡξίωσεν οὐτ' αὐτὸς εἰσιγγήσασθαι τινα ἐτέρων γνώμην ἐτόλμησεν [Erasistratus].

XXV 28 αἶμα K 29. 30 K 31 extr. ὡλ, suprascr. μ (vel ω) P; fortasse voluit ἐνυλο(τέρα), ο in ω vitiatō 32 K 33 τραχεῖα πέσσεται K
 34 suppleverim καὶ λεῖωσις ἐπὶ τὸ ἐψῆσαι cf. [Gal.] def. 99 (XIX 372 K.) 35 K
 init. σαι vel καί P 36a—c πάσης—ἀναδιδόται et inter versus et in margine supplevit P 37 ἀναδιδόται K 38 K 40 in. K 42 K 43 πρὸς K
 45 extr. αττον vel αυτον P

XXV 46 πρὸς τῆς ἐν ἐκάστῳ ἰδιότη(το)ς γί(νεταί [. . .]) [[. .] τροφή
(ἐστίν) ἐν τοῖς ἐντέροις ἐξ^ω μεγί(τ)-

των οὕτως ἐχόντων ἑτέρων κατ[. . .]ν
κ[αί] ἀπὸ τ(ῶν) ἐντέρων ἀναληψίς γ[ίνετ]αι
τῆς τροφῆς. τὸ μ(έν) γ(άρ) ἐν τῷ λεπτῷ [ἐν]τέρ[ω]

50 παρακείμενον λεπτότερόν τ' ἐστ[ίν] καί
ύγρότερον, τὸ δὲ ἐν τῷ ἀπευθυ[σμέ]νῳ
ξηρότερον καὶ παχύτερον, ὥς ἂν δὴ
π[(ρὸς)] τοῦτ(ων) ἀναδόσεως γεγεν[η]μένης.
[αὐ]τὰ [δὲ] τὰ ἀποκρινόμενα περισσώ[ματ]α τροφή

XXVI [ἄ]λλ[ων γί(νεταί),] τροφή δὲ τ(ῶν) ἀλόγων ζώων. * πρὸς τοῦ-
το τ[ὸ] μ(έν) περ[ισσώματα] τροφή (ἐστίν) τ(ῶν) ἀλόγων
ζώων, α]ὕτη δὲ πρὸς αὐτ(ῶν) λαμβανομένη
με[ταβάλ]λει εἰς τῇν σάρκα. * οὕτω καὶ αὐτ(ῶν)
5 [γί(νεταί) τροφή], εἰς μ(έν)τοι γε τὰς τ(ῶν) ἀλόγων ζώων
σάρκ[ας] περ[ισσώμενα] οἷον [ῥ]νεύων καὶ τ(ῶν)
παρα[πλησ]ίων, καὶ πρὸς τοῦτ(ων) τρεφόμεθα τε
καὶ [αὐξάν]όμεθα. [τῷ δὲ] αὐτῷ λόγῳ τρο(φή)
ἐστίν [αὐ] τ(ῶν) ἀνθρώπων τὰ περισσώματα. *
10 εἰ δεῖ οὖν [ν] τροφήν (εἶναι) τ(ῶν) ἀνθρώπων τὰ περισσώ(ματα).
ἐπειδ[ὴ] τὰ ἄλλα τ(ῶν) ζώων τρέφεται πρὸς
τ(ῶν) περι[σσω]μάτ(ων) καὶ αὐξεται, ἡμ(ε)ῖς δὲ
πρὸς τ[(ῶν) ἀλ]όγων ζώων, τοῦτω τῷ λόγῳ
φησ[ὶν] καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον καὶ
15 τὰ <παρα>π[λήσι]α τροφήν (εἶναι), ἐπειδὴ πάντα εἰς πάν-
τα με[ταβάλ]λει. ἄλογον δὲ τοῦτο. * [[δὲ]] τί γάρ τὰ θαν(άσιμα)
τῶν [. . .]ν κα[. . .]εου[. . .]επι[. . .] [τροφή], εἴπερ οἱ οἷου-

XXV 46a. b supplementum margini adpinxit P 46b cum εξ^ω vel εξώθεν vel ἐξ
ώμων vel ἐξ ὧν, μεγίς vel potius ἀλειγς (vel ἀληκ), ἕτερον etiam πορον vel παρον legi
possint, incertae sunt coniecturae. fortasse [μία γ(άρ) ἡ] τροφή (ἐστίν) ἐν τοῖς ἐντέροις;
cetera despero 48 ἀναληψίς, ἡ ex α correcto P 49—51 K 53 K

XXVI 1 ἄλλων] ω litterae dimidium servavit P 2. 3 K 4 αὐτῶν]
ipsorum hominum P. stilus huius scio librarii an scriptoris culpa maxime hoc loco la-
borat 6. 7 K 8 αὐξάνόμεθα K 9 ad τὰ περισσώματα collatis

v. 17. 18 (v. not.) suppleverim τῶν ἀλόγων ζώων 12. 13 K 16 extr.
θαῖ P 17 desperandus locus κα vel μα, ευου[σ]ι vel ερου[σ]ι P

17. 18 οἷσπος] cf. Aretaeus p. 194, 10 Sp. Gal. XII 309 ὁ γε μὴν ἐπιτρεφόμενος τοῖς τῶν

- XXVI 18 πὸς [. .]ου[. .]οι τὸ κώνειον τρέφουσι
 τοῦς ἀνθρώπους; * πλὴν ταῦτα μ(έν) ο(ὕτως).
 20 ἐκείνο δὲ ῥητέον, ὅτι γί(νεται) καὶ ἐν κοιλίᾳ πέψις
 καὶ εὐ[χόμω]ν δὲ ἀνά[δοσ]ις, [*] ἢ πλε[ί]ω(ν)
 δὲ ἀνάδοσις ἀπὸ τε κοιλίας καὶ στομάχου
 καὶ ἀπὸ τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ κόλου — καὶ
 γί(νεται) ἢ ἀν[ά]δ[ο]σ[ις] διὰ τ(ῶν) ἀραιωμάτων τ(ῶν) ἀμφ'
 αὐτά —
 25 καὶ ἀπὸ [τοῦ] στόματος. καὶ οὐ μόνον ἀπὸ
 τούτων ἀνάδοσις γί(νεται) καὶ πρόσθεσις, ἀλ(λά) καὶ
 ἀπὸ τ(ῶν) ἐν τοῖς ἀγ[γ]ε[ί]οις παρακειμένων
 καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς φλεβῖν παρακει-
 μένης τροφῆς· καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς ἀρ-
 30 τηρίαις ἀνάδο[σ]ις γί(νεται) καὶ πρόσθεσις τῇ βίῳ
 σώματι καὶ ἀτμοειδῶς. * ὁ μ(έν)τοι γε Ἐρασίστρα-
 τος οὐκ οἶσται ἀνάδοσιν γί(νεσθαι) ἀπὸ τ(ῶν) ἀρτηριῶν).
 μὴ γ(άρ) εἶναι κατὰ φύσιν ἐν αὐταῖς αἷμα — τοῦτο (ἐστίν)
 τροφή —, ἀλ(λά) πνεῦμα, οὐχ ὑγιῶς ἰσχυμένον(ς) [λό(γον)],
 35 ὡς ἀποδείξομεν). εἰς μ(έν) [γ(άρ)]· εἴπερ μὴ παρέκει-
 το ἐν [ἀ]ρτηρίαις κατὰ φύσιν αἷμα, ἐχρῆν
 δια[ρ]ομμεν[έ]ον) ἀρτηριῶν αἷμα μὴ ἀποκρίνε(σθαι).

XXVI 31] GALENUS de usu part. VII 17 [II 492 K.]: ὅσοι ταῖς ἀρτηρίαις οὐδ' ὅλως αἷμα-
 τος μεταδιόδωσαν ὥσπερ καὶ ὁ Ἐρασίστρατος. IDEM de nat. pot. II 6 [II 104 K., III 177, 4
 II 411 K.]: εἰ δὲ τῆς διὰ τῶν φλεβῶν τροφῆς τῆς τροφῆς ἀνάδοσιν γί(νεται) [Erasistratus]. τὴν δ' εἰς
 ἑκαστον τῶν ἀπλῶν καὶ ἀοράτων ἐκείνων νεύρων καὶ ἀρτηριῶν μετάληψιν οὐκ ἀνάδοσιν ἀλλὰ
 διόδοσιν, ὡς τινες ὀνομάζουσιν ἡξίωσαν. Ibid. [p. 95 K. 170, 12 H.]: εἰ δ' ἐπισκοποῖτο τις ἐπιμελῶς,
 οὐδ' ὁ περὶ θρόμβου αὐτοῦ λόγος, ὅν ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν καθόλου λόγων διεξέρχεται [Era-
 sistratus], τὰς αὐτὰς ἀπορίας ἐκφεύγει. τῇ γὰρ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία σύγχωρηθέν-
 τος ἐνὸς λήμματος, ὡς πρόσθεν ἐδείκνυμεν, ἐπεραίνει τι περὶ φλεβῶν μόνων καὶ τοῦ κατ'
 αὐτὰς αἵματος. ἐκρέοντος γάρ τινος κατὰ τὰ στόματ' αὐτῶν καὶ διαφορομένου καὶ μὴ θ'
 ἀθρόου τόπου κενῷ δυναμένου γενέσθαι μήτε τῶν φλεβῶν συμπεσεῖν . . . ἀναγκαῖον ἦν ἔπε-
 τῆαι τὸ συνεχὲς ἀναπληρῶν τὸ κενούμενον τῆς βίαν. [cf. Sitzungsber. d. Berl. Akad.
 1893, 105³.]

προβάτων ἐρίοις ῥύπος, ἐξ οὗ τὸν καλούμενον οἶσπον ποιοῦσιν, πεπτικῆς ἐστὶ δυνάμειος
 παραπλησίως τῷ βουτύρῳ, βραγὺ τι δὲ καὶ διαφορητικὸν ἔχει. ergo sensus esse videtur:
 si omnia mutantur alia ex aliis. nos omnia eodem modo nutrant τὸ πεπτικὸν οἶσπος

ὁμοίως καὶ τὸ θανάσιμον κώνειον 21 εὐχόμων] cf. XXV 31 cum nota ηγλε. vel
 ηπλα P 24 ἀνάδοσις scripsisse videtur P 25 K 27 K 29 ταῖς τ ex
 a corr. P 30 K 35 εἰς] scil. λόγος cf. v. 39 36 K

- XXVI 38 ἀποκρίνεται [μ](έν)τοι, [ῶ]στε γί(ν)εται]] τροφή ἐν ταύταις.
 πρ[ὸς δὲ ὃν λόγον] ἀπολογοῦνται [οἱ] Ἑρασιστρά-
 40 τειοι [λέγοντες], διότι διαιρέσεως γεν(ο)μένης
 κατὰ [τάς ἀρτη]ρίδας κενοῦται τὸ αἷμα καπορ(εῖ)
 τῶν [ἐκεί φλεβ]ῶν, οὐ μὴν ἐκ τ(ῶν) ἀρτηριῶν.
 διαφ[έρεται δὲ τ]ὸ διὰ τινος κενοῦσθαι ἢ τὸ
 ἐκ τοῦ[του καὶ ἐ]πὶ τ(ῶν) ἐκτός. καὶ γ(ὰρ) διὰ τ(ῶν)
 45 κρου[νῶν ῥεῖν φ(αμεν)] ὕδωρ, οὐ μὴν ἐκ τ(ῶν) [εἰ] κρου(ν)·
 οὔτ[ω δὲ καὶ τ(ῶν)] ἀρτηριῶν διαιρεθῆσιν
 δι' αὐτ(ῶν) μ(έν) κενοῦται τὸ αἷμα, οὐ μὴν ἐξ αὐ-
 48a τῶν· [οὐ γ(ὰρ) (εἶναι) λέγο]υσιν ἐν ταύταις αἷμα. [τότε γ(ὰρ)
 48b σ]υν[ε]στομῶσθαι [τε] τὰς φλέβας εἰς [τάς] ἀρτηρία(ς) καὶ
 48c τὸ ἐνὸν [οὔ]τω[ι] μὴ δύνασθαι κενὸν ἀθροῦν ἀπολ(ε)ῖσθαι
 48d [τ]όπον μετὰ τήν π[νεύ]ματος [κ]ένω(σιν). παρεμπίπτειν
 48e γὰρ τὸ αἷμα ἐκ τ(ῶν) φλεβῶν [εἰς] τὰ[ς] ἀρ[τ]ηρία(ς).
 48f διὰ μ[ε](έν)τοι τ(ῶν) ἀρτη[ρι]ῶν [ἀ]πορεῖν ἐκ τοῦτ(ων) ὥς
 48g δι[ὰ] κ[αλ]άμ(ων) ἔ[ξ]ω].
 49 νωθρ[ὸν δέ] (ἐστίν) λείαν τοῦτο * ἃ μὲν [γ(ὰρ)] τὰ ἡμέ-

XXVI 48] GALENUS de ven. sec. contra Erasistr. 3 [XI 152 K.]: ἄριστα οὖν μοι δοκῶ θια-
 θέσθαι τὸν λόγον, εἰ τὰλλα παραλιπὼν ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμην τῶν Ἑρασιστράτῃ δοκούντων...
 ἀρέσκει δ' αὐτῷ πνεύματος μὲν ἀγγεῖον εἶναι τὴν ἀρτηρίαν, αἵματος δὲ τὴν φλέβα· σχιζόμενα
 δ' αἰεὶ τὰ μείζω τῶν ἀγγείων εἰς ἐλάττωνα μὲν τὸ μέγεθος, ἀριθμὸν δὲ πλείω καὶ πάντῃ τοῦ
 σώματος ἐνεχθέντα (μυρῆνα γὰρ εἶναι τόπον, ἔνθα μὴ πέρας ἀγγείου κείμενον ὑπάρχει) εἰς οὕτω
 μικρὰ πέρατα τελευτᾷ, ὥστε τῇ μύσει τῶν ἐσχάτων στομάτων κρατούμενον ἐντὸς αὐτῶν
 ἴσχεσθαι τὸ αἷμα· καὶ διὰ τοῦτο καίτοι παρακειμένων ἀλλήλοις τοῦ σώματος τοῦ τε τῆς φλε-
 βῆς καὶ τῆς ἀρτηρίας, ἐν τοῖς ἰοῖσι ὅροις μένειν τὸ αἷμα μηδ' αὖθις τοῖς τοῦ πνεύματος ἐπεμ-
 βᾶν ἀγγείοις. μέχρι μὲν δὴ τοῦδε νόμου φύσεως διοικεῖσθαι τὸ ζῷον· ἐπεὶ δὲ τις αἰτία
 βίαιος ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὰς ἀρτηρίας τὸ αἷμα μεταχθῆναι, αὐτὸ νοσεῖν ἀναγκαῖον ἦδη. Idem
 de sanguine in art. 2 [IV 709]: καὶ διὰ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης ἔπεται τὸ διὰ τῶν συναναστομώ-
 σεων, ὥς αὐτὸς φησιν, αἷμα τῇ πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθεῖν, καὶ τοῦθ' ὥσπερ προοδεύμενον
 τῷ κατὰ τὰ πέρατα τῶν ὑστάτων ἀρτηριῶν πνεύματι, πρῶτον μὲν ἅπαντος τοῦ ἄλλου αἵματος,
 ὕστατον δὲ παντὸς τοῦ κατὰ τὰς ἀρτηρίας πνεύματος κενωθήσεται.

XXVI 48f (cf. 51.) GALENUS de nat. pot. II 1 [II 75 K. III 155, 25 Helmr., ubi contra
 Aselepiadem et Erasistratum pugnat]: ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν καλάμων καὶ τῶν αὐλίσκων τῶν
 εἰς τὸ ὕδωρ καθιεμένων ἀληθῆς εἰπεῖν, ὅτι κενούμενον τοῦ περιεχομένου κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν
 αὐτῶν ἀέρος ἢ κενὸς ἀήρως [codd. ut vid. ἀθρόως] ἔσται τύπος ἢ ἀκολουθήσει τὸ συνεχές,
 ἐπὶ δὲ τῶν φλεβῶν οὐκέτ' ἔγχυται δυναμένου δὴ τοῦ χιτώσος αὐτῶν εἰς ἑαυτὸν συνιζάνειν
 καὶ διὰ τοῦτο καταπίπτειν εἰς τὴν ἐντὸς εὐρυχωρίαν. οὕτω μὲν δὴ ψευδὴς ἡ περὶ τῆς πρὸς
 τὸ κενούμενον ἀκολουθίας οὐκ ἀπόδειξις μὰ Δί' εἵποιμ' ἄν, ἀλλ' ὑπόθεσις Ἑρασιστράτειος.

XXVI 40. 41 K 41 καπορ P cf. v. 48 f. XXII 29 48 supplementum
 primum (usque ad κενὸν c) ad dextram paginae, tum infra adscripsit litteris minutis-
 simis P 48b συναναστομῶσθαι usui aptius scripsisset

XXVI 50 τερα σώμα[τα] τοῖς ἀσυμπύτοις ἔοι-
 κε [[σ]ώμα[σιν]] ὥς σίφωσί τε καὶ χαλάμοις· ὥς
 γὰρ ο[ὔ]τοι κ(ατα)χθέντες [ἢ τρυπηθέντ[ε]ς] οὐκ ἀποκρίνου-

XXVII

 5 ἀλλ' ἐμμενεῖ ἐν ταῖς ἀρτηρίαις [καὶ] μετὰ τὴν
 διαίρεσιν, ὥσπερ καὶ τ(ῶν) ἐκτός· * * β· εἴπερ ὁ κενός(ς)
 ἀθροὺς αἴ(τιος) γί(νεται) τῆς παρεμπιπτόσεως τοῦ αἵματος
 ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὰς ἀρτηρίας, [ἀν]α[γ]κη τὸν]
 9a αὐτὸν αἴτιον γί(νεται) τῆς κ(ατ)[ο]χῆς τοῦ πνεύματος, [οὕτως τὸ
 αἴτιον [.]ω]
 9b
 10 ἀλ(λὰ) [γὰρ] οὐ γί(νεται)· [ὥστε (τὸ) αἴτιον π[αρ]ορᾶν δεῖ. * * ναί,
 φασὶν οἱ Ἑρασιστράτειοι, οὐκ ἔοικε]
 τὰ ἡμέτερα σώματα τοῖς ἀσυμπ[ύ]τοις
 σώμασιν, ἀ [χυρίως] κατὰ νόμασται, [ἀλ(λὰ)] ἀσκαῶ
 ἐνπεπληρωμένωι ὑγροῦ καὶ ἐμπεπνευμα-
 τωμένωι ὡσ[ο]ύ[ν]ον, ὃς τρωθεὶς ἀποκρεῖ[ναι]
 15 δι' αὐτοῦ τό τε πνεῦμα καὶ ὑγρόν, ἀ[μ]α δὲ καὶ
 ἐξ [ε]αυτοῦ· οὕτως καὶ αἱ ἀρτηρίαι διαιρέ[θ]ε[ι]σαι
 αἵμα, οὐκ ἐξ αὐτ[ῶ]ν] δέ· * πρὸς δὲ καὶ τοῦτ' εἰ-
 ποιμ(εν), διότι οὐ [το]ῖς οὕσ[ι] συμπτώτοις ἔοικεν
 τὰ ἡμέτε[ρ]α σώματα, [ῶ]ς [φ(ασιν) παύοντ]ες,
 20 ἀλλὰ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀσυμπύτοις[, ὥς ταῦ]τα
 ὁπ[λ]α ἐπὶ τ(ῶν) [τ]ελευτ(ῶν)· κατὰ γ(άρ) τὰ ὑμέ[ν]ια]

XXVI 51 χαλάμοις] prima littera ut cursiva et mutilata difficilis lectu, cetera vesti-
 giis satis apta.

XXVII 1 K

2 vel εμμονον P

4 ἐντὸς incertius

9a κατοχῆς]

9
 χαλ(σ) (si oculis fides) P cf. Galen. VI 172 καὶ ἡ τοῦ πνεύματος κατοχὴ καὶ κατάληψις οὐ
 μικρὸν μέρος ἀποθεραπείας ἐστίν 9b supplementum marginis perdifficile lectu;
 sensus: argumentum se ipsum tollat; fortasse αὐτῷ ἂν ἐναντιωθ(ε)ῖ 10 ὥστε
 vel ὡστο P παρορᾶν δεῖ] ποιορῶνδ(ε)ι (ult. litt. etiam σ) ut videtur P

14 non expedi. simile experimentum commemorat Pseudohipp. de natura pueri 25
 [VII 522 L.] 16 K 18 οὕσι recte legisse videtur K; certe nec εὐ-
 συμπτώτοις nec φύσει συμπτώτοις exhibet P 19 τα aut το P ἡμέτερα K
 21 τελευτῶν K; fortasse τετελευτ(η)κότων, cf. XXXI 33

- XXVII 22 εὐρίσκοντα[ι] αἱ ἀρτηρίαι ἀσύμπτωτ[οι]. [ἀλλ' οὐ]τοι σύμπτω[τοι].
 [εἰ τοι]γ(άρ)τοι ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρ[όπον],
 μοχθηροὶ φαίνονται καὶ χ(ατὰ) ταῦτα οἱ [Ἑρασ]ι[στρ(άτειοι)].
- 25 εἴτα φέρε δὲ καὶ οἰκει[οῦν]τες μὴ τοῖς
 ἀσύμπτώτοις, [ἀλ(λά) τοῖς] εὐσυμπτώτοις
 ὡς ἄσκοις, ἵνα [κα]ὶ αὐτοῖς συναγο[ρ(ε)]ύ[ω-]
 μεν, λέγωμεν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀσχι[[οῦ το]ῦ] ἐνόγ(τος) κενω(θέντος)
 ἐπισ[ύμ]πτωσις γί(νεται), [καὶ οὐχ]ὶ κενὸς ἀθροῦς τόπο[ς]. ἀλ(λά)
 ἐχρῆν καὶ ἐπὶ τῆς [δι]αίρε-
- 30 σεως τ(ῶν) ἀρτηριῶν μετὰ τὴν κέ[ν]ωσιν
 τοῦ πνεύματος ἐπισυμπίπτειν ταύτας.
 ἐπισυμπίπτουσῶν [δὲ] αὐτ(ῶν) οὐκ ἂν ἐγίνετο
 κενὸς ἀθροῦς [ο]ὐ[δὲ] παρέμπ-τωσις [α]ἵματος
 οὐδὲ ἀπόκρισις τού[του οὐ]δὲ γε κένωσ[ις].
- 35 ὥστε καὶ κατὰ ταῦτα ἀγαν[. . .]ις. * * φέρε
 δὲ μετὰ τὴν [δι]αίρεσι[ν ε]ὐθὺς ἀποκρινο(μένου)
 τοῦ πνεύ[ματος] εἰπω(μεν) εἰς[χρ]ίνεσθαι
 τὸ αἷμα τῷ μ[ὴ] τόπον κε[ν]ὸν ἀθροῦν
 ἀπολ(ε)ιφθῆναι. ἀλ(λά) μὴν οὐκ ἐ[χρ]ῆν αἷμα
- 40 κενοῦσθαι τούτ[ω]ι τῷ λό(γῳ), ἀλ(λά) τὸ πν[εύμα]τι
 μα τὸ ἐν τῇ[ν] ἡμετέροις] παρακειμένον
 συγκρίσει [λε[ί]ωσις]] συνα[φί]εσθαι τῷ πνεύματι
 τῷ ἀποκριθέντι. οὐκ ἀποκρίνεται δὲ
 γε τοῦτο καὶ συνπλη[ρ]οῖ τὸν τοῦ κεν[ω]θέντος]
- 45 πνεύματος τόπον [.] [.]
 εἴτα κατὰ τοὺς Ἑρασιστρατεῖους τοῦσ[δε δ-]
 [τε] κενοῦ[ται] μενον καὶ λ[.] αἵμ[α]
 Ἑρασιστράτειοι [. . .]ει [.]αι διαδ[ο]ῦν[αι]
 τῶν ἐπ[ι]] τοῦ
- 50 πνεύματος [. . .] πολ[.] του[. . .]
 [παρὰ] τοῦ[.] σὺν τῷ[. . .]

XXVII 22 suppleta aegre dignoscuntur

24 extr. οἱ P; non οὔτοι

25 δὲ non δὴ P cf. 36

28 lectio incerta

30 K

34 K

35 ἀγαν . . . ις (ult. litt. etiam α) P. sensus: ἄγαν νοθ(ε)ς

36 εὐθύς] . τούς P

37 πνεύματος K

38 μὴ] prioris litterae dimidium servat P

45 nec versus

exitus nec nota marginis legi possunt

47 τε vel το ante versum supplevit P

super κενουμένον supplevit ται, non deletis μενον P

XXVII 52 πρῶ[τη] [θη] κενώσεται [.]
κα[τα] τοῦ μεταιονᾷ οσ[.] x]ε-

XXVIII νωθῆναι τὸ ἐν ταῖς ἀρτηρίαις τῷ πο-
λὺ κεχωρίσθαι ταύτας τῆς καρδίας.
καὶ πάλι πρῶτη πληρωθῆσεται αἵματος [πρὸς [τ(ῶν) φλ(εβῶν)]],
οὕτως τε πολλὸς χρόνος γενήσεται,
5 ὥστε μετὰ τὴν κένωσιν τοῦ πνεύματος
ῥυθῆναι [τοῦ]τ(ων) τὸ αἷμα. * * καὶ ἐπὶ πᾶσιν, εἰ-
περ ἢ καρδία πρῶτη κενουμένη τοῦ πνεύματος)
πρῶτη καὶ πληροῦται x(ατὰ) τὴν παρέμπτωσιν
αἵματος, [λέγω] ἀναιρεθῆσεται τὸ ζῶιον τῷ ἐν ἀναι-
10 κείῳ γί(νεσθαι) τόπῳ τὸ αἷμα [καὶ δεσπόζοντι τοῦ ζώιου μ[έρει]].
οὐκ ἔχει δὲ ταῦτα
τοῦτον τὸν τρόπον. [πολλῶν γ(ὰρ) διαιρουμένων] ἀρτηριῶν οὐδ[ὲν
ἀπέθανεν]]. οὐκ ἄρα ὑγιής (ἐστίν) ἡ τ[(ῶν)]δὲ τ[(ῶν)]
Ἑρασιστρατειῶν κεκομψ[ε]μένη δόξα. * * [τοῦ]τ(ων)
οὕτως ἐκχειμέν(ων), ὅτι μ[(ἐν)] [καὶ] ὁ[ιὰ] τὰς [ἑ] ἀρτηρίας (ἐστίν)
ἀνάνδους, ὑπεμνήσασ(εν). ὅτι δὲ καὶ x(ατὰ) [τὰς] [ἑ]
15 [ἀρτηρίας] [ἑ] προαπεδείξαμ(εν). καὶ πλείων γ[ε]
ἢ [ἐν ταῖς] [ἑ] φλεβ[ῶν] ἀνάδους ἥπερ [ἐν ταῖς]
[αποτ(ων)] ἀρ-
τηρί[αις] [ἑ], ὡς ἀποδ(ε)ίξωμ(εν). ἃ μ(εν) γ(ὰρ) ἀξιολογώ-
τεραι εἰσιν αἱ φλέβες τ(ῶν) ἀρτηριῶν. πιθανὸν δὲ
ἐν τῷ ἀξιολογώτερω πλείονα γί(νεσθαι) τὴν
20 ἀνάδου[ς]ν παρὰ τὰ ἐλ[άχιστα] τ[α] αὐτά.
ἀξιολογώτεραι δὲ (εἰσιν) [τ(ῶν)] ἀρτηριῶν αἱ φλέβ(ες).
ἐν αἷς [εἰκότως] πλείων γενήσεται ἢ ἀνάδου-
[σις]. β· καὶ [εἰ ἴσαι] (εἰσίν) x(ατὰ) τὸ μέγεθος αἱ ἀρτηρίαι
ταῖς φλεβ[ῶν]ιν — φέρει γ(ὰρ) ο(ὔτως) ἔχειν — εἰ δ' οὖν ἴσ[αι],

XXVII 52 πρῶτη P 53 an ἐνε]κα τὰ τοῦ? μεταιονᾷ (αἰονᾶν ex Hippo-
crate medicis notum) clare P

XXVIII 6 τοῦτων] scil. τῶν φλεβῶν 9 λέγω exhibere videtur P. conicio
λέγω, οἱ μὲν ἔργῳ δὲ οὐκ ἀναιρεῖται cf. v. 10 11 ἡτθεῖ P 12 K
κεκομψομένη P 15 προαπεδείξαμεν XXVI 29 16 scripserat primo ἢ ἀπὸ τῶν
φλεβῶν ἀνάδουσις ἥπερ ἀπὸ τῶν ἀρτηριῶν P 20 ἐλάχιστα ταῦτα K, vestigiis, vix sensui
apta 21 K 24 εἰ δ' οὖν] γίλουν P, i. e. εἰ δ' οὖν vel εἰ γούν ἴσαι incertius

- XXVIII 25 αἱ μ(έν) ἀρτηρίαι μ(ε)ρίζοντες οὕσαι κατὰ τὴν περι-
 χὴν αὐτὸ μόνον φανήσονται τῷ τε
 τετραγίτωνες (εἶναι) καὶ συνεστ(άν)αι ἐξ εὐρώσ-
 των τ(ῶν) χιτώνων. * αἱ δὲ φλέβες ἀσθενέσ-
 τραι ὑ(πάρχουσαι) κατὰ τὴν περιχὴν τῷ μονοχι-
 30 τῶνες εἶναι ὅμως εὐρυκοιλιώτεραι
 εἰσιν τ(ῶν) ἀρτηριῶν, εὐρυκοιλιώτεραι δὲ
 οὐδ[α] πλείονα ἔξουσιν καὶ τὴν ἀνάδο-
 σιν τὴν εἰς αὐτάς γι(νομένην). * * τὸ δὲ γ· αἱ μ(έν) ἀρτη-
 ρίαι πλείον ἔχουσι τὸ παρακεῖμενον [ἐν αὐτ(αῖς)] πνεῦμα,
 35 [ἐλάχιστον δὲ] τὸ αἷμα, * αἱ δὲ φλέβες πλείον
 [ἔχουσι] τὸ αἷμα, ἐλάχιστον δὲ τὸ πνεῦμα(α).
 ἀρε[σκει] γ(άρ) ἡμῖν καὶ ἐν ἀρτηρίᾳ καὶ [ἐν] φλεβί
 κατὰ φύσιν παρακεῖσθαι καὶ αἷμα καὶ πν[εῦμα],
 [οὕτ]ως δὲ ταῦτα παρακεῖσθαι, κα-
 40 [θῶς] πρόκειται. * πλὴν ἐπεὶ ἐν μ(έν) ἀρτηρίᾳ
 [πλείον] πλείον τὸ πνεῦμα, ἐν δὲ φλεβί
 [ἐναντί]ον τοῦτο, πιθανώτερον πλείονα
 γί(νεσθαι) ἐν φλεβί τὴν ἀνάδοσιν ἥπερ ἐν ἀρτ(ηρίᾳ).
 καὶ διὰ μ(έν) τούτ(ων) συνακτέον, ὡς πλείων
 45 [γί(νεται)] ἡ ἀνάδοσις ἐκ τ(ῶν) φλεβῶ(ν) ἥπερ ἐξ ἀρτηριῶ(ν).
 ὁ μέντοι γε Ἡρόφιλος ἐναντίως διείλη-
 φεν· οἶεται γὰρ πλείονα μ(έν) γί(νεσθαι) ἀνάδοσιν
 ἐν ταῖς ἀρτηρίαις, * ἥσσ[ον]α δὲ ἐν
 ταῖς φλεβί διὰ δύο ταῦτ[α]. ἃ μ(έν), ἐπει-
 50 ὅτι περ ἀμφοτέραι μ(έν) ὑρεκτικ[ῶ]ς ἔχουσι
 τῆς τροφῆς, ἥ τε φλεβὶ κα[α]ὶ ἡ ἀρτη-

XXIX

ρίᾳ, ἐπεὶ δὲ κατ' ἴσον ὑρέγονται τῆς τροφῆς,
 κατ' ἴσον καὶ ἡ ἀνάδοσις ε[ίς] [ξ] αὐτ[άς] [(ων)]· γενήσεται.
 δεύτερον δὲ αἱ μ(έν) ἀρτηρίαι, φ(ησίν), συστέλ(λ)ον-

XXIX 3] GALENUS de diff. puls. IV [VIII 702 K.]: ἔτι δὲ μέζων ἄλλη διαφορὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκ παλαιοῦ περὶ τῶν ἀρτηριῶν ἐγένετο τινῶν μὲν ἡγουμένων αὐτάς ἐξ ἑαυτῶν σφύζειν..., ἐνίων

XXVIII 28 τῶν deleverim 35 K 40 vestigia secutus K 42 ἐναντίον]
 umbram servat P 45 γίνεται sensui et vestigiis aptius quam ἐστίν 48—51 K
 XXIX 2 ex ἐξ αὐτῶν corr. εἰς αὐτάς P

- XXIX 4 ταί τε καὶ διαστέλλονται τόν τε σφυγμὸν
 5 ἀποδιδύασιν. αἱ δὲ φλέβες οὕτε συστέλλ[λ]ον-
 ται οὕτε διαστέλλονται οὐδὲ σφυγμωδῶς
 κεινοῦνται. * ἐπεὶ τοιγ(άρ)τοι αἱ μὲν ἀρτηρί(αι)
 σφυγμωδῶς κεινοῦνται, αἱ δὲ φλέβες
 οὐ κεινοῦνται [σ]φυγμωδῶς, ταύτη ἐπὶ τ(ῶν)
 10 ἀρτηριῶν [διὰ [τ]ήν ὥσ[ιν ἐ]κ[εῖ]ν[τ]ην] εὐ[λο]γὸν πλείονα γί(νε-
 σθαι) τήν
 ἀνάδοσιν ἥπερ ἐπὶ τ(ῶν) φλεβῶν διὰ τήν
 εἰρημένην α(ιτίαν). * οὐκ ὁρῶ[ω]ς δὲ ὁ προκεί-
 μενος ἀνὴρ ἐποίησεν. οὐ γ(άρ) ἐνόησεν, ὡς
 εὐρυκοιλιώτεραί (εἰσιν) αἱ φλέβες παρὰ τὰς
 15 ἀρτηρίας, εὐρυκοιλιώτεραι δὲ οὖσαι
 πλείονα δεόντως ἔξουσιν καὶ τήν ἐν αὐ-
 ταῖ[ς] γινομένην ἀνάδοσιν. καὶ π(ρὸς) μ(ὲν) τὸ α
 τοῦτου κεφάλαιον τοῦτο καθήξει λέγειν,
 πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ἐροῦμ(εν), οἷοντι ὡσπερ
 20 αἱ ἀρτηρίαι σφυγμωδῶς κεινοῦνται συστ[ε]λ-
 λόμεναι καὶ διαστελλόμεναι, ο(ὕτως) δὲ κεινού-
 μεναι ἐκθλεψουσιν εἰς τὸ ἐκτὸς τήν τρο-
 φήν]. εἰ δὲ ταῦτα ο(ὕτως) ἔχει, ὁμολογουμένως
 ἐ[πι]συνάγεται, ὅτι πλείων ἀνάδοσις γί(νεται) τρο-
 25 [φῆ]ς εἰς τὰς φλέβας [ἥπερ] εἰς τὰς ἀρτηρίας. * ἀλλ(ὰ)
 [ὁμο]λογουμένως κ[αὶ] κείνο δεῖ ὑπονοῆσαι, ὡς
 [τροφή] παράκειται ἐν ταῖς ἀραιότησι τ(ῶν) φλεβῶν
 καὶ [τ(ῶν)] ἀρτηριῶν. καὶ κοινῶς ἐν πάσῃ ἀραιό-
 τητι τετμημένη κατὰ τὸ ἡμέτερον σῶμα
 30 [πα]ράκειται τροφή, καὶ ἀνάδοσις γί(νεται) εἰς αὐτήν

ὅς πρόβειν μεν αὐτὰς [αὐτοῦ vulg., corr. Susemihl] τοῦ γιγνώσκοντος αὐτῶν διαστελλομένου
 τε καὶ συστελλομένου, καθάπερ ἡ καρδία, τὴν δύναμιν δ' οὐκ ἔχουσιν σύμψυτον ἢ τοῦτο
 ὁρῶσιν, ἀλλὰ παρὰ καρδίας [καρδίαν vulg., corr. H. Schöne] λαμβανουσιν· ἥς γνώμης ἔχεται
 καὶ Ἡρόφιλος. Ibid. [VIII 717]: φαίνεται γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος [Herophilus] ἀπασαν ἀρτη-
 ρίων κίνησιν... ὀνομάζων σφυγμὸν.

XXIX 9 K 16 εν ex εις P 23 K 25 K 26 ἄς... με-
 νως P; ὁμο]λογουμένως supplevi conl. v. 23. 31 καὶ κείνο K 28 K
 29 τετμημένη] media difficilia lectu, sed certa cf. Plato Tim. p. 70 D, Galen. de nat. pot.
 III 15 [II 210 K, III 254,1 Helmr.] 30 K

- XXIX 31 ὁμο[λογ]οῦ[μ(έν)]ως τῷ ὀλωι σώματι, ὥστε καὶ
 κ(ατὰ) τὰς κοιλότητας τ(ῶν) ἀρτηριῶν καὶ τ(ῶν)
 φλεβῶν παράκειται τροφή καὶ ἀνάδοσις
 [γί(νεται)] αὐτῆς εἰς αὐτάς. * * καὶ μὴν κα[κ]εῖνο
 35 δεῖ ὑπολαβεῖν, ὡς ἡ τροφή π[α]σ[α] οὐ προσ-
 [τίθ]εται ἀναδιδομένη τῷ ὀλωι σώματι,
 [ἀ]λλὰ τὸ μ(έν) νόστιμον τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀνα-
 [δ]ίδεται καὶ π(ροσ)τίθεται τῷ σώματι, τὸ
 δὲ ἀλλότ[ρ]ιον καὶ σκυβα[λ]ῶδ[ε]ς χωρίζο-
 40 [μ]ενον εἰς ἕντερα διὰ τ(ῶν) ἀποπάτ(ων) ἀπο-
 [κ]ρίν[ε]ται. εἰ γὰρ τοῖ παῖσα ἡ λαμβανομένη(η) [τροφ(ή)]
 ἀναλαμβάν[ομένη] π(ροσ)ε[τ]ίθετο, εἴτα
 [μ]ηδεμ[ία] ἀπ' αὐτῆς ἐγίνετο ἀπόκρι-
 [σις, κ]ἂν ἡ[μ]εῖς ὑ[περ]φουῖς κ[ατὰ] τε τὰ μεγέθ(η)
 45 [καὶ] τὰς [ρώ]μας ἐγινόμεθα, ἐπ(ε)ί
 [ἀ]εὶ ἡμῖν π(ροσ)τίθεται· ἀλλ' [ἐπ(ε)ί] περ ἡ νόσ(τιμος)
 [ἀ]εὶ τρ[οφ]ή [τῆς] ἀλλοτρίας ἀποκρίνεται
 [.], μέτριοι κατὰ σώματά
 [ἐ]σμεν οὗτ[ω]. * τῶν δὲ ὑποδεδειγμένων(ων)
 50 [πρωτόν] (ἐστίν) τ[ὸ] περὶ τοῦ διὰ τῆς κύστεως
 [ἀποκρ]ινο[μ(έν)ου, π]ε[ρὶ] οὗ [ἰ]δία στάσις γηγένηται
 [καὶ] π[α]ρὰ τοῖς [ἀρ]χάοις τ(ῶν) φιλοσόφων.
 [οἱ] μ(έν) γὰρ εἰπ[ον] ἐν τῷ προσφερομέν[ω]

- XXX ὑγρῷ ἐνυπάρχειν φ[ύσιν] διπλῶν τοιάν-
 θε· καὶ νόστιμον καὶ [φαῦλον ἐν(εῖναι), ὧν τὸ μ(έν)]
 νόστιμον ἀναλαμβάνεσθαι διὰ τῶν ἀραιω-
 μάτ(ων) καὶ π(ροσ)τίθεσθαι το[ῖς] σώμασιν, τὸ
 5 δὲ φαῦλον φέρεσθαι εἰς τὸ κάτω καὶ διὰ
 τὰς ἀποουρήσεις ἀποκρ[ίνεσθαι] εἰς τὸ ἐκ(ύς).

XXIX 35 ὑπολαβεῖν K 41 ^φ τρ^ο atramento pallidiore ad marginem supple-
 vit P 46 νο P 47 ἀεὶ τροφή τῆς incerta lectio; ἀεὶ aggre-
 agnoscas in P 48 fortasse ὡς εἴρηται; cf. v. 38 sqq. fortasse post κατὰ inter-
 cidit τὰ ut XXX 32 49 ἐσμεν non sine vestigiis scripsi ὑποδεδειγμένων]
 dicit caput incohatum de secretionibus
 XXX 2 ἐνεῖναι non sufficit μέν] compendium in sinistro margine c. XXXI
 servat P; item v. 4. 5. 6. 17

- XXX 7 οἱ δὲ ἔφασσαν πᾶν μ(έν) ὑγρ[ὸν ὁμοειδὲς αὐτὸ]
 ἐαυτοῖσι (εἶναι), ἥδη δὲ κατὰ [τὴν ἀνάληψιν]
 αὐτοῦ τὸ μ(έν) ἀναδιῶ[όμενον προστίθεσθαι]
 10 τοῖς σώμασιν, τὸ δὲ μ[ὴ ἀναδιῶόμενον εἰς]
 τοὺς κατὰ τὴν κύστιν [τόπους φέρεσθαι, ὅθεν διὰ]
 τῆς ἐν τούτοις [ἐνυπα[ρχούσης]] δυνά[μεως μεταβαλλόμε(εν)ον]
 ἀποκρίνεται ὀριμύ τε [καὶ ἀλμυρὸν γενόμενον].
 ταύτη γ(άρ) τὸ οὖρον ἐλκρούσ[ης, δῆλον]
 15 ὅτι (ἐστίν) ὀριμύ τε καὶ ἀλμυρόν. [* π(ρός) δὲ ἐκεί-]
 νο ῥητέον, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκκεῖ-]
 μένου γίνονται οἱ πλείους[ς τ(ῶν) ἀρχαίω]ν.
 καὶ εἰς τοῦ[το ὑ]ποδείγματι χρῶν[ται τῇ θα-]
 λάσσει καὶ τῷ ἡλίῳ· * οὗτος [γ(άρ) τῷ ἄναμ-]
 20 μα νοερὸν ἐκ θαλάσσης εἶναι ἀπὸ]
 τοῦ νοστήμου τοῦ κατὰ τὴν θ[άλασσαν]
 τρέφ[ε]ται, ἀναλαμβάνων μ(έν) τὸ λεπτόν, τὸ δὲ]
 ἀργότερον καὶ παχύτερον κα[ὶ ἀλμυρὸν κατὰ]λεί-]
 πων ἐν τῇ θαλάσσῃ. * ἀποφ[έρεται δὲ ὁμοίως]
 25 τοῦ π(ροσ)φερομένου ὑγροῦ τὰ τρέφοντα ἡμᾶς·
 ἀπὸ γ(άρ) τούτου τὸ μ(έν) νόστιμον [καὶ λεπτόν]
 ἀναδιῶσται εἰς τὰ σώμα[τα ἡμῶν, τὸ δὲ]
 φαυλότερον καὶ ἀργότερον σκ[ώρ] γι(νόμενον) διὰ]
 τὴν κύστιν εἰς τὸ ἐκτὸς ἀποκρ[ίνεσθαι].
 30 τούτων οὕτως ἐκκειμέν(ων) ἀ[πορούμ(εν)οι μ(έν)]
 οὐκ ἔχομεν παγίως εἰπεῖν περὶ τοῦ ὑγροῦ]
 τοῦ ἀποκρινομένου κατὰ [τὰ] ἀπου[ρήματα, πό-]
 τερον τὸ ἀλλότριον (ἐστίν) τὸ ἀποκρ[ινόμε(εν)ον, ὃ ἐν-]
 υ[πὲρ]χεν τῷ ὑγρ[ῶ]ι καὶ [ὃ φύσει δοκεῖ]

XXX 18] cf. AETIUS de placitis II 20,16 [Doxogr. 351^b9]: 'Πράκλειτος καὶ Ἐκαταῖος [cf. E. Schwartz Mus. Rhen. XL 242] ἄναμμα νοερὸν τὸ ἐκ θαλάττης εἶναι τὸν ἥλιον. Ibid. II 20,4 [349^b4] Κλεάνθης ἄναμμα νοερὸν τὸ ἐκ θαλάττης τὸν ἥλιον. ARIUS DIDYMUS fr. 34 ap. Stob. Ecl. I 26 [Doxogr. 467,17]: Νόστιπος τὸ ἀθροισθὲν ἔξαμμα μετὰ τὸν ἥλιον νοερὸν ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν ποτίμων ὑδάτων ἀναθυμιάματος· διὸ καὶ τούτοις τρέφεσθαι.

XXX 9 ἀναδιῶμενον K 12 μεταβαλλόμενον] cf. v. 36 28 σκώρ] σκ
 perspicue P; tamen supplementum non certum 31 περὶ] πε, fortasse πα P
 32 ἀπουρήματα] sic quod clare exhibet απου P supplevi etsi sine exemplo vocabulum;
 etiam ἀπουρεῖν, ἀπούρησις (XXX 6) rara

- XXX 35 ἐνυπάρχειν ἀχρ(ε)ῖον ὑγρόν, [ἧ ὁ γι(νόμενον) ἐν τῇ]
 κύσσει μεταβάλλεται [πρὸς τὸ φαῦλον. * ἐ-]
 κείνο δὲ λέγομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ [π(ροσ)φερομ(έν)ου]
 ὑγροῦ ἀποκρίνεται κατὰ τὰ σ[ώματα]
 ὑγρὸν ὀριμύ τε καὶ ἀλμυρόν. * [καὶ ταῦτα μ(έν)]
 40 περὶ τῆς διολιχέσεως τῆς κ(ατὰ) τὴν [κύστιν. * πει-]
 ρῶνται δὲ κ(ατα)σκευάζειν, ὅτι ἀπὸ πα[ντός τοῦ]
 σώματος συνεχεῖς γί(νονται) ἀποφοραί. ἡ [γι(νόμενον)]
 ἀπὸ τιν(ων) τοιούτ(ων). καὶ πρῶτον ἀπὸ τ(ῶν) ἀ[ρωμάτων].
 ἀρώματα γ(άρ), φασίν, εἰ π[ό]ρρω κέοιτο, [ὀσφραίνό-]
 45 μεθα τῷ σώμα(τα) φέρεσθαι ἀπ' αὐτ[(ῶν) π(ρὸς) ἡμᾶς.]
 τάχα δὲ πρὸς ταῦτ' ἐροῦσι ἀπὸ μ(έν) τ(ῶν) [ἀρωμάτ(ων)]
 μὴ γί(νεσθαι) ἀποφορὰν σωμάτων, [ὁ]μ[α]τίθ(εσθ(αι))]
 δὲ τὸν ἀέρα π(ρὸς) τ(ῶν) ἀρωμάτ(ων), τρώ[πον]
 δὲ τοῦτον κατὰ τὰς εἰσπνοὰς [αἰσθησιν γί(νεσθαι)]
 50 ἡμῖν τ[(ῶν)] ἀπὸ τ(ῶν) ἀρωμάτ(ων) δια[πνοῶν καὶ μὴ]
 εἶναι ἀποφοράν. * * νωθρόν δὲ λία[ν φαίνεται]
 τοῦτο· σώματα γ(άρ) (ἐστιν) κατὰ τὸ λόγι μ[ε]ωρητόν]

- XXXI τὰ ἀποσπώμενα ἀπὸ τ(ῶν) ἀρωμάτ(ων). καὶ τοῦτο
 ὁῖλον ἐπὶ τ(ῶν) πεπαλαιωμένων ἀρ[αι]ωμάτων·
 ταῦτα γ(άρ) αἰσθενῇ καὶ οὐκ ἐνεργου[σ]αν ἴσχει
 τὴν δύναμιν διὰ τὸ πολλὴν γεγενῆσθαι ἀπ' αὐ-
 5 τῶν διὰ τὸν χρόνον ἀποφοράν, ἐξ ὧ[ν] συνάγεται
 τὸ λεγόμενον. * * καὶ ἀπὸ τ(ῶν) κρεῶν δὲ τὰτὸ ὑπο-
 μιμνήσκουσι λέγοντες τὰ μ(έν) ἔωλα κουφότερα (εἶναι)
 καὶ ὀλιγοτροφώτερα, τὰ δὲ πρόσφατα βα(ρύ)τερα
 καὶ πολυτροφώτερα. καὶ τοῦτο ὁῖλον ἐπὶ τῆς
 10 αὐτοψίας· σταθὲν γ(άρ) τὸ ἔωλον κρέας κατα-
 λήψῃ κουφότερον, τὸ δὲ π(ρόσ)φατον βαρύτερον.
 τίνος αἰ(τίας) γι(νόμενης); ὁῖλον ὅτι τῷ ἀπὸ μ(έν) τ(ῶν) ἔωλων
 πολλὴν γεγενῆσθαι ἀποφοράν, ἀπὸ δὲ τ(ῶν) π(ροσ)φάτ(ων)
 ὀλίγον, καὶ μὴ διαφέρειν ἢ κατὰ τὸ αἰσθητόν
 15 ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ποιεῖσθαι ἀφαίρεσιν ἢ κ(ατὰ)

XXX 36 πρὸς] umbram servat P 42. 43 K 44 πωρρω ut solet P 52 K

XXXI 5 K 12 τίνος αἰτίας γινομένης] cf. XXII 17. XXXII 38. XXXVII 2

14 an ὀλίγην? αἰσθητόν] o ex η? P

- XXXI 16 τὸ λόγιον θεωρητόν. * * καὶ μὴν καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἄρτ(ων)
 τὰ τὸ χ(ατα)σκευάζουσιν· οἱ γ(άρ) θερμότεροι βαρύτεροί
 τε καὶ πολυτροφ[ώ]τεροι, οἱ δὲ ψυχρότεροι
 κορυφότεροι καὶ ὀλιγοτροφώτεροι διὰ τὴν αὐτὴν
 20 αἰτίαν. καὶ ταῦτά πιστοῦσιν οἱ ἀλ(ε)ῖπται· οὐκ ἄν
 ποτε γὰρ π(ρροσ)έφερον τοῖς ἀθληταῖς θερμούς τε
 ἄρτους καὶ πρόσφατα κρέα, εἰ μὴ βαρύτερα ἦ(ν)
 καὶ πολυτροφώτερα, τοὺς δὲ ψυχρότερους
 ἄρτους καὶ τὰ ξύλλα τ(ῶν) κρεῶν ἐξέκλεινον,
 25 εἰ μὴ ὀλιγοτρόφα καὶ κοῦφα ὕ(πῃ)ρχεν). * * π(ρὸς) τούτους τοὺς
 λόγους ἀντιφέρονται οἱ Ἑμ(πειρικοί) λέγοντες· 'οὐκ εἴ
 τι ἀπὸ τινος ἀφαιρεῖται, ἐκεῖνο ὀφείλει κοῦ-
 φον γί(νεσθαι), οὐδ' εἴ τί τινα προστίθεται. ἐκεῖνο βαρύ-
 τερον γί(νεται), ἀλλ' (ἔστιν) ὅτε π(ρροσ)θέσεως γινομένης τὸ
 30 ὀποκαίμενον χ(ατα)σκευάζεται κορυφότερον. (ἔστιν) ὁ ὅτε
 καὶ ἀφαιρέσεως γενομένης τὸ ὀποκαίμενον
 γί(νεται) βαρύτερον ὥς ἐπὶ τῶν ἀσκῶν καὶ ἐπὶ τ(ῶν)
 τετελευτηκέν(ων) ζώων καὶ ἀνθρώπων. * * καὶ α
 [μ(έν) τ]οῦ ἀσχοῦ ὑπομιμνήσκουσιν· 'ὁ ἀσχος
 35 [γενόμε(εν)]ος χωρὶς πνεύματος βαρύτερός (ἔστιν), πληρω(θείς)
 [δὲ πνεύματος] κορυφότερος γί(νεται). καὶ τὰ ζῶα
 [ἐκ β τ]ρύτ(ων) συνέστηκεν, ψυχρὸς τε καὶ σώματο(ς),
 [καὶ ὅτε] μ(έν) ἀμφοτέρω ταῦτα πάρ(εστιν), κορυφότερόν (ἔστιν)
 [τὸ ζῶ]ον, ὅτε δὲ ἀφανίζεται ἀπὸ τοῦ σώματος(ς)
 40 [ἡ ψυχρὴ] βαρύτερον γί(νεται) τὸ σῶμα. * 'καὶ μὴν, φ(ασίν),
 [ὅτε] (ἔστιν) σῶμα ἡ ψυχρὴ, οἱ πλείους τ(ῶν) φιλοσόφων
 [λέγ]ουσι. καὶ ἀσώματον δὲ αὐτὴν ἀπολεί-

XXXI 33] Simplicius ad Ar. de caelo p. 313^b44 K.: τὸ δὲ τὸν ἀέρα ἐν τῇ ὁλότῃ τῇ
 αὐτοῦ μὴ ἔχειν βάρος καὶ ὁ Πτολεμαῖος (in libro περὶ βροτῶν quem citat antea Simpl.) ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ τεκμηρίου τοῦ κατὰ τὸν ἀσχὸν δείκνυσιν οὐ μόνον πρὸς τὸ βαρύτερον εἶναι τὸν
 πεφυσγημένον ἀσχὸν τοῦ ἀφυσήτου, ὅπερ ἐδόκει Ἀριστοτέλει, ἀντιλέγων, ἀλλὰ καὶ κορυφότερον
 αὐτὸν γενέσθαι φυσηθέντα βουλόμενος. ἐγὼ δὲ πειραθείς μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας τὸν
 αὐτὸν εὔρον σταθμὸν ἀφυσήτου τε ὄντος καὶ φυσηθέντος τοῦ ἀσχοῦ.

XXXI 18 πολυτροφότεροι P 25 ante spatium vacuum crasso puncto distinxit P
 29 fortasse γενομένης ut v. 31 33 ἀνθρων prave exaravit P, sed dubio vacat concl.
 XXXII 45 sqq. 35 vix praestat [γ(άρ) μόν]ος 36 K 38 ὅτε K
 39. 40 K 42 [λεγ]ουσι primae litterae speciem exhibet P

- XXXI 43a [πον]τες οὐσίαν ἢ τινα αὐτὴν ἔχειν ἔφ(ασαν), [ὥς ἡ θυρίς ἀφαι-
 43b ρέσει μ(ε)ί(ζ)ων) γί(νεται), προσθέσει δὲ μικροτέρα].
 [φα]νερόν οὖν τοιγ(άρ)τοι ἐκ τ[ού]τ(ων), ὥς κατὰ ἀφαιρέσει(ν)
 45 [γί(νεται)] βαρύτης καὶ κατὰ π(ρόσ)θεσιν κορυφότης, ὥς ὑπε-
 [δε]ίξαιμ(εν). * * λείαν δ' (ἐστίν) οὗτος ὁ λό(γος) μ[ωρ]ός τε
 [καὶ ἀπα]γ(η)τικός, ὥς ἀποδείξομεν. [α] μ(έν) ἀπο-
 [δείξομ(εν) οὕτ]ως· τινὸς γ(άρ) ἀφαιρέσ[ει] λέγομ(έν) τινι
 [π(ρόσ)θεσιν γί(νεται), ἀλλ(ὰ)] οὐχὶ τούτου τῆς π(ροσ)θέσεως
 50 [ὁ αὐτὸς λόγ]ος· π(ροσ)τίθεμεν γ(άρ) τῇ θυρίδι,
 [ἀφαιροῦμ(εν)] δὲ τοῦ τοίχου. * * εἴτα καὶ [ἐπὶ] τῆς
 [ψυχ]ῆς διὰ βραχ[έ]ων λέγομεν, ὥς ἡ ψυ[χ]ῆ αἰ(τία) (ἐστίν)
 [γί(νομένη)] τῆς κορυφότητος καὶ [· · ·] τικυ[α]σε [· · ·]
 [· · · · ·] τῆς κορυφότητος· [* *] δι' ἣν αἰτίαν παροῦ-

- XXXII σης μ(έν) τῆς ψυχῆς [χο]ῦφ[ό]ν (ἐστίν) τὸ ζῶιον, ὅτι καὶ πνεῦμα(α)
 ἡ ψυχῆ, τὸ δὲ πνεῦμα κοῦφον τὴν φύσιν
 [τόπνευμά]. πνευματικὴ δὲ καὶ ἡ ψυχῆ· τοιαύ-
 τη[ι] δὲ ὑ(πάρχουσα) [εὐλόγ]ως παροῦσ[α] μ(έν) [χο]ῦφον παρ-
 5 ἀποῦσα δὲ βαρύτερον· ο[ὔ]τως γ(άρ) ὑπὸ τῆς ψυχ(ῆς)
 βαρ[υ]τέρα τὸ ὅλον [σῶμ]α[ι]. γί(νεται) [ὅς . . .] λέγειν τοῦτο μ(έν)
 [ἀποτ(ων)αλ(ων)] ἀπὸ τ(ῶν) ἄλλω[ν] δο(νάμεων), α[ὔ]τα[ι] δὲ
 ἀπὸ τ(ῶν) κει-
 νήσεων. * κεινέται γ(άρ) τὸ ὅλον σῶμα τῆς
 ψυχῆς διὰ τοῦ γερῶδους [καὶ ἀερῶδ]ους καὶ
 10 διαβασταζούσης αὐτά· οὕ[τως] ἐκείνο τείνεται]

XXXI 43 ἡ] η clare P; non intellego. an δό(ναμίν)? aut plura interciderunt post ἔφασαν. conexus utique talis fuisse videtur: *animam etiam ei qui corpoream non esse credebant negativam quadam potentia afficiebant, ut addita corporis pondus levaret dempta augetet, quemadmodum porta diminuendo (sc. muro) maior, augendo minor fieret*

45 K 45. 46 ὑπεδείξαμεν K 46 λείανδ P ([π]λειονα K) cf. XXVI 49.

XXX 51 47 ητικος vel γητικος P 50 fortasse post προστίθεμεν intercudit μὲν 52 K

XXXII 1 K 6 λεγειν vel λευειν vel λευσιν P; vix verum κατὰ κέλευσιν
 7 inclusi priorem lectionem (ubi olων legi potest), quam emendavit sed non deleuit P;
 porro inter κεινήσεων et κεινέται aliquid velut κελνης i. e. τῆς ψυχῆς videtur omisisse P
 9 ἀερῶδους potius quam πυρῶδους P καὶ otiosum indicio esse videtur plura elementa
 intercidisse, quo fortasse etiam δια (init. v. 10) pertinet cf. v. 17; Stoicorum stoechiologia
 (Galen. IV 783 K. II 45,4 Müller) procul habenda

- XXXII 11 ἄνω· γινομένη[ς] γ(άρ) αὐτῆς τῆς ψυχῆς γί(νεται)·
 διὸ δὴ καὶ ῥη[τ]έον, ὅτι <οὐχ> ὅταν τ[ινὸς γένη]ται π(ρόσ)-
 θεσις, ἐκεῖνο γί(νεται) βαρύτερον, ἀλ(λά) [ἐάν] βαρέος τινός
 τινι γένηται π(ρόσ)θεσις, ἐκεῖ[νο γί(νεται) βαρύτερο]ν.
- 15 ἦ δὲ ψυχῇ τοσοῦτον [ἀπ]έχε[ι τοῦ (εἶναι)] βαρεῖα,
 ὥστε καὶ τὸ φύσει κ(ατα)ρρέπον κ[ου]φίσειν καὶ
 βασταίνειν. ταύτης οὖν πα[ρ]ούσης δειόν-
 τως κοῦφόν (ἔστιν) τὸ ζῶιν. ὅταν μέντοι γε [⌘]⌘
 ἀφανισθῇ ἡ ψυχῇ, τῷ μηκέτι παρῆναι
- 20 τὸ κομφίζον μηδὲ αἰωροῦν λοιπὸν βαρ[ε]α
 φαίνεται εὐλόγως τὰ νεκρά τ[αύτης] αἰ(τία).
 καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀσκῶν δὲ πεπληρωμέν(ων) [τοῦ πνεύμ(ατος)]
 κομφότης
 καταλαμβάνεται τῷ τοῦτο κ[οῦφον] ὃν κου-
 φίσειν τὸν ἀσκόν. ὅταν δὲ μὴ [παρῇ] τὸ πνεῦμ(α),
- 25 βαρὺς γί(νεται) ὁ ἀσκὸς τῷ ἐσπερήσθαι τοῦ κου-
 φίζοντος αἰ(τίου). * ἀ[λ(λά)] γὰρ οἱ[αὐτοὶ] τὰ τοῦ γί(νεται) καὶ
 τὰ τ(ῶν)
 θερμῶν ἄρτ(ων)· καὶ ψυχρότεροι μ(έν) <κομφότεροι>, [θερ]-
 μότεροι <δὲ>
 βαρύτεροί (εἰσιν)· καὶ [βαρύτεροι μ(έν) οὗτοι τῷ] μηδέ-
 πω πολλὴν ἀποφορὰν γεγενῆσθαι ἀπ' αὐτ(ῶν),
- 30 οἱ δὲ ψυχροὶ κοῦφοί (εἰσιν) τῷ ὀλῆς [τῆς ὀλῆς]
 ἱκανὴν ἀποφορὰν γεγενῆσθαι. * ἔτι [δὲ] καὶ
 ἀπὸ τοῦτ(ων) διδάσκουσιν, ὥς γί(νονται) [ὅν]τως ἀπο-
 φοραὶ κ(ατά) τὸ λόγῳ θεωρητὸν κ[αὶ] α[ὐτῶν] αἰ(τίων)
 ὁ(παρχόντων)·
 τὰ γὰρ ὅγρὰ τὰ ἐν ἀγγείοις τισὶν [ὑπομειν]άν-
 35 τα ποσὸς χρόνους ἐλάττω[ι] κατασιθάνεται.
 καὶ ἀπὸ τ(ῶν) χυλῶν τὰτὸ γί(νεται)· ἐνίοτε γ(άρ) ὑπὸ ἡλίου
 ἢ ἄλλων τιν(ῶν) συνεξηρανθέντες ἐπὶ τινος
 φαίνονται. τίνος γι(νομένου); τῷ ὀληον(ό)τι λε[πτὴν ἀπο-]
 φορὰν γεγενῆσθαι ἀπ' αὐτ(ῶν) τοῦ λεπτομ[ε]ρεστέ[ρου],

XXXII 11 γί(νεται) ultima vox videtur esse 13 ἐάν] ὅταν spatium non capit
 14—17 K 16 το vel τα P 20 fortasse corrigendum αἰωρεῖν 21 K
 23—25 K 27 θερμότεροι K 29 K 30 et 33 extrema dubia, αἰτίων
 explicat v. 36 sqq. 35 κατασιθάνεται omnibus litteris praeter θ perspicuis paene
 certum 38 cf. XXXVII 2 τῷ cf. ad XXXI 12

- XXXII 40 ὑπομονὴν δὲ τοῦ γεωδυστέρου, [ἀ] δὴ [αὐ]τὰ γί(νεται)
καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀναπλασσομένων(ων) κολλυρίων. * καὶ
ἐπὶ τὰ φυτὰ δὲ μεταβαίνουσιν καὶ λέγουσιν
τὰ μ(έν) παρὰ τὰ ἀποτμηθέντα βαρύτερα (εἶναι),
τὰ δὲ προσὺς ὑπομείναντα χρόνους [χο]υρότερ(α)
45 ὥς ἐπὶ τῇ[ς] θριδακείνης, ἐπὶ τ(ῶν) ἀνθέων·
ταῦ[τ]α γ(άρ) πάντα διὰ τὴν ἀποφορὰν ῥυ[σάκ]αρ(φα)
κατασκευάζεται. ἐγ δὴ τοῦτ(ων) καὶ τ(ῶν) τοῦ[τοι]ς
παρὰ πηλείων πιστοῦσιν, ὥς ἀποφορὰ γί(νεται) ἀπὸ τοῦ
σώματος. * * πρὸς τοῦτον τὸν λό(γον) λέγουσιν·
50 εἰ ἡ ἀποφορὰ αἰ(τία) (ἐστὶν) τῆς ῥυσότητος, ἐχρήν μὴ
μόνον κατὰ τὴν ἀπότμηξιν ῥυσοῦσθαι
τὰ προκείμενα, ἀλλ(λά) τι καὶ ἐπὶ τ(ῶν) δένδρων(ων)·
καὶ γ(άρ) καὶ ἀπὸ τοῦ δένδρους ἀπουσία γί(νεται)·
[οὐ] γί(νεται) δὲ τοῦτο· οὐκ ἄρα ἡ ἀποφορὰ αἰ(τία) ἐστὶ
55 τῆς ῥυσότητος. * * συλλέγουσι δὲ οὕτοι

XXXIII τὸ ἀνὰ λόγον· γί(νεται) μ(έν) γ(άρ) καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων ἀπο-
φορὰ τ(ῶν) ἀνθέων· [οὐ] π[λ]είων, [~~ἐπὶ τῶν δένδρων~~] ἐ[πὶ] τ(ῶν)
δὲ τ(ῶν) ἀφαιρετημένων(ων) [οὐ] πλείων. * καὶ ἐπὶ μ(έν) [τ(ῶν)]
ἐπὶ τῶν

- δένδρει καὶ ἡ κείνησις αὐτὴ ἀναλοῖ πλείω καὶ
5 ἔτι ἡ θερμασί[α] ἀναλοῖ ἱκανά, * ἐπὶ δὲ τῶν ἀποτμη-
μένων(ων) καὶ μὴ ὑπὸ φύσεως διοικουμένων(ων) ἐλάσσω
τῶι μῆτε κείνησιν μῆτε θερμότητά τι(να) (εἶναι) ἐπ' αὐτ(ῶν).
τίς οὖν ἡ αἰ(τία), παρ' ἣν τὰ μ(έν) ἀποτμηθέντα ξηραί-
νεται, τὰ δὲ ἐπὶ τῶι δένδρει οὐ ξηραίνεται; * σα-
10 φῆς δὲ αὕτη καὶ φαινομένη· τὰ μ(έν) [γ(άρ)] ἐπὶ [τῶι] δέν-
δρει οὐ ξηραίνεται τῶι π(ρὸς) λόγον τῆς ἀποφορᾶς
γί(νεται) καὶ τὴν πρόσθισιν. * * τὰ δὲ ἀποτμηθέντα ξηραί-
νεται τῶι μηκέτι γί(νεται) ὥς αὐτὰ π(ρὸς)θισιν, ἐξ ὧν [σαφ]ές
ὥς καὶ ἀπὸ τ(ῶν) φυτ(ῶν) γί(νεται) ἀποφορά. * καὶ ἐπὶ τ[ἀ]
15 ἄλλοις δὲ τ(ῶν) ζώων [καταβαίνουσι]. λαμβάνουσιν γ(άρ)
τοὺς [θηρεῖ-]
τάς κύνας, ὥς οὕτοι τῇ βινηλασίᾳ συν[θ]ή-

XXXII 46 ρυ... ἀρ P: supplevi ex Dioscoridis I 13 p. 26, 12 ῥυσάκαρφον (sic libri)
i. e. siccatione rugosum 47 K
XXXIII 3 ἀφαιρετημένων] cf. ad III 30 10 K 13 ὡσαυτά M. Fraenkelius

- XXXIII 17 ρεύουσι τὰ θηρία τρόπῳ τούτῳ· παραγίνονται ἐπὶ τὰς ἀτραπούς, δι' ὧν κερχόρη[κεν]
τὰ θηρία, καὶ τ(ῶν) ἀτραπῶν ὀδωμέν[ων]]
- 20 χωροῦσιν ἐπὶ τὴν θήραν. τίνος αἰ(τίας) γι(νομένης); ὁ-
λον ὅτι τῆς ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων ἀποφορᾶς προ-
καθιζούσης π(ρὸς) τὰς ἀτραπούς. ταύτῃ δὲ
καὶ ἐν τοῖς καταξήροις τόποις θῆραι οὐ γί(νονται),
ἐν μέντοι γε τοῖς χαυνοτέροις. καὶ ἡ αἰ(τία) π[ρό-]
25 κείται, ἐπειδὴ περ τὰ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων σώματα
ἀποσκιδνάμενα π(ροσ)πίπτοντα μὲν γῇ ἀπο-
κρότῳ καὶ [μῇ] καταξήρῳ [τῇ] κατασκ[ιδν]αται,
χαυνοτέρῃ δὲ π(ροσ)πесόντα καὶ παραδεδχομένη
φυλάσσεται καὶ διαμένει. ταύτῃ δὲ καὶ οἱ θηρ[εῖ-]
30 ται κύνες χωροῦντες καὶ ὀσφρῶμενοι τῆς
ἀποφορᾶς τῆς ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων τῷ περισώζεσθ(αι)
αὐτήν, εἴτα χωρήσαντες καταλαμβάνου-
σι τὸ θηρίον καὶ αἰρούσι. * ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ τ(ῶν)
ὕετ(ῶν) οὐ γί(νονται) ῥινηλασίαι κατὰ λόγον· ἐξάφανίζων γ(άρ)
[ὁ ὄμ[βρος]]
- 35 τὰ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων σκιδνάμενα σώματα κω-
λυτήριος γί(νεται) τῆς θήρας. καὶ τούτῳ μ(έν) τῷ
τρόπῳ γί(νονται) αἱ θῆραι. * * μάλιστα δὲ γί(νονται) καὶ
ἐὰν σκύλ[ακες]
- [κῆς] ἔπωνται τοῖς θηρίοις καὶ ἐὰν νέα ἦ· ἀπα-
λώτετρα γ(άρ) ὄντα πλ[ε]ῖονα τὴν ἀποφορὰν ποιεῖ·
- 40 οὕτως γε ἡ γῆ πλείονα δεχομένη τὴν
ἀποφορὰν βραδίως σημαίνει τοῖς κυσὶ τὰ θηρία.
εἰ δὲ ταῦτα, φανερόν ὥς γίνονται τινες
ἀποφοραὶ καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἀλόγ(ων) ζώων. * * π(ρὸς) [δὲ] τοῦτοις
καὶ Ἐρασίστρατος[ς] πειράται κατασκευάζειν τὸ προ[τε]θέν.
- 45 εἰ γ(άρ) λάβῃ τις ζῶιον οἷον ὄρνιθα ἢ τι τῶν παρα-

XXXIII 19 ὀδωμέν[ων]] non ὀδωόμενοι supplevi propter XXXIV 48 24 K
25. 26 an transponendum ἀποσκιδνάμενα σώματα ut v. 35? 26 γῇ vel τη P; hoc
etsi commendatur iterato τη v. 27, si modo recte valde oblitteratas litteras legi (assentiente
K), tamen reicitur omissio articulo ante χαυνοτέρῃ 27 κατασκιδναται sic P
29 θηροται P; θηρωτής iuxta θηρευτής non analogia caret (cf. λεσχηνωτής ionica vox
in Laertii codd. quater tradita, Lobeckii Rhem. p. 204), at exemplo; nam Hesychii θηρότις
perdubium 30 noli ὀσφρῶμενοι 39 πλεονα P

- XXXIV 25 [. τῆς ποιότητος
[.] τῆς ἐν τοῖς σώμασιν
ο[.] μ(έν)αις φ[λεψί]ν ἀναλύεται καὶ ἀπόλ-
[υται] ἐπὶ φανε[ρ]ᾷ γένη
[.]οι τα[.]λ[.]ι σωμ[. . . .]ται καὶ περισώζεται
30 [. .]λα. * * πρ[ὸς μ(έν)τοι] τοῦτον περιῶνται τινες
[ἀντι]λέγειν, φ[έρεσθαι] μ(έν) καὶ ἐπὶ τοῖς μυ-
κτῆρας τὸ ἀναλυμα[τι]ὸν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη
[το]ῦ σώματος, [μῆδέν] δὲ ἐπὶ πλεῖον κακοῦν
τῇν αἵσθη[σιν] καὶ κωλυτήριον γί(νεσθαι) τῆς
35 ἀντι[λήψεως] τ(ὼν) ἐδεσθέντων. * * ὃν τρόπον
καὶ οἱ βυρσοδέψαι· οὗτοι γ(άρ) κακακωμένην ἴσ-
χοντες τῇν αἵσθησιν οὐδὲν παραποδίζονται
κατὰ τῇν ὁδμήν· * τὸν αὐτὸν καὶ ἀ[πὸ] τ(ὼν) ἐδεσ-
τῶν κακοῦμένη αἵσθησις [κακακωμένη]
40 οὐκ ἀνταμμβάνεται τῆς θυ(νάμεως) τῆς ἀπ' αὐτ(ῶν).
οὐ πιθανῶς δὲ οὐδ' οὗτοι ἐπιχειροῦσιν [π(ρός)αυτ(όν)].
ἡμ εἰς δὲ φ(αμεν) πρὸς τὸν Ἀσκληπιάδην, διότι ἡ αἵσθη-
σις τ(ῶν) ἐν ἡμῖν οὐκ ἀνταμμβάνεται δι[ὰ] τὸ μὴ
ὑποπίπτειν αὐτῇ[ι] αὐτά. ὃν γ(άρ) τρόπ[ον] τὸ περ(σ)ύ-
15 μ[εν]ον ἐν οἰκείῳ τό[πω]ι δεῖ (εἶναι). ἵνα πῆψῃ,
καὶ [ὃν] τρόπον τὸ ἐξαιματώμενον δεῖ ἐν οἰκείῳ
τό[πω]ι γενέσθαι εἰς τὸ ἐξαιματωθῆναι, ο(ὔτω) καὶ
τὸ ὁδ[μ]ώμενον ἐν οἰ[κείῳ]ι τό[πω]ι δεῖ (εἶναι)
εἰς τὸ [ὁσ]φρηθῆναι. τὰ δὲ ἐν ἡμῖν ὑ(πάρ)χοντα μὴ ὑπο-
50 πεί[πτ]αν(τα) τῇ αἰσθήσει εἰκότως ἐγλανθάνει
αὐτήν· δι' ἣν αἰ(τίαν) τ(ὼν) εὐωδῶν λαμβανομένων
[ἡ αἵσθη]σις οὐ καταλαμβάνει τὰς τοῦτ(ων) ποιότητας.
καὶ π(ρός) μ(έν) τὸν Ἀσκληπιάδην ταῦτα. * * λέγουσι

XXXIV 28 K 29 fortasse σωματοῦται 32 ἀναλυματιὸν sensui ac
vestigii respondens, at singulari forma 33 μῆδέν cf. v. 37 34. 35 K
35 post τρόπον non extitit ἔχουσι, at audiendum, utique ὃν τρόπον—ὁδμήν per ana-
coluthian est pro protasi, cuius apodosis sequitur v. 38 sqq. τὸν αὐτὸν κατ. 38 K
41 οὗτοι vel αὐτοὶ P πρὸς αὐτόν, quod ultro addiderat, illico digito abstergens
atramentum delevit P 45 πῆψῃ non περσῇ exhibere videtur P; scil. ὁ τρόπος
48—50 K

- XXXV 1 δὲ καὶ ἀποφέρεσθαι ἀπὸ [τ(ῶν)] ἡμ[ετέρων] σωμάτων
θερμότητα καὶ ὑγρότ[ητα. καὶ] ὥς [ἡ μὲν] θερμ[ό]της
ἀποφέρεται, ὑπομιμν[ήσκει] οὐσι [διὰ] τοῦτ(ων). τὰ
ἱμάτια ψυχρότερα περιβ[αλύμ]εν[οι] θερμότερα
5 εὐρίσκομεν, ὥς ἂν δὴ τῇ[ς] ἀφ' ἡμῶν] ἀποφερο-
μένης θερμότητος [ἐγκα]θιζούσης τοῖς
περιβολαίοις. * * καὶ [μὴν ὅτι] καὶ ὑγρότ[η]ς ἀποφέρ[ε]ται
πιστοῦσι[ν] ἀπὸ τ(ῶν) ἱματίων. ἔηρὰ γ(άρ) περ[ιβαλόμε]ν[οι]
ταῦτα καταλαμβάνομεν(εν) ἔνικμα [γενόμε]ν(α) διὰ
10 τὸ ὑγρόν, ὥς καὶ ὑγρότ[η]ς ἐγκ[α]θιζούσα ἡμῖν ἀπο-
φέρεται ἀπὸ τ(ῶν) ἡμετέρ(ων) σωμα[τά]των. οἱ γὰρ]
καὶ π(ρὸς) ὄρθρον διαναστάντες [.]
βαρυνόμενοι τῆς γι[νομένης] [. . .] σ[υ]ν[ε]στ[η]ν[το]ν [.]
ορευόμενοι ταυ[ν] [.]
15 μετὰ τὸ περιπάτει [.]
τροφῆς τινας γεννηθεν[τι]ς [. . .] δι[κ]α[ν] [.]
πολλῶν διαπεφορημ[έν]οι[ν] [. . .] ι[σ]τ[ρ]ο[ν] [.]
λόγῳ θεωρητοὺς ἀπὸ τ(ῶν) ὑ[π]ο[κ]ο[ν] [.]
καὶ οὐ μόνον δὲ τοῦτο κ(ατα)σκ[ε]υάζουσ[ιν] [ἀλλ(ὰ) ὅτι]
20 καὶ διάφοροι ἀποφοραὶ γίνονται ἀπὸ τ(ῶν) σωματά(ων)].
καὶ τοῦτο ὑπομιμνήσκουσ[ιν] οἱ περὶ [Ἀσκληπιάδ]η
καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλαλήθη, [ὅτι τὰ αἰσθη-]
τῶς κενούμενα διάφορα (ἐστίν) [καὶ τὰ κ(ατὰ) τὸ λό(γῳ)]
θεωρητὸν ἀποφερόμενα οἷα [.].
25 ὅτι δὲ τὰ αἰσθητῶς κενούμ[ε]ν(α) διάφορα]
τέ (ἐστίν) καὶ ποικίλα, [ὥς ἀπ[ὸ] (ἐ)διδί[κ]αμεν, [ὁ]λ[ο]ν (ἔστι) γ(άρ)
ἐη]ρὰ
καὶ ὑγρὰ. * * καὶ [ἄλλη] (ἐστίν) [διαφορὰ κ(ατὰ) τοὺς τό]πους·
ἂ μ(εν) γ(άρ) διὰ σιάλων [κενοῦται,] ἂ δ[ὲ] διὰ ἀποπάτ[η]των,
ἂ δὲ διὰ μηνιαί[ων]]

XXXV 2. 3 K

5 ὥς] ω ex τ corr. P

10 τὸ ὑγρόν] primo obtutu

ψοτερον P, quae species efficitur hasta superioris τ imminente, υ et γ ambigue exaratis

11 extr. supplendumne velut ὁδρωπτικοί an ἀγροῖχοι?

14 ορευόμενοι sic clare (nisi

quod o alterum etiam α) P; voluitne ἐρευγόμενοι an ὀρεγόμενοι?

18 υ ultima littera

etiam τ legi potest

19 μονον K

21 nominis tenuia vestigia pellucunt

ωσαπ

23 λόγῳ K

25 κενούμενα K

26 ποικιλαπδετ.αμεν sic P

- XXXV 30 *ον, ἀ δὲ [δι'] ἰδρώτων, πάντα δὲ ἀπ[ὸ] δ]ιαφύρων [τόπων].*
καὶ ἐφ' ἐνὸς δὲ τοῦτ(ων) κατ' ἰδίαν τὰ[ὐτὸ ὑπ]ολ[άβο]ις [ἄν].
ἐπὶ γ(άρ) τ(ῶν) οὐρ(ων) ἀ μ(έν) (ἐστίν) παχέ[ι]α, ἀ δὲ λ[επτὰ]
μᾶλ[λον],
ἀ δὲ χολώδη καὶ ἀ μ(έν) προσδ[ε]χόμε(εν)α τῷ[ι]άσθ[ε] ὑποστ[ε]ῖς[εις],
ἀ δὲ ταιάσθ[ε], ἀ δὲ οὐδ' ὅλως ὑφ[ε]στ[ε]ῖς[εις]α, καὶ ἀ μ(έν) [ἐπ-]
 35 *νέφελά (ἐστίν), ἀ δ' οὐ. * ὥς ὁμοίως δὲ [καὶ ἐπ]ῖ τ[(ῶν) ἐ]τηρῶν.*
τῶν κενουμ(έν)ων γὰρ αμ[.] γ(άρ) [α]ὐτ(ῶν)
αἰσθ(ητῶς)
κενούμενα διαφέρον[τά] (ἐστίν) δι[.] κ(ατά)] τὸ
λόγῳ θεωρητὸν ἀπενεχθήσε[ται]
*ἀπενεχθήσεται. * * ἐπομένως [δὲ τοῦτοι]ς φ[(ασίν) καὶ τὰ] αἵ[τια]*
 40 *διαφέροντα. καὶ τοῦτο σαφὲς ἐ[πὶ] τ(ῶν) τε ὑγρῶν]*
καὶ ξηρῶν. τοῦτο δ' ἐπὶ τ(ῶν) ὑγρ[ῶν]]
καὶ ποικίλα αὐτῶν, ὅτι καὶ δια[.]α-
*ται καὶ ποικίλα. * * κ[αί] μῆν ἀπ[ὸ] [. . .]τ[. . .]ν*
ἀποφορὰ γί[ν]εται καὶ ἀπὸ γρ[. . .]υ ἀποφ[ε]ρται, δι[α]φερόντω[ς]
 45 *δὲ καὶ ἀπὸ νεύρ(ων), ὁστέων, π(ρὸς)αἱ[.]ένω[ν].*
εἴπερ δὲ καί[σ]αι ἀπ' αὐτ(ῶν) [ἀποφορ[αί]] οὐκ [.]
γί[ν]ονται, εἴ[περ]
ἡ τροφή [αἶμα] . εἰ δὲ τοῦτο [οὕτως ἐ]χει, [καὶ ἀπὸ]
μέρους δι[α]φέρουσιν ἀπο[φορὰν]]ειν. [ἀπ]ὸ*
παντὸς δὲ μ[έ]ρους γι[ν]όμεναι] ἀποφ[ορὰ]ι α[. . .]ισ[. . .],
 50 *ἔπερ (ἐστίν) ἀδύνατον [.]τον [.]*
ἀν γένοντο. [. . . .] γ(άρ) δυναμ[. . . .](ων) τ(.)
*τοῦτο κ(ατά) τὴν φαντασίαν. * * [.]*
περὶ τὸ αἶμα τῷ καὶ γενήσονται [.]ωσ[. .]αι αὐ[. .] αὐ-
τῶν τῷ καὶ [κ(ατ')] Ἀλέξανδρ[ον] λό(γῳ) ἐλέγ[χει] τοῦτο
- XXXVI *ὁπωσοῦν. ο[ἶον] γ(άρ), φ(ησίν), ἔστι τὸ αἶμα κ(ατά) τὴν φαντασίαν,*
τοιοῦτο καὶ κ(ατά) τὴν δύ(ναμίν) (ἐστίν), ἀπλοῦν τι καὶ μονοειδές.

XXXV 32 extr. *μαλ . . .* P 33 *ὑποστάσεις* cf. Hippocr. Progn. 12 [II 138 L. Gal. V 141], Coac. prae. 34, 564 [V 712 L.] 34. 35 *ἐπινέφελα* cf. Hipp. Coac. l. c.
 38 K 39 versus longior, vestigiis tamen aptus 44 *γυ.ρ.ου vel κί.φ.ου* vel simile P 46 *καί.αι vel καί.ει* P 48 *velut ἔστιν* (vel ἔγν) *εὑρεῖν*. disputatio non perspicua. obloqui videntur adversarii, qui diversitatem secretionum ex nutrimenti i. e. sanguinis simplicitate refutant (cf. XXXVI 1). sed papyrus hoc loco pessima est condicione

XXXVI 1 K φησίν vel φασίν

- XXXVI 3 νωθρὸν δ' (ἐστίν) [. . .] ὑτὰ γ(άρ) ὀρθῶς ἔχει· καὶ γ(άρ) παρὰ
 τ[άς] δυνάμ[εις] (ἐστίν) διάφορον τὸ αἷμα καὶ παρὰ
 5 τὴν κ[(ατ)εργασίαν τῆς] τροφῆς. * αὐτῇ δὲ διαφορὸν
 [τὸ ἐπὶ τ(ῶν)] ἀλλ[ητῶν πα]ρὰ τὸ ἐπὶ τ(ῶν) ἰδιωτ(ῶν)· τὸ
 μ(ὲν) γάρ
 λεπτότερόν [(ἐστίν), τὸ δὲ] τῶν ἐναντί[ων] παχύτερον.
 ἐπεὶ δ' οὖν διά[φορόν] (ἐστίν) τῶν ἐν ἡμῖν τὸ προκείμενον,
 διάφοροι γένοιντ' ἂν καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἱ ἀποφοραί. * *
 10 ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὴν τῆς τροφῆς κ(ατ)εργασίαν διά-
 φορὸν ἂν γένοιτο τὸ αἷμα [καὶ] ἑτεροῖον κατ[ὰ] τὰς δυνάμεις),
 οὐ χρεῖα
 πολυλογίας· ἡ γ(άρ) τροφή ληφθεῖσα πρ[ώ]τ[η]ς κατεργασίας
 το[γγ]άνει ἐν στόματι καὶ διαφόρου γε [ταύτης]. εἰ μ(ὲν) γάρ
 μ[. . .] λει[. . .] ἡξεισθῇ μ[αλλ]ον . . . ψιν τε
 15 καὶ [. . .] ψιν [. . .] ἐπι[. . .]ν ἀπολεσιν[. . .] κακο
 ἂν κατασκευα[.]εἰ [. . .] αἷμα καὶ τοὺς χυμοὺς
 [.] αἱμ[. . .] δι[. . .] τοῦ φλέγματος [. . .] περιέχειν
 [. . . τοῖς δ] ἐ'Ερασιστρ(ατείοις) τᾶνπαλιν δοκεῖ [ἀλ]λὴν ἐκεῖ
 [γί]νεσθαι εἰκότ[ως] παρὰ τὴν ἐν τῷ στόματι κα[τερ]γασίαν. * *
 20 διαφ[όρου γ(άρ)] ὅ(παρχούσης) διάφορον κατασκευάζεται τὸ αἷμα
 κ(ατά) τε δύ(ναμιν)
 κ[αὶ] χρῶμα * ἐ[πεὶ] τοιγάρτοι διάφορόν (ἐστίν) [τὸ] αἷμα,
 διάφοροι
 καὶ [κατά τὸ] λόγῳ θεωρητὸν ἀποφοραὶ ἀπ' αὐτοῦ
 [γίνονται]. * * κ[αὶ] παρὰ τὴν (ἐν) τῇ κοιλίᾳ δὲ κατερ-
 [γασίαν διά]φορον ἂν γένοιτο τὸ αἷμα· διὰ δὲ τοῦτο καὶ
 25 δ[ιὰ κοιλί]αν [κ]ένω[σι]ν ποιῆσαι [ἐ]στιν). * καὶ [ἐπὶ τ(ῶν)] ἄλλων
 [. . . .] μ[άτων τοῦτ'] ἄ[ν] τις εἴποι· καὶ γ(άρ) παρὰ τὰς δια-
 [γωγας] καὶ παρὰ τὰς [φο]ράς καὶ κεινήσεις διαφορὰς
 [τ(ῶν)] ἀποφορ[. . .] γί(νεσθαι)]. * καὶ [ἐπὶ] δὲ τ(ῶν) ἄλλων σω-
 μάτ(ων), ἀρτηριῶ(ν)

XXXVI 3 fortasse τοῦτο (οὐ) γὰρ 4 τὴν δύναμιν K, quod non minus facile reliquius accommodatur; at cf. v. 11 8 fortasse ἐστίν (παρὰ τὴν διαφορὰν) 13 ταύτης H. Schoeneus 14 δ vel γ P sensus fortasse talis: εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀπολεαίνεται, ἐκεῖ (cf. v. 18) σγῆσει (cf. IX 24) μᾶλλον τὴν ἔψιν [vel τριψίν] τε καὶ πέψιν, εἰ δὲ ἐπὶ πλεῖον ἀπολεαίνεται, κακοχυμῖαν ἂν κατασκευάζει κ(ατά) τὸ αἷμα καὶ τοὺς χυμοὺς λυμαίνετο διὰ τοῦ φλέγματος τῷ περιέχειν αὐτό 19 κατεργασίαν K 26 [δια]τιτ[η]μάτων suppleas an conl. 28 [δὲ σω]μάτων ordine turbato (cf. v. 30) dubium

- XXXVI 29 καὶ φλεβ[ῶν καὶ ὑμῶν]ων κοινότερον εἰπεῖν διαφορ(άν)
[καταλ(είπουσιν)],
- 30 [ἡ αἰ(τία) τῆς τοῦ]τ(ων) διαφορᾶς γενήσεται. * ὅτι δὲ
[καὶ κατὰ τὰς κ]εἰ[νῆς]εις διάφο[ρα] γί(νεται) τὰ σώματα,
[φανερὸν. οἱ] γ(άρ) κ[ινη]τικώτερον βιοῦντες
[θερμ]ότερα ἔχουσιν τὰ σώματα καὶ διὰ τοῦτο
πλείονα τῇ[ν] ἀποφοράν, οἱ δὲ ἰδιῶται τοῦναν-
- 35 τόν. ταῦτα γ(άρ) παρὰ τὰς ὥρας τὰτὸ κ(ατα)σκευάζο(υσιν)
[. . . .]τι[. . .]ερεῖα δι[α] τὴν ὑπέρμετρον θερμασ(ίαν)
[. . . .]μεν [. . . .]ροι πλείον κενοῖς τῷ
[λεπτε]ρύνόμενα τὰ παρακείμενα καὶ ῥευστικ(ά)
[γιν]όμενα κενουῦσθαι κατὰ τε τὸ αἰσθητό(ν)
- 40 κ[αὶ] κ(ατὰ) τὸ λό(γῳ) θ]εωρ[ητό]ν. * * κ(ατὰ) μ(έν)τοι γε
τὸν χ(ε)ιμῶ-
[να ἦσσαν. * ἐκ τοῦτ(ων) τοιγάρτοι φανερὸν, ὥς
[.] μ(έν) αἱ ἀποφοραὶ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητόν
[.] οὔται. [ὥς]περ δὲ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ[ι] θε]ωρ(ητόν)
κ[αὶ] κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν διάφορα καὶ ποι(κί)λα ἀποκρίνεται:
- 45 [ἀφ' ἡμῶν], οὕ[τω]ς καὶ κατὰ τὸ αἰσθητόν εἰσκ[ρίνε]ται
[διάφορα εἰς ἡμᾶς] καὶ κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν,
ἀ[περ] τ[ε]τ[ρό]π[α]σται καὶ προ(ότερον), καὶ Ἀσκληπιάδης
δι[α] τ[ε]ν[ος] ὑ[π]ομνήσεως τοιαύτης· ἡ φύσις, φ(ησίν),
τ[ηρ]η[τι]κῇ κ[α]τὰ τὸ δέσσηκεν τοῦ τε δικαίου καὶ
- 50 τοῦ ἀ[κο]λ[ού]θου. ἐπεὶ γ(άρ) ἀπεκρίνεται τινα κ(ατὰ) τὸ
αἰσθητόν, ὥς ἐδείχθη, καὶ κατὰ [τὸ] λόγῳ θεωρητόν
δὲ[δοκ]ταί [καλῶς], ὥς καὶ τοῦτ[ο] κ(ατὰ)εσκευάκμ(εν), τὸν
αὐτὸν τρόπον καὶ κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν καὶ
κατὰ τὸ αἰσθητόν διάφορα εἰσκριθίσεται εἰς
- 55 ἡμᾶς. * * καὶ ὅτι μ(έν) εἰσκριθίσεται τινα κατὰ τὸ λόγ[ῳ]
θεωρ(ητόν)

XXXVI 29 extr. διαφορ vel διαφερ P 30 τούτων] scil. τῶν ἀποφορῶν 29 extr. κατα P
31. 32 in. vestigia quaedam praebet P 34 K 35 κατασκευάζω P cf. fr. 14
intellego: haec enim (athletarum corpora) contra tempestatum naturam (etiam per frigora)
idem sudoris efficiunt, quod cetera sola aestate propter ingentem calorem. fortasse: κατα-
σκευάζουσιν ὃ τὰ λοιπὰ ἐν θερείᾳ εἰερεῖα P. ε num puncto deletum an superscripta
quaedam sint velut [τη]ι θ dubium. θερεῖα explico propter v. 40. 41 37 tempto:
τότε μὲν γ(άρ) οἱ πόροι πλείον κενουῦσ(ι) τῷ κτλ. 38 in. vestigia P 42 velut διά-
φοροι 43 sensus: διάφορα δὲ κενουῦται 43 extr. K 45 extr. K
47 τετόπασται] cf. XXV 18 49 τηρητικῇ] cf. XXXVIII 14 et XXXIX 5

XXXVI 56 [εἰ]ς ἡμ[ᾱ]ς, πρῶτον ἀπὸ τ(ῶν) δυνάμεων τ(ῶν)
[κ(ατὰ) τὰ φάρμ]ακα ἔξεστι σκοπεῖν, * καιατῶν ἧ
καπν(ῶν) καὶ καταπλασμοῦ, ᾧ ἐπιτιθέμενα

XXXVII τῇ ἐπιφανεί[αι] ὅτ[ε] (μὲν) διαλύει τὰ ὑποκείμενα,
ὅτ[ε] δὲ διαφ[ο]ρεῖ, ἄλλοτε δὲ [ἐπ]ισπᾶται. τίνος
γινομένου; οὐ μόνον τῆς δυνάμεως αἰ(τίας) [ὑ(παρ)χούσης]
τ(ῶν) φαρμάκ(ων)
τῇ ἐπιφανεί[αι] π(ροσ)καθιζ[ούσης], ἀλλὰ καὶ εἰς β[άθ]ους
5 ἄχρι του αἰ(τίας) διοδευούσης διὰ τ(ῶν) λόγῳ θεωρητ(ῶν)
πόρων τοῦ σώ[ματος]. * ἐξ[ε] ὧν [φα]νερόν, ὡς καὶ κατὰ
(τὸ) λόγῳ θεωρητὸν εἴσκρισις γί(νεται) εἰς ἡμᾶς. * καὶ μὴν
καὶ κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν εἴσκρισις γί(νεται). ὁ γ(ὰρ) [τὸ ἐλ]α-
τήριον εἰσκρι[νό]μενον εἰς τὸ σῶμα ποιεῖ[ν], τὸ
10 αὐτὸ καὶ ἔξω[θεν] ἐπι(τι)θ[έμ]εν[ον] ἐ[ρ]χ[ο]μένη.
καὶ εἰσκρινόμενον μ(έν) καὶ ἄνω καὶ κάτω κα-
θαίρει ὑδατώδη τε καὶ χολώδη καὶ πᾶν τὸ παρ' αἰ(λων).
διὸ καὶ δοκεῖ ἐνεργέστατον παντὸς καθαρτικόν (εἶναι)
τὸ ἐλατήριο. ἐ[κ]αστον μ(έν) γ(ὰρ) [τῶν κ]αθαρτικῶν
15 ἔν τι ἀποτελεῖ ἀ[πο]τελεσμα[(έν)ον, τοῦ]το δὲ πάντα
ἴσα καὶ τᾶλλα· κ[αὶ] γ(ὰρ) ἀλλεῖσι[·] .]α[·] .]ου ληφθὲν
οἶον ἡμιωβέλιον. * * ὁ μ[ὲν] οὖν ἐλλέβορος χο[λ]ώ-
δη καθαίρει· καὶ ὁ μ(έν) λευκ[ὸς] ἄνω κινεῖν,
ὁ δὲ μέλας κάτω [καὶ] τὰ σκ[αμ]ώνεια ὑδα-
20 τώδη καθαίρειν. ἐκ τούτων τοιγ(άρ)τοι καὶ τ(ῶν) τούτοις
παραπλησίων φανερόν, ὡς τὰ μ(έν) [ἄ]λλα τὰ προ-

XXXVI 56 εἰσχυμας ex ενημιν corr. ut videtur P 57 καιατωνη potius quam
κατατωνη P (etiam K); cf. Index 58 καπνὸν vel τανόν P. de capno sive capnio
(fumaria) cf. Dioscorides IV 18 [p. 599 Sp.] τούτου ὁ χυλὸς ὀρμυὺς ὀξύδερκῆς δακρῶν ἀγω-
γός. Galen. XII 8

XXXVII 1 ὅτε μὲν] .τεν vel .ταν P 3 ουμον (ο etiam ε vel α) P 5 αἰτίας
compendio perspicuo, sed dubito an otiose scripserit P cf. v. 29 9 K
10 cf. v. 23 13 παντος sic P; cf. Index καθαρτικόν] κ superscripto compendium
quodlibet notavit P 14. 15 K 16 κ. γ' αλλεῖσι vel κ' . . . τ ελδεις P (verbum
non est ἐλκει vel ἀρχει). ἐλατήριον ex cucumeris succo factum cf. Dioscor. IV 1. 52 p. 635
Spr. qui et foliorum et radices succum (et huius in sesquibolus) utilem dicit. inde σικίου
vel σικίου ἀγρίου latere conicias 17 extr. K 18 καθαίρειν] vix opus est δύναιται,
quod auditur ex v. 15; cf. 22 λευκός K 19 spatium capit αμ. non αμμ, quae
vulgaris sed falsa est scriptio. de re cf. Gal. IV 760. Oribas. II 108, 12. 123, 1. IV 596, 18;
omnino Arist. Probl. A 41. 864a3 20—22 K

XXXVII 22 κείμενα ἔν τι δύνανται, τὸ δὲ ἐ[λα]ττήριον
πολλά. ἀλ(λὰ) γ(άρ) καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενον τὰ-
τὰ δύνανται· ἀναληφθέν τε καὶ ἀπὸ ῥιν[(ών)] ἥ καὶ ἐπι-
25 τεθῆν ἐπὶ τοὺς τ(ών) νηπίων [ὀμφα]λοῦς ὁ[ττε] μ(έν) ἄνω
καὶ ἰαίρει ὅτε δὲ κάτω, καὶ ν[ῦν] μ(έν) χ[ο]λῳόδη, νῦν
δὲ ὀδατῳόδη. τίνος γι[νομένου;] δ[ηλόν] εἶτι
τῆς δυνάμεως τῆς [κατὰ] ταῦ[τα δι]κνουμένης
ἄχρι τ(ών) ὕγρων τούτ(ων) ὁ[ιὰ τ(ών) λό]γιω θεωρητῶν πόρ[ω]ν.
30 καὶ μὴν καὶ ὁ λευκὸς ἐλλέβορος [ἀ]ποθυμιώμε-
νος γυναιξὶ ἀγωγῶς γί(νετ[αι]) τ(ών) καταμηνίων διὰ τὴν
αὐτὴν αἰ(τίαν). * * εἰ[τα] καὶ οἱ εἰλυ[σπῶ]μενοι καὶ κα-
τα[λῆ]λυ[ο]μένες ἔχοντε[ς τ]ῆς δυνάμεις
ῥώννυνται ταύτας ὁσ[. . .] ἄρτ(ων)[. . .] ὀδμαὶ * κα[νταῦ]-
35 θά φησιν, ὥς λόγος ἔχει, Δημόκριτον [ἀσιτ]ήσαν[τ]α
τέσσαρας ἡμέρας πρὸς τῷ ἀνα[ιρ]εῖσθαι γί(νεσθαι)
καὶ αὐτὸν παρακλ[η]θέντα π(ρός) τιν(ων) γυναικ(ῶν)
ἐπιμείναι ἡμέρας [τιν]ῆς [ἐν τῷ βίω], ἵνα
μὴ γένωνται ταύ[ταις] δυ[στυχ]ῶς τὰ κα[τὰ]
40 κείνους τοὺς χρόν[ου]ς Θε[σμοφ]ορία λελ[υ]-
μένα, φ(ασίν) αὐτὸν ἀπαλλά[ττειν] κελεύσαι, κα[θ]ε[ζ]ειν [δὲ
π(ρὸς) τοῦς
ἄρτους, καὶ τούτους [κ]ατὰ[πνεῖν] ἀτμὸν] τὸν
γι(νόμενον) [ἐξουδαίωσεν]. καὶ ὁ Δ[ημόκριτος] ἀπο-

XXXVII 35] LAERTIUS DIOGENES IX 43: τελευτῆσαι δὲ τὸν Δημόκριτόν φησιν Ὁρμιππος τοῦτον τὸν τρόπον. ἦδη ὑπέργρηγων ὄντα πρὸς τῷ καταστρέφειν εἶναι· τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι, ὅτι ἐν τῇ τῶν Θεσμοφορίων ἐορτῇ μέλλοι τεθνῆξαι καὶ τῇ θεῷ τὸ κατῆκον αὐτῇ οὐ ποιῆσειν. τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν καὶ κελεύσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμούς ὅσημέραι. τούτους δὲ ταῖς ῥιπὶ προσφύρων διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἐορτήν. ἐπειδὴ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι (πρῆς δὲ ἦσαν), ἀλυπτότατα τὸν βίον προήκατο [cf. Menagium ad h. l.] CAELIUS ACRELIANUS acut. morb. II 37 (p. 166 Amman): *sic igitur polenta infusa atque panis assus aceto infusus vel mela cydonia aut myrta et his similia. hae enim defectu extinctam corporis fortitudinem retinent, sicut ratio probat atque Democriti dilatatae mortis exemplum fama vulgatum.*

XXXVII 24 cf. Galen. XII 122, 18. XVII B 122 K. 27 δηλονότι K
29. 30 K 34 sensus: si panium odoribus vesci licet ὀδμαὶ finali littera
producta ut clausula indicetur P 34 ντα in marginem porrexit corrigendo P
35 θα ex τα P 35 φησιν] Asclepiades, cuius excerpta finiuntur XXXVIII 53
37 K 38 τινας propter spatium supplēvi: τέσσαρας K 40 χρόνους K λελυμένα]
κεκλωμένα spatiosius 41. 42 incerta lectio et restitutio, sed cf. XXXVIII 3
43 δου] i. e. τῷ cf. Buresch *Philol.* LI 94 Δημόκριτος K

- XXXVII 44 σπασάμενος τὸν ἀπὸ τοῦ ἰ[πνοῦ ἀτμοῦ]ν ῥών-
 45 νυταί τε τὰς δυνάμεις [καὶ ἐπιβ]ι[οῖ τὸ] λῶι-
 πόν. ἐπ(ε)ί τε ὑδάτια[ῖν] καὶ [τῆν] λε[ιμὸν] κ[ο]ρ[έν]ν[υ]([οσιν])
 καὶ οὕτως διεξαρκ[εῖ, ὁ]ῦλον ἄν εἴ[ποιμ(εν)], ὥς
 καὶ διὰ τ(ῶν) λόγῳ θεωρητ(ῶν) [πύρων] ἡ αἰσθησις
 γίνεται εἰς ἡμᾶς. * * καὶ ἀπὸ τ(ῶν) [ἐπιφαν]ει[ῶν] ([εἰς])
 50 τοῖς ἡμετέροις σώμασι π(ροσ)φέρεται τὸ προστεθέν [μὲν(όν)].
 καὶ γάρ, φ(ησίν), τὸ καστόρειον π(ροσ)τιθέμενον τοῖς
 μυκτῆρσιν ἐνίοτε ῥώννυσιν τὰς δυνάμεις διανοῦ-
 μένης τῆς ἀπὸ τοῦ [κασ]τορέου <ὁ>υ(νάμεως) διὰ τ(ῶν) λό(γῳι)
 [θεωρητῶν]
 καὶ ἐντεινούσης. * * τούτῳ γέ τοι π(ροσ)βάλλων
 55 ὁ Ἀσκληπιάδης κατασκευάζει, ὥς οὐ πα-
 ρὰ τὸ κατατάσσεσθαι [τὸν] ἀτμὸν ἀπὸ τ(ῶν) ἄρτ(ων)
 ταῖς δυνάμειν ῥώνν[υ]νται ταύτας, [ἀλλὰ]
 παρὰ τὸ διεγείρεσθαι τὴν ψυχὴν. [* ὄνπερ]

XXXVIII

- γὰρ τρόπον τὸ καστόρειον π(ροσ)οισθὲν τοῖς μυκτῆρσι
 ῥώννυσιν τὰς δυνάμεις διεγείρον τὴν ψυχὴν καὶ ἐν-
 τεῖνον, τὸν αὐτὸν καὶ οἱ ἀτμοὶ γι(νόμενοι) [~~κατατάσσονται~~
~~ταύτας~~]. ἀλλ(ὰ) τοῦναντίον· τὸ μὲν καστόρειον, [ὥσπερ
 εἶπον],
 5 ῥώννυσιν τὰς δυνάμεις διεγείρον τὴν ψυχ(ήν), οἱ δὲ ἀ[τμο]ι
 οὐ διεγείροντες τὴν ψυχὴν ὠφελοῦσιν, ἀλλ(ὰ) π(ροσ)κατα-
 τασσόμενοι τοῖς σώμασιν. * * γελοῖος δ' (ἐστίν) ἀνὴρ.
 οὐ γ(άρ), εἰ ἀμφοτέρω τὰ βοηθήματα διεγείρει τὰς δυνάμεις,
 ταύτῃ κωλυθήσεται τὸ ἕτερον π(ροσ)κατατάσσεσθαι
 10 τῷ σώματι. καὶ γ(άρ) ὁ τὸν αὐτὸν διεγείρει τὰς δυνάμεις καὶ
 αἱ πληγαί, ἀλλ(ὰ) οὐχ ὁμοίως· διὰ μ(έν) γ(άρ) τ(ῶν) πληγῶν

XXXVII 45 supplementa incerta 46 ἐπεὶ τε κτλ. non continuanda videntur prio-
 ribus, sed brevius solito haec dicta. nam agitur de aquarum vaporibus ὑδατιον (ο=α)
 deleto ν corr. P τὴν λειμὸν] de feminino cf. Usener ad S. Theodosium (Leipzig
 1890) p. 144. in Aegypto hic usus iam altero a. Chr. saeculo vulgaris cf. *Notices et extr.*
des mss. XVIII 2 p. 209. 274 47 διεξαρκεῖ supplevi ignotum lexicis, at notum Philoni
 I 607 M., de sept. Tischend. p. 64, S 48 K αἰσθησις P: εἰσκρισις bene Kalbfleischius
 cf. XXXVII 7 sqq. 50 προστιθέμενον (cf. v. 51) cum correctum videatur deletis mani-

festο μὲν, restat ut προστεθὲν voluerit corrector

57 δυνάμειν] scil. corporis

- XXXVIII 12 καὶ τιλμῶν διεγείρονται αἱ θυ(νάμεις) καὶ φυλάσσουσι
τὰ ἐν τῷ σώματι καὶ οὐχὶ ἐῷσιν ἀφανίζεσθαι,
ἀλλὰ πυκνώσεως γινομένης τηρητικαὶ
- 15 γίνονται τοῦ τε πνεύματος καὶ τῆς θερμότη(το)ς·
ὑπὸ δὲ τοῦ καστορείου καὶ τ(ῶν) ὁμοίων ῥωννύμεναι
αἱ θυ(νάμεις) ὡς π(ρὸς) τὴν ὕσμῃν τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦσι, * * ὑπὸ
μέντοι γε τ(ῶν) ἀτμῶν ῥωννύμεναι αἱ θυ(νάμεις) καὶ
προστρεφόμεναι προσανακύπτουσιν. * ὁῦλον
- 20 τοιγ(άρ)τοι, ὡς ἀπὸ τ(ῶν) ἀτμῶν ῥωννύνται αἱ θυ(νάμεις)
ἀφικνουμέν(ων) τ(ῶν) ἀ[[θ]]τμῶν διὰ τ(ῶν) λόγῳ θεωρητ(ῶν)
πόρων, ἐξ ὧν ὁμολογουμένης κατασκευάζ(ουσιν),
ὡς καὶ εἰσκρίνεται τινα εἰς ἡμᾶς διὰ τ(ῶν) λόγῳ
θεωρητ(ῶν) πόρων τῆς σαρκός. * * ἄλλως τε ζητεῖται,
- 25 πῶς θερμαίνεται ἡμῶν τὰ σώματα· ὁῦλον γ(άρ)
ὡς τῆς θερμασίας εἰσκρινομένης εἰς τὰ ἡμέτερα
σώματα κ[αί] ἀλεινομέν(ων) πρὸς αὐτῆς. εἰ δὲ εἰσκρι-
νεται τις θερμασία εἰς ἡμᾶς, πῶς ὁῦτα εἰσκρί-
νεται γ(άρ) αὐτῇ, σῶμα δὲ διὰ σώματος οὐκ εἰσ-
- 30 κρίνεται. οὐκοῦν διὰ τιν(ων) εὐρυχωριῶν; * εἰ τοῦτο,
πόρους τοιγ(άρ)τοι χρῆν ἀπολιπεῖν λόγῳ θε(ω)ρητούς,
δι' ὧν εἰσκριθῆσεται ἡ θερμασία. * ἐχομένω(ς), [φ(ησὶν)],
καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος ψυχρότερα ἡμῶν (ἐστίν) τὰ
σώματα [τοῖ] τῷ τὸν ἀέρα ψυχρὸν ὄντα καὶ
- 35 εἰσιόντα εἰς ἡμᾶς κ(ατα)ψύχειν ἡμᾶς. * ταῦτη
γέ τοι ἐπὶ τούτ(ων) διαπορεῖται, τί δήποτε οἱ ἐκ τ(ῶν)
βαλανείων ἐξερχόμενοι καὶ ὑπὸ τῷ ἀέρι γενόμενοι
εὐθέως κ(ατα)ψύχονται, * οἱ μ(έν)(τοι) γε μετὰ τὸ λουτρὸν
περιχεάμενοι ψυχρῷ ἐν τῷ βαλανείῳ, εἶτα
- 40 ἐν τῇ αἰθρίᾳ γενόμενοι ἥττον καταψύχονται.
τίνας γεννηθέντος; ὁῦλον ὅτι τῆς μ(έν) καταχύ-
σεως τοῦ ψυχροῦ πυκνώσεως τὴν ἐπιφάνεια(ν)
καὶ κωλυούσης ἀφανίζεσθαι τὸ ἐν ἡμῖν θερμ(όν),
τόν τε ἀέρα ψυχρὸν ὄντα μὴ ἐώσεως εἰσκρίνεσθαι.
- 45 διὰ δὲ τοῦτο τὸ αἰ(τιον) μὴ ῥαδίως καταψύχεσθαι
τοὺς ποταμούς. * ἐπὶ μ(έν)τοι γε τοῦτο μὴ γένη-

XXXVIII 47 ται, ἀλλ' ἡραιωμένοι χωρήσωσι εἰς τὸν ἀέρα,
 θᾶττον δέχονται αὐτόν, καὶ ὅς ἐισιῶν
 εἰς τὰ σώματα ψυχρὸς ὢν κ(ατα)ψύχει αὐτά.
 50 εἰ δὲ τοῦτο, φανερόν, ὥς [εἰς]κρίνεται τι ἀπὸ τοῦ
 ἀέρος εἰς ἡμᾶς. * * διδάσκει οὖν καὶ με-
 τὰ ταῦτα, ὥς εἰσὶν τινες λόγῳ θεωρητοὶ πόροι
 ἐν τοῖς ἡμετέροις σώμασιν, ὅπερ δὴ (ἐστίν) γελοῖον.
 πρῶτον μ(έν) γ(άρ) ἐχρήν τοῦτο κ(ατα)σκευάσαι καὶ τοῦ-
 55 το προκ(ατα)στιγσαμένους λοιπὸν διδάσκειν,
 ὅτι καὶ ἀποκρίνεται τινα ἀπ' αὐτῶν διάφορα, ὥς
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰσκρίνεται, [~~ἐστίν~~] ὃ [οὐ δοκ]εῖ [γί(νεσθαι)].
 τοῦτο ᾧ. ἀλ(λά) δεύτερον δι' ἣν αἰ(τίαν) [.]
 ἀλλ' αὐτῇ [.]

XXXIX θαι Ἀλέξανδρος, π(ροσ)χρῶνται. [καὶ ᾧ, φ(ησίν),] ἀποκρί-
 νεται τινα ἀφ' ἡμῶν καὶ εἰσκρίνεται τινα εἰς
 ἡμᾶς πάντως διὰ τιν(ων) λόγῳ θεωρητ(ῶν) πόρων,
 ἐπειδὴ περ σῶμα διὰ σώματος ο[ὐ λέγ]ουσι διελθεῖν.
 5 καὶ ἄλλως φ(ησίν). ὥς ἡ φύσις τηρεῖ τὸν [νόμ]ον, ἐπ[οί]ησεν
 [πᾶ]ντ(ων) ἀποφορὰς τινὰς αἰσθητάς καὶ λόγῳ θε[ωρητάς]
 [κ]αὶ διαφόρους ἀποφορὰς κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν καὶ κ(ατὰ) [τὸ]
 [λ]όγῳ θεωρητὸν. * ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸ αἰσθητὸν
 [ἐ]ποίησεν τινὰς πόρους, καὶ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ θεωρητὸν
 10 [ἐ]ποιήσατο, * ὅτι τρέφεται, (φησίν), πάντα [δι]ὰ [πόρ]ων
 [το]ῦ σώμ[ατ]ος καὶ [οὐ] λέγουσιν σ[ῶμα διὰ] σώ(ματος)
 [διελθεῖν], καὶ τὸ χυλ[ω]τὸν καὶ τάλλα [τοῦ] σ[ώμ]ατος
 [μέρη γί(νεται)] τῆς τροφῆς διωδευούσ[η]ς [.]
 [.] οὗ μέρους τοῦ σώματος, [ὥς] τ(ῶν)
 15 [λό]γῳ θεωρητ(ῶν) πόρων ὄντων ταῦτα [. . .]

XXXVIII 52] SEXTUS EMPIR. adv. math. VIII 220 Ἀσκληπιάδῃ δὲ ὥς ἐνστάσεως νοητῶν
 ὄγκων ἐν νοητοῖς ἀραιώμασιν (rubor cet. signa videntur).

XXXVIII 51 διδάσκουσι] Aselepiadei 59 papyro infra abscissa dubium num
 quid praeter extrema vv. 58. 59 perierit

XXXIX 1 θαι] sensus videtur [τῇ αἰτία ἣ καὶ Ἀσκληπιάδῃ φησὶν χρῆσθαι cf. V 5).
 nam Aselepiadem hinc disputare liquet collato v. 5 cum XXXVI 48 10 οἰησατο sic P.
 ποιησάτω K (initio utrum una an duae litterae fuerint, ambigitur), recte fortasse ἐποίησε
 τ)άτό H. Schoene 13. 14] cf. v. 28

- XXXIX 16 [. .] ὁ Ἑρασίστ[ρα]τος θαυμαζ[εῖ] ἐπ[ὶ] [. .]ι[. .]τ(ων)
 [. .]λῆγται τὰ τηλικαῦτα λ[. .]σφε[. .]αί[. . . .]
 [κ(ατα)κ]αίν[ε]τα ὑφ' ὑάλου καὶ εἰ[.]
 [. .]ε κ(ατὰ) τοῦτον ἀπλοῦν αὐ[.]εἰεν
 20 [. .]ον [.] τήγανον καὶ [. . . .]ον
 δι[α]φοραῖ [. .]ς φουσ[. .]ς μ(ὲν) ἐχειταιδῆμε[. .]ς
 α[ὐ]τοῖς λόγ[ω]ι θεωρητοὺς πόρους [. . . .]εν καὶ
 ἡ[μ]ῖν. ὥς γάρ [κ]αὶ μύρμηξ τρέφεται, οὕτως
 κ[αὶ] ἐλέφα[ς] καὶ αἱ Βακτριαναὶ κ[α]μ[α]ηλ[οὶ] αἶν
 25 τ[ρ]οφεῖεν τ[ῶ]ι τὴν φύσιν καὶ ἐπὶ τοῦτ[ων] πάν-
 των πόρους τινὰς καὶ κ(ατὰ) τὸ αἰσθητὸν καὶ
 κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητὸν μεμηχαν[ῆσθ]αι,
 ἵνα καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν [μερῶν] [~~σεμνῶν~~] τρέφ[η]ται
 τῆς τροφῆς διικνουμέν[ης] ἐπ' αὐτά. [φανερὸς]
 30 τοιγ(άρ)τοι ἐκ τοῦτ(ων) καὶ τ(ῶν) τοῦτοις παραπλη-
 σίων, ὥς λόγῳ θεωρητοὶ πόροι (εἰσὶν) ἐν ἡμῖν
 καὶ παντὶ ζῴῳ.

XXXIX 18 ὅαλος videtur esse speculum causticum ut Aristoph. Nub. 768. et Theophrast. de igne 73 [cf. *Sitzungsber. d. Berl. Ak.* 1884 p. 351 sqq.], unde etiam conexum sententiarum dispicias cf. τήγανον v. 20 καὶ εἴ[λη]ς H. Schoeneus 21 sqq. sensus: *natura animalibus aequales ac nobis poros dedit* (ἐποτήσεν) 24 κάμηλοι cf. Arist. hist. anim. B 1. 498^b 8 29 διικνουμέν[ης] [i. e. — μένων] clare sed vitiose P 32 pagina et disputatione semiperfecta desinit P

ANONYMI LONDINENSIS

FRAGMENTA

Fr. I (posticum) οί γ(άρ) προθυμία γι(νόμενοι) πρὸς τὸ διαχωρῆσαι,
καταλαμβάνομενοι δὲ ἐν ἀγορᾷ ἤ
ἐν ἀνεπιτηδεύοις, εἴτα συσχόν-
τες ἐπὶ πλεῖον, οὐδέ τι διαχωροῦσιν)
5 ἢ διαχωροῦσιν ἐλάχιστά τε καὶ ξηρ(ά).
τίνος αἰ(τίας) γι(νομένης); ὁῦλον ὅτι ἀποφορᾷς καὶ ἐν(τὸς)
ἀπ' αὐτ(ῶν) γεγεννημέν(ης). ἐξ ὧν φανερόν,
ὥς τροφή (ἐστίν) καὶ ἡ ἐν ἐντέροις πα-
ρακειμένη. * * ἐὰν ὁ^ςχῇ τοῦτ(ων) ο(ύτως) ἐχό(ντων)

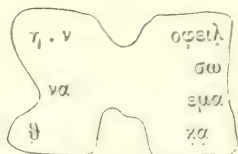
Fr. II (posticum) τῆς γ(άρ) τροφῆς ἡμ(ῶν) (ἐστίν) λεία[νσις] δε
τραχεῖα καὶ κ(ατα)[[. . . . κε]]|χλωμένη μ(έν) φ[.]
μῆ καὶ τὸ ἔριον καὶ τὰ αἰ[.]εἰα [[. .]εἰν συ[.]καίε^ρ] [.]
. . .] ἡ στερέ-
μνις, ὥς φ(ησιν) αὐτός, καὶ τὰ παραπλήσια [κατ]α[σ]κευάζεται
ἐν ἡμ(ῶν)] τοῦτο
5 ἐπὶ τιν(ων) ζώων [.]τερον
βορᾶν ἐνίω^ν [.]
κατεργασίαν, τὸν δὲ λ(ύ)γ(ον) τοῦτον ο^ν [. . .] ματα
αὐτῶν. ἡ γ(άρ) τροφή [. .] ἔσω βαλῆ^{ιν} [. . .]εχθα^ι

Fr. I 8] CAELIUS AURELIANUS acut. morb. [I 14 p. 44 Amman]: *praeterea excrementa ventris (Graeci σκύβαλα dicunt) negat [Asclepiades] aliena esse natura, si quidem etiam ex ipsis corpora augeantur.*

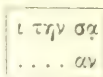
Fr. I extat in tabulae septimae (col. 21—24) parte postica (post c. 23) eadem manu qua antica exaratum 1 προθυμία sic P: num πρόθυμοι vel (ἐν) προθυμία?
4 διαχωρῶ P 9 εαν ex τα correxisse videtur P. proxima litterae propter cor-
recturam difficiles sunt lectu

Fr. II item in postica post col. 23—22 2 super initium vocum και(ατα)χυ-
λωμένη (sic) septem litteras obscuras posuit P 3 post τα legi potest etiam ει. in
suprascriptis extremis καιε^ρ vel κατα^ρ

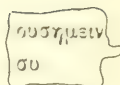
Fr. III

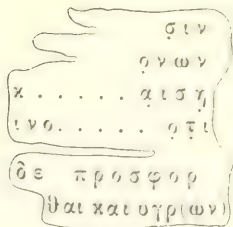
Fr. IV

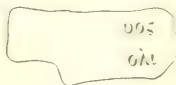
Fr. V

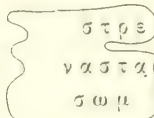
Fr. VI

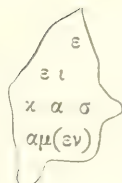
Fr. VII

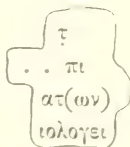
Fr. VIII

Fr. IX

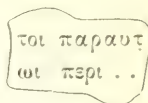
Fr. X

Fr. XI

Fr. XII

PRAECEPTUM IN POSTICA SCRIPTUM:

σκαμωνε[ίας]

ταρίχου (sic)

βδελλύου (sic)

κόμμεως

Fr. III extrema et prima quaeque duarum paginarum.

Fr. IV—VII servantur in tab. IX

Fr. X 4 [αἰτ]ιολογεῖ

Fr. XII servatur in tab. V

Praeter haec quaedam servantur in tabulis X et XI partim vacua partim litteris conscripta fragmenta minima, quae legere non potui

PRAECEPTUM in postica iuxta fr. II ab aliena manu scriptum
ταρίχου 3 volebat βδελλού

2 volebat

[ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ] ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΜΕΝΩΝΕΙΩΝ

FRAGMENTA RELIQUA

I. [Fragm. V. Rose 335 Berol., 373 Lips.]

GALENUS in comm. ad I Hipp. de nat. hom. (XV 25sq. K.): καὶ Θεόφραστος δ' ἂν ἐν ταῖς τῶν Φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομαῖς τὴν Ξενοφάνους δόξαν, εἴπερ οὕτως εἶχεν, ἐγεγράφει. καὶ σοι πάρεστιν, εἰ χαίροις τῇ περὶ τούτων ἱστορίᾳ, τὰς τοῦ Θεοφράστου βίβλους ἀναγνῶναι, καθ' ὅς τὴν ἐπιτομὴν ἐποιήσατο τῶν Φυσικῶν δοξῶν, ὥσπερ γε πάλιν εἰ τὰς τῶν παλαιῶν ἱατρῶν δόξας ἐθέλοις ἱστορῆσαι, πάρεστί σοι τὰς τῆς ἱατρικῆς συναγωγῆς ἀναγνῶναι βίβλους, ἐπιγεγραμμένας μὲν Ἀριστοτέλει, ὁμολογουμένας δὲ ὑπὸ τοῦ Μένωνος, ὃς ἦν μαθητὴς αὐτοῦ, γεγράφθαι, διὸ καὶ Μενώνεια προσαγορεύουσιν ἔνιοι ταυτὶ τὰ βιβλία. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ Μένων ἐκεῖνος, ἀναζητήσας ἐπιμελῶς τὰ διασφζόμενα κατ' αὐτὸν ἔτι τῶν παλαιῶν ἱατρῶν βιβλία, τὰς δόξας αὐτῶν ἐκεῖθεν ἀνελέξατο. τῶν δ' ἤδη διαφθαρμένων παντάπασιν, ἢ σφζομένων μὲν, οὐ θεωρηθέντων (?) δ' αὐτῶν, τὰς γνώμας οὐκ ἠδύνατο γράψαι. κατὰ ταῦτ' οὖν τὰ βιβλία χολὴν ξανθὴν ἢ μέλαιναν ἢ φλέγμα στοιχεῖον ἀνθρώπου φύσεως οὐκ ἂν εὔροις οὐδ' ὕφ' ἐνὸς εἰρημένον, αἷμα δὲ καὶ τῶν μεθ' Ἱπποκράτην φαίνονται πολλοὶ μόνον εἶναι νομίζοντες ἐν ἡμῖν, ὥστε καὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν μήτραν αὔξῃσιν καὶ ἀποκυηθέντων τελείωσιν.

II. [R. 336 B. 374 L.]

LAERTIUS DIOGENES V 61: γεγονάσι δὲ Στράτωνες ὀκτώ· πρῶτος Ἰσοκράτους ἀκροατής· δεύτερος αὐτὸς οὗτος [philosophus]· τρίτος ἱατρός, μαθητὴς Ἐρασιστράτου, ὡς δὲ τινες, τρόφιμος, . . . ἔβδομος ἱατρός ἀρχαῖος ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

III. [R. 337 B. 375 L.]

PLUTARCHUS Quaest. conviv. VIII 9, 3: καὶ μὴν ἔν γε τοῖς Μενωνείοις σημεῖον ἥπατι τοῦ πάθους ἀναγέγραπται τὸ τοὺς κατοικιδίους μῦς ἐπιμελῶς παραφυλάττειν καὶ διώκειν.

Fr. I 7 Ἀριστοτέλους Cobetus 12 an οὐχ ἐβρηθέντων?

Fr. II cf. M. Wellmann *Jahrb. f. cl. Philol.* 1892 (CXLV) 675

Fr. III μελωνείοις codex: corr. I. A. Fabricius

IV. [R. 339 B. 377 L.]

CAELIUS AURELIANUS acut. morb. II 13 [ed. Amman Amstel. 1722 p. 110]: *hanc [pleuritidem] definiens primo De adiutoriis libro Aristoteles sic tradendam credidit. 'pleuritis, inquit, est liquidae materiae coactio sive densatio.' nec tamen disseruit, utrumne totius (quod falsissimum, si quidem phlebotomati aegrotantes liquidum sanguinem reddunt), an vero particulae. sed cum hoc tacuit, necessarium praetermisit.*

V. [R. 341 B. 379 L.]

ESCOLAPIUS q. d. de morbis p. VIII (post Physicam Hildegardis etc. ed. Io. Schottus Arg. 1533): *iracundia irritantur [melancholici] cum mentis perversitate insaniunt, ut maniacy in vociferatione solum differunt Aristotele philosopho testante.*

VI. [R. 340 B. 378 L.]

CAELIUS AUR. chronic. morb. I 5 [ed. Amman p. 336]: *alii frigidis usi sunt rebus [contra maniam], passionis causam ex fervore venire suspicantes, ut Aristoteles et Diocles.*

VII. [R. 338 B. 376 L.]

PLINIUS II. N. XXVIII 74: *peculiariter valet [lac] potum contra venena quae data sint e marino lepore, buprestis et aliis, ut Aristoteles tradit dorycnium; et contra insaniam quae facta sit hyoseyami potu.*

Fr. IV post *definiens* fortasse intercidit *ut ait in.* nam Sorani liber *Περὶ βοηθημάτων* citatur ut acut. morb. II 29 p. 143 *coactio* Almelveenus: *coctio* vulgo *necessarium praetermisit* em. ed. Lugd. 1567: *non promisit* vulgo

Fr. V "cf. Cael. Aur. chron. I 6 p. 340. ceterum idem potuit repeti ex (Aristotelis) Probl. 30, I (953^b 14. 954^a 31), sicut maniae causa (fr. 340) tangitur ibidem 954^a 32." Rose

Fr. VI cf. Anecd. med. Paris. Suppl. 636 f. 47r [cf. supra test. IV 14 et *Sitzungsber. d. B. Ak.* 1893 p. 102²] inter Praxagorae et Hippocratis placita de mania: 'Ὁ δὲ Διοσκλῆς ζῆσιν τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αἵματος φησὶν εἶναι χωρὶς ἐμφορᾶς γινομένην· διὰ τοῦτο γὰρ μηδὲ πυρετοὺς ἐπεσθαι· ὅτι δὲ ἐπὶ ζῆσιν [ζέσαι?] γίνεται τοῦ αἵματος ὀηλοὶ ἢ συνήθεια· τοὺς γὰρ μανιώδεις <τε>θεράμεναι φασί'.

Fr. VII *buprestis* SR²: *praestim* V¹: *prestim* R¹ *et aliis temptavi: utatim* libri *dorlicum* V: *dorycnium* R: em. L. Janus. cum toto fr. cf. Galen. de antidotis II 7 [XIV 139 sqq.]

I N D I C E S

I N D E X V E R B O R U M

ἀγαθός. [οὐδὲν] ἀγαθὸν ἐργάζεσθαι 19,43
καθ' ὡς ἂν ἀγαθοῦ φαντασίαν 2,44
ἄγαν πικρά (opp. ἐλασσόνως) 5,19
ἄγγετον proprie: τὰ ἐν ἀγγείοις τισὶν ὑπο-
μείναντα ὑγρά 32,34 — ἀγγεῖα (τοῦ σώμα-
τος) 13,44 18,35 25,2. 38 26,27
ἄγειν [εἰς τὸ κατὰ] φῶσιν (τὰ σώματα) 9,31
[17,9]
ἀγορά fr. 1,2
ἀγχύνη (?) 8,32 n.
ἀγωγή. τὴν ἰα[τρικὴν] ἔντεχνον] ἀγωγήν εἰς
τὸ κατὰ φῶσιν Herodicus 9,33
ἀγωγός (τῶν καταμηνίων) 37,31
ἀδῆν [21,53]
ἀδύνατος 35,50
ἀεὶ [17,6. 29,46]
ἀερῶδης. τὸ ἀερῶδες [32,9]
ἄζυμος (σάρξ) 16,12
ἀήρ. [δ]ια[τίθεσθαι] τὸν ἀέρα πρὸς τῶν ἀρω-
μάτων 30,48 (ψυχρός) 38,34.44 ὑπὸ
τῷ ἀέρι γενόμενοι (syn. ἐν τῇ αἰθρίᾳ
v. 40) 38,37 χωρήσῃσι εἰς τὸν ἀέρα 38,
47 πρὸς τὸν ἀέρα προσερριζώμεθα 6,20.
27 [cf. Herm. XXVIII 427] τῷ ἀέρι τὰς
αἰτίας ἀναθέσθαι 7,20 elementum Pla-
tonis 14,30 Philistionis 20,27 sqq.
ἀθλητής plur. (opp. ἰδιῶται) 31,21 36,6
ἀθρόος (asperum posui Aristarchum secu-
tus) κενὸς ἀθρόος τόπος Erasistrati [de
quo cf. Sitz. d. Berl. Ak. 1893 p. 105 sqq.]
27,29. 38 26,48 c. breviter ὁ κενὸς
ἀθρόος 27,6. 7 ἀθρόως (opp. κατ' ὀλίγον)
3,12 [8,29]
αἰθρία. ἐν τῇ αἰθρίᾳ γενόμενοι 38,40
αἶμα 7,8 11,17. 21. 44 17,32 sqq. 18,31
Suppl. Arist. III 1 Anon. Lond. Iatrica.

19,9. 25 21,45 25,28 26,36. 37. 41.
47 sqq. 48 c 27,7. 17. 33. 38. 39 28,3. 6.
9. 10. 38 35,53 36,1. 11. 16 n. 21. 20 b
τοῦτο ἐστὶν τροφή 26,33 (μεταβολὴ εἰς
φλέγμα κτλ.) 12,3 (ἴνες) 17,30. 31. 35
(πεπηγός) 17,28
αἶρεῖν (coni. καταλαμβάνειν) 33,33 τῷ
αἰρούντι [λό]γῳ (Stoic.) 2,29. 30 αἰρεῖ-
σθαι τὴν ὕλην 22,43
αἰσθάνεσθαι 11,24 34,19 (coni. συναντι-
λαμβάνεσθαι) 34,11 αἰσθητὴ φλέψ (opp.
λόγῳ θεωρητῇ) 21,27 αἰσθητὰς ἀποφορὰς
(opp. λόγῳ θεωρητὰς) 39,6 αἰσθητόν
(opp. λόγῳ θεωρητόν) 13,28 κατὰ τὸ
αἰσθητόν (opp. κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν)
31,14 34,4 36,40. 44 sqq. 37,8 39,7. 8.
26 — αἰσθητῶς κenoῦσθαι 33,48 35,23.
36 b
αἰσθησις (organum) [30,49] λαμβάνομεν
πρὸς αἰσθησιν 21,20. 31 ἡ αἰσθ. οὐ κατα-
λαμβάνει τὰς ποιότητας 34,52 (κεκακω-
μένη 34,37 cf. 34. 39 τὰ ὑποπίπτοντα
τῇ αἰσθήσει 34,44. 50 αἰσθησις τῶν ἐν
ἡμῖν οὐκ ἀντιλαμβάνεται διὰ τὸ μὴ ὑπο-
πίπτειν αὐτῇ αὐτὰ 34,43 αἰσθησις (? εἰς-
κρισις) 37,48
αἰτία 33,8 (τῶν νόσων) 4,41 ὑπὸ ἀλλης
αἰ[τίας] συνίστασθαι τὰς νόσους 9,40 τὰς
αἰτίας ἀναθέσθαι τῷ ἀέρι 7,19. 20 αἰτία
π[ρό]κειται 33,24 χρώμενος αἰτίᾳ τοι-
αύτῃ 5,5 διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν 31,20
37,32 δι' ἣν αἰτίαν 31,54 34,51 38,58
τίνος αἰτίας γινόμενης 31,12 33,20 fr. 1,6
τ[αύτης] (sc. τῆς ψυχῆς) αἰτία i. e. propter
hanc 32,21 (si verum est supplemen-

- tum). αἰτία cum genetivo iunctum apud Thucydidem IV 87 κοινοῦ ἀγαθοῦ αἰτία. hinc atticistae velut Plut. de def. orac. 414 D Pericles c. 30 Numenius ed. Thedinga (Bonn 1875) p. 34,1 (ubi verum primus vidit Wytttenbachius). Hippolytus ref. omn. haer. I p. 12,71 Schneidew. (Doxogr. 557,26)
- αἰτιολογεῖν (τὰ πάθη) [19,20] (τὸν ὕπνον cet.) 24,7 sqq. [αἰτ]ιολογεῖν fr. 10,4 (ἀπὸ τῶν περιστωμάτων) 14,5 περὶ τοῦτου 12,20 αἰτιολογία (τῶν παθῶν) 21,13 αἰτίας τῆς νόσου) 5,2. 35 etc. (ἡ ἀποφορὰ τῆς ῥυσότητος) 32,50 (αἷτιον γίνεσθαι) 7,25 27,7 cf. 27,9 αἷτια 8,1 (διαφέροντα) 35,39 αἷτίας ὑπαρχούσης 22,28 αἷτιων ὑπαρχόντων (?) 32,33 τοῦ κορυζήοντος αἷτιου 32,26 διὰ τοῦτο τὸ αἷτιον 38,45 αἰωρεῖν. τὸ κορυζήον μηδὲ αἰωροῦν 32,20 cf. n.
- ἄκαιρος (δόσις) 12,13 ἀκατέργαστος (τροφή) 5,9 cf. κατεργασία, κατεργάζεσθαι
- * ἀκινητεῖν. ἀκινη(τ)ήσαντες 5,6 ἀκόλουθος. τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ ἀκολούθου τηρητικὴ ἡ φύσις (dictum Aselepiadis) 36,50 ἄκρατος (ὑγρότης, opp. ἀναιμένη) 5,18 ἀκωλύτως 20,44 ἀλγῆδων 10,36 ἄλγος plur. 9,23 ἀλεαίνεσθαι. ἀλεαινομένων (scil. τῶν σωματικῶν) πρὸς αὐτῆς 38,27 ἀλείπτῃς *athletarum institutor* 31,20 ἀλλά. praecedente οὐχί 2,29 ἀλλὰ τοῦτο — μελήσει 2,30 ἀλλὰ γὰρ 14,32 17,21 22,49 25,20 32,26 33,52 37,23 ἀλλὰ γὰρ ἔτι 7,15 ἀλλὰ μὴν [27,39] ἀλλεσθαι (ἀλλομένη ἢ καρδία) 17,4 ἀλλήλων. ἀλλήλοις παρακίηται (cf. 14,21. 24) ἀλλοιοῦν pass. (?) 19,34 n.
- ἄλλος. καὶ [ἀλλῇ] ἐστὶν [διαφορὰ] 35,27 περὶ μὲν ψυχῆς ἄλλοις ἀ[να]βέλλομαι 21,16 i. q. ἄλλοις (κατεργασία) 36,18 οἱ μὲν ἄλλοι — οὗτος δὲ 20,19 ὑπὸ ἰλίου ἢ ἄλλων τινῶν 32,37 πᾶν τὸ παρ' ἄλλων) scil. καθαιρόμενον 37,12 τᾶλλα 37,16 20,24 et saepius ἐπ' ἄλλην (opp. ἐπὶ τάδε) 6,29 — ἄλλως ζητεῖται 38,24 (φη-
- σίν) 39,5 ἄλλοτε ἄλλως 3,11 [ἀλ]λως — ἄλλως 7,38 ἄλλως μὲν — ἄλλως δὲ 14,30 ἔτε μὲν — ἔτε δὲ — ἄλλοτε δὲ 37,2 ἀλλότριος. τῆς τροφῆς τὸ μὲν νόστιμον — τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ σκυβαλῶδες 29,39,47 30,33 ἄλμυρός (coni. δριμύς) 8,24 11,8 [30,13] 30,15. [23]. 39 ἄλογία (opp. διαλογισμός, fort. legendum ἄλογισ(τι)α) 2,32 n.
- ἄλογος (ζῷον) 26,1. 2. 5. 11. 13 33,43 τὰ ἄλογα τῶν ζῳῶν 26,11 33,15 ἄλογον δὲ τοῦτο 26,16 (μέρος ψυχῆς) [15,29] ἄμα [7,19 27,15] ἄμαυρός (τὸ θερμόν) 20,37 ἄμέλει *ceterum* 16,2 ἄμέλει γάρ 23,38 ἄμέλει δὲ 25,15 ἀμέτοχος. ἀμέτ(ο)χα ψυχροῦ 18,10.16 sqq. ἀμνημοσύνη 2,33 ἄμοιρος (ὑγρότης) 11,31 ἄμφι. ἀραιωμάτων τῶν ἀμφ' αὐτά 26,24 ἀμφοτέρως 28,50 31,38 ἀμφοτέρα τὰ βοθηθήματα 38,8 ἄν. cf. ὡς ἄν, ὡς ἂν δῆλ, κἄν ἀνά. τὸ ἀνὰ λόγον 33,1 (?) 1,3.4 n.
- ἀναγκαῖος [22,6] 23,3 24,19 ἀναγκαιότητα (coni. κυριώτατος) 6,15 [ἀν]ά[γκη] c. inf. 27.8 ἀναδέχεσθαι (cibos) 7,29 ἀναδιδόναι. ἀν[α]διδόμενης τῆς τροφῆς) 9,25.42 29,36 ἀναδίδεται τῷ ὄλῳ σώματι 25,32.36 c. [37] ἀναδίδεται εἰς τὰ σώματα 30,27 τὸ ἀναδιδόμενον 30,9 sqq. ἀνάδοσις *digestio ciborum* 13,43 25,9.14.53 26,21 sqq. 28,14 sqq. 29,30 (πλείων) 28,15.19 sqq. 29,24 (ἐξ ὥμων) 25,8.11.19.23 (διὰ στομάχου) 25,20 (ἐν κοιλίᾳ) 25,36 (ἀπὸ κοιλίας cet.) 26,22 sqq.
- ἀναθυμιάζ. φῶσαι ἀναθυμιαθεῖσαι) 6,32 τὸ ἀ[ναθυμια]ζόν 34,32 ἀναιρεῖν (*delere*). ἀνατ[ε]θεῖσων τῶν τοῦ αἵματος ἰσῶν 17,30 ἀναιρεῖσθαι (*moriri*) 28,9 37,36 ἀναίσθητον 11,27 ἀναίσθητος (γ[έρον]τες) 11,29 (πέλημα) 11,31 ἀναλαμβάνειν [τὸ λεπτόν] 30,22 passive (τροφή) 25,1.6 ἡ λαμβανόμενη τροφή ἀναλαμβάνομένη 29,42 *recipi corpore* 30,3 ἀναλήφθην (τὸ ἐλαττήριον) 37,24

ἀνάληψις (τροφῆς) 25,48; cf. [30,8]
ἀναλόγως 5,18 11,30
ἀναλοῦν. ἀναλοῖ 33,4 ἀν[α]λουμέ[νης] τῆς
ὑγρότητος 24,3 ἀναλουμένον τινός εἰς τὰ
σώματα 23,30
ἀναλύειν. ἀναλύεται καὶ ἀπόλλυται 34,27
[ἀναμ.]μα (νοερὸν) stoice sol 30,19
ἀναξηραίνειν pass. 11,27
ἀναξήρανσις 12,26. 27
ἀναπλάσσειν. ἀναπλασσομένων κολλυρίων
32,41
ἀναπλήρωσις (τῶν ἀποφερομένων) 22,44
ἀναπνοή 20,46. 50
ἀνάπτειν. ἀνῆφθαι ἐκ τοῦ μυελοῦ τὴν
ψυχὴν 14,43
ἀναρτάν. ἐξ αὐτῆς ἀνηρτημένου τοῦ θερμοῦ
23,45
ἀνάσχετος v. ἀνέχειν
ἀνατιθέναι. ἀναθέσθαι τὰς αἰτίας τῷ ἀέρι
7,20
ἀνατρέχειν 8,[6]. 20
ἀναφέρειν. ἐκ τῶν περισσωμάτων ἀναφέ-
ρονται φῦσαι 6,12. cf. 6,13 (pass. ὑγρό-
τητα) 23,38 ἀνερχθέντα ὡς τοὺς κατὰ
τὴν κεφαλὴν τόπους 4,35
ἀνεπιτήδειος. ἐν ἀνεπιτηδείois (scil. τό-
ποις) fr. 1,3
ἄνεσις (opp. ἐπίτασις) 1,3 5,15
ἀνέχειν. οὐκ ἀνάσχετα (βεύματα) 16,26
ἀνήρ. ἀνὴρ 38,7 ἔφησεν ἀνὴρ 6,13 14,32
αὐτός ἀνὴρ 11,33 18,39
ἄνθος plur. 31,33 32,45
ἄνθρωπος. τὸν ἄνθρωπον (generatim) 33,52
(εἰπεῖν περὶ ἀνθρώπου?) 21,10 συνέστη-
[κεν ὁ] ἄνθρωπος 21,13 οἱ ἄνθρωποι 5,6
26,9. 10 (opp. τὰ ἄλογα ζῷα 26,19 sqq.
ἀνθ[ρωπ.—] 7,1
ἀνίνειν. ἀνιμένη (ὑγρότης, opp. ἄκρατος)
5,18
ἀνοίκειος (τόπος) 12,40 17,21. 23 28,9.
10 ἐν ἀνοικίῳ [καθί]ση 17,16 μετα-
βολὴ τροφῆς εἰς τὸ ἀνοίκειον καὶ διεφθο-
ρὸς 20,42
ἀνομοιομερής. ἀνομοιομερῆ τὰ κατὰ τὰς
τομὰς εἰς ἀνόμοια χωρίζόμενα μέρη 21,
39
ἀνόμοιος 21,39. 43
ἀντὶ τῶν ἀποφερομένων ἐγίνετο πρόσθεσις
22,38. 39 τῆς ὀρμῆς ἐξακουμένης οὐχὶ
ἀν[τὶ] τῆς υπερτάσεως, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ κτλ.
2,28

ἀντιδιαστέλλειν. τὰς ἄλλας δυνάμεις ἀντι-
διαστέλλ[οντες] (τῇ ζωτικῇ) δυνάμει 1,19
ἀντιλαμβάνειν med. sentire 25,18 τῆς
δυνάμεως 34,40 τῶν ἐν ἡμῖν 34,43
[ἀντι]λέγειν 34,31
ἀντίληψις (syn. αἴσθησις) 34,34
ἀντίστοιχος. τι ἀντίστοιχον (opp. στοιχεῖον)
20,5
ἀντιφέρειν. ἀντιφέρονται οἱ ἑμπειρικοὶ
πρὸς τοὺς τοὺς λόγους 31,26
ἄνω [τείνεται] 32,11 πνέουσιν 22,17 (κοι-
λα) 16,18 ἄνω καὶ κάτω καθαίρει 37,
11 cf. 25 ἄνω κινεῖν (i. e. καθαίρειν) 37,
18
ἀνώμαλος (στοιχεῖα) 20,13
ἀξιόλογος. ἀξιολογώτεραι αἱ φλέβες 28,
17 sqq. ἐν τῷ ἀξιολογώτερω 28,19
ἀπαλλάττειν (transitive ut videtur) 37,41
ἀπαλός. ἀπαλώτερα (θηρία) 33,38. 39
ἄπας. τῆς ὑγρότητος ἀπάσης 24,4 ἐπὶ
[ἀπάν]τω[ν] 1,39. 40 τῶν ἐν ἡμῖν ἀπάν-
των 14,42 [αἷτια] ἀπάντων 23,10
ἄπαξ (opp. πλεονάκις) 13,24
ἀπατητικός [31,47]
ἀπειθής. ἀπ(ε)θῆς εἶναι τῷ αἰρόντι [λό]γῳ
(Stoic.) 2,29
ἀπεῖναι. ἀποῦσα (ἢ ψυχή, opp. παρούσα)
32,5
ἄπειρος. εἰς ἄπειρον ἤξετο 13,32
ἄπεπτος (τροφή) 13,41 [25,36a]
ἀπεργάζεσθαι (νόσους) 20,14 cf. 19,48
ἀπευθύνειν. ἀπευθ[σμέ]νην scil. ἐντέρῳ
25,51
ἀπέχειν. τοσοῦτον [ἀπ]έχε[ι] τοῦ εἶναι] βα-
ρεῖα, ὥστε—κουφίζειν 32,15
ἄπηκτος. ἄπη[κτον] αἶμα 17,31
ἀπλοῦς (coni. μονοειδής) 36,2 (opp. σύν-
θετος) 21,19 sqq. 30 sqq. (αἶμα) 12,5
ἀπλοῦς (?) 39,19 — ἀπλῶς. γίνεσθαι τὰς
νόσους ἀπ[λῶς] 20,8 [22,15] opp. κ[ατά
τι]? 8,5
ἀπό. καὶ πρῶτον ἀπὸ Πλάτωνος scil. ἀρχτέον
14,11 ἀπὸ τοῦ σώματος γίνονται ἀπο-
φοραὶ sim. 30,41 sqq. 33,21 τῆς δυνά-
μεως τῆς ἀπ' αὐτῶν 34,40 τὸ νοστήμον
τὸ ἀπ' αὐτῆς (sc. τροφῆς) ἀναδίδεται 29,
37 — ἀπὸ τοῦ ταύτην παραποδίζεσθαι
περισσώματα γίνεται 6,3 ἀπὸ τοῦ φλέγειν
φλέγμα εἰρησθαι 18,44 ἀπὸ τοῦτου εἰρη-
ται 3,31; sim. 4,9. 13 ἀπὸ τῶν κρεῶν
ταῦτο ὑπομυμνήσκουσιν 31,6 ἀπὸ τούτων

- δοῦσάκουσιν 32,32 ἀπὸ τῶν θυνάμεων
 εἶσσι καὶ ποῖν 36,56 — causam indicans
 (= πρὸς c. g. 22,23) ἀπὸ τῆς θερμοσίας
 ἀποφορᾶ γίνονται 22,13 ἀπὸ τῆς γο-
 λῆς γίνεσθαι τὰς νόσους 20,19 ἀπὸ τῶν
 ἀτμῶν βῶννυνται αἱ δυνάμεις 38,20
 ἀποβάλλειν τὴν θλίαν ποῖντῃ 34,8
 ἀπογεννᾶν 19,38.39 ἐξ αὐτῆς 9,44 ἀπο-
 γεννᾶται περισσώματα 4,34 5,43 (πάθη)
 5,16
 ἀποδείκνυναι. ἀποδείξαμεν 1,7 ἀποδείκνυναι
 31,47.48 ὡς ἀποδείξομεν 26,35 28,17
 ἀποδιδόναι *efficere* (τὸν σφωγμόν) 29,5
 κα[τὰ] μέρος διάφορον σχῆμα ἀπο[δίδωσιν]
 15,22 — *define* 2,26
 ἀποθνήσκειν 11,28 [13.18 n.? 28,11 b]
 ἀποθυμῶν. ἐλλέβορος ἀποθυμῶμενος 37,
 100
 ἀποκρίσιν. ἀποκρίσιν ἐπὶ τὸ σκῆτον ἡ
 πρῶτη 24,26
 ἀποκρίσεις ἐπὶ τὸ σκῆτον 24,34
 ἀποκρίνειν. act. πνεῦμα 26,52 — 27,1
 (ἀσκός) ἀποκρί[ναι] δι' αὐτοῦ τὸ τε πνεῦμα
 καὶ ὑγρόν 27,15 σάντηξ ἀποκρίνεται
 ἀπὸ τῶν σωμάτων 13,27 τὰ ἀποκρινό-
 μενα περισσώματα 25,54 (αἷμα) 26,37.
 38 (πνεῦμα) 27,36.43 sqq. (οὖρον) 30,
 13 sqq. (διὰ τῶν ἀποπμάτων) 29,40 (ἡ
 νόστιμος τῆς ἀλλοτρίας) 29,47 (διὰ τῆς
 νόστως) 29,51 [εἰς τὸ] ἐκτός 30,6.29.
 32.33.38 (opp. εἰσχρίνεσθαι) 36,44.50
 38,56 39,1
 ἀπόκρισις (*secretio*) 13,30.39 (αἷματος)
 27,34 (προφῆς) 29,43.44
 ἀποκοπροῦν. ἀποκοπροῦντ[αι] in *stercus*
vertitur 25,41
 ἀπόκροτος (γῆ) 33,26
 ἀπολεαίνειν [36,14.15 cf. n]
 ἀπολείπειν (αἰτίαν) 11,43 τὸ λογιστικόν
 τοῦ ἐγκεφάλου 15,29 (τὸ λογικὸν περὶ
 τοῦ πνεύματος 16,36 τὸ πνεῦμα ἀναγ-
 νάσκον ἀπολείπει τὸν ἡμῖν 6,15.16
 ἐξ αὐτοῦ τούτων ἀπολείπει τὴν ἀντίστοιχον
 20,5 ἀσώματων αὐτῇ ἀπολείποντες οὐ-
 σίας 31,42 πόρους γρῆν ἀπολείπειν 38,
 31 — ἀπολ[ε]ίπεσθαι med. 26,48 c pass.
 25,40 [τόπον κε]νὸν ἄθροον ἀπολειφθῆναι
 27,39
 ἀπολλύναι. ἀπόλ[λ]υται 34,27
 ἀπολογεῖσθαι. πρ[ὸς] ὃν λόγον ἀπολογοῦν-
 ται 26,39
 ἀπόπατος. διὰ τῶν ἀποπμάτων ἀποκρίνεται
 29,40 [35,28]
 ἀπορεῖν. ἀ[πο]ρούμενοι (?) 30,30
 ἀπορρεῖν. τὸ αἷμα ἀπορεῖ (sic) τῶν [ἐκεί-
 νων] φλεβ[ῶν] 26,42 cf. 26,48 f σώματα ἀπορ-
 ρέοντα ἀπ' αὐτῶν 34,5
 ἀποσκιδνάναι. ἀποσκιδνόμενα 33,26
 ἀποσπᾶν. τὰ ἀποσπώμενα ἀπὸ τῶν ἀρω-
 μάτων 31,1 med. τὸν ἀτμόν 37,44
 [ἀ]ποστήρι[γμα] *fulcrum* 16,5
 ἀποσχίς (vox ex Hippocratis q. f. de na-
 tura oss. 6. 7 [IX 172 L.] ducta et Pla-
 tonis doctrinae interpolata) 16,16
 ἀποτελεῖν (νόσους) 4,37 6,33 etc. 19,7
 ἐν τι ἀποτελεῖ ἀ[πο]τελεσ[μένον] 37,15
 (πλεῖον) 23,35 — pass. (υγρότης) 5,
 11 (τὰ πάθη) 5,33 etc. ἀποτελεῖν μίαν
 ὑπεράνω ἀποτελέσει ποῖντῃ 14,19 ἀπο-
 [τελεσθαι] τὰ ζῷα 14,31 (νόσους) 4,32
 8,13 12,1 18,6 (ἐγώρας) 12,24 (αἷμα)
 18,32 (νεῦρα) 17,29 (ὑπνοῦς) 23,43
 (ἐργήγορσιν) 24,3 στερεῶν ἀποτελεσθέν-
 των 12,27
 ἀποτέμνειν. ἀποτμηθέντα (φυτά) 32,43
 33,8.12 ἀποτετμημένων 33,5
 ἀπύκνυσις 32,51
 ἀπύρημα. ἀπου[ρήματα] 30,32 n
 ἀπύρησις plur. 30,6
 ἀπουσία *detrimentum* 32,53 cf. *Herm.* XXVIII
 414¹
 ἀποφύρειν *evaporare* 22,25 pass. *evapo-
rari* 22,21.33 sqq. 30,24 34,4 35,1.3.
 5 sqq.
 ἀποφορά. *evaporatio, exhalatio* 12,38 22,
 14. [9].28 30,47.51 31,13 32,31.46.50
 33,21.39.50.51 34,1 sqq. 35,20 sqq. 36,
 22.28.34 fr. 1,6 (opp. ὑπομονή) 32,38.
 39 (opp. πρόσθεσις) 13,35 sqq. 33,11
 ἀποφύσσειν. τὰς διεξόδους ἀποφύσσεισθαι
 8,19 ἀποφραγῶσιν 8,19.20
 ἀποχώρημα plur. 12,41 13,5
 ἄρα in conclusione 32,54
 ἀραιότης (τῶν ὀστέων) 17,38 plur. (τῶν
 φλεβῶν) 29,27
 ἀραιῶν. ἀλλ' ἡραιωμένοι (i. e. poris laxa-
 tis) χωρήσωσι εἰς τὸν ἀέρα 38,47
 ἀραιώμα. τὰ καθ' ὅσον τὸ σῶμα ἀραιώ-
 ματα 23,21 sim. 23,22.23 25,5 26,24
 [30,3]
 ἀργεῖν 16,33
 ἀργός. τὸ ἀργότερον (opp. λεπτόν) 30,23

ἀρέσκειν. ἀρέσκει ἡμῖν 24, 27 28, 37
 ἄρθρον plur. 16, 6
 ἀρρωστέειν [sic P] 4, 3
 ἀρρώστημα def. 3, 28 sqq. etymologia 3,
 32 (opp. ἰδίως νοσήματα) 3, 15 (dist.
 ἀρρωστία) 3, 33
 ἀρρωστία (dist. ἀρρώστημα) 3, 33
 ἀρηρία 21, 35. 53 (λόγῳ θεωρητῇ Eras-
 strati) 21, 28 plur. 23, 19 26, 20. 32.
 36 sqq. 41 sqq. 27, 3. 5 sqq. 30 28, 1. 11
 29, 25 sqq. 36, 38 — (παρχεῖα, λάρυγξ δὲ
 αὖτη) 8, 30 23, 14
 ἄρτος 31, 16 plur. 32, 27 37, 34. 42 sqq.
 ἀρχαῖος. [τῇ]ν πρὸς τῶν ἀρχαίων κ[οι-
 ν]μ[ε]ν[η]ν 1, 2 ἢ τεχνολογία [τῶν ἀ]ρ-
 χαίων 2, 18 κατὰ τοὺς ἀρχαίους 2, 36
 παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν φιλοσόφων 29, 52
 οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων 30, 17
 ἄρχειν. καὶ πρῶτον ἀπὸ Ἰλατίωνος (ἀρχτέον
 cogitando supplendum) 14, 11
 ἀρχή (coni. ὕλη) 4, 28 (τῶν νόσων) 18, 31. 47
 ἄρωμα plur. 30, 43 sqq. 33, 53 34, 7
 ἀσθενής. (ἀρώματα) 31, 3 ἀσθενέστεραι
 φέβες 28, 28
 ἀσιτεῖν 37, 35
 ἀσκάς 27, 12. 28 31, 32. 34 sqq. 32, 22. 24.
 25
 ἀσύμμετρος (?) 20, 10 n.
 ἀσύμπτωτος. τοῖς ἀσυμπτῶτοις ἔοικε σώ-
 μασιν ὡς σέφωσι τε καὶ καλὰμοις 26, 50
 27, 11 sqq. 20. 22. 26
 ἀσφαλτώδης (τόπος, ὕδωρ) 24, 43
 ἀσώματος (ψυχῇ) 31, 42
 ἄτακτος (πάθος, opp. τεταγμένον) 3, 10 sqq.
 ἄτε δὴ τῆς κινήσεως παραιτίας ὑπαρχούσης
 22, 23 sim. 23, 37
 ἀτμίσειν. ἡτ[μισμένα] 22, 24
 ἀτμοειδῶς 22, 19. 21 25, 5 26, 31
 ἀτμός (ἄρτων) 37, 42 sqq. 56 38, 3. 5. 18. 20. 21
 ἀτραπός. ἐπὶ τὰς ἀτραπούς (τῶν θηρίων)
 33, 18 sqq.
 αὖ 26, 9 δὲ αὖ 17, 25 cf. τε αὖ
 αὖθις δέ (praec. νῦν μὲν) 6, 21
 αὐτογνωμονεῖν (?) 20, 24 n.
 αὐτόθεν 25, 32
 * αὐτόν(ο)εῖν (?) 20, 24 n.
 αὐτός (ipse) 6, 20. 44 15, 27 17, 37 33, 4
 ἄλλως Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ Ἰπποκράτους
 λέγει καὶ ἄλλως αὐτός φησιν γίνεσθαι 7,
 40 καὶ ἐν τοῖς ἐντέροι[ς] οὐκ αὐ[τ]οῖς 25,
 36 c αὐτὰ διάφορα ἑαυτῶν 14, 39 [όμοιον

αὐτό] ἑαυτοῦ 30, 7 καὶ αὐτός (et ipse)
 4, 42 5, 2 6, 26 17, 7 [2] δὴ αὐτὰ quae
 eadem 32, 40 — ὁ αὐτός (onus idemque)
 ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου 7, 18. 21 αὐτός ἀνὴρ
 11, 33 18, 38 τὴν αὐτὴν κείνοις ἴσχει δό-
 ναμιν 24, 42 τὸν αὐτὸν τρόπον 36, 53 ὅ-
 περ τρόπον — τὸν αὐτὸν 38, 3 δ — ποιεῖ,
 τὸ αὐτό — ἐργάζεται 37, 10 τὸ αὐτὸ ἐνε-
 γοῦσι 38, 17 διὰ ταῦτο 32, 26 τὰτό
 (= ταῦτό cf. *Hermes* vol. XXVIII 411)
 et Praef. p. XI) 5, 25 τὰτὰ 7, 34 18, 15 τὰτό
 ὑπομνησκουσι 31, 6 (κατασκευάζουσιν)
 31, 17 36, 35 ταῦτά πιστοῦσιν 31, 20 τὰτό
 γίνεσθαι 32, 36 τὰτὰ δύναται 37, 23 — αὐτὸν
 μόνον τὸν ὕπνον 24, 8 αὐτό μόνον adv.
 25, 25 28, 26 παρ' αὐτὰ i. e. παραυτίκα
 v. παραυτά
 αὐτοψία. καὶ τοῦτο ὁλὴν ἐπὶ τῆς αὐτοψίας
 31, 10
 αὐξάνειν pass. 26, 8
 αὖξειν. αὖζεται 26, 12 εὖξετο [= ἡῦξετο]
 13, 33 not. v. αὖξάνειν
 αὖξησις 13, 35. 40
 ἀφαίρειν. ἀφαιρούμεν τοῦ τοίχου 31, 51 τὶ
 ἀπὸ τίνος ἀφαιρεῖται 31, 27 ἀφαιρεμένων
 33, 3 cf. 3, 30 n.
 ἀφαίρεσις. ποιεῖσθαι ἀφαίρεσιν 31, 15 (opp.
 πρόσθεσις) 31, 31. 43 sqq.
 ἀφανίζειν. ἀφανίζεται ἀπὸ τοῦ σώματος
 [ἢ ψυχῇ] 31, 39 ὅταν ἀφανισθῇ ἢ ψυχῇ
 32, 19 (τὰ ἐν τῷ σώματι) 38, 13
 ἀφικνεῖσθαι. ἀφικνουμένων τῶν ἀνθρώπων
 διὰ τῶν πόρων 38, 21
 ἄχρεῖος [20, 23] (ὑγρόν) 30, 35
 ἄχρι τούτου φησὶν 11, 32 ἄχρι του 37, 5
 ἄψυχος (σύστασις) 22, 11 τὰ ἀψυχότερα τῶν
 ὀστέων 15, 44 sim. 15, 47 16, 2
 βάθος (opp. ἐπιφάνεια) 37, 4
 βαλανεῖον sing. 38, 39 τῶν βαλανείων ἐξ-
 ερχόμενοι 38, 37
 βάλλειν ἔσω fr. 2, 8
 βάρος 22, 31
 βαρύνειν. βαρυνόμενοι 35, 13
 βαρύς (άσκάς) 32, 25 (ἄρτοι) 31, 17 τὰ
 βαρέα 22, 25 βαρέα (βαρεία) τὰ νεκρά
 32, 20 βαρύτερος cef. 31, 8. 28. 35 sqq.
 (τὸ σῶμα) 31, 40 (τὸ ζῷον) 32, 5 (φυτὰ)
 32, 43

βαρύτης (opp. κορυφότης) 31, 45 sqq.
 βαρυστάζειν 32, 17 βαρυστάζεται τὸ ὄλον σώμα
 32, 5 (?) 32, 10 cf. n. 9
 βδέλλιον. βδελύου praec. 3 (p. 76)
 βίος [37, 38]
 βιοῦν (κινήτικώτερον) 36, 32
 βλέπειν 14, 26
 βόειος (?) 15, 14
 βοήθημα plur. 38, 8
 βορά fr. 2, 6
 βραχύς (ἔντερον) 16, 27 [διὰ βραχέων λέ-
 γομεν 31, 52]
 βυβλίον 11, 33
 βυρσοδέψης plur. 34, 36

γάρ explicative 5, 6 οὐκ ἂν ποτε γάρ 31,
 21 [γάρ]τοι 4, 31 in exemplo 7, 26 εἰ
 γάρ τοι (?) 29, 41 ἀλλὰ γάρ v. ἀλλά,
 ἀμέλει
 γαστήρ (παγεῖα poeta; ipse scriptor me-
 dicus utitur vocabulo κοιλία) 16, 3
 γέ. οὐ — οὐδέ — οὐδέ — οὐδέ γε 27, 34 v. ἐπει-
 δή γε, ἔτι γε μήν, καί, καίτοι γε, μέντοι
 γε, οὕτως γε — γέ τοι. τοῦτω γέ τοι
 37, 54 ταύτῃ γέ τοι 38, 35
 γελῶτος (ἀνὴρ) 38, 7 ὅπερ δὴ ἔστιν γελῶτον
 38, 53
 γένεσις (τῶν σωμάτων) 17, 13. 26. 41 sqq.
 λαμβάνειν τὴν γ. 17, 27. 34
 γενικός. γενικώτατα (πάθη) 2, 36. 40 ὡς
 τοῦτω καὶ γενικώτερον εἶπεν 20, 32
 γένος (στοιχείων) 17, 15 (φανερὰ) 34, 28
 γέρων. οἱ γ[έροντες] ἤρωσι καὶ ἀναίσθητοι
 11, 29
 γεῦσις 25, 18
 γεῶδης. τὸ γεῶδες 32, 9 τοῦ γεῶδεστερου
 32, 40
 γῆ. ἡ γῆ σημαίνει τοῖς κυσὶ τὰ θηρία 33, 41
 (καθαρὰ) 15, 31 (ἀπόκοτος, κατάξηρος)
 33, 26 elem. Platonis 14, 30 15, 34 Phi-
 listionis 20, 27 sqq.
 γίνεσθαι. nasci γινόμενης τῆς ψυχῆς 32,
 11 — fieri ὑπερφρεῖς ἐγινόμεθα 29, 44
 τῷ μηδέπω πολλὴν ἀποφορὰν γεγενῆ[σθαι]
 32, 29 cf. 31. 39 25, 53 γίνεσθαι ἐν ἀνοι-
 κείῳ τόπῳ 28, 10 ἐπὶ τοῦ πρώτ[ου] ἐκ-
 κειμένου 30, 16 περὶ ταύτῃ (circumdare
 hanc) 16, 21 δυνάμεων γινόμενων (?) περὶ
 μέρους καὶ περὶ ὅλου 12, 11 b γίνεσθαι πρὸς

τῷ ἀναιρεῖσθαι 37, 36 ὑπὸ τῷ ἀέρι (vel
 ἐν τῇ αἰσθητῇ) 38, 37. 40 [γίνεται] καὶ τι
 τοῦ σπέρματος 25, 41 ἵνα μὴ γένωνται τὰ
 θε[σμοφύρια λελ]υμένα 37, 39 γίνεται ex
 conexu auditur 6, 7. 11 cf. n. 18, 24 n.
 γινώσκειν 1, 15 4, 23
 γλουτός (plur.) 15, 45
 γλώσσα [16, 1]
 γυνή plur. 37, 31. 37

δέ (praecedente μὲν τοῦ 1. 24 δε γε 27.
 43 εἰτα φέρε δέ 27, 25 ἐπεὶ δ' οὖν 36, 8
 v. ἔτι δέ, καί — δέ, οὐ μὴν δέ — δέ paren-
 thesin incipit 13, 29 33, 10 τροφή γίνε-
 ται, τροφή δέ τῶν ἀλόγων ζώων 26, 1
 δεικνύει. ὡς ἐδείχθη 36, 51
 δεῖν 34, 46. 48 (?) 26, 10 (εἶναι, γενέσθαι)
 (γινώσκειν) 1, 15 (ἀναθῆσθαι) 7, 20 (ὑπο-
 λαβεῖν) 29, 35 (ὑπονοῆσαι) 29, 26 — δεόν-
 τως γίνεται ἡ πέψις 4, 39 29, 16 32, 17
 καὶ δεόντως (sequitur γάρ) 13, 33 24, 39
 δεῖξις. τῶν σωμάτων δεῖξιν ἐκτιθέμενος 19,
 19
 δεισιόαιμονία 1, 31
 δένδρος (cf. Praef. p. XIII). δένδρους 32, 53
 δένδρει 33, 4. 9. 10 δένδρων 32, 52 33, 1
 δεξιός (φλέψ) 16, 15 sqq. εἰς δεξιὰ 16, 14
 δεσπόζειν. δεσπόζοντι τοῦ ζώου μέρος 28,
 10
 δευτέρως μεταβολή 19, 8 (κατεργασία) 21,
 29
 δεχεσθαι τι [19, 41] ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν
 [1, 4 n.] ἡ γῆ δεχομένη τὴν ἀποφορὰν
 33, 40 (τὸν ἀέρα) 38, 48
 δῆ. ἐγ δὴ τοῦτων 32, 47 τοῦτο τὸ δὴ [γι-
 νόμενον εἶδος] 17, 23 διὰ δὴ τοῦτο 11,
 28 36, 24 38, 45 διὰ τοῦτο δὴ 18, 24
 ταύτῃ δὴ 17, 35 25, 12 33, 22 36, 5 οὐ-
 τως δὴ 25, 45 ἀπὸ τοῦτων δὴ τῶν τόπων
 23, 18 διὸ δὴ 32, 12 ἐπὶ δὴ γινόμενοις
 7, 5 ἵνα δὴ 16, 42 22, 33 οὐ γὰρ δὴ 7,
 30 δὴ τοῖσιν 22, 8 v. καί, καὶ δὴ, καί —
 μὲν δὴ, ὅς δὴ, ὡς ἂν δὴ
 δηλονότι. τῷ δηλονότι γεγενῆσθαι 32, 38
 33, 50
 δῆλος. καὶ τοῦτο δῆλον ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων
 31, 2 cf. 9 ἐξ (?) ὧν ἀντιλαμβάνομεθα καὶ
 αὐτὰ δῆλα cibi ex ipso olfactu agnoscun-
 tur 25, 18 [ὡς ταῦτα] δῆλα ἐπὶ τῶν τε-

λευτῶν 27, 21 πῶς θερμαίνεται. ὁῦλον γὰρ ὡς τῆς θερμασίας εἰσχυρισμένης 38, 25 καὶ ὁῦλον· εἰ γὰρ 24, 13 ὁῦλον [ὅτι] 18, 18 [35, 26] (ὡς) 37, 47 38, 19 τίνος αἰτίας γινομένης: ὁῦλον ὅτι τῷ — γεγονέναι 31, 12 cf. 33, 20 37, 27 38, 41 fr. 1, 6 ὁῖ ποτε. τί ὁῖ ποτε 38, 36 πῶς ὁῖτα 38, 28
διὰ μυχέρων 8, 37 τὸ διὰ τῶν ἰδρώτων κενούμενον 33, 55 διὰ τούτων συνακτέον 28, 44 [διὰ] τούτων ὑπομνήσκουσι 35, 3 ἀποκρί[ν]ει δὲ αὐτοῦ [καί] ἐξ αὐτοῦ 27, 15, 16 cf. 26, 43, 47 δι' αὐτῶν (ἔκειν, opp. αὐτοῖς παρακτεῖσθαι) 14, 22 — σάρκας (scil. πεποιθῆσθαι) διὰ προβολὴν ψύχους 6, 10 διὰ πληθὺς 7, 34 etc. διὰ (propter) τὰς ἀρτηρίας (opp. κατὰ τὰς ἀρτηρίας) 28, 13 διὰ τὸ πολλὴν γεγενῆσθαι ἀποφορὰν 31, 4
διαβαστάζειν (?) 32, 10 cf. n. 9
διαγωγῇ. δια[γωγάς] 36, 27
διαδιδόναι. διαδ[ο]ῖν[αι] 27, 48
διάθεσις τῶν στοιχείων [17, 24] (σώματος) 13, 17 (τῶν σωμάτων) 20, 33, 43 (in definitione πάθους) 1, 5, 6, 7 (ψυχῆς) 2, 5 (σώματος κατὰ κίνησιν ἢ σχέσιν) 3, 8
διαθετικὸς. πάθος [δι]αθετικὸν ψυχῆς 2, 14, 17
διαθρυλεῖν [9, 36]
διατερεῖν scindere (τὸν μυελόν) 15, 20 pass. κατὰ τὰς τομάς 21, 33 δια[τρ]ομμέν[ων] ἀρτηριῶν 26, 37, 46 27, 3, 16 28, 11 laxari (?) διατρουμένων τῶν ἐν τῇ σαρκὶ ἀγγείων 18, 35 (cf. Herm. XXVIII 417³)
διαίρεσις (τῶν ἀρτηριῶν) 26, 40 27, 6, 29 b. 36 — digestio cibi 25, 35
δαίαιτα 9, 21
δαίαιτημα (plur. ex Hipp. de nat. hom.) 7, 16, 23 (?) [36, 26 n.]
διακτεῖσθαι εὐκρότως, δυσκρότως 13, 19 19, 28
διακλύζειν. διακ[λυσ]άμενοι 25, 13
διάκρasis (dist. σύμφθαρσις, μίξις) 14, 16 sq. 22
διακριβόν. οὐδὲν διακριβῶι 20, 16
διάκρισις plur. 14, 8 (?)
διαλαμβάνειν (exponere) διεληφεν 5, 36 opinari 24, 32 (ἐναντιως) 28, 46
διαλλάσσειν (opp. συμφέρεσθαι) 5, 5 διαλλάσσω (i. q. διάφορος) 5, 28, 29 [25, 45]
διαλογισμός 2, 32

διαλύειν (de formenti vi) 37, 1
διαμένειν [23, 52] (ἀππ[ακτον]) 17, 32 (opp. κατασπιδναται) 33, 29
διανιστάται. διαναστάντες πρὸς ἄρθρον 35, 12
διαπνοή. τ[ῶν] ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων δια[πνοῶν] 30, 50
διαπορεῖν. διαπορεῖται, τί 38, 36 διαπο[ρη]θήσεται 23, 8
διαστέλλειν. αἱ ἀρτηρίαι συστέλλονταί τε καὶ διαστέλλονται 29, 3 sq. 21
διαστηρίζειν. διεστηριζότα (coni. παχέα, opp. διατεταμένα) 21, 50 sq.
διατείνειν. διατεταμένα (opp. παχέα τε καὶ διεστηριζότα) 21, 49, 52
διατιθέναι 13, 14 [δι]α[τί]θεσθαι τὸν ἀέρα πρὸς τῶν ἀρωμάτων 30, 47 v. διάθεσις, διακτεῖσθαι
διαφέρειν. νόσημα νόσου 3, 32 ἥ καὶ διοίσει 3, 23 ταύτῃ τοῦ Ἀσκληπιάδου διοίσομεν 25, 24 cf. 25, 27 διαφ[έ]ρει τῷ διὰ τίνος κενούσθαι ἢ τὸ ἐκ τούτου 26, 44 ἢ κατὰ τὸ αἰσθητὸν ἢ κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητὸν ποιῆσθαι ἀφαίρεσιν 31, 14 (κατὰ τί, opp. συναγορεύειν) 5, 1 διαφέρων (i. q. διάφορος, διαλλάσσω) 5, 33 7, 33 αἷτια διαφέροντα 35, 40 διαφερόντως 35, 44
διαφθείρειν (pass. τὰ σώματα) 22, 40 τὸ ἀνοίκειον καὶ διεφθορός (i. q. σεσηπός) 20, 42
διαφορά 6, 34 8, 27 20, 15 [22, 12] [35, 27] plur. 4, 23 [6, 45] 8, 39 36, 27 etc.
διαφορεῖν (de fomenti vi) 37, 1 pass. 22, 26 διαπεφορημ[...] 35, 17
διάφορος (αἷμα) 36, 4 (ἀποφορά) 35, 20 sq. 36, 13, 20 etc. (κατάρρους) 19, 33 (κράσις) 14, 33 (νόσου) 8, 27 (πάθῃ) 5, 16, 20, 22 20, 1 (σχῆμα) 14, 21 (τόποι) 5, 30 (αὐτὰ αὐτῶν) 14, 39 (coni. ποικίλος) 12, 7 35, 23 sq. 36, 44 (πρὸς τὸν Εὐρυφῶντα) 8, 3 (γίνεσθαι) 5, 14 — διαφόρος 20, 49
διάφραγμα 4, 16 cf. n. 16, 43
διαχωρεῖν proprie 25, 33 alvum solvere fr. 1, 1, 4, 5
διδάσκειν (ὡς) 32, 32 38, 51 (ὅτι) 38, 55
διδόναι τροφήν 33, 47
διεγείρειν. (pass. τὴν ψυχὴν) 37, 58 38, 2, 5, 8 (τὰς δυνάμεις) 38, 8, 10, 12
διεκθεῖν (πνεῦμα) 23, 22
* διεξαρχεῖν 37, 47 n.

διεξίνεσθαι (τὸ πνεῦμα) 20,44
 διέξοδος (corporis) 8,18, 22, 13,44
 διεργεσθαι. σῶμα διὰ σώματος διελθεῖν 39,4. [12]
 διηθεῖν pass. (πνεῦμα) 23,16
 διικνεῖσθαι. τῆς δυνάμεως [δι]κνουμένης ἄχρι τῶν ὕδρων 37,29. 52. 53 39,29
 δίκαιος. τηρητικὴ τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ ἀσκολούθου (Asclepiades) 36,49
 δίκη. δίκην ἐπέχειν ἡμᾶς φουτῶν 6,18
 διὸ δὴ 32,12 διὸ καὶ 37,13
 διοδεύειν. τῆς δυνάμεως εἰς βᾶθος διοδεύουσης 37,5 39,13
 διοικεῖν. τὴν ψυχὴν τὴν τὸ ὅλον σῶμα διοικουσαν 14,44 διοικεῖσθαι (τὴν τροφήν) 5,8 principiis duobus διοικεῖται τὸ ζῷον (?) 22,51 ὑπὸ φύσεως διοικουμένων (φουτῶν) 33,6
 διοίκησις (τῆς ὕλης i. q. τροφῆς) 22,45 (τροφῆς καὶ πνεύματος) 23,10 (τοῦ πνεύματος) 24,18 (ἡ κατὰ τὴν [χούστιν]) 30,40 διοικονομεῖν. αἱ διοικονομοῦσαι δυνάμεις 22,49 [διοικονομεῖται τὸ ζῷον 23,4. 5
 διοῖτε (i. q. ὅτι post λέγειν) 7,38 26,40 27, 18 29,19 34,42
 διπλοῦς πῶς [30,1]
 διπλῶς 5,12 20,3
 διψῶς λέγεται 3,39 μεταβάλλουσιν 6,38
 διωθεῖν med. 25,16
 δόγμα 6,14
 δοθῶν plur. 19,31
 δοκεῖν. ἀναγκαῖον δοκεῖ [22,6] Ἑρασιστρατεῖς δοκεῖ 36,18 δέ[δοκ]ται (?) καλῶς 36,52 c. inf. 37,13 [7,17]
 δόξα (placitum) 5,34 12,36 18,8 κεκομψυμένη 28,12
 δόσις (τροφῆς) 12,13
 δριμύς (coni. ἀλμυρός) 8,24 30,13. 15. 39
 δριμύτης 7,35
 δύνάμεις. οὐκ ἐνεργοῦσαν ἴσχει δύναν 31,4 (corporis) 22,42 sqq. 23,5 32,7 καταλυομένης δυνάμεις 37,33 ῥώννυνται τὰς δυνάμεις sim. 37,45 sqq. δυνάμεις χολῆς καὶ φλέγματος 12,11 παρὰ τ[ᾶς] δυνάμ[εις] ἐστὶν διάφορον τὸ αἶμα 36,4 sqq. ἀπὸ δ[υνάμεως] (τῶν στοιχείων) 19,11 τοῦ πυρός τὸ θερμόν 20,27 plur. τῶν [κατὰ τὰ φάρμ]ακα 36,57 (τῶν φαρμάκων) 37,3. 28 ἀσφαλτῶδες γίνεται κατὰ

τὴν δύναν 24,44 ἡ ψυχὴ δύναν 2,6 (ζωτικῇ, σωματικῇ, ψυχικῇ) 1,7 sqq. 1,18 (opp. φαντασία) 36,2 (ἐνυπάρχουσα) 30, 12 τῆς ἀπ' ἐκείνων δυνάμεως 24,41 34, 40
 δύνασθαι. τὰ μὲν ἄλλα ἐν τι δύνανται 37, 22 (ταῦτά) 37,23 ταῦτό 18,15 audientium δύνανται ex ἀποτελεῖ (v. 15) 37,18 n.
 δύο σ[υνάμ]ω 18,4
 δυσκατεργασία 6,10
 δυσκατεργαστος (cibus) 5,41 6,8
 δυσκόλως (opp. εὐχερῶς) 22,26
 * δύσκαρος. δύσκαρῶς inconcinne (cf. εὐκρότως) 13,20 19,29 [9,17]
 δύσροια (opp. εὐροια) 6,17
 δυσπυχῶς (?) 37,39
 δύσωδης 25,16

ἐάν supplendum in altero membro protaseos (?) 5,18 iterative 5,17 sqq. 5,23 ἦν 19,40

ἐάν. μὴ εἰσῆς εἰσπρίνεσθαι 38,44

ἐαυτοῦ. συναποφέρειν [ἐαυτῇ] 22,18 ἐαυτὸν ἐπαινεῖ 24,6 σώματα διὰ ἐαυτῶν ὁλῶν ἔχοντα 14,18 δι' ἐαυτῶν (ἔχειν opp. ἐαυτοῖς παρακεῖσθαι) 14,22 κινουμένων μὴ ἐξ ἐαυτῶν, ἀλλὰ παρὰ τὰς δόσεις 12. 12 σώματα ἐαυτοῖς παρακίηται 14,21 αὐτὸ διάφορα ἐαυτῶν 14,39 [ὁμοειδὲς αὐτῷ] ἐαυτῷ 30,8 καθ' ἐαυτὰ 13,16

ἐγ v. ἐκ

ἐγγύς. τὰ τοῦτοις ἐγγύς (i. q. ὅμοια) 1,14 22,1

ἐγκάθ(ζ)ειν. τῆς θερμότητος [ἐγκα]θιζούσης τοῖς περιβολαίοις 35,6. 10

ἐγκαλεῖν αὐτῷ 22,53

ἐγκέφαλος (vel ἐνκέφαλος) 8,36 15,22. 28 21,34 22,2. 3 (ψυχρός) 23,46

ἐγκόπτειν. ἐγκόπτεσθαι incidī, flectī 16, 27

ἐγρήγορσις (explic. Arist.) 24,3 sqq.

ἐγώ. — ἡμεῖς. scriptor de se semper plurali utitur (exceptis λέγω δέ 23,26 sim.) velut οἷς καὶ ἡμ(ε)ῖς ἐπόμεθα 2,19 ἡμῖν δέ λεκτόν 2,31 καθ' ἡμᾶς, οὐ μὴν δέ κατὰ τὸν Ἑρασιστρατον 23,17 — ἡμεῖς i. q. humanum corpus: ἀφ' ἡμῶν ἀποκρίνεται (opp. εἰς ἡμᾶς εἰσπρίνεται) 36,44 sqq. ἐν ἡμῖν (in corpore nostro) 6,16 7,8 9,

43 11,23 12,39 14,30 etc. 34,43 38,35.
 43 37,7 38,23 saepe i. q. οἱ ἄνθρωποι
 6,18 20,26 29,44
 ἔδαφος (κατερραμμένον) 22,29
 εἰ δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει 29,23 εἰ δὲ τοῦτο
 [οὕτως] ἔχει 35,47 εἰ δὲ ταῦτα φανερόν
 sim. 6,3a 33,42 εἰ δὲ τοῦτο 38,50 εἰ
 τοῦτο 38,30 εἰ—ἐστίν, ἐγερῖν 32,50 εἰ
 μέν—ἀνακολούθως sequitur ἐπεὶ 6ε 16,
 27
 εἶδος 12,15 (νόσων) 7,22 (ἡδονῆς) [2,45]
 (τῶν στοιχείων) 17,23 (οἰκείως) 17,20
 (ποικίλῃ) [7,32] γένῃ [τῷ] εἶδος μεταβάλλῃ
 17,15
 εἶδωλον plur. (speculi imagines) [17,1]
 εἰκότως [28,22] 34,50 [36,19]
 εἴλη (?) 39,18
 εἰλυσπᾶσθαι. οἱ εἰλ[σπῶ]μενοι 37,32
 εἶναι. ἔστιν ὅτε 7,33 ἔστι δ' ὅτε 8,28
 ἔστιν ὅτε—ἔστιν δ' ὅτε 31,29. 30 — τοῖς
 οὕς[ι] συμπτῶσις 27,18 (cf. v. 20) πρὸς
 πολλῶν [ὄντων] προσαρμμάτων 6,1 ὄν
 omissum συνόψεται ἐνικμον τοῦτο 24,16
 — γίνονται [ὄν]τως ἀποφοραὶ 32,32
 εἶνεκα. λόγου εἶνεκα 5,23
 εἶπερ 22,38 26,35 28,6 35,46 [bis?]
 εἰς. πρόσθεσις εἰς τὰ σώματα γίνετο 22,39
 τὴν ἀνάδοσιν τὴν εἰς αὐτάς (φλέβας) γι-
 νομένην 28,33 29,2 ὀρέξεις εἰς τὸ τὴν
 βίην αἰρεῖσθαι 22,43 τὴν εἰσπνοὴν γίνε-
 σθαι εἰς τὸ τὸ θερμόν κατασβέννυσθαι 23,
 39 τὸ ὀδμώμενον ἐν οἰκείῳ τόπῳ δεῖ εἶναι
 εἰς τὸ [ὄσ]φρηθῆναι 34,49
 εἶς. εἰς μέν γάρ (scil. λόγος) 26,35 [πάν-
 των] ἢ ἐνός αὐτῶν 19,12 μίαν μέν, τὴν
 δὲ ἐτέραν 5,12 καὶ ἐφ' ἐνός τούτων κατ'
 ἰδίαν 35,31 ἐν τι 37,22 ἔκαστον ἐν τι
 ἀποτελεῖ 37,15 [ἐν μόνον] αὐτῶν 18,3
 ἐπὶ ἐν συνελθόντα 14,24 καὶ ἐν φαίνε-
 σθαι singillatim 14,29
 εἰσιέναι. [εἰ]σιόντι 19,35 ἀέρα εἰσιόντα εἰς
 ἡμᾶς 38,35. 48
 εἰσκρίνειν (opp. ἀποκρίνειν) 38,57 pass.
 εἰς ἡμᾶς 36,45. 54 38,23. 26 sqq. (τὸ
 ἐλατήριον) 37,9 (τὸ αἶμα) 27,37
 εἴσκρισις εἰς ἡμᾶς 37,7
 εἰσπνεῖν. τὸ πνεῦμα ψυχρὸν εἰσπνεῖται 24,
 10 cf. 12. 13 τοῦ εἰσπν[ε]ομένου πλεῖον
 ἐκπνεῖται 23,25. 29 ἀπὸ τοῦ εἰσπνεομένου
 23,29. 32
 εἰσπνοή 23,39 κατὰ τὰς εἰσπνοάς 30,49

εἰσφέρειν τροφήν 13,45
 εἶτα 18,23 23,22 25,31 27,25 29,42 37,
 32 38,39 fr. 1,3 οἱ κύνες χωροῦντες...
 εἶτα χωρήσαντες 33,32 καὶ εἶτα 8,24
 εἶτε—εἶτε cum nominibus iunctum
 1.8
 ἔωλος. τὰ ἔωλα τῶν κρεῶν 31,24
 ἐκ. ἐκ αὐτῆς ἀπογεννᾷ 9,44 ἐξ ὧν φανερόν
 37,6 etc. ἐξ ὧν συνάγεται 31,5 ἐκ τού-
 των φανερόν 37,20 etc. ἐκ τούτου (dist.
 διὰ τινος) 26,43. 47 ἐγ scribitur inter-
 dum ante β, δ, λ, μ [cf. Praef. p. XII]
 ἐξ σαρκός sic 16,1 ἐκδ = ἐξ (?) 25,18 n.
 ἐκάτερος. παρὰ τὴν ἐκατέρας ἐπικράτειαν
 5,13 περὶ τῆς ἐκατέρου [scil. τροφῆς καὶ
 πνεύματος] διαιρέσεως 23,10
 ἐκδ v. ἐξ (?)
 ἔκαστος 20,27 (τούτων) 21,36 (τῶν τοι-
 ούτων) 21,41 κοινῶς ἔκαστον τῶν ἡμε-
 τέρων σωμάτων 14,37
 ἐκβαίνειν. ἐγβάντα τοῦ οἰκείου εἵδους 17,
 19
 ἐκεῖ 36,18 f. 36,14 n.
 ἐκεῖνος. proxime antecedentis vocis vicem
 gerens 6,19. 23 ὅταν τ[ινὸς] γένῃται
 πρόσθεσις, ἐκεῖνο γίνεται βαρύτερον 32,13
 πρὸς ἐκεῖνο ῥητέον 30,15 — insequentia
 indicans ἐκεῖνο ῥητέον 7,37 9,34 26,20
 λέγουσιν ἐκεῖνο πρῶτον 22,54 ἐκεῖνο δὲ
 λέγομεν illud tantum dicimus 30,36. 37
 καὶ ἐκεῖνο δεῖ ὑπονοῆσαι 29,26 cf. 29,34
 cf. κεῖνος
 ἐκθεῖν (φλέγματα ἐκ τῶν σωμάτων) 19,30
 ἐκθλίβειν. ἐκθλίψουσιν εἰς τὸ ἐκτός τὴν
 τροφήν 29,22
 ἐκκεῖσθαι. τούτων ἐκκεμμένων 6,31 τού-
 των οὕτως ἐκκεμμένων 28,13 30,30 cf. 15,
 20 περὶ τοῦ ἐκκεμμένου (de proposito)
 4,25 ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκκε[μ]μένου 30,16
 ἐκκλίνειν. τὰ ἔωλα τῶν κρεῶν ἐξέκλεινον
 31,24
 ἐκκληνθάνειν. ἐκκληνθάνει 34,50
 ἐκμαγεῖον 17,6
 ἐκπέμπειν (πνεῦμα) 18,24 (τὴν ληφθεῖσαν
 τροφήν) 4,33 τὸ ἐκπεμπόμενον πνεῦμα
 23,35 cf. 37
 ἐκπνεῖν. ἐκπνεῖται (πνεῦμα) 23,23. 26. 28
 θερμόν ἐκπνεῖται τὸ πνεῦμα 24,11 cf. 13
 ἐκτεξίς 18,21
 ἐκτιθέναι. ἐκτίθεσθαι (med.) τὴν ὑποτύ-
 [πωσιν] 7,17 (δεῖξιν) 19,20

ἐκτός 7,11 τὸ ἐ. πνεῦμα 18,22. 25 ἐκτός
ὄντα ἡμῶν σώματα 34,5 εἰς τὸ ἐκτός
23,23 29,22 30,6. 29 τὰ ἐκτός (cor-
poris) 22,15 τὰ ἐκτός *causae externae*
20,34. 38 ἐπὶ τῶν ἐκτός (*in rebus ex-
ternis*) 22,22 26,44 27,6
ἐκφύειν intr. (opp. ἐμφύειν) 25,3 (bis) [cf.
Praef. p. XIII]
ἐλαφρός (syn. κοῦφος) 22,27
ἐλατήριον 37,8. 9 cf. n. 14 (bis). 22
ἐλέφας 39,24
ἐλέγχειν [35,54]
ἐλίσσειν. εὐλιγμένον ἔντερον 16,22
ἐλκεῖν. ἔλκεται τὸ πνεῦμα ἔξωθεν 23,12
ἐλκούσης ταύτῃ (scil. τῆς δυνάμεως) τὸ
οὖρον 30,14
ἐλκος plur. 20,38
ἐλλέβορος 37,17 λευκός et μέλας diff. 37,
18 sqq. (λευκός) 37,30
ἐμμένειν (vel ἐνμένειν) 8,22. 23 9,43 19,
37. 38 (πνεῦμα ἐμμένον) 27,2. cf. 5.
(πλεῖονα χρόνον) 8,25
ἐμμονος (κατασκευή) 3,18. 34. 36. 42
ἐμπαλιν. [τὰ]μπαλιν 7,33 τάνπαλιν 36,18
ἐμπληροῦν. ἀσκή ἐμπληρωμένω 27,13
ἐμπηξίς. πυρός τε ἐμπηξίς καὶ τετηγότος
15,33
ἐμπνευματοῦν. ἐμπνευματωμένω (ἀσκή) 27,
13. 14
ἐμποιεῖν (νόσους) 8,10 19,44 med. 17,20
ἐμφερεῖν. ταύτῃ γὰρ φασιν ἐμφ[έρ]εσθαι
τὸ παρὰ φύ[σι]ν ἐκ τῆς πάθ[ους] φωνῆς
(*huic* (sc. *animae*) *inferri notionem* 'παρὰ
φύσιν' *ex vocabulo* 'πάθος') 2,24
ἐμφύειν (opp. ἐκφύειν) 25,3 intr. (εἰς αὐτά)
25,39
ἐμψυτος (πάθη) [9,39]
ἐμψυχος (σύστασις) 22,10
ἐν. καὶ ἐν τούτοις ἡ τοῦ Ἡροδίου δόξα
(scil. γέγραπται) 5,34 cf. 18,8. 29
ἐναλλάττειν. ἐναλ[λαττειν] *vicissim mutari*
15,32 ἐντ[ε]λλαγμένως 17,42
ἐναντίος [9,34] 28,42 36,7 τὸναντίον
36,34 38,4 — ἐναντίως διεληφεν 28,
46
ἐναντιοῦν. ἐναντιοῦσθαι *diversa via ire* 15,
41 αὐτῷ ἂν ἐναντιωθείη (?) 27,9 b, not.
ἐνδεία. plur. (opp. ὑπερβολή) 19,1
ἐνεῖναι ἐν τοῖς σώμασι [ἐνούσης] ψυχῆς
(δυνάμεως)? 1,10 τὸ ἐνόν (scil. ἐν ταῖς
ἀρτηρίαις) 26,48 c τοῦ ἐνόητος κενωθέν-

τος 27,28 [ἐν]ῆν καὶ ἡμᾶς αἰσθάνεσθαι
34,11 ἐνεῖναι (?) [30,2]
ἐνεργεῖν. [ἡ ἐνεργος] [σ]α τὴν πέψιν θερ-
μότης 5,45 ἐνεργεῖ τὴν πέψιν 6,2 (τὸ
αὐτό) 38,17 οὐκ ἐνεργοῦσαν ἔχει τὴν
δύναμιν 31,3
ἐνεργής. ἐνεργέστατον καθαρτικόν 37,13
ἐνικμος 24,16 (μάτια opp. ξηρά) 35,9
ἐνιος. ἐνιοι 22,53
ἐν[ί]οτε 7,24 32,36 37,52
ἐννεοσσεύειν. νοσήματα εἴρηται ἀπὸ τοῦ
ἐννεοσσεύεσθαι περὶ τὰ σώματα (*meta-
phora Platonica Rep. IX 573 E*) 3,22
ἐνοῦν. ἡνωμένα 21,44
ἐνταῦθα. κάνταῦθά φησιν (*et in hoc loco
disputationis affert*) 37,34. 35
ἐντείνειν (τάς δυνάμεις) 37,54 (coni. διε-
γερν) 38,2. 3
ἐντερον (μακρόν καὶ εὐλιγμένον) 16,22
(βραχύ) 16,28 ἐν τῷ λεπτῷ [ἐν]τέρῳ
(opp. ἀπευθυμένῳ) 25,49 plur. 25,23.
36 b. c. 29,40. 46. 48 fr. 1,8
ἐντεχνος [9,32]
ἐντός [27,4] fr. 1,6
ἐντρέχεια *animae status* (?) cf. *Hermes XXVIII*
411 Praef. p. XV) 1,24 sq. 2,9
ἐνυπάρχειν 30,1. 12 [δ ἐν]υ[πάρ]χειν τῷ
ὕργῳ καὶ ὁ φύσις δοκεῖ ἐνυπάρχειν ἀρχεῖον
ὕργον 30,33
ἐξαγωγῇ (*exitus vitae*) 8,31
ἐξαματοῦν. ἐξαματω[θέντα] 34,13 τὸ
ἐξαματωμένον δεῖ ἐν οἰκείῳ τόπῳ γενέ-
σθαι εἰς τὸ ἐξαματωθῆναι 34,46. 47
ἐξακούειν. τῆς ὁμῆς αὐτοῖς ἐξακ[ουο]μέ-
νης οὐχὶ ἀντὶ τῆς ὑπερτάσεως, ἀλλ' ἀντὶ
τοῦ κτλ.
ἐξαφανίζειν. ἐξαφανίζων ὁ ὁμβρος τὰ ἀπὸ
τῶν θηρίων σκιδνάμενα σώματα 33,34 a
ἐξείναι. ἔξεστι σκοπεῖν 36,57
ἐξέρχεσθαι (τῶν βαλανείων) 38,37
ἐξω ἀπορρεῖν 26,48 g
ἐξώθεν 16,8 (ἐλκεται) 23,12 (ἐπιτιθέμε-
νον) 37,10. 23
ἐοικέναι *similem esse* 6,22 18,15 sqq. 26,
51 27,10 b. 18 vel τὰ τούτοις ἐοικότα
τὰ ἐοικότα *enumerationem claudens* 2,34
21,47 22,3
ἐπαίνειν. ἐαυτὸν ἐπ[αι]νεῖ ὁ Ἀριστοτέλης
24,6
ἐπακολούθημα. (τὰ) κατ' ἐπακολούθημα
(πάθη, opp. τὰ προηγούμενα) 1,29. 35

ἐπὶ 38,46
 ἐπεὶ 13,36 28,40 29,7.45 36,21.50 (post irreal conditionem) 16,30 (praecedit ἐπειδὴπερ) 29,1 ἐπεὶ οὖν 39,8 ἐπεὶ τε (?) 37,46
 ἐπειδὴν 20,35.36
 ἐπειδὴ 26,11.15 ἐπειδὴ γε 6,16
 ἐπειδὴπερ 15,46 17,7 28,49.50 33,25 34,17 39,4
 ἐπεὶπερ 29,46
 ἐπεὶσακτος (ὁκτὴ τοῦ πνεύματος) 18,26
 ἐπειτα 2,4 33,47
 ἐπεσθαι. σκύλακες τοῖς θηρίοις 33,38 οἷς καὶ ἡμεῖς ἐπόμεθα 2,19 ἐπομένως [τοῦτο]ς φ[ασιν] 35,39 cf. [7,40.41] πυρετὸν ἀπὸ τοῦ πυρῶδες εἶναι τὸ ἐπόμενον 4,11 τὸ ἐπόμενον ἐν παραλύσει 4,12
 ἐπ' ἐγχειν δίκην (similem esse) 6,18 τῆς ἀναπνοῆς ἐπεχομένης 20,50
 ἐπ' eum genetivus: ἐπ' τῶν ἀρτηριῶν γίνεσθαι τὴν ἀνάδοσιν 29,9.11 ἐπ' τοῦτου παράδοξον κινεῖ 18,39 συνξηρανθέντες (οἱ γυῖοι) ἐπ' τινος (in aliquo homine) φαίνονται 32,37 διάφορον [τὸ ἐπ' τῶν] ἀλλ[ητῶν πα]ρά τὸ ἐπ' τῶν ἰδιωτῶν [sc. αἵμα] 36,6 μήτε κίνησιν μήτε θερμότητά τινα εἶναι ἐπ' αὐτῶν 33,7 in exemplis velut ὡς ἐπ' τῆς τετραφαρμάκου 14,19 22,22.23 27,6 — temporaliter ἐπ' τοῦ χειμῶνος 38,33 — cum dativo: ἐπ' τῷ δένδρει 33,3. 9. 10 ἐπ' ἐτέρῳ ἀπολείπει τι ἀντίστοιχον 20,4 καὶ ἐπ' πᾶσιν 28,4 ἐπ' ᾧ οἶδ' οὐκ ἔδραται 2,44.45 — eum accusativo: ἐπ' τὰ φυτὰ μεταβαίνουσιν 32,42 ἐπ' κεφαλὴν οἰσθῆ' ἢ ὑγρότης 5,24 31 (cf. εἰς v. 26) 5,30 ἐπ' οὗς ἢ ἐπιφορά 5,30 ἐπ' τὸ πλεῖον ὑγρὸν μεταβάλλειν 11,38 ἐπ' τὰδε (opp. ἐπ' ἄλλην) 6,29 — ἐπ' τινος χιρῶντος μὴ δοῦς τροφήν 33,47 — ἐπ' πλεῖον 13,36 ἐπ' ἐλάχιστον 13,39
 ἐπιβιόσιν [37,45]
 ἐπιδεδεικνύναι. ἐπιδείξομεν 7,37
 ἐπίδοσις. ἐπ[ίδοσιν λαμβάνη] 9,24
 ἐπιθυμεῖν stoico [2,48]
 ἐπιθυμητικὸς (ψυχῇ, dist. λογικῇ, ἐπιθυμητικῇ) 16,35 sqq.
 ἐπιθυμία 16,45 Stoicorum 2,41.46 sqq. plur. 17,1
 ἐπιταλῆν. ὁ Ζεὺς ἐπ[ι]κλήθει 19,18.19
 ἐπικουρικός 8,4
 ἐπικράτεια (ἢ ἐκατέρως) 5,14

ἐπιλήψιν 7,28
 ἐπιμαίξις. κατ' ἐπιμαίξιν 2,38
 ἐπιμένειν 16,31 ἡμέρας [τινά]ς 37,38
 ἐπιμειγνύναι. ἐπιμειγθέντος 12,31
 ἐπινέφελος (οὐρα) 35,34 cf. n.
 ἐπιπέμπειν. ἐπιπεμπόμενα (τὰ περισσώματα) τῷ ὄλῳ σώματι 8,9
 ἐπισημεῖσθαι 21,21.22
 ἐπισπᾶν. pass. ἐπισπᾶται τὸ πνεῦμα 18,22 — med. ἐπισπᾶσθαι (de fomenti vi) 37,2
 ἐπισυμπεπτεῖν 27,31 sqq.
 ἐπισύμππτωσις (opp. κενὸς ἀθροῦς τόπος Erasistrati) 27,29
 ἐπισυνάγειν. ἐπισυνάγεται ὁμολογουμένως ὅτι 29,24
 ἐπίτασις (opp. ἀνσεις) 1,3 5,15
 ἐπιτείνειν. ἐπιτεταμέναι (ὕγροτητες, opp. ἀναιμένα) 5,20 cf. ἐπίτασις
 ἐπιτιθέναι pass. 36,58 (ἔξωθεν) 37,10. 23 (ἐπ' τοὺς ὀμφαλούς) 37,24.25
 ἐπιφάνεια (corporis) 37,1.4 38,42 plur. 37,49
 ἐπιφέρειν (νόσους) 6,13.36 8,18 11,37 12,7 17,22 18,3 [ἐπι]φ[έρειν] πνιγμούς 8,30 n. (ἵχρον) 12,26
 ἐπιφορά. ἐπ' οὗς ἢ ἐπιφορά. 5,30
 ἐπιχειρεῖν (logice) οὐ πῶθ' ἐπιχειροῦσιν 34,41
 ἐπιχειρήσις ratiocinatio, syllogismus 7,24
 ἐπιχορηγεῖν pass. 7,8 17,39
 ἐργάζεσθαι. βῆξιν ἐργασάμενον 8,26 [οὐδὲν] ἀγαθόν 19,43 ὅ — ποιεῖ, τὸ αὐτό — ἐργάζεται 37,10
 ἐρεύγειν. ἐρευγόμενοι (?) 35,14 n.
 ἐσθίειν. τῶν ἐδεσθέντων 34,35 ἀπὸ τῶν ἐδεστών 34,38.39
 ἔσω παραβληθόμενης 18,33 βαλεῖν fr. 2,8
 ἑτεροῖος (coni. διάφορος) 36,11
 ἕτερος [17,20 25,47?] εἰ ἀμφοτέρω —, κωλυθήσεται τὸ ἕτερον 38,9 μίαν μὲν — τὴν δὲ ἑτέραν 5,13 (opp. πρῶτος) 13,46 [μετα]βαλὼν δὲ ἑτέρον θατ[έρω νόσον ἀπο]τελεῖν 19,7 ἐτέρῳ τούτων 20,4
 ἔτι. ἀλλὰ γὰρ ἔτι φησὶν 7,15 ἔτι γε μὴν 14,39 tertium nomen adiungens 23,15 ἔτι δὲ καὶ 32,31 ἢ κίνησις καὶ ἔτι ἢ θερμασία 33,5 ἔτι καὶ (?) 7,35 (iuxta σὺν τῷ ἔχειν) 3,29
 ἔτοιμος [17,6]
 εὐθύς (ἐντερον) 16,29 — adverbium: ἀποκρινόμενον τοῦ πνεύματος 27,36 statim in

statu nascendi 14,41 — εὐθέως 18,21 38,38
 εὐθυσωρία. τῶν κατ' εὐθυσωρίαν κειμένων ποταμῶν 16,24
 εὐκαρότως διακεῖσθαι (corpus concinne se habere, opp. δυσκαρότως) 13,19 19,27. 28
 εὐλογος 13,35 29,10 εὐλόγως 32,4. 21
 εὐπνοεῖν. ὕταν εὐπνοῇ τὸ σῶμα 20,43. 48
 εὐρίσκειν. εὐρίσκονται αἱ ἀρτηρίαι ἀσύμπτωτοι 27,22 ἔλασσον τοῦτο 33,49 τὰ ἱμάτια θερμότερα 35,5
 εὐροια (opp. δύροια) 6,17
 εὐρυκοιλίως. εὐρυκοιλιώτεραι (φλέβες τῶν ἀρτηριῶν) 28,30. 31 29,14. 15
 εὐρυχωρία plur. 38,30
 εὐρωστος 28,27
 εὐσύμπτωτος (opp. ἀσύμπτωτος) 27,26
 εὐφυής (πρὸς παραδοχήν) 16,37
 εὐχερῶς (opp. δυσκόλως) 22,27
 εὐχρυσος 25,31 (?) 26,21
 εὐώδης. τὰ εὐώδη 34,51
 εὐώνυμος. εἰς εὐώνυμα 16,15 (μέρος) 16, 16 sqq.
 ἐφίσταται *praeferre* (τὸ ἤπαρ τῇ ἐπιθυμίᾳ) 16,44
 ἔχειν. τὸ ἐλάχιστον μέρος οὐκ ἔχει 3,28 ὁνομασίαν ἔσχεν 4,14 [πέψιν] 9,24 (?) 36,14) ἐμμένον ἔχουσιν (τὸ πνεῦμα) 27,2 ὅμοιον ἔχουσι τὸ κενοῦμενον 33,54 καταλυομένας ἔχοντες τὰς θανάμεις 37,33 — λόγος ἔχει (*obtinet*) 37,35 — οὐκ ἔχμεν παγίως εἰπεῖν 30,31 — ἔχειν (οἰκείως) 11,25 (δυσκαρότως) 19,29 (δρεκτικῶς) 28,50 — τοῦτων δὴ οὕτως ἐχόντων 22,36 fr. 1,9 (τοῦτων τὸν τρόπον) 28,10b (κατὰ φύσιν) 17,41 — ἐχομένως 38,32
 ἔψιν 25,34 n. pass. 22,15
 ἔψις de concoctione (?) [36,14 n.]
 ἔωλος (κρέας opp. πρόσφατος) 31,7. 10. 12
 ζῆν [13,18 n. ?] [ζῆ] (ὕγρότητι) [ζῆ] ὤμεν 11, 25
 ζῆπειν. ἄλλως ζῆται 38,24
 ζύμη (ἔχουσα ὑγρότητα ἀλμυρὰν τε καὶ ὀριμεῖαν) 15,35
 ζῶον (ζῶιον) 8,42 11,26. 28 13,18 14,31 17,41 18,13. 22 22,4. 42. 52 23,4 28,9. 10 31,36 [39] 32,4. 18 fr. 2,5 plur. 33, 15 (ἄλογον) 26,1. 2. 5. 11. 13 33,43

ζωτικὸς (θόναμεις, dist. ψυχική, σωματική)? 1.8. 18 (?) 43,2. 3) (opp. ψυχή 1,20) [ζωτικός (opp. ψυχικός) iam Hierophilo et Erasistrato usitatum cf. Galen. VIII 645. 714]

ἡ *id est* 21,38 ἡ — ἡ 25,38
 ἡ (*quemadmodum*) 2,25 ἡ (*quatenus*) διοίσει 3,23 (*quapropter*) 22,32
 ἡγεμονικόν (ψυχῆς) 16,38
 ἡδεσθαι, unde ἡδονή, 2,45
 ἡδη (logice, praecedit ἐπεὶ) 7,31 τοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτὸ ἐστὶν εἶναι, ἡδη ὅς κεν [τῇ ἀνάληψιν] αὐτοῦ προστεθεσθαι 30,8
 ἡδονή (γενικώτατον πᾶθος τῆς ψυχῆς, opp. ὀχλήσεως) 2,36 Stoicorum 2,40. 42 sqq.
 ἡκεῖν. σώματα διὰ ἐαυτῶν ὄλων ἡ[κ]οντα stoice 14,18 δι' ἐαυτῶν 14,22
 ἡλιος 32,36 ἀναμμεν νοερὸν ἐκ θαλάσσης stoice 30,19
 ἡμεῖς v. ἐγώ
 ἡμέρα. ἀνιτήσαντα ἡμέρας (τέσσαρας) 37,36 ἡμέρας τινὰς ἐπιμεῖναι 37,38
 ἡμέτερος. τὰ ἡμέτερα σώματα 14,11 18, 27 etc.
 ἡμιοβέλιον (ἐλατηρίου) 37,17
 ἡν 19,40
 ἡπαρ 5,31 [17,7] 16,45 18,40 21,41
 ἡπερ 28,16. 43 29,11
 ἡπιος. (ῥέματα) 16,26
 ἡρεμεῖν 21,4
 ἡχος (scil. aurium) 12,26

θάλασσα 30,18. 20 sqq.
 θάλας (opp. ψῆχος) 10,10 20,39
 θανάσιμος (?) 26,16
 θάτερος, cf. ἕτερος
 θαυμαάζειν 39,16
 θαρμαίνειν. pass. 22,15. 16 38,25
 θαρεῖα. ἐν θαρεῖα (?) 36,36 n.
 θαρμασία 15,40 22,11. 13. 17 38,26. 28 (συν. θαρμότης 33,7) 33,5 (opp. κατὰψυσις) 18,48 (ὕπερμετρος) 36,36
 θαρμός 11,13 (σπέρμα) 18,12 (φλέγμα) 18, 42 (ἄρτοι) 31,17. 21 32,27 (καρδία) 23,44 (πνεῦμα) θαρμὸν ἐκπέμπεται 23,38 cf. 24, 11 Philolai 18,10 (opp. ψυχρόν) 19,5

(Menecratis) 19,24 (Petronis) 20,4. 6
 Philistionis 20,35. 40 sqq. τὸ θερμόν
 Aristotelis 23,45 24,2 τὸ θερμόν δὴνα-
 μος τοῦ πυρός 20,28 τὸ θερμόν (opp. ἡ
 ὑγρότης) 24,5 (τὸ περὶ τὴν καρδίαν) 23,
 39. 40 τὸ ἐν ἡμῖν θερμόν 38,43 τὸ
 ὑπέρμετρον θερμόν 6,39 — θερμότερος
 (μύττα) 18,14 (σώματα) 18,27 36,33
 (χωρίζαν) 24,37 (τύποι) 24,49 (ἄρτοι)
 32,27 (μάτια) 35,4 36,33
 θερμότης 7,12. 14 23,49 33,7 35,2 sqq.
 38,15 (ἡ ἐνεργουσα τὴν πέψιν) 6,1 (opp.
 κατάψυξις) 8,34 12,2 (opp. ψύξις) 12,17
 (opp. ψυχρότης) 11,35 (opp. ὑγρότης) 9,
 35 ([ἡ ἐν] ἡμῖν [οὖσα]) 9,43 (ὑγροτέρα)
 15,38
 θεώδης (τόπος, ὕδωρ) 24,45
 θεωρεῖν. λόγῳ θεωρητός (opp. αἰσθητός),
 τὰ πρῶτα σώματα (terminus Epicureus,
 de quo cf. *Sitzungsber. d. Berl. Ak.* 1893
 p. 109) 21,26 39,6 (πόροι) 35,18 37,5.
 29. 48. 53 38,21. 24. 31. 52 39,3. 15. 22.
 31 κατὰ τὸ λόγῳ θεωρητόν, opp. κατὰ
 τὸ αἰσθητόν 13,27 [30,52] 31,16 32,33
 33,51 34,2 sqq. 35,23. 38 36,22. 40. 43
 37,8 39,7. 9. 26
 θήρα 33,20. 36 plur. 33,23. 37
 θηρευτής [θηρευ]τάς κύνας 33,15. 16 [θη-
 ρωται P cf. n. et Praef. p. XI] 33,29. 30
 θηρίον plur. 33,17 sqq. 35. 38. 41
 θριδακίνη. θριδακίνη 32,45
 θυμικός (ψυχῇ, dist. λογικός, ἐπιθυμητικός)
 16,35 sqq.
 θυρίς 31,43. 50
 θώραξ 14,37 23,15
 ιατρικός. (ζανών) 21,24 ιατρική (scil. πέχνη)
 9,30 21,18 (def. Herodici) 9,32 ἐν
 Ἰατρικῇ (Menecratis libro) 19,19
 ιαρός. τῶν [ια]τρῶν 7,9
 ἰδέα. ἐκ τεσσάρων ἰδεῶν, τοῦτ' ἔστιν ἐκ
 τεσσάρων στοιχείων 20,26
 ἰδίχ (opp. κοινῇ) 18,2 (εἰπεῖν) 22,5
 ἰδίος (δύναμις?) 2,2 n. (κράσις) 16,14 (στάσις)
 29,51 (ποιότης) 34,8 ἐνός τούτων κατ'
 ἰδίαν 35,31 — ἰδίως (opp. κοινῶς) 3,
 39 sqq. 4,1 (λέγει) [9,37] (λέγεται) 3,
 13 (οἶεται) [8,35] ἰδιώτερον παθολογεῖ
 20,17

ἰδιότης 25,46 (ἐν τῇ κόλῳ) 25,41 (ἐν
 ταῖς σ[περμ]ατικοῖς πόροις 25,43
 ἰδιότης plur. (opp. ἀλλότης) 36,6 (opp.
 οἱ κινήτικότερον βιοῦντες) 36,31
 ἰδρώς plur. 12,24 35,30
 ἰέναι [ἴωμεν]? 2,9
 ἰκανός (ἀποφορά) 32,31 33,31 ἀναλοῖ ἰκανά
 33,5
 ἰμάτιον 24,15 plur. 35,4. 8
 ἴνα 27,27 37,38 39,28
 ἰπνός. τὸν ἀπὸ τοῦ ἴπνου] ἀτμόν 37,44
 ἴς. ἐκ τῶν ἰνῶν τοῦ αἵματος 17,30. 31. 35
 ἴσος (ἀρτηρία) [28,23. 24] κατ' ἴσον ὀρέ-
 γονται 29,1. 2 — ἴσως fortasse 23,27 34,
 23
 ἰστάναι. *statuere* (med.) οὐχ ὑγιῶς ἰστά-
 μενος λόγον 26,34 pass. (*pendere*) σταθὲν
 τὸ κρεῖας 31,10
 ἴσχειν δύναμιν 24,42 κατάξηρα ἴσχοντες
 τὰ σώματα 25,13 (οὐκ ἐνεργουσαν τὴν
 δύναμιν) 31,3 (κεκατωμένην τὴν αἰσθη-
 σιν) 34,36 cf. *similiter usurpatum* ἔχειν
 ἰσχυδινός. ἰσχυδική (scil. νόσος) 19,44
 ἰσχίον. ἐπὶ ἰσχία οἰσθεῖσα χολή ἰσχυδικὴν
 ἐμποιεῖ 19,44
 ἰσχυρός (coni. δυσκατέρχαστος) 5,41
 ἴτριον fr. 2,3
 ἰχώρ (σαρκὸς χολή) 18,37. 40 ἰχώρες 12,
 24
 καθαίρειν. καθαίρεσθαι τὸν ἐγκέφαλον [8,
 37] καθαίρειν (χολώδην, ὑδατώδη) 37,18.
 20. 27 (ἄνω καὶ κάτω) 37,11. 12. 26
 καθάπερεῖ 18,23
 καθαρός (γῆ) 15,31 (κολίλα) 4,38 5,4 (8,
 14?) (κεφαλῇ?) 8,14 cf. n.
 καθαρσις 8,36 (ἐγκεφάλου) 8,36. 39. 40.
 41 sqq.
 καθαρτικός. καθαρτικόν *purgamentum* 37,13
 καθήκειν. καθήξει λέγειν 29,18
 καθίζειν. ἐν ἀνοικτείῳ [καθί]σῃ intransitive
 17,16 (κα[θε]ίζειν) [πρὸς το]ῦς ἄρτους
 37,41
 καθίστάναι. καθέστηκεν τηρητική 36,49
 καθώς 5,36 8,11 21,21 28,40
 καί. *et quidem* νόσοι γίνονται καὶ διαφόρως
 20,48 καὶ δῆλον 24,13 καὶ δεόντως 24,38.
 39 — *vel* μὴ ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πλεονάσις
 13,24 — *etiam* comparative ἐπεὶ ἔν ἐστιν

αἵτιον, ἥδη μία καὶ νόσος 7,31 κατὰ
σύστασιν τῶν σωμάτων τίχεται καὶ τὰς
νόσους 7,30 ἢ καρδία πρώτη κενουμένη
τοῦ πνεύματος πρώτη καὶ πληροῦται 28,8
ἀπὸ τοῦτου γὰρ καὶ εἰρήται ἀρρώστημα
3,31 ἢ καὶ 22,32 — (in clausula) καὶ
ἐν τούτοις ἢ τοῦ Ἡροδίου δόξα 5,34 11,
40 [καὶ ὧς] μὲν ὁ Ἄρ. οἴεται... ταῦτα
(sequitur ὧς δὲ) 6,42 καὶ ταῦτα μὲν
οὕτως 3,7 cf. 12,35 16,32 17,24 18,28
24,18 33,36 similiter καὶ—μὲν δὲ 18,
47 19,27 20,7 — substantivum et
participium iungens παρὰ τὴν ἀποφορὰν
τῶν ἐν ἡμῖν ὑγροτήτων καὶ προστιθεμένων
(pro παρὰ τὰς ὑγρότητας ἀποφερομένας
καὶ προστιθεμένας) 12,39 — καὶ γὰρ 22,29.
46 25,42 37,51 καὶ γὰρ δὲ 38,10 καὶ—γε
et quidem 23,34 28,15 καὶ διαφόρου γε
[ταύτης] 36,13 καὶ—δὲ 18,13 enun-
tiata iungens 18,16 25,27 35,31 καὶ ἀλλή
δὲ 9,23 in clausula καὶ περὶ τῆς ψυχῆς]
δὲ ταῦτα 17,10. 11 καὶ περὶ τὴν γένεσιν
δὲ οὕτως 17,43. 44 καὶ δὲ initio enun-
tiati 23,25 καὶ περιφερὲς καὶ κεκυ[λω-
μένον] 15,23 καὶ παλαιωθείσαν καὶ ὑπέρ-
χολον 19,41 sim. 21,36 24,35 καὶ—ὡς
ὁμοίως δὲ καὶ 38,56 καὶ—ἢ καὶ 37,24
καὶ μὴν 15,5 24,12 29,34 31,40 [35,7]
καὶ μὴν καὶ 17,19 [25,4] 31,16 37,7. 30
καὶ πάλι 28,3 κἀνταῦθα 37,34. 35 κἀν
ἐφέρετο 16,29 κἀν διεφθείρετο 22,40
[κ]ἀν ἢ[μεῖς] ἐγινόμεθα 29,44
καίετας *calamintha* (καιατῶν) 36,57 [Hes-
ychius s. v. καίετα: καλαμίνθη· Βούωτοί.
Apollonius Lex. hom. s. v. κηρώεσσαν:
καίετος γὰρ φυτὸν ἢ καλᾶμνιθος ὑπ' ἐνίων
καλεῖται. hinc καίετεςσαν ἀντὶ τοῦ κα-
λαμινθώδη, legerunt Zenodotus et Calli-
machus in Homeri δ 1. de calaminthae usu
cf. Galen. de simpl. med. temp. VII 1 [XII
4 K.]: καὶ μὲν γε καὶ κατὰ τῶν ἰσχύων κα-
ταπλάττουσι τινες αὐτὴν... καὶ γὰρ ἔλκει
τὰ ἐκ τοῦ βάλθους εἰς τὴν ἐκτός ἐπιφά-
νεται. Dioscorides III 37 p. 383 Spr. πι-
νομένη δὲ καὶ καταπλάσσομένη ἀρήγει
ἐρπετοδόχτοις... βοήθει δὲ καὶ ῥήγμασι.
hinc nomen καίετας et καίετας cf. Strabo
V p. 233: τὰ γὰρ κοῖλα πάντα καίετας
οἱ Λάκωνες προσαγορεύουσιν et Hes. s. v.
καίετα [καίεται?]: ὀρύγματα ἢ τὰ ὑπὸ
σεισμῶν καταρραγέντα.]

καينوλογεῖν 34,7
καίτοι γε c. partic. 23,29 c. indic. 24,5
κακός. καθ' ὥς ἂν κακοῦ φαντασίαν 3,2
τοῖς παροῦσι κακοῖς 3,6
κακοῦν τὴν αἰσθησιν 34,33 κεκακωμένην
ἰσχυόντες τὴν αἰσθησιν 34,36 κακοῦμένη
αἰσθησις 34,39
κακογυμία (?) 36,15 cf. n.
κάλαμος. ἀπορεῖν ὡς διὰ καλάμων ἔξω 26,
48 g. 51
καλεῖν. (οἷ) στρατιῶται καλοῦνται 6,23 ὁ
πυ[ρεταίνων] ἀρρωστεῖν [ubi ἀρρωστῶν
desideres] κληθήσεται 4,3 [καλέσαι] 9,
33
καλῶς 36,52
κάμηλοι Βακτριαναὶ 39,24
κάμψις (membrorum, conl. συστολή) 16,7
κανών (ιατρικός) 21,24
καπνός. plur. *fumaria* 36,58 n.
κάρος 1,14. 32. 38
καρδία 16,39 17,2 23,15. 40. 44. 49 28,
2. 7 (πυκνολήντος) 17,4
καστόρειον 37,51. 53 38,1. 4
κατά. ἀραιότητι τετμημένη κατὰ τὸ ἡμέ-
τερον σῶμα 29,29 συνίστασθαι [κατὰ
(περὶ quod ex proximis desideres, spatio
non capitur)] τὴν ψυχὴν πάθη 2,10 τοὺς
κατὰ τὴν κεφαλὴν τόπους 4,36 προσεπιρι-
ζόμεθα πρὸς τὸν ἀέρα κατὰ τὰς ῥίνας
6,21 τοὺς κατὰ τὴν κεφαλὴν τόπους 8,21
ὑγρότης, καθ' ἣν αἰσθανόμεθα 11,24 κατὰ
τὰς ἀρτηρίας (opp. διὰ τὰς ἀρτηρίας) 28,15
κατὰ τὸν χειμῶνα 36,40 κατὰ κείνησιν
ἢ σῆσιν 1,10 sqq. κατ' ἐπίμειζιν γίνε-
ται 2,38 κατὰ λόγον τοιοῦτον 5,38 κατὰ
φύσιν (opp. παρὰ φύσιν) 2,13 sqq. κατὰ
τοὺς ἀρχαίους 2,36 κατὰ τοὺς Στωικοὺς
2,39 et sim. saepe καθ' ἡμᾶς, οὐ μὴν
δὲ κατὰ τὸν Ἑρασίστρατον 23,17 κατὰ τοῦτο
διάφορος 8,1. 2 διαφορὰς τῆς κατὰ τὰς
νόσους 20,15 περιττότερος φαίνεται κατὰ
τοῦτο 12,21 καθ' ἑν *singillatim* 14,29
κατὰ τι [8,3] κατ' ὅλην 3,12 sqq. ὥστε
καὶ κατὰ ταῦτα ἄγαν νοθεῖς (?) 27,35
καθ' ὃ μὲν—καθ' ὃ δὲ 5,1. 3 καθ' ὅσον
25,28 καθ' ὅσον (praec. κατὰ τοῦτο) 8,3
καταβολή (σπέρματος) 18,14. 17
καταβαίνειν ἐπὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων 33,15
v. μεταβαίνειν
καταγινῆναι σίφωνες καταχθέντες 26,52
[cf. Praef. p. XIII]

καταισθάνεσθαι. τὰ ὑγρὰ ἐλάττω καταισθάνεται pass. 32,35 [cf. Praef. p. XIII]
κατακαίειν. κατακαέντα (?) 39,18
κατακρατεῖν. κατακρατουμένη ἡ θερμότης πρὸς πολλῶν προσαρμάτων 5,45 (cf. test. ad V 39)
καταλαμβάνειν. *capere* οἱ κύνες καταλαμβάνουσι τὸ θηρίον 33,32 καταλαμβάνομενοι (scil. προθυμίᾳ) fr. 1,2 — *intelligere* ἡ αἰσθησις οὐ καταλαμβάνει τὰς ποιότητας 34,52 καταλήψῃ κουφότερον 31,10. 11 pass. 32,23 ἐνικμα [γενόμενα] ταῦτα 35,9
καταλειπείν. (τροφῇ) καταλεινομένη 24,23
καταλείπειν ἐν τῇ θαλάσῃ 30,24 διαφορὰν 36,29 πάθος οὐδὲν καταλείπουσιν ψυχῆς 2,23 cf. 2,19 n. ὁ ν[ωπιαῖος] περιέχουσι ὁστέοις καταλείπ[εται] στέγειν] (i. e. στέγεσθαι) 15,26
καταλύειν. καταλυομένας δυνάμεις 37,33 καταμήνιος. τὰ καταμήνια 37,31
κατάξηρος (ἔδαφος) 22,31 (στόμα) 25,12 (τόπος) 33,22 (γῆ) 33,27
καταπίνειν. (τροφῇ) καταπίνεται διὰ στομάχου 24,24
καταπλάσμος 36,58
καταπλέκειν (de venis) 16,16
καταπνεῖν ἀτμὸν *spirare vaporem* (contra Democritum) 37,42
κατάποσις (διὰ στομάχου τῆς τροφῆς) 25,20
καταρραίνειν. καταρραμμένον 22,29 n.
καταρρέπειν. τὸ φύσει καταρρέπον 32,16
κατάρρους [9,4] 19,32 plur. 8,44
κατασβεννύναι. τὸ θερμὸν κατασβέννυσθαι 23,40 [cf. Praef. p. XIII]
κατασκευάζειν (νότους) 17,18 18,5 absol. 18,15. 16 κατασκευαζόμενον ζῶον 18,18 (σπέρμα) 25,42 (χολή) 20,18 τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς [κατασκευαζόμενα] 7,44 τὸ ὑποκείμενον ἀτάσκευάζεται (*efficitur*) κουφότερον 31,30 (βυσόκαρφα) 32,47 (διαφορὸν) 36,20 (cf. 16) pass. fr. 2,4 (τὰ παραπλήσια) ταῦτὸ κατασκευάζουσιν (*idem efficere*) 36,35 — *demonstrare* κατασκευάζειν ταῦτὸ ἀπὸ τῶν ἄρτων 31,17 (τὸ προτεθέν) 33,44 38,54 ὡς καὶ τοῦτο κατασκευάκαμεν 36,52 (ὅτι) 30,41 35,19 (ὡς) 37,55 38,22
κατασκευαστικός (πυρετοῦ) 7,26 (τοῦ ζώου) 18,12

κατασκευή (*constitutio morbi*) ἐμμόνους τὰς κατασκευὰς ἔχοντα περὶ τὰ σώματα 3,18. 29. 34. 37. 42 4,4 — *demonstratio* 18,20
κατασκιδνάναι. τὰ ἀπὸ τῶν θηρίων σώματα κατασκιδνῶνται 33,27
κατατάσσειν (pass.) τι εἰς τὰ σώματα 23,31 κατατάσσεσθαι τὸν ἀτμὸν ἀπὸ τῶν ἄρτων ταῖς δυνάμεισι [scil. τοῦ σώματος] 37,56 cf. 38,3 et προσκατατάσσειν
κατατιθέναι. καταθοῖτο τοῦτο ἐν λέβητι 33,46
καταφέρειν pass. 23,51 (ἡ τροφή) 16,23
καταφλέγειν 23,41
καταχολοῦν fr. 2,2
κατάχυσις 38,41
κατάψυξις 7,12. 14 8,33 (opp. θερμότης) 9,19 12,2 18,49
καταψύχειν pass. 23,50 18,28 38,35. 38,45. 49
κατεργάζεσθαι (*concoquere*) 20,11
κατεργασία 24,36. 54 25,1 (τροφῆς) 36,10. [5]. 19 fr. 2,7 (ἐν στόματι i. e. πρώτῃ) 24,21 36,12 (δευτέρᾳ) 24,29 (ἡ ἐν τῇ κοιλίᾳ opp. ἡ ἐν τῷ στόματι) 36,23
κατονομάζειν. ὁ [κυρίως] κατωνόμασται 27,12 ? 1,44 n. ? 2,2 n. κατωνομασμένος *qui supra dictus est* 11,33 13,38
κάτοπτρον (?) 16,45 n.
κατοχή (τοῦ πνεύματος) 27,9 n.
κάτοχος (?) 16,45 n.
κάτω (κοιλία) 16,19 sq. (καθαίρει) 37,11. 26 (κνεῖν i. e. καθαίρειν) 37,19
καῦσος 19,48
κεῖνος post conson. 24,42 25,28 (cf. 37,40) [Praef. p. XIII]
κεῖσθαι. τῶν κατ' εὐθυωρίαν κειμένων ποταμῶν 16,25 [τούτων δ] κειμένων 1,15
κελεύειν 37,41
κενός ἀθροῦς τόπος Erasistrati 26,48 c 27,29. 38 κενός ἀθροῦς (scil. τόπος) 27,6. 7. 33 κενοὶ γίνονται τούτου 27,2
κενοῦν. κενοῦσθαι τὰ ἀγγεῖα 13,43 pass. 26,41 27,40. 44. 47. 53 35,36 36,39 κενώσεται pass. 27,52 [26,47] (τοῦ πνεύματος) 27,4 28,7 τοῦ ἐνότος (?) κενωθέντος 27,28 τὸ διὰ τῶν ἰδρώτων κενούμενον 33,55 τὰ αἰσθητῶς κενούμενα 35,23 sqq. 37 cf. 33,49 35,37
κένωσις (πνεύματος) 26,48 d 27,30. 34 28,5 κένωσιν ποιῆσαι 36,25

κεραυνῶναι. κέρχεται 14,35 κεκραμένω
αὐ[τῶν] 19,6
κερματίζεῖν. κεκερματισμένα (?), opp. ἤνω-
μένα [21,44.45]
κεφαλαίον. καὶ πρὸς μὲν τὸ α. τοῦτου κε-
φαλαίον τοῦτο καθήξει λέγειν 29,18 ὡς
ἐν κεφαλαίοις 22,4
κεφαλή 5,24. 26 8,4. 7. 8. 32 14,35. 36 15,
47 16,1 21,40 ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι 5,
31 τοὺς κατὰ τὴν κεφαλὴν τόπους 4,36
8,21 (immo κοιλία) 8,14
κινεῖν (κινεῖν). (ἄνω i. e. καθάριον) 37,18
(παράδοξον) 18,39 κινεῖσθαι 21,3 (τὸ σώμα)
32,8 (σφυγμωδῶς) 29,7 sqq. 20. 21 κει-
νουμένων (τῶν δυνάμεων) μὴ ἐξ αὐτῶν
12,12 ἔφησεν κει[ν]ῆς δόγματι τοιοῦτον
6,14
κίνημα (κίνημα). πάντα τὰ [ἐν ἡμῖν] κει-
νήματα 1,12
κίνησις (κίνησις). 22,12. 28. 33 sqq. 32.
7. 8 33,4. 7 plur. 36,27. 31 τὰς κατὰ
προαίρεσιν κινήσεις 16,9 ἐν κινήσει
ἑμὲν 6,28 κατὰ κίνησιν ἢ σχέσιν 2,5.
15 3,9 (πάθη) 1,11 sqq. (πάθη) ἐν κί-
νησει (opp. ἐν σχέσει) 1,32. 37 πάθη
προηγούμενα κατὰ κίνησιν 1,29
κίνησις. κ[ίνη]σις κίνησις βιούντες 36,32
κνήμη plur. 15,45
κοιλία 4,33 6,6 [7,34] 8,14 n. 13,29 plur.
15,19 23,16 25,25. 28. 33 sqq. 51 25,3.
5. 22. 34. 35 26,20. 22 36,23 [36,25]
(δύο, ἄνω et κάτω) 16,18 (ἢ κάτω) 16,28
(λεπτή, καθαρά) 4,38 5,4 μὴ λ[αβού]σα
ἀ σύμμετρα (?) 20,10
κοιλότης (ἀρτηριῶν) 29,32
κοιλωμα 23,20
κοινη καὶ ἰδέα 18,2
κοινός. κοινῶς (opp. ἰδίως) 3,39 sqq. 4,1
κοινῶς ἕκαστον 14,37 κοινῶς ἐν πάσῃ
29,28 κοινότερον τοῖς ὀνόμασι προσχρώ-
μεθα 4,21 (εἰπεῖν) 36,29
κοιλύριον. ἀναπλασσομένων κοιλύριον 32,
41
κόλος 25,41 26,23
κομίζεῖν. ποῖαν (scil. διαθεσιν) κομίζομεν
ἐν τῷ ὄρω (cf. Index Aristotelicus Bo-
nitzii p. 402,24) 1,6 [cf. 1,2 n.] (λό-
γους) 4,30
κόμμι. κόμμιος praec. 4 (p. 76)
κομψεύειν. κομψ[ε]υμένη δόξα 28,12 [cf.
Praef. p. XI extr.]

κοινορτός 22,32
κορεννῶναι τὴν λιμὸν (?) [37,47]
κόσμος. τὰ ἐν κόσμῳ 14,14
κουφίζειν. ὥστε (τὴν ψυχὴν) τὸ φύσει
καταρρέπον κουφίζειν 32,16. 23 sqq. τὸ
κουφίζον 32,20 τοῦ κουφίζοντος αἰτίου
32,26
κοῦφος (syn. ἐλαφρός) 22,27 (opp. βαρύς)
31,7 sqq. (ζῶον) 32,1 sqq. 18 (ἀσπός 31,
36 κουφότεροι (ἄρτοι) 31,19 (ζῶον) 31,
38
κουφότης (opp. βάρος) 22,32 31,45 sqq.
32,22
κράσις (?) 1,3 n. (τῶν ὑδροτήτων) 5,21
(διὰφορος) 14,38 (ἰδέα) 16,13
κρέας plur. 31,6 (πρόσφατος) 31,22 (ἔωλον)
31,10 τὰ ἔωλα τῶν κρεῶν 31,24
κριθή 14,23
κρουνός. διὰ (et ἐκ) τῶν κρουνῶν 26,45
κυεῖν (?) in lucem proferre 19,42
κυκλοῦν. περιφερὲς καὶ κυκλωμένον 14,
23
κύριος τῶν ἐν ἡμῖν ἀπάντων 14,41 κυ-
ριώτατος (coni. ἀναγκαιώτατος) 6,15. 30
(syn. πρῶτος) 22,51 κυριώτατα 23,2
κυριώ[α]τ— 15,4 — κυρίως [27,12]
κύστις 29,50 30,11. 29. 36. 40
κύων plur. 33,41 θηρ[ε]υταὶ κύνες 33,29.
30 [33,16]
κωλύειν. κωλυούσης ἀφανίζεσθαι τὸ θερμόν
38,43 κωλυθήσεται προσκατατάσσεσθαι
38,9
κωλυτήριος γίνεται τῆς θήρας (ὁ ὁμαρρός)
33,35. 36 cf. 34,34
κώνειον 26,18

λαλεῖν (i. q. λέγειν) περὶ τῆς διοικήσεως 23.
10 (cf. Praef. p. XIII²)
λαμβάνειν capere (ζῶον) 33,45 (τροφήν) 4,
33 9,42 ἢ λαμβανόμενη τροφή 16,22 26,3
34,51 36,12 (ἐλατηρίου) ληφθὲν οἷον ἡμιω-
βελιον 37,16 ἢ λαμβανόμενη τροφή ἀνα-
λαμβάνομένη 29,40 ἢ κοιλία μὴ λαβούσα
ἀ (?) σύμμετρα 20,10. 11 (τὴν γένεσιν)
17,27. 33 (ἐπίδοσιν) [9,24] (τὴν λύσιν) i. e.
λύεσθαι 3,25 — pro exemplo sumere 33,
15 intellegere κατ' αἰσθησιν 21,20. 31
σωματικὰ λαμβάνοντες τὰ περὶ τὴν ζ. δύ-
ναμιν λαμβανόμενα 1,18

λάρυγγς (i. q. τραχεῖα ἀρτηρία) 8,30
 λέβης 33,46
 λέγειν. οἶν τι λέγω (i. e. *exempli gr.*) 5,17
 λέγω δὲ *parenthesin explicativam* incipiens 23,27 λέγεται διχῶς 3,38 etc. (τριχῶς) 1,21 2,7 *enumerare* 14,6 περὶ τὴν ὅλην λέγομεν (scil. συνίστασθαι πᾶσιν) 2,11 ὥσπερ εἴπομεν 7,32 τοῦτ' ἂν τις εἴποι 36,26 κοινότερον εἰπεῖν 36,29 τὸ ἐγκατάλειπον σχῆμα λεγόμενον 15,22 τὸ λεγόμενον *sententia proposita* 31,6 τῶν εἰρημένων (*eorum quae modo memoravimus*) 2,38 2,13 διὰ τὴν εἰρημμένην αἰτίαν 29,12 ἀπὸ τούτου εἴρηται ἀρρώστημα 3,31; *sim.* 4,7 sqq. πᾶθος λεκτέον (*sequi. def.*) 3,7 λεκτέον 2,31 [7,22] λεκτέον ὡς — εἶναι 21,30 n. (?) ῥητέον ὅτι 30,16 32,12 ῥητέον διότι 7,38 λέγειν διότι 26,40 27,18 29,19. 17 (πρὸς τοῦτο) 27,17 (πρὸς τὸ α. κεφάλαιον) 29,18 (πρὸς ἐκείνο) 30,16 (παγίως) 30,31 εἴπερ ἡ καρδία πληροῦται, λέγω (?) λόγῳ ἀναιρεθίσεται τὸ ζῷον 28,9 n. *verbum dicendi velut φασίν* *compilatoris culpa omissum* 38,45

λείανσις fr. 2,1
 λείος. λε[ίως] συνα[φίεσθαι] 27,42
 λείωσις 25,34 n.
 λείπειν. ἀ[πεπτόν] τι λε[ίπεται] 25,36 a
 λεπτός [30,22. 26] (κοιλία) 4,38 5,4 (νόος) [16,4] (αἶμα) 18,34 (έντερον) 25,49 (ἀσφορά) 32,38 (οὐρα) 35,32 λεπτότερος (αἶμα, opp. παχύτερον) 36,7 25,50

λεπτομερής. λεπτομερεστέρα 25,32 λεπτομερέστερον 11,40 32,39

λεπτόνειν pass. 22,20 36,38

λευκός (ἐλλέβορος) 37,18. 30 (φλέγμα) 12,33

λήμη plur. 12,26

λήθαργος [1,14]. 33

λείαν (λείαν) 26,49 νοθρόν λία[ν] 30,51
 λείαν μωρός 31,46

λείθος 26,14

λειμός. τὴν λε[ίμω]ν [α]ο[ρ]έ[ν]υ(σιν) *dubio loco* 37,46

λειτός (τροφή) 5,8

λογίζεσθαι. λο[γιζόμενοι] ἀπὸ τινων τοιούτων 30,42

λογικός (ψυχή *dist.* θυμική, ἐπιθυμητική) 16,34 sqq. (μόριον τῆς ψυχῆς) 1,22. 27 2,3 4,16 15,28

Suppl. Arist. III 1 Anon. Lond. Iatrica.

λόγος. περὶ οὗ ὁ λόγος 24,10 λόγος ἔχει 37,35 (*demonstratio libri*) προιόντος τοῦ λόγου 7,37 σύμμετρον τῷ λόγῳ [22,7] τῷ κατ' [Ἀλέξανδρον λόγῳ] 35,54 [ποιεῖται τὸν λόγον] 33,53 λόγος fr. 2,7 πῶς νοσῇ τῶν λόγων 14,42 λόγος εἴνεκα (*exempli gr.*) 5,23 λόγῳ (opp. ἔργῳ) (?) 28,9 n. πρὸς τοῦτον τὸν λόγον λέγουσιν 32,49 (*ratio*) τῶν νόσων λόγους κομίζουσι τοιοῦτους 4,30 πρὸς τοὺτους τοὺς λόγους ἀντιφέρονται οἱ Ἑμπεirikoi 31,25 οὐχ ὑγιῶς ἰστάμενος λόγον 26,34 cf. [26,39] λίαν οὕτως ὅ λ. μ[ωρ]ός τε [καὶ ἀπα]τητικὸς 31,46 τοῦτο τῷ λόγῳ *eadem ratione* 25,15. 16 26,13 [27,40] ὁ αὐτὸς λόγος 26,8 31,50 ἀπειθὲς εἶναι τῷ αἰροῦντι [λό]γῳ (Stoic.) 2,30 κατὰ λόγον τοιοῦτον 5,38 γίνεται ἀνὰ λόγον [14,15] συλλέγουσι τὸ ἀνὰ λόγον 33,1 κατὰ λόγον (*ut consentaneum est*) 33,34 a (*proportio*) πρὸς λόγον 13,37 33,11 — τὸ λόγῳ θεωρητόν cf. s. θεωρεῖν

λοιπός (μυελός) 14,24 (μέρη) 34,32 [ἐπ]ι- [β]οῦ τὸ λοιπὸν 37,45 λοιπὸν *adverb.* 17,32 24,24 32,20 38,55

λοουτρόν 38,38

λύειν. (πάθη) λυόμενα 3,11. 15 (ἀπὸ τοῦ) λελύσθαι τὸν νόνον παραλύσιν εἰρήσθαι 4,12 λελυμένης 34,12

λυπεῖν. λυπούμεθα ἐπὶ τοῖς παροῦσι κακοῖς Stoic. 3,6 (πᾶθος) 1,31 Stoicorum 2,41

λύπη 3,14

λύσις *sanatio* 3,20. 24. 36. 37. 43 4,5

μακρός (έντερον) 16,21

μάλα. μάλλον ἀσφοραὶ γίνονται ἢ 22,14 καὶ μάλλον (*ac potius*) 1,27 — μάλιστα συμφερόμεθα 1,4 (γίνονται αἱ θῆραι) κτλ. 33,37 (αἰτιολογούντες) [14,4] (σπουδάζει) [21,17]

μαλακός ([σπόγγος?]) 17,3 (στόματα μαλακώτερα φέρονται) 25,14

μανία 1,36

μέγας. μέγα 11,14 μεζων 31,43 b μεζονες ἀρτηρία 8,25

μέγεθος. [ῥσαι] κατὰ τὸ μέγεθος 28,23 ὑπερφυεῖς κατὰ τε τὰ μεγέθη καὶ τὰς ῥώμας 29,44

μεῖξις, v. μῖξις

νεῦρον 21,34.35 21,53 (λόγω θεωρητὸν Erasistrati) 21,27 plur. 16,7. 11 17,28.
 34 35,45 τὰς μ[ε]τριόπαθ(ε)ίας νε[ῦ]ρα]
 εἶναι τῶν πράξεων (cf. Büchmanni *Ge-
 nügelle Worte*¹⁵ 318) 2,21
 νεφρός 11,12
 νήπιος. τοὺς τῶν νηπίων ὀμφαλούς 37,25
 νοεῖν sequ. ὡς 29,13
 νοερός (ἄναμμα) sol 30,20
 νόμος. ἡ φύσις τηρεῖ τὸν [νό]μον (Ascle-
 piades) 39,5 (cf. 36,48)
 νόσημα (opp. ἰδίως πάθος) 3,14 ἰδίως νο-
 σήματα opp. ἀρρωστήματα 3,15 (diff.
 τεταγμένον πάθος) 3,23 (dist. νόσος) 3,32
 (i. q. νόσος) 7,26 (= 7,21)
 νοσάζειν 6,35
 νοσεῖν 8,32 9,16 νοσοῦντι τῷ ἥπατι ...
 συνο[σεῖ] 17,7
 νοσολογεῖν (τὸ [αἰ(τιον)]?) 11,40 b
 νοσοποιεῖν 12,14 13,23
 νόσος κοινῶς καὶ ἰδίως 3,39 sqq. (dist. νό-
 σημα) 3,33 (syn. πάθος) 4,22 ἀρχὰς
 τῶν νόσων 18,47 νόσους ἐπιφέρειν 11,36
 (γίνεσθαι) 4,26 etc. (ἀποτελεῖσθαι) 4,32
 (αἰτία τῆς νόσου τὰς φύσας) 5,35 etc. 7,19
 ὑπὸ τῆς νόσου πολλοὶ ἀλτσκωνται 7,19
 νόσου, titulus prioris partis 4,19 expli-
 cantur sententiae de morbis Euryphontis
 4,31 sqq. Herodici Cnidii 4,40 sqq. Hip-
 pocratis 5,35 sqq. Alcamenis 7,41 Ti-
 mothei 8,11 A... 8,35 Heracleodori
 9,5 sqq. Herodici Selymbriani 9,20 sqq.
 Ninyae 9,37 sqq. Hipponis 11,22 sqq.
 Thrasymachi 11,42 sqq. Dexippi 12,
 9 sqq. Phasilae 12,37 sqq. anonymi
 sententia 13,10 sqq. Aegimii 13,21
 Platonis 17,11 sqq. Philolai 18,30 sqq.
 Polybi 19,2 sqq. Meneocratis 19,19 sqq.
 Petronis 20,8 Philistionis 20,30
 νόστιμος 30,21. 26 (τροφή, opp. ἀλλοτρία)
 29,37. 46 (opp. φάλος) 30,1 sqq. 26
 νόϋς. παχεῖα γαστήρ [λεπτόν] οὐ [τρ]ίκαται
 νόϋ[ν] (iambographi?) 16,4
 νῦν [22,6] νῦν μέν — νῦν δέ 5,26 6,25 37,
 26 νῦν μέν — αὐθις δέ 6,28
 νοθήζ (?) 27,35
 νοθρός 36,3 νοθρόν λιαν 26,49 30,51
 νοτιαῖος (μυελός) 14,25 sqq.

ξανθός (χολή) 19,10
 ξηραίνειν pass. 33,8. 12. 13
 ξηρός 24,12 35,35. 41 fr. 1,5 (ιδέα) 35,8
 (τὰ κενούμενα) 35,26 (οἱ γέροντες) 11,
 29 ξηρόν ἀντίστοιχον τῷ θερμῷ 20,6
 δύναιμι τῆς γῆς τὸ ξηρόν 20,30 τὸ ξη-
 ρότερον 11,38 25,52
 ξύλον 26,14

δ. inconstantia articuli cf. ἐπὶ κεφαλὴν οἰ-
 σθῆ 5,24 cum eis τὴν κεφαλὴν ἐνεχθῆ
 5,26 ἐκ τῶν φλεβῶν ἥπερ ἐξ ἀρτηριῶν
 28,45 dicitur ἀρρώστημα δὲ τὸ σὺν τῷ
 κατασκευῇ ἔχειν ... ἔτι καὶ παρρησιᾶ
 3,29 infinitivus instrumentalis τῷ τὰς
 διεξόδους ἀποφράσσεσθαι 8,18. 22 causalis
 ἀναμειβήσεται τῷ — γίνεσθαι 28,9 32,38
 cf. ad 31,12 33,50 τῷ περιώξεσθαι αὐ-
 τὴν 33,31 cf. s. v. τίς — τῷ παλιν 7,33 —
 τὰ ἐν τῷ σώματι 38,13 τὰ ἐν ἡμῖν 6,16
 36,8 — in enumerationibus α μέν — β —
 τὸ δὲ γ 28,33 τὸ μέν τι — τὸ δὲ — τὸ δὲ
 16,34 οἱ μέν — οἱ δὲ 4,26 etc.
 ὅδε in proxime sequ. [τάδε] 1,30 τοὺς
 Ἰβρασιτρατεύους τοῦσδε [27,46] [28,11 b]
 ὀδμᾶσθαι pass. 33,19 n. τὸ ὀδμῶμενον
 (pass.) 34,48
 ὀδμή 34,38 plur. (ἄρτων) 37,34 v. ὀσμή
 ὀδούς (πρόσθιοι i. q. τομαῖς) 24,22
 ὀθεν unde [30,11] propterea 22,41
 οἴεσθαι in doxographia 4,31 etc. ὡς μέν
 ὁ Ἀριστοτέλης οἴεται περὶ Ἱπποκράτους,
 ταῦτα 6,42
 οἰκεῖος 34,45 (τόπος) [ἐν οἰκ]είῳ τόπῳ
 libri 23,7 (υἱρότης) 11,23 (εἶδος) 17,20
 ἀποιχεῖσθαι ἐπὶ τὸ οἰκεῖον 24,27 cf. 24,
 29. 35. 37 οἰκεῖως ἔχειν suam naturam
 servare 11,25
 οἰκετοῦν. accommodare, comparare 27,25
 οἰκονομία (ζῆρος) 22,6
 οἶνοδότης (οἶνοδότης). Ἀσκληπιάδης ὁ οἶνοδ.
 24,30 n.
 οἰνόμελι 14,25
 οἶος. οἶον — τοιοῦτο 36,1 οἶόν τι λέγω
 (i. e. *exempli gr.*) 5,16 circa 27,17 *ex-
 empli gr.* 3,12 26,6 33,45 οἶόν τε. ἐφ'
 ᾧ οἶόν τε [fortasse corr. οἶονται] ἥδ[εσθαι]
 2,45 οἶόν τ' ἐστὶν πλεόν ἐκπνεῖσθαι 23,
 28

οἶοναι φυτὰ ὄντες 6,26
οἶσπος (neutrum) 26,17 n.
ὀλίγος (σάρκας) 16,1 ὀλίγον (sc. πνεῦμα) 23,16 τὸ ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐλαχίστων συνέστηκεν 3,26 ὀλίγον scil. ἀποφέρεσθαι (sed cf. not.) 31,14 μετ' ὀλίγον 13,32 κατ' ὀλίγον *sensim* 3,12,15 ἐλάττω (τὰ ὑγρά) 32,35 ἀναλῶι ἐλάσσω 33,6 παρὰ πολὺ ἐλάσσον τῷ σταθμῷ 33,49. 50 ἐλασσόνως 5,19 ἤσσω (ἀνάνδους, opp. πλείων) 28,48 ἤσσω [36,41] ἤπτω 38,40 [cf. Praef. p. XIII] μέϊον γένηται 20,36 ἐλάχιστον πνεῦμα 28,36 (φύσαι) 6,36 παρὰ τὰ ἐλάχιστα ταῦτα 28,20 n. (?) *ἐλάχιστον* τᾶντης 25,39 τὸ ἐλάχιστον μέρος οὐκ ἔχει 3,27 κατ' ἐλάχιστον opp. ὑπερεδώς 8,41 (*minimis intervallis*) dist. κατ' ὀλίγον 3,20,24 ἐλάχιστα (?) 6,8 cf. n. διαχωροῦσιν ἐλάχιστα fr. 1,5
ὀλιγότροφος (i. e. ὀλίγην τροφήν ἔχων). ὀλιγοτροφώτερα 31,8. 19. 25
ὀλική (πνεύματος) 18,26
ὀλος (τὸ σῶμα) 3,37 6,21 20,44. 47. 49 23,21 29,31 (σῶμα, opp. τὸ λογιστικὸν μέρος) 1,22 (ψυχή) 2,7. 11 σῶματα διὰ ἑαυτῶν ὀλῶν ἔχοντα 14,18 ὀλως [21,46] οὐδ' ὀλως 35,34
ὀμβρος 33,34 b plur. 18,36. 37
ὀμοειδής. πᾶν ὑγρὸν ὀμοειδές αὐτῷ ἑαυτῷ 30,7
ὀμοιομερής. ὀμοιομερῇ τὰ κατὰ τὰς τομὰς διαιρούμενα εἰς ὅμοια μέρη ὡς ἐγκέφαλος (opp. ἀνομοιομερῇ) 21,32 sqq.
ὀμοιος (τὸ κενούμενον) 33,54 εἰς ὅμοια χωρίζεται μέρη 21,37 ὀμοιομερῇ τὰ διαιρούμενα εἰς ὅμοια μέρη 21,34 τὰ ὅμοια ut enumeratio claudatur 2,33 19,31 20,39 22,2 38,16 cf. ἐγγύς, ἐκίως, παραπλήσιος
ὀμοιότης 12,8 [21,17] [30,24] ὀμολογῶν 38,41 ὡς ὀμοιότης 14,4 34,5 17,21 18,5 23,20 35,35
ὀμολογεῖν. ὀμολογουμένως 29,31 ἐπισυνάγεται ὀμολογ[ου]μένως 29,23 (cf. v. 26) ὀμολογουμένως κατασκευάζουσιν 38,22 ὀμφαλός 16,43 (τῶν νηπίων, plur.) 37,25 ὀμως. αἱ φλέβες ἀσθενέστεραι ὑπάρχουσιν — ὀμως εὐρυκαὶ λιωτέραι εἰσιν 28,30
ὄνομα. κοινότερον τοῖς ὀνόμασι προσχρόμεθα 4,21
ὄνομασία. ὀνομασίαν ἔσχεν 4,14

ὄντως v. εἶναι]
ὄξυς (ὕγροτης dist. πικρά) 5,12. 17. 27 (φύσις) [17,2]
ὀποιώς ἂν γένηται 6,40
ὀπου ἂν τύχη 19,42
ὀπωσόν [ἐλῆγγει] 36,1
ὀρᾶν. ἴδωμεν τοὺς αἰτιολογοῦντας 14,6
ὀρέγεσθαι (τῆς τροφῆς) 29,1 [? 35,14 cf. n.]
ὀρεκτικός. ὀρεκτικῶς ἔχουσι τῆς τροφῆς 28,50
ὄρεξις 18,24 22,42 sqq.
ορευγόμενοι corruptum aut ἐρευγόμενοι aut ὀρεγόμενοι emendetur 35,14
ὀρθρος. πρὸς ὀρθρον 35,12
ὀρθῶς ἔχει 36,3 οὐκ ὀρθῶς ἐποίησεν 29,12
ὀρμή (πλ[εο]νάζουσα Stoicorum) 2,27 sqq.
ὄρνις 26,6 33,45
ὄρος 1,39 κομίζομεν ἐν τῷ ὄρῳ 1,6 (πάθους) 1,1 n.
ὄς demonstrativum. καὶ ὄς 38,48 ἂ μέν — ἂ δέ 2,13 3,10. 13. 16. 17 35,27 sqq. 32 sqq.
ὄς relativum. καθ' ὃ σημαίνόμενον 3,41 4,2 δι' ἣν αἰτίαν 31,54 ὃν τρόπον 34,35. 44. 46 ὃν τρόπον — τὸν αὐτὸν τρόπον 23,31 ἂ σύμμετρα (sc. ἐστίν), ἡ κοιλία μὴ λαβοῦσα (?) 20,10 ἐξ ὧν φανερόν 7,36 etc. ὄς δι' 4,35 6,32 23,50 25,40 ἂ δι' αὐτὰ *quae eadem* [32,40]
ὄσδηποτε. δυνάμειος ἡσδηπο[τε] 1,7
ὄσμαχ 38,17 v. ὄμαχ
ὄσος. ἀλλή ὄσα [δεσ] 9,23 πάντα ὄσα καὶ τᾶλλα 37,16
ὄσπερ 7,28 (?) 9,15 23,28 ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον 35,50 [ὄνπερ] τρόπον — τὸν αὐτὸν 37,58 ὅπερ δι' 38,53
ὄστέον. περιέχουσι ὄστέους 15,25 ὄστέα 15,[31]. 47 16,2. 4 17,40 22,1 ὄστων 15,44 16,8 35,45 ὄστέων (sic) 16,12 17,50
ὄστις 4,5 13,27 πλείονα ἄτινα 23,34
ὄστισοῦν. ὀτιῶν μέρος 8,26
ὄσσεραίνεσθαι [30,44]
ὄσσερῶσθαι. ὄσσερῶμενοι τῆς ἀποφορᾶς 33,30 ὄσσερῶσθαι 34,49
ὄταν 4,33 etc.
ὄτε μέν — ὄτε δέ 37,25 ὄτε μέν — ὄτε δέ. ὄλλοτε δέ 37,1
ὄτι iuxta ὡς cf. λέγειν, διδάσκειν, δῆλος, φανερός

οὐ. οὐκ εἴ τι ἀπό τινος ἀφαιρείται, ἐκείνου ὀφείλει κοῦφον γίνεσθαι 31,26 ἡ προφῆ π[ᾱ]α οὐ προσ[τ]ίθεται 29,35 οὐκ ἐξ αὐτῶν δέ 27,17 μὴ μόνον δέ 25,30 οὐ μὴν 24,34 26,45. 47 οὐ μὴν δέ 23,17 [cf. Porphyr. Isag. p. 6,12 codd. AB] οὐ μόνον 22,54 οὐ μόνον — ἀλλὰ 25,35 οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ 13,36 20,45 26,25 37,3 οὐ μόνον — ἀλλ' ἔτι καὶ 35,19 μὴ μόνον — ἀλλὰ καὶ 22,50 οὐ πᾶν πολλῶν 22,30 οὐκ ἂν ποτε γάρ 31,20
οὐδέ. οὐ — οὐδέ — οὐδὲ — οὐδέ γε 27,34 οὕτε — οὕτε — οὐδὲ 29,5 τῷ μηκέτι παρεῖναι τὸ κορυφίζον μηδὲ αἰωροῦν 32,20 οὐδ' ὅλως 35,34 οὐδὲ μὴν 22,47
οὐδέτις. adverbialiter οὐδὲν παραποδίζονται 34,37 [μηδὲν] κακοῦν 34,33
οὐδέτις. μὴδέπω 32,28
οὐδέτερος. οὐ[δετέρου] 23,2. 3
οὐκέτι 13,35 μηκέτι 33,13 τῷ μηκέτι παρεῖναι 32,19 αὐτὸν μόνον τὸν ὕπον, μηκέτι δὲ καὶ τὴν ἐργήγορσιν 24,9
οὐκοῦν 38,30
οὐν. φανερόν οὐν τοιγάρτοι 24,46 31,44 ταύτης οὐν παρούσης 32,17 33,8 ἐπεὶ οὐν 39,8 εἰ δεῖ οὐ[ν] (?) τ[ρ]οφὴν εἶναι 26,10 cf. δ' οὐν, μὲν.
οὕρον 30,14 plur. 13,29 35,32
οὕς plur. 8,38 13,29
οὐσία (ἀσώματος) 31,42
οὕτε συστέλλονται οὕτε διαστέλλονται οὐδὲ σφυγμωδῶς κεινοῦνται 29,5
οὕτοι. ἀσύμπτωτοι ἀλλ' οὕ[τ]οι σύμπτωτοι 27,22
οὕτος. αὕτη μὲν ἡ τεχνολογία τῶν ἀρχαίων ἐστίν 2,18 οὗτος quod agit 14,12 20,20. [21] epianaleptice λαμβάνουσιν τοὺς θηρευτάς κύνας ὡς οὗτοι 33,16 τούτῳ τῷ τρόπῳ (ad priora pertinens) 33,36 ὁ τόπος — μήτρα δὲ αὕτη 18,14 πρώτης κατεργασίας τυγχάνει ἐν στόματι καὶ διαφύρου γε τ[αύτης] 36,13 — demonstrative τὰ ζῷα [ἐκ β] τούτων συνέστηκεν, ψυχῆς τε καὶ σώματος 31,37 ὑπομνησκουσι διὰ τούτων 35,3 τρώπῳ τούτῳ (sine articulo) 8,13 33,17 ὡς καὶ τοῦτο κατεσκευάκαμεν 36,52 τοῦτό ἐστιν 26,33 τοῦτ' ἐστιν 2,22 4,16 12,11 τοῦτο τὸ δὴ ἐν ἀνοικεῖν τόπ[ῳ] γινόμενον εἶδος 17,23 διὰ τοῦτο δὴ 18,24 κατὰ τοῦτο (resp. καθ' ὅσον) 8,2 νῦν

μὲν ἐπὶ τοῦτο τὸ ὕγρόν, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦτο 6,25 ἐγ δὴ τούτων καὶ τῶν τούτοις παραπλησίον 32,47 37,20 39,30 in clausula καὶ περὶ μὲν τῆς διοικήσεως ταῦτα 24,19 cf. 3,6. 7 6,43 17,11 34,53 καὶ ἡ μὲν τοῦ Πλάτωνος δόξα πε[ρὶ νόσω]ν ἐν τούτοις 18,7 τοῦτο α. ἀλλὰ δεῦτερον 38,58 εἰ δὲ ταῦτα (quae cum ita sint) 6,30 33,42 εἰ τοῦτο 38,30. 50 [τούτων δ] ἐκειμένων 1,15 τούτων ἐκκειμένων 6,31 — positura variat εἰς τούτου τὴν κατασκευὴν 18,19 τὰς γὰρ τούτων διαφορὰς 4,23 5,15 6,17 11,44 — οὔτω et οὔτως sine discrimine 1,39 22,7 26,46. 48 c καὶ ταῦτα μὲν οὔτως 3,7 (praec. ὡς) 16,27 ὡς — οὔτως καὶ 39,23 (praec. ὡςπερ) 6,26 36,45 (praecedente conditionalis enuntiato) 6,9. 10 μέτριοι κατὰ σώματά [ἐσμεν] οὔτ[ω] 29,49 — in clausulis: καὶ ταῦτα μὲν οὔτως 3,7 9,34 11,40 17,44 σφυγμωδῶς κεινοῦνται, οὔτως δὲ κεινούμεναι 29,21 παρακείσθαι καὶ αἶμα καὶ πνεῦμα, [οὔτ]ως δὲ ταῦτα παρακείσθαι, κα[θ]ὼς πρόκειται 28,39 οὔτως γε 33,40 οὔτως δὴ 25,45 οὔτως καὶ 27,16 οὔτως τε πολὺς χρόνος γενήσεται, ὥστε 28,4 οὐχί 2,28 4,15 [?] 31,49 38,13 ὀφείλει. ὀφείλει κοῦφον γίνεσθαι 31,27 fr. 3,1 (?) ὀφελος ἦν βλῆς 22,48 (οὐδέν) 22,46 ὀφθαλμοί plur. 8,38 ὀχλήσις (γενικώτατον πάθος τῆς ψυχῆς, opp. ἰδονή) 2,36 ὀχυρός [15,28]

παγίως εἰπεῖν 30,31

πάθος (def. Stoicorum) 2,26 παθὼν αἰτιολογία 21,13 ἐν τῷ τοῦ π[ά]θους ὄρω] 1,1 n. (ψυχικά, σωματικά) 1,15 sqq. 40 sqq. (ψυχικὸν def.) 2,4. 10 (ψυχικῶν partitio) 2,13. 35 γενικώτατα τῆς ψυχῆς πάθη sec. Stoicos 2,40 sqq. (σωματικὸν def.) 3,7 (σωματικῶν partitio) 3,9 (κατὰ κίνησιν ἢ σχέσιν) 1,12 sqq. (προηγούμενα) 1,28 sqq. (τεταγμένα, ἅπαντα) 3,10 sqq. ἰδίως (opp. νοσήματα) 3,14 τεταγμένον (opp. νόσημα) 3,23 (παρὰ φύσιν) 3,40 4,2 (ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος εἴρηται ἢ ἀπὸ τόπου 4,7 (παρακολουθοῦν)

4, 10 (σην. νόσος) 4, 22 (διάφορα) 5, 14
16. 21. 23 20, 1 (τάτα) 7, 34 συγγενικά,
[ἀλλότρια] 9, 39 sqq. [αἰτιολογείν] τὰ
παθή 19, 21
παθολογείν 20, 17
παλαιόν. παλαιωθείσα (χολή) 19, 39 πε-
παλαιωμένων ἀρωμάτων 31, 2
πάλι cf. Praef. XII, ubi addas πάλι πρώτῃ 28, 3
πάντως 39, 3 οὐ πάντως 27, 4
πάνυ πλεονάζειν 24, 5 οὐ π. πολλήν 22, 30
παρά c. acc. *propter*. νόσους γίνεσθαι παρά
τὰ περιστώματα 4, 26 etc. 7, 20 12, 38 ἡ
αἰτία παρ' ἣν 33, 8 παρά τὸ κατατάσσε-
σθαι 37, 54. 55 *contra*. παρὰ φύσιν (opp.
κατὰ φύσιν (opp. κατὰ φύσιν) 2, 14 sqq.
9, 29 — παρὰ πολλὸν ἔλασσον 33, 49 παρ'
αὐτὰ cf. παραντά — παρὰ τοὺς ἄλλους *si*
comparat ceteros 24, 6 — *cum gen.* πᾶν
τὸ παρ' ἄλ(λων), scil. καθαιρούμενον 37,
12
παράγειν. ἡ ἱατρικὴ παραγομέ[νῃ] 9, 30
παράδοξος 18, 38 23, 27. 28. 30. 31
παραδοχὴ (τοῦ ἡγεμονικοῦ) 16, 38
παραιρεῖν. παραιρῆσθαι 3, 30 cf. n. παρη-
ρῆσθαι 5, 6
παρητελεῖν. ἀλλὰ τοῦτον (?) παραιτητέον 21,
29
παραίτιος 22, 34 (?) 28 cf. n.)
παραγίνεσθαι ἐπὶ τὰς ἀτραπούς 33, 18
παραδέχεσθαι. παραδεχομένη (γῆ) 33, 28
παράθεις (opp. κρᾶσις) 14, 21
παράκλιβεῖν. ἔσω παραθλιβομένης τῆς σαρ-
κός 18, 33
παρακαλεῖν pass. 37, 37
παρακαεῖσθαι. σώματα ἑαυτοῖς παρακίηται
iuxta se ponantur 14, 21 ἀλλήλοις 14, 24
παρακεῖσθαι ἐν τῷ ἐντέρω 25, 50 26, 27.
28. 35 27, 41 cf. [17, 6] τὸ παρακείμενον
ἐν αὐτῇ πνεύμα 28, 31 sqq. [τροφῇ] παρα-
κεῖται ἐν ταῖς ἀραιότητι τῶν φλεβῶν 29,
27. 30. 33 fr. 1, 8. 9 5, 9 τὰ παρακείμενα
adiacentes partes corporis 36, 38
παρακολουθεῖν. τὸ πάθος εἰρῆσθαι ἀπὸ
τοῦ παρακολουθεύοντος ἢ ἀπὸ τόπου 4, 8 sqq.
παράλυσ[ις] 1, 13. 38 (etymologia) 4, 11
παραπλήσιος fr. 2, 3. 4 παραπλήσια ut
ῥοια (cf. ῥοιος) enumerationem claudens
1, 38 2, 46 12, 18 26, 7. 15 33, 45 τού-
των καὶ τῶν τούτοις παραπλήσιον 32, 48
37, 20 [19, 1] — παραπλήσιος 12, 19
παραποδίζειν pass. 6, 3 34, 37

παραποδισμός 6, 9
παραρρεῖν [7, 35]
παρασκευάζειν (?) [16, 14]
παρασπείρειν. [ἡ] τῷ ὄλφ σώματι παρεσ-
παρμένη (ψυχῇ) 1, 22 cf. *Sitzungsber. d.*
Berl. Ak. 1893, 109 παρеспάρθαι ἐν τῇ
σάρκι θερμότητα 15, 86
παρὰντά (i. e. παραντά) 25, 15. 17 cf. 25,
10 32, 43
παρὰφύρειν pass. 24, 38
παρεῖναι. ἀμφοτέρα ταῦτα πάρεστιν (ψυχῇ
et σώμα) 31, 38 εἰ μὴ ὕλη παρῆν 22, 47
cf. 48. 49 ὅταν μὴ παρῇ τὸ πνεῦμα 32,
24 cf. 32, 19 παροῦσα (ἡ ψυχῇ) κοῦρον
παρέχει τὸ ζῆλον (opp. ἀποῦσα) 32, 4 cf. 31,
54—32, 1. 17 ἐπὶ τοῦ παρόντος 1, 25 ἐπὶ
τοῖς παροῦσι κακοῖς 3, 6 τοῦ παρόντος
φλέγματος 7, 7
παρεμπίπτειν 26, 48 d
παρέμπτωσις (τοῦ αἵματος) Erasistratea
27, 7. 33 28, 8
παρέχειν. παρέχεσθαι (med.) τὸ σῶμα θερ-
μὸν 15, 42
παρορᾶν (τὰ αἶμα) (?) 27, 10
παρουσία. καθ' ὧς ἂν ἀγαθὸς παρουσίαν
2, 44 *sim.* 3, 5
πᾶς. παντός μέρους 35, 49 παντὶ ζῳῷ 39,
32 ἐν πάσῃ ἀραιότητι 29, 28 καθαίρει
ὕδατόδῃ τε καὶ χολιδόῃ καὶ πᾶν τὸ παρ'
ἄλ(λων) (scil. καθαιρούμενον) 37, 12 ἐνε-
ργέστατον παντός καθαρτικὸν *efficacissimum*
cuiusque (humoris) purgamentum 37, 13
(cf. v. 12) ἡ τροφή π[ᾶς] αὐτὸ προστίθεται
29, 35 οὐ πᾶσα, ἐλάχιστον δὲ ταύτης
ἀπολείπεται 25, 39 τρέφεται πάντα διὰ
πόρων 39, 10 ταῦτα πάντα 32, 46 πάντα
εἰς πάντα μεταβάλλει 26, 15 πάντα ῥοιῶς
φύσιν : 12, 8 πάντων τούτων ἡ ἐνός
αὐτῶν 19, 12 ἐπὶ πᾶσιν *postremo* 28, 6
παχυμερής. τὸ παχυμερέστερον 11, 39
παχύνειν pass. 12, 25
παχύς [16, 3] τὰ παχέα 22, 26 (γαστήρ)
16, 3 (αἷμα opp. λεπτός) 18, 33 (coni.
διασπληνικός, opp. διατεταμένος) 21, 49
(οὐρα) 35, 32 παχύτερον 25, 52 (opp.
λεπτόν) 30, 23 36, 7
πειμελὴ [12, 28] 17, 37
πέλμα 11, 30
πέντε 8, 44
πειρᾶν. [πειρῶνται κατασκευάζειν] 30, 40
sim. 33, 44 34, 6. 30

περὶ τοῦ στόματος -- προθείη (?) fort. πρὸ (sed cf. Schäfer ad Dion. d. comp. v. p. 351) 24,14 οἴεται περὶ Ἱπποκράτους 6,43 — περὶ ταύτῃ 16,21 περὶ τῷ ἐγκαταλίπῃ 23,47 24,4 — ἀπολείπει περὶ τοὺς — τόπους 16,36 τῶν περὶ αὐτὰ ἀρωμάτων 25,38 περὶ [ψυχὴν ὑπάρχειν] 2,1 n. περὶ τὴν ἔλπην (ψυχὴν συνίστασθαι λέγοντες πάλῃ) 2,11 πάλῃ περὶ τὴν ψυχὴν 2,31 τὰ περὶ τὴν [ζωτικὴν] δόναμιν λαμβανόμενα 1,17 περὶ τὸ λογιστικὸν τὰ πάθη συνίσταται 1,28 τὰς κατασκευὰς ἔχοντα περὶ τὰ σώματα 3,19 μετριοπαθείας περὶ τὸν σοφὸν κατα...οῦσιν 2,20 περὶ τοῦτο [σπου]-δάξει 21,17 καὶ περὶ τὴν γένεσιν δὲ τῶν σωμάτων οὕτως 17,44
περιβάλλειν. ἱμάτια περιβαλλόμενοι 35,4.8 περιβόλαιον plur. 35,6
περι[γί]νεσθαι [τὰς νό]σους 7,14
περιέχειν. [περι]έχουσι ὁστέοις 15,25 (*superare, abundare?*) 36,17 n. τὸ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενον πνεῦμα 27,1
περιλαμβάνειν. [περι]λαμβάνοντες (ἐν τῷ ὄρῳ) 1,1 n.
περιοχή. μέζονες κατὰ τὴν περιοχὴν 28,25.26 28,29
περίπατος. μετὰ τὸ περιπάτω [velut χρῆσθαι] 35,15
περι[πνευμονία] 19,45
περισσός. περιττότερος (sic) (*uberior*) 12,20
περίσσωμα [vel περίττωμα cf. Praef. p. XIII] 8,20 16,20 plur. 4,27.35 5,2.9 sqq. 42 6,4.7.11.12.31 [7,43] 8,5.7 9,43 12,10 13,22.25 14,5.7 16,20 17,13 25,54 26,2 sqq.
περίσσωσις. περιττώσεις 20,9
περισώζειν pass. 33,31 34,29
περιττός, περιττώσις, περίττωμα cf. περισσός etc.
περιφερής (coni. κεκυκλωμένος) 14,23
περιχεῖν. περιχεόμενοι ψυχρῷ 38,39
πέσσειν. ἵνα πέψῃ (scil. ὁ τόπος) 34,45 n. pass. 25,33 τὸ πεσσύμενον 34,44
πέψις defin. 25,34 6,1.2.9 [13,42] 25,22 26,20 (?) 36,15 n. (ἐν κοιλίᾳ, opp. ἐξ ὠμῶν ἀνάδοσις) 25,26 [πέψιν] ἔχῃ ἢ τροφή 9,23
πηγύναι. πεπηγέναι [16,5] αἵματος πεπηγότος καὶ συνεσταμένου 17,28
πιθανός 28,18 πιθανώτερον 28,42 — πιθανῶς 34,41

πιθανότης (λόγων) 14,42
πικρός (υγρότης) 5,24.26 (opp. δέξια) 5,13
πιμελή cf. πειμελή
πίνειν. πίνοντες ἀρώματα 33,53
πιστοῦν. ταῦτά πιστοῦσιν οἱ ἀλείπτει 31,20 ἐκ τούτων πιστοῦσιν ὡς 32,48 cf. 35,8
πλάτος. κατὰ πλάτος (?) 4,18 cf. Praef. p. XVIII
πλεονάζειν (τὸ θερμόν) 20,35 ὁρμὴ πλεονάζουσα Stoicorum 2,27
πλεονάκις (opp. ἀπαξ) 13,24
πλευρά plur. 19,46
πλευριτίς 7,27 19,46
πληγὴ 8,34 πληγαί (coni. τὴν μόσιν) 38,11 (bis)
πληθός (ciborum) 5,39 7,27.34 9,15 12,14.15 (corporis absolute) 13,45 14,4 (γενῶν) 17,19 (καθάρσεων) 8,39 (περισσωμάτων) 13,22 23,25
πλὴν 28,40 in clausula: πλὴν ταῦτα μὲν οὕτως 26,19 post parenthesin 24,10
πληροῦν. πληρωθήσεται 28,3 (πνεύματος) 31,35 32,22
πνεῖν. ἄνω π[νέο]υσαν 22,17
πνεῦμα 18,22 19,26 20,45 21,47 23,11.33 24,17.18 27,15.37.45.50 28,5.41 32,1 sqq. 22.24 38,15 πνεῦμα τὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ παρακείμενον συγχαίρει 27,40.41 (ἐλάχιστον) 28,36 (κυριώτατον) 6,31 τὸ ἐκτός 18,25 (ἐλκεται ἐξωθεν) 23,12 (ψυχρὸν εἰσπνέεται) 24,10 ὁλκή πνεύματος 18,26 Hippocratis q. f. de flatibus 6,14 (cf. *Herm.* XXVIII 432) Hippocr. de nat. hom. 7,16 principium Erasistrati 22,50 cf. test. 23,9 26,34.48 d (ἀσκού) 31,36 sqq. (ἐν σίφωνιν περιεχόμενον) 27,1 μετὰ τὴν κένωσιν τοῦ πνεύματος 27,30 κατοχὴ τοῦ πνεύματος 27,9
πνευματικός (ψυχὴ) 32,3
πνεύμων 17,2 19,45 21,41 (?) 23,15
πνιγμός. πνιγμοὺς ἐπιφέρει 8,30 (cf. Arist. de part. anim. I 3. 661b31)
ποιεῖν. θ — ποιεῖ, τὸ αὐτὸ — ἐργάζεται 37,9 οὐκ ὁρθῶς ἐποίησεν 29,12 ἄρθρα πεποιηθῆναι 16,6 τινὰ θερμότητα υγροτέραν πεποιημένην 15,37 (πλείω τὴν ἀποφορὰν) 33,39 (ἀποφορὰς, πόρους) 39,5 sqq. — med. (ἀποφορὰς) 22,30 (πόροις) 39,10 cf. n. (μεστά) (?) 16,2 (τὴν ἐπιχείρησιν) (*ratiocinari*) 7,24 (τὸν λόγον) [33,53] — pass. (ἀφαίρειν) 31,15

ποικιλία 5,40
 ποικίλος (con. διάφορος, τὰ κενούμενα 35, 26.42 sqq. 36, 44 (opp. ἀπλοῦς) 12, 6 (εἰδη, conl. πολλὰ) 7, 22 (τὰ προσενεχθέντα) 6, 4 cf. 5, 40 et testim. (νοσήματα) 7, 25. 32
 ποῖος, ποῖαν (scil. διάθεσιν) κομίζομεν ἐν τῷ ὄρῳ 1, 6
 ποιεῖν 34, 8. 10. 18. 25 plur. 34, 20. 52 ποιοτήτων? 19, 21 μίαν ὑπεράνω ποιότητα 14, 18
 πολυλογία 36, 12
 πολυμῆχης (ἐντερον) 16, 30
 πολυπραγμονεῖν 19, 22
 πολὺς χρόνος 28, 4 (ὕγρότης) 22, 19 (φύσαι, opp. ἐλάττωται) 6, 35 (ἀποφορά) 22, 30 31, 4. 13 etc. 32, 29 33, 50 ὅταν ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου πολλοὶ ἀλείωνται 7, 19 παρὰ πολὺ ἔλαττον 33, 49 πολὺ κεχωρισθαι 28, 1. 2 πρὸς πολλῶν ὄντων προσαρμάτων 6, 1 πολλοὺς χρόνους diu 16, 31 δύναται πολλὰ (opp. ἐν τι) 37, 23 — οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων 30, 17 πλείονα χρόνον ἐνμειναν 8, 24 πλείων ἀνάδοσις 26, 21 28, 15. 19 29, 24 33, 2. 3. 40 (ἀποφορά) 36, 34 οἱ πλείους τῶν φιλοσόφων 31, 41 πλείον κενοῦσι (?) 36, 37 n. (πνεῦμα) 28, 41 (γένη) 17, 15 τὸ πλείον 23, 23 τὸ πλείον θερμὸν 23, 39 (ὕγρον) 11, 38 ἀναλοῖ πλείω 33, 4 πλείονα ἢ τὰ [προσενεχθ]έντα 5, 44 πλείω γενόμενα 17, 17 καὶ πλείονά γε 23, 34 πλείω (opp. μὴ λαβοῦσα ἂ (εἰ) σύμμετρα) 20, 11 αὔξησεν γίνεσθαι ἐπὶ πλείον 13, 36 (κακοῦν) 34, 33 (συσχόντες diutius) fr. 1, 4 τῶν πλείστων λεγόντων 18, 42 πλείστα [σάρκα] 15, 45
 πολὺν χρόνον 20, 31
 πολὺν χρόνον πλεονάζοντα (opp. ὀλιγοπλεονάζοντα) 31, 3. 18. 23
 πονεῖν [9, 29]
 πόνος plur. [9, 22] πόνων ὑπερμέτρ[ων] 7, 12
 πόρος plur. 36, 37 n. 39, 9 (τοῦ σώματος) 39, 10 (σπερματικῷ) 25, 44 (λόγοι θεωρητοὶ τοῦ σώματος) 37, 6. 29 [37, 48] 38, 22. 24. 31. 52 39, 3. 15. 22. 31
 πόρρω 16, 40 (τοῦ ἱατρικοῦ κανόνος προῆλθε) 21, 24 (κεῖσθαι) 30, 44
 ποσός, ποσὸς χρόνος 16, 21 32, 35. 44
 ποταμός plur. 16, 25
 ποτὲ μέν — ποτὲ δὲ 3, 12

πότερον — ἦ 30, 32
 πράξις (νεῦρα τῶν πράξεων) 2, 21
 πρασσειδής (χολή?) 11, 16 cf. n.
 πρὶν c. infin. 13, 46
 προαίρεσις, τὰς κατὰ προαίρεσιν κινήσεις 16, 9
 προαποδεικνύειν 28, 15
 προβολή (ψύχους) 16, 11
 προγράφειν, ἐν τοῖς προγεγραμμένοις 4, 24
 προδιτάσεις 24, 33
 προηγεῖσθαι, προηγόμενα (πάθη)? 1, 43 n. τὰ προ[ηγ]όμενα (πάθη, opp. τὰ κατ' ἐπακολούθημα) 1, 28 sqq.
 προθυμία, οἱ (ἐν) (?) προθυμῶν γινόμενοι fr. 1, 1
 προτείνειν, προτείνοντος τοῦ λόγου 7, 37 πόρρω τοῦ ἱατρικοῦ κανόνος προῆλθε 21, 25
 προκαθίσταται prius constituere ratiocinando 38, 55
 προκατεῖσθαι, καθὼς πρόκειται 28, 40 ἢ αἰτία π[ρό]κειται 33, 24. 25 περὶ τοῦ προκειμένου 4, 20 τὰ προκειμένα (i. e. τὰ εἰρημένα) 4, 40 32, 52 36, 8 37, 21. 22 similiter ὁ προκειμένος ἀνὴρ 29, 12
 προλαμβάνειν, περὶ τοῦ προκειμένου δεῖ προλαβεῖν 4, 20
 προλέγειν, προειρημένα 13, 16 στοιχείων τῶν προειρημένων 20, 13
 πρότερον 13, 47 19, 21 [23, 11] 36, 47 τοῖς πρότερον 12, 20
 προτιθεῖναι περὶ (?) τοῦ στόματος 24, 15 τὸ προ[τε]θεῖν *propositum* 33, 44
 πρὸς c. gen. iunctum passivo (i. q. ὑπὸ) 8, 8 18, 27 22, 23 23, 7 24, 22 37, 37 38, 27 — τὸν πνεῦμον πρὸς τῇ καρδίᾳ τάσσει 17, 2 πρὸς τοῦτοις *praeterea* 33, 43 — προσεργισμένον πρὸς τὸν αἶρα 6, 20 πρὸς τοὺς ἄρτους καθίζει [37, 41 b] τὸ ἔντερον τὸ πρὸς τὴν κάτω κοιλίαν 16, 28 πρὸς τοῦτο *si hoc spectes* 26, 1 πρὸς αἰσθησιν λαμβάνομεν ἀπλᾶ (*spectantes ad sensum intellegimus*) 21, 20. 31 ὡς πρὸς τὴν ὁσμὴν *quantum attinet ad odorem* 38, 17 πρὸς λόγον *ad proportionem* 33, 11 — *contra* πρὸς τοῦτο εἰπομεν 27, 17 (πρὸς τοῦτον τὸν λόγον) 32, 49 (πρὸς τὸν Ἑρασιστρατον) 23, 6 στασιάζει πρὸς ἑαυτὰ 6, 6 οἱ ἐν τῷ προθυμῶν γινόμενοι πρὸς τὸ διαχωρῆσαι fr. 1, 1

* προσανακύνειν *insuper recreari* 38, 19
 πρόσσαρμα (*cibus*, vox Hippocratica) 6, 2

προσβάλλειν (τούτῳ) *incidere in hunc locum disputando* 37,54
 προσδοκᾶν. προσδοκῶντες 3,4 [2,48]
 προσδοκία. καθ' ὡς ἂν κακοῦ προσδοκίαν 3,3 cf. [2,47]
 προσδ[έ]χ[ε]σθαι 35,33 [ὑποστ]ά[ς]ει[ς]
 προσεῖναι [9,22]
 πρόσθεσις γίνεται τοῖς σώμασιν 13,36 (τῷ ὅλῳ σώματι) 25,7. 21 26,30 (εἰς τὰ σώματα) 22,39 (opp. ἀποφορά) 13,34 sqq. 33,12. 13 (opp. ἀφαρ[ε]σις) 31,29. 43 b sqq.
 πρόσθιος (ὀδόντες i. e. τομῆς) 24,22
 προσκαθίζεῖν (τῇ ἐπιφανείᾳ) 37,4 (πρός τὰς ἀστραποῦς) 33,21. 22
 προσκατατάσσειν pass. (τοῖς σώμασιν) 38,7. 9 cf. κατατάσσειν
 προστάσσειν de medico [9,29]
 προσπίπτειν γῇ 33,26. 28
 προσριζοῦν. προσεργίζωται τῇ γῇ (de plantis) 6,19 προσεργίζωμεθα πρὸς τὸν ἀέρα (de hominibus) 6,20 cf. 27 προσεργίζωμενοι τῷ ὑγρῷ 6,23. 24 cf. *Herm.* XXVIII 426]
 προστιθέναι. προστιθέμεν γὰρ τῇ θυρίδι, ἀφαιροῦμεν δὲ τοῦ τοίχου 31,50 pass. (τροφή) 29,42. 46 30,4 ἡ τροφή προστίθεται τῷ ὅλῳ σώματι 8,16 25,4 29,36. 38 30,9 τῷ πνεύματι τινα προστίθεται ἀπὸ τῶν σωμάτων 23,33 προσφέρεται τὸ π[ρ]οστίθεν[ον] τοῖς σώμασι 37,50 (item προστιθέμενον) 37,51 (opp. ἀφαιρεῖν) 31,28 (dist. ἀποφέρεισθαι) 12,39. 40
 προστρέφειν (coni. ῥωνόναι) 38,19
 πρόσφατος (χρέας, opp. ξωλος) 31,8. 11
 προσφέρειν τοῖς ἀθληταῖς θερμούς ἄρτους 31,21 τὸ κασφόρειον προσοισθὲν τοῖς μυκτῆρσι 38,1 cf. 37,50 ἐν τῷ προσφερόμενῳ ὑγρῷ 29,53 προσφερομένου ὑγροῦ 30,25. 37 τὰ προσφερόμενα (cibi) 5,40. 42 sim. 5,44 6,5 9,14 24,20 33,55 — 34,1. 2 περισσώματα εἰς τὰς τῶν ἀλόγων ζώων σάρκας προσφερόμενα 26,6 — med. *ori admove* 5,7 25,16
 προσσχηρῆσθαι (κοινότερον τοῖς ὀνόμασι) 4,21 (ὑπομνήσει) 18,20 (αἰτία?) 39,1 n.
 πρῶτος (τροφή, opp. ἑτέρα) 13,46 (κατεργασία i. e. στόματος) 34,21 36,12 πρώτη κενουμένη πρώτη καὶ πληροῦται 28,7 πρῶτα (sign. κυριώτατα) *principia* 22,51 (σώματα, Erasistrati *principalia corpora*) 21,25 λεγέσθω τὰ φαινόμενα πρῶτα, καὶ εἰ

μὴ ἔστιν πρῶτα, Herophilus 21,23 (pro πρότερος) 30,16 πρῶτον μὲν — ἀλλὰ δεύτερον 38,54 α μὲν γάρ — β — τὸ δὲ γ 28,17. 49 cf. 22,54 etc.
 πτατεῖν [27,19]
 πυκνισμ[ε]ν[ος] (vox Hippocratica) 17,4 test.
 πυκνοῦν (τὴν ἐπιφάνειαν corporis) 38,42
 πύκνωσις 38,14
 πῦρ elementum Platonis 14,30 15,35 Philistionis 20,26 sqq. πῦρ (opp. τετηγμένος) 15,32
 πυρετός 1,34 3,41 7,27 ἀπὸ τοῦ πυρῶ-
 δ[ε]ς εἶναι τὸ ἐπόμενον 4,10
 πυρεταίνειν. πυ[ρεταίνω]ν 4,3
 πυρός *triticeum* 14,22
 πυρρός (χολή) 19,38 (?) 11,15 n.
 πυρώδης 4,11
 πῶς dir. interrog. 38,28 interrogationem admirationis incipiens 23,28 indir. interr. 38,25
 ῥαδίως 16,23. 29 22,40 33,41 38,45 [cf. Praef. p. XII]
 ῥεῖν (κοιλία?) 7,35 ὕδατα ῥέοντα διὰ τινων τόπων 24,40 διὰ τῶν χροονῶν [26,45] (αἷμα) 28,6
 ῥεῦμα plur. 16,25
 ῥευστικός (coni. λεπυνόμενα) 36,38
 ῥηγνύναι [17,5]
 ῥῆξις. ῥῆξιν ἐργασάμενον 8,25
 ῥινηλασία 33,16 plur. 33,34a
 ῥίς. προσεργίζωμεθα πρὸς τὸν ἀέρα κατὰ τὰς ῥίνας 6,21 (cf. *Herm.* XXVIII 428) ἀπὸ ῥινῶν (?) 37,24
 ῥυ[σάκ]αρος 32,46 n.
 ῥυσότης 32,50. 55
 ῥυσοῦν. ῥυσοῦσθαι 32,51
 ῥώμη. ὑπερφρεῖς κατὰ τε τὰ μεγέθη καὶ τὰς [ῥώ]μας 29,45
 ῥωνόναι (τὰς δυνάμεις) act. et pass. 37,34. 44. 45 38,2. 5. 16. 18. 20
 ῥῶσις (τῶν σωμάτων) 3,30 4,6
 σάρξ 15,37 17,27. 33 18,34 23,22 38,24 (ἄζυμος) 16,12 (ἀγγεῖα ἐν τῇ σαρκί. 18,35 plur. [12,28] 16,9 26,6 πολ-
 λὰς, πλείστας σάρκας 15,[43]. 45

σαφής (αἰτία, conl. φαινόμενη) 33,9. 10 ἐξ
 ὧν [σχα]ρές, ὡς 33,13 σαφές ἐπὶ τῶν τε
 ὑγρῶν] καὶ ξηρῶν 35,40
 σημαίνειν. τοῖς κατὰ τὰ θηρία 33,41 ση-
 μαινόμενον (*significatio*) 1,26 3,41 4,2
 σήπειν. σήπεσθαι (conl. παχύνεσθαι) 12,25
 τὸ σεσηπός Thrasymachi principium (dist.
 φλέγμα, χολή) 12,4. 6
 σίαλον plur. 35,28
 σίφων plur. 26,51
 σκαμνίστον. τὰ σκαμνίστωνα 37,19 n.
 σκαμνίστα praec. 1 (p. 76)
 σκέλος 21,40
 σκιδνάειν. τὰ ἀπὸ τῶν θηρίων σκιδνάμενα
 σώματα 33,35 v. ἀποσκιδνάειν, κατα-
 σκιδνάειν et Praef. p. XIII
 σκολιός (opp. κατ' εὐθυωρίαν κείμενος) 16,
 26 (ἐντερον) 16,30
 σκληρότης (ὁστων) 16,8
 σκοπεῖν ἀπὸ τῶν δυνάμεων 36,57
 σκορδοφαγεῖν. σκορδοφαγήσαντες 33,54
 σκόρδον plur. 34,7
 σκύβαλον. σὺν τοῖς σκυβάλοις τοῖς αἰσθη-
 τῶς [κακ]ενωμένοις 33,48
 σκυβάλωδης (opp. νόστιμος) 29,39
 σκύλαξ. σκύλακες ἔπονται τοῖς θηρίοις 33,
 37
 σκαῶρ] 30,28
 σοφός. μετριπαθεῖας περὶ τὸν σοφόν 2,20
 σπέρμα 18,12 25,42
 σπερματικός (πόρος) 25,43
 σπλάγγον (plur.) 19,47
 σπλήν 5,32 [17,3. 5]
 σπουδάζειν περὶ τοῦτο 21,18
 σταθμᾶσθαι [33,47]
 σταθμός. ἔλλασσον τῷ σταθμῷ 33,50
 στασιάζειν. ἐν τῇ κοιλίᾳ πρὸς ἑαυτὰ 6,5
 cf. test. ad 5,39 τούτων (τῶν στοιχείων)
 μὴ στασιάζόντων 19,27
 στασιασμός 6,6
 στάσις. περὶ τοῦ ἐκκαίμενου (scil. ἐστίν) 4,
 25 [ἴ]δῃα γέγνηται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 29,51
 στεγγεῖν [15,24]
 στερεῖν. ἐστερεῖσθαι 32,25
 στερεῖμιος fr. 2,4
 στερεός 12,27 (τροφή) 25,33
 στόμα 8,39 13,30 20,46 23,13. 24. 27 24.
 14. 21 26,25 36,13. 19 plur. 25,12
 στόμαχος 24,25 25,20 26,22
 στοιχεῖον (*elementum*) 4,28 (syn. ἰδέα)

20,26 [19,2] (*elementa corporis*) 14,9
 17,12. [14] 18 20,13. 33. 35 (τέσσαρα)
 14,40 19,24 ἐκ διπλῶν στοιχείων 20,3
 στοιχείων διά[θεσις] 17,24 (Platonis) 14,
 34 15,17 19,24
 στροτιώτης (*planta aegyptiaca*) 6,22 cf.
 test.
 συγγενικός. συγγενικά πάθη, opp. [ἀλλό-
 τρια] 9,38sq.
 συγκαταφέρειν. συγκατ[ο]ισθέντα 18,6
 σύγκρισις. *corporis temperamentum* ἐν τῇ
 ἡμετέρᾳ συγκρίσει 27,42 34,3. 9
 συγξήραειν. συγξήρανθέντες 32,37
 σύγχυσις (conl. σύνφθορις, dist. μῖξις, διά-
 κρισις) 14,17
 συλλέγειν τὸ ἀνὰ λόγον 32,55
 συμβαίνειν c. inf. 4,40 5,7 c. acc. c. inf.
 5,42 20,12 συμβέβηκεν εἰρησθαι τὸ πά-
 θος 4,8 cf. 23,46
 σύμμετρος [22,7] 20,10 (?)
 σύμμιξις (τῶν στοιχείων) 19,14
 συμπεληροῦν τὸν τόπον 27,44
 σύμπητος (opp. ἀσύμπητος) 27,18. 22
 σύμφθορις (dist. μῖξις, διάκρισις) 14,
 16sq. 29,31
 συμφέρειν. συμφέρεται (opp. διαλλάσσει)
 5,3 συμπερόμε[θα καὶ αἰ]τοῖ τοῖς ἀρ-
 χαίοις 1,5
 σύν. [σταθμ]ή[σαιτο] σὺν τοῖς σκυβάλοις
 (ὄρνιθα) 33,48 σὺν τῷ πνεύματι καὶ
 ὑγρότητος συνεκπεμπομένης 24,16 τὸ σὺν
 τῷ κατασκευῇ ἔχειν ... ἐτι καὶ παρηρῶ-
 σθαι 3,29 ἥτις ὑποληπτὸς ἔχει χρόνους
 [σύν] τῷ παρηρῶσθαι 4,6 cf. 3,39
 συναγεῖν. συναγεται (*concluditur*) τὸ λεγό-
 μενον 31,5
 συναγορεύειν (κατὰ μὲν [τι] opp. κατὰ δέ
 τι διαφέρειν) 4,42 κατὰ μὲν ταῦτα συνη-
 γόρευεν τῷ Φιλόλαῳ 20,23. 24 ἵνα καὶ
 αὐτοῖς συναγο[ρε]ῖ[ω]μεν 27,27. 28
 συνάμωφ[?] δύο 18,4
 συναντιλαμβάνεσθαι 34,11
 συναποφέρειν [ἑαυτῇ] ὑγρότητα 22,18
 συναφέναι. τὸ πνεῦμα συνα[φί]εσθαι τῷ
 πνεύματι 27,42
 συναύξειν [17,8]
 συνεκπέμπειν pass. 24,17
 συνεργός (dist. ἀρχή) 18,48
 συνέχειν. συνέχεται καὶ τρέφεται τὰ σώματα
 17,35 συχόντες (scil. τὸ διαχωρῆσαι)
 fr. 1,3

συνεχής (ἀποφορά) 22,9. 37 30,42
 συνθηρεύειν. τῇ ἰνιηλασίᾳ συν[θ]ηρεύουσι
 τὰ θηρία 33,17
 συνίεναι. συνελθόντα εἰς [ἐν] 14,24 ὁμο
 συνελθόντα 18,4
 συνιστάναι. νόσοι συνίστανται 7,6 9,36
 12,9. 37 17,25. 45 (τὸ πληθὺς) 13,24.
 45 (φλέγμα) 18,36 (πάθη) 1,28 2,10
 συνιστάνειν, συνίστασθαι ὑγρότητα 23,48.
 50 τὸ ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐλαχίστων συνέ-
 στηκεν 3,27 συνεστάναι τὰ σώματα (cf.
 σύστασις) 14,10 sqq. 18,9 20,7 etc. (ὁ
 μυελός) 14,40 συνέστηκεν ὁ ἄνθρωπος
 ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος 21,13 (ἐκ β' τοῦ-
 των τὰ ζῷα) 31,36 (ἐκ χιτώνων) 28,27
 αἷματος πεπηγότος καὶ συνεσταμένου 17,
 28
 συννο[σεῖ] νοσοῦντι 17,8
 συνορᾶν. συνόψεται ἔνικμον τοῦτο 24,16
 σύντηξις (ἀπὸ τῶν σωμάτων) 13,26. 30
 συντιθέναι. σύνθετος (opp. ἀπλούς) 21,
 19 sqq. 21,31 sqq.
 σύντομος (ἐξαγωγή, *celeris mors*) 8,31
 συνυγιαίνειν ὑγιαίνοντι 17,9
 συσώζειν (τάς ποιότητας) 34,9
 σύστασις *constitutio corporis* [6,45] 7,28
 18,29 (?) 21,11 (ζῷου) 22,4. [8] (τῶν
 στοιχείων) 14,10
 συστέλλειν. αἱ ἀρτηρίαι συστέλλονται τε
 καὶ διαστέλλονται 29,3 sqq. 21
 συστολή (*membrorum, coni. κάμψις*) 16,6
 συστομοῦν. συνεστομῶσθαι τὰς φλέβας εἰς
 τὰς ἀρτηρίας 26,48 b cf. n.
 σφυγμωδῶς κινεῖσθαι 29,6 sqq. 20
 σχεδόν [14,6] 20,21
 σχέσις (πάθος ἐν σχέσει, opp. ἐν κινήσει)
 1,11. 33. 37 (κατὰ κίνησιν ἢ σχέσιν)
 2,6. 15 sqq. 3,9
 σχῆμα (διάφορος) 15,21 ἐγκεφάλου 15,23
 σῶμα. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέστηκεν ὁ
 ἄνθρωπος 21,14 (opp. ψυχῇ) 31,37 sqq.
 (εὐπνοῖ) 20,44 (διάσεις σώματος) 3,8
 (προηγούμενον πάθος τοῦ σώματος) 1,34
 (ἔλον) 1,22 8,9. 10 13,14 b etc. ψυχὴν
 τὴν τὸ ὅλον σῶμα διοικοῦσαν 14,44 τὸ
 ὅλον σῶμα βαστάζεται 32,6 ἀπὸ πα[ν]τός
 τοῦ σώματος συνεχεῖς γίνονται ἀποφοραί
 30,42 sqq. (ἡμέτερα) 26,50 sqq. 27,
 11 sqq. 35,1 sqq. (διάφορα) 36,31 (ψυ-
 χρότερα) 38,33 (συνεστάναι ἐκ τῶν τεσ-
 σάρων στοιχείων) 19,23 (τρέφεται) 17,36

γένεσις τῶν σωμάτων 17,13. 40 κατὰ
 σύστασιν τῶν σωμάτων 7,28 τῆς ἐν τοῖς
 σώματι [ἐνότητος] ψυχικῆς (δυνάμεως) 1,9
 [ὑπάρχειν?] τοῖς σώμασιν 2,1 προσερερι-
 ζόμεθα πρὸς τὸν αἶρα κατὰ τε τὰς ῥίνας
 καὶ κατὰ τὰ ὅλα σώματα 6,21 κατα-
 σκευὴν ἔχειν περὶ τὰ σώματα 3,30 μέτραι
 κατὰ σώματα 29,48 — σώματα διὰ
 ἑαυτῶν ὅλων ἵκοντα (Stoic.) 14,18
 σῶμα διὰ σώματος οὐκ εἰσπύρεται Stoic
 38,29 cf. σῶμα διὰ σώματος διελθεῖν 39,
 4. 11 (πρώτα) σώματα 21,26 (*corpus-
 cula*) 30,45 κατὰ τὸ λόγφ θεωρητὸν τὰ
 ἀποσπώμενα ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων 30,52
 (τὰ ἀπὸ τῶν θηρίων) 33,25. 35 (ἀπορ-
 ρέοντα ἀπ' αὐτῶν) 34,5
 σωματιοῦν 23,41 34,29 n. (?)
 σωματικός (πάθη, opp. ψυχικά) 1,16 sq.
 33. 41 sqq. 3,7. 8 sqq. (δύναμις) 1,8
 σωρός 14,22
 τᾶν παλιν 7,33 36,18
 τάριχος. τάρικου praec. 2 (p. 76)
 τάσσειν. περὶ τὴν καρδίαν 16,39 πρὸς τῇ
 κ[αρδίᾳ] 17,3 (ἐπὶ τῇ ἡπατι) 18,39. 40
 pass. (μεταξύ) 16,43 ἐν ἀνοικαίοις τό-
 ποις ταχθέντα 17,22 οὐ πόρρω τεταγμένον
 16,40 τεταγμένα (πάθη, opp. ἄτακτα)
 3,10. 15. 23. 28
 ταύτη *hac via* (?) 30,14 demonstrative, se-
 quitur explicatio τῷ — ἀποτελεῖσθαι 14,
 29 ταύτη *propterea* 17,30. 35 18,45
 (praecedente ἐπει) 13,39 16,31 29,9 οὐ
 γάρ, εἰ — διεγείρει, ταύτη κωλυθήσεται
 38,9 ταύτη γέ τοι 38,35 ταύτη δὴ 25,
 12. 23 33,22. 29. 33 36,5
 τάχα ἐροῦσι 30,31
 ταχύς. θᾶττον 38,48
 τε enuntiata nectens 2,12. 34. 41 3,39. 45
 6,18. 33. 37 7,13 16,11 17,2 18,38
 28,4 38,24 etc. participia adnectens
 3,19 33,53 τε priora adnectens, prae-
 parans simul posterius καὶ [1,19] 3,1
 τε — καὶ disiuncta nomina iungens κατὰ
 τε τὰς ῥίνας καὶ κατὰ τὰ ὅλα σώματα
 [1,22] 2,2. 7 6,21 22,11 25,50 28,51
 31,21 τὸ τε πνεῦμα καὶ ὑγρόν 27,15
 τῷ τε τετραχίτωνες εἶναι καὶ συνεστάναι
 28,26 τε — καὶ coniuncta nomina iun-

- gens κοινῶς τε καὶ ἰδίως [2,41] (2,37)
3,39 4,1.23 20,4 21,34 22,50 37,12
τε — καὶ — καὶ 18,30 συστέλλονται τε καὶ
διαστέλλονται τὸν τε σφυγμὸν ἀποδιδοῦσιν
29,1
τε οὐ 18,12
τείνειν. οὐ[τως] ἐκείνῳ (σῶμα) τείνεται ἄνω
32,10
τελευτᾶν mori. τελευτηχότων ζώων 31,
33 27,21 n. (?)
τελευτᾶν. τελευταὶ mortes, cadavera (?) 27,
21 cf. n.
τέμνειν pass. τέμνομενον εἰς ὅμοια μέρη
21,37 (προφή) 24,22.32 ἀραιότῃ τε-
τυμμένη κατὰ τὸ ἡμέτερον σῶμα 29,
29 n.
[τετρ.] 2. 15. 16
τετραγώνος τοιγάρ 14,14.40 19,23 (ἡμέ-
ροι 27,36
τετραφάρμακον 14,19 test.
τετραγίτων (ἀρτηρία) 28,26
τεχνολογία (definitio artificiosa) 2,18
τ[έω]ς aliquantisper 8,22
τῇ μὲν — τῇ δέ 13,27
τῇ γανον patelli (?) 39,20
τηλικούτος. τὰ τηλικαῦτα 39,17
τήκειν. τὸ ὑγρὸν τηχόμενον 12,22 15,40
τηχομένης τῆς χολῆς (πιμελῆς) 17,37
τετρκός (opp. πῶρ) 15,33
τηρεῖν τὸν νόμον 39,5 (cf. 36,49)
τηρητικός. τηρητικὴ τοῦ δικαίου ἡ φύσις
(Asclepiadis dictum) 36,49 (τοῦ πνεύ-
ματος) 38,14
τιθέναι. [αἵτια τιθε]ίς 23,9
τίκτειν (νόσους) [7,29] νόον (poeta inc.)
16,1
τιλμός (coni. πληγαί) 38,10 plur. 38,12
τίς οὖν ἢ αἰτία 33,8 τί ἐστὶν δια[φθε]σις 1,5
τι λήπει indir. 38,36 τίνος αἰ(τί)ας γι-
(νομένης) 31,12 33,20 fr. 1,6 τίνος γι-
νομένου; 27,27 32,38 37,2 τίνος γενη-
θέντος; 38,41 quaestioni διὰ τί respon-
detur τῷ — συναποφέρειν 22,17 n.
τίς. μὴ μόνον κατὰ τὴν ἀποτίμησιν ῥυσοῦ-
σθαι, ἀλλὰ τι καὶ ἐπὶ τῶν δενδρῶν 32,52
ἄχρι τοῦ 37,5 τινὸς ἀφαιρέσει λέγομεν τι
πρόσθεσιν γίνεσθαι 31,48 κ[ατὰ τι] 8,3
κατὰ μὲν τι συναγορεύει ..., κατὰ δέ τι
διαφέρει 4,42 ἀπὸ τινων τοιούτων 18,11
ἐπὶ τινας χρόνους 33,47
τιτρώσκειν (ἀσκός τρωθεῖς) 27,14
- τοι vide μέντοι, γάρ τοι, γέ τοι, οὐτοι, τοι-
γάρτοι
τοιγάρτοι secundo (tertio) loco constanter
positum velut ἀπὸ τοιγάρτοι vel ἐκ τοῦ-
των τοιγάρτοι 14,26 22,23 23,12 29,7
36,21.41 37,20 38,20 39,30 φανερόν
οὖν τοιγάρτοι 31,44 εἰ τοῦτο, πόρους τοι-
γάρτοι χρῆν ἀπολιπεῖν 38,31
τοίνυν. δὴ τοίνυν 22,8
τοιόσδε. φ[ύσιν] τοιάν[δε] 30,1.2 ἃ μὲν
προσθ[ε]γόμενα τοιόσδε[ε] ὑποστ[α]σί[εις], ἃ
δὲ τοιάδε 35,33
τοιούτος. ad priora spectans καὶ ἡ μὲν—
δόξα τοιαύτη 12,36 τοιαύτη ὑπάρχουσα
(ἢ ψυχῇ) 32,3 τὰ μὴ τοιαῦτα (scil. ὄντα)
21,48 ὅταν μὴ ἡ τοιαύτη 4,39 ἡ τοι-
αύτη ὑγρότης 11,26 ἕκαστον τῶν τοιού-
των 21,41 ἢ τοιούτων (?) παραπλησίων
12,18 τοιούτον γίνεσθαι 18,19 cf. 19,48
ο[ἶον] — τοιούτο 36,2 [ψυ]χικὸν εἶναι
πάθος τὸ τ[οιοῦ]το 2,5 demonstrative
22,5 ἡ μὲν σύστασις τοιαύτη ἐστὶν τρόπῳ
τοιούτῳ 4,32 13,25 αἰτία τοιαύτη 5,5
4,30 λόγους τοιούτους 17,26 σωμάτων—
τοιούτων δόγματι τοιούτῳ 6,14 χρώμε-
νος πιθανότῃ λόγων τοιαύτη demonst.
14,43 ὑπομνήσαι προσχρήται τοιαύτη 18,
20
τοιούτος. κατὰ λόγον τοιούτον 5,39 διὰ
τίνος ὑπομνήσεως τοιαύτης 36,48 τινων
τοιούτων 18,11 ἀπὸ τινων τοιούτων
demonstr. 30,43
τοιγχοί 31,51
τομεύς. τομεῖς (πρόσθιοι ὀδόντες) 24,23
τομή. τὰ κατὰ τὰς τομάς διαιρούμενα 21,
33 cf. 39,42
τόνος. λελύσθαι τὸν τόνον (in paralysis) 4,
13
τοπάξειν. ἄ[περ] τ[ε]τό[π]ασται καὶ πρότε-
ρον 36,47
τόπος (οἰκίος) 34,45. 47. 48 (ἀνοίκιος)
17,21. 22. 23 (ἀσφαλιώδης sin.) 24,
43 sqq. (κατάξχος) 33,22 (τοῦ σώμα-
τος) 12,15 23,8 plur. 5,22 23,8. 26. 53
24,40 (ἐν ᾧ ἢ καταβολῇ) 18,16 (εἰς
ὃν ἢ καταβολῇ) 18,13 πάθος ἀπὸ τοῦ
παρὰ κολουθούτος ἢ ἀπὸ τόπου 4,9 (cf. 4,
13 et Soranus in l. ad IV 14 excerpto)
12,15 τοὺς κατὰ τὴν κεφαλὴν τόπους
4,36 8,21 16,37 τοὺς κατὰ τὴν κύστιν
τόπους 30,11 κατὰ τοὺς τόπους 35,27.

[30] κατὰ τὸν α[ὐτὸν τόπον] 19,13 ἀ[φ']
ὧν περ ἐχ[ω]ρίσθη τόπον καὶ εἰς [οὗ]σπερ
ἐχ[ω]ρήσεν 19,17 — συμπληροῖ τὸν τοῦ
κενοῦθέντος πνεύματος τόπον 27,44 τόπος
κενός ἀθροῦς Erasistrati v. s. ἀθρόος —
τόπος libri 23,7 (*locus disputationis*) κατὰ
τὸν τόπον 34,7
τοσοῦτος 32,15 τοσοῦτον [ἀπ']έχει τοῦ εἶναι
βαρεῖα, ὥστε — κουρίζειν 32,15 καὶ περὶ
μὲν τοῦ σώματος τοσαῦτα 16,32
τότε [19,29] 26,48a [36,37 n.]
τοῦναντίον 36,34 38,4
τραῦμα plur. 20,38
τραχύς (τροφή) 25,33 fr. 2,2 (ἀρτηρία)
8,30 23,14
τρέφειν (τοὺς ἀνθρώπους) 26,18 τῆς πιμε-
λῆς τρεφούσης τὰ ὀστέα 17,39 τὰ τρέ-
φοντα 30,25 — pass. 13,40 17,36 26,
7. 11 39,23. 25 (ὁ ἥλιος) 30,22 (τρέφε-
ται πάντα διὰ πόρων) 39,10
τριμερής (ψυχή) 16,33
τρίτος (ῥ) [16,43]
τριχῶς συνίστανται [17,45] (λέγεται) 1,21
cf. 17,12 20,32
τρόπος, τρόπον δὲ τοῦτον 30,48 τοῦτον
ἔχει τὸν τρόπον 22,23 28,11 cf. 23,43
καὶ τοῦτω μὲν τῷ τρόπῳ γίνονται αἱ θῆ-
ραι 33,37 τρόπῳ τοῦτω 8,13. 14 33,17
(τοιοῦτω) 4,32 9,41 13,25 ὃν τρόπον
34,35. 44. 46 ὃν τρόπον καὶ οἱ βυρσο-
δέψαι (scil. ἔχουσιν) 34,35 n. ὃν τρό-
πον — τὸν αὐτὸν τρόπον 23,31 sqq. ὃν-
περ τρόπον — τὸν αὐτὸν 38,1 τὸν αὐτὸν
τρόπον 36,53
τροφή 7,44 8,15 9,24. 42 12,10 13,22
18,49 20,41 24,19 sqq. 28,33 sqq. 47
25,6. 21. 30. 36a. 46 sqq. 54 26,1 sqq. 29,
38 28,51 29,1. 22. 24. 25. [27] 30 33,47
35,16. 47 36,5. 10. 12 39,13. 29 fr. 2,1. 8
τροφῆς ὁσίς 12,13 τροφή παράκειται
29,33 (ἐφέρετο) 16,30 (λαμβάνομένη)
16,22 ἡ λαμβανομένη τροφή ἀναλαμβα-
νομένη προσετίθετο 29,41 (νεαρά, ἀπε-
πτος) 13,43 (νόστιμος) 29,46 (ὥμή,
εἶγμος (?)) 25,30 sqq. (περιττώσεις)
20,9 (περιστώματα ἀπὸ τῆς τροφῆς) 4,27
(*principium* Erasistrati) 22,50 cf. test.
23,9
τροπᾶν. σίφωνες τροπῆθέντες 26,52
τυγχάνειν (πέψεως) 13,47 τετευχέναι κρά-
σεως 14,34 cf. n. τετύχκειν κράσεως

14,39 (κατεργασίας) 24,21. 30. 36 25,1
36,13 ὅπου ἂν τύχη μέρος 19,42
τύπος. τύπῳ εἰπεῖν (coni. γενικώτερον) 20,
31
ὕαλος *speculum causticum* (?) 39,18 n.
ὕγρός 8,24 24,13 ὑγρότερος 12,23 15,37
25,51 ὑγρόν (*elementum*, syn. ὕδωρ)
14,30 (ἀντίστοιχον τῷ ψυχρῷ) [20,6]
τὸ ὑγρόν 6,24. 25 [15,38] 20,29. 36 22,
20 27,13. 15 30,1. 7. 25. 38. 39 35,10
τὸ πλεον ὑγρόν 11,38 τὰ ὑγρά 21,35
32,34 35,40 37,29 τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά
21,46 (τὰ κενοῦμενα) 35,27
ὕγρότης 11,34. 31 24,4. 17 35,2. 7 sqq.
(opp. θερμότης) 9,35 (ὀξεῖα, πικρά) 1,
12. 24 (ἀλμυρά καὶ δριμυῖα) 15,36 ὑγρό-
τητες ἐν ἡμῖν 12,39 (κράσεις) 5,21 —
Herodici plur. 5,11 sqq. 32 Hipponis 11,
23
ὕδατιον plur. dubio loco 37,46
ὕδατώδης. ὑδατώδη καθαίρειν (opp. χολώδη)
37,12. 19. 20. 27
ὕδωρ 24,44. 46 26,45 τὰ θερμαινόμενα τῶν
ὕδατων 22,16 *elementum* Platonis [15,
34] Phillistionis 20,27 sqq.
ὕετός. ἐπὶ τῶν ὑετῶν 33,34a
ὕγιαίνειν 19,28 (τὸ ζῶιον) 8,17 (opp.
νοσεῖν) 8,42 (opp. ἀνασιθιγεῖν καὶ ἀπο-
θνήσκειν) 11,26 ὑγιαίνουντι συνυγιαίνει
17,9
ὕγιστα 6,17 8,40 (γίνεται) 13,20 20,45
ὕγιής (κεφαλῇ?) 8,14 (ὀξεῖα) 28,11b ὑγιῶς
(*recte*) 7,23 ὑγιῶς ἱστάμενος λόγον 26,
31
ὕλη *materia* [32,30] ὕλην ὑπεβάλετο τρο-
φήν τε καὶ πνεῦμα 22,49 cf. 23,8 (coni.
ἀρχή) 4,29 (syn. τροφή) 22,42 sqq.
ὕμην plur. [36,29]
ὕμένιον. κατὰ τὰ ὑμένα εὐρίσκονται αἱ
ἀρτηρίαι ἀσμππτῶσι 27,22
ὕπαγορεύειν (τὰς νόσους) 11,42
ὕπάρχειν πολλὰς σάρκας [περὶ] μηρούς 15,
46 θερμότερα ὑπάρχοντα 18,27 αἰτίας
ὕπαρχούσης 22,28 ψυχρόν τε ὑπάρχον
τὸ πνεῦμα θερμὸν ἐκπέμπεται 23,36 etc.
τοῖς ὑπάρχουσιν ἀσμππτῶσι 27,20 (?)
cf. ὧν s. v. εἶναι κοῦφα ὑπῆρχεν 31,25
ὕπεράνω. μὲν ὑπεράνω ποιότητα *unam*

potiorem i. e. singula elementa superantem *qualitatem* 14,18
 ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλουσαι (ἐγκαύσεις, ψύξεις) 15,41
 ὑπερβολή [19,32] 23,2 (θάλπου) 20,39 (καταψύξεως, θερμότητος) 8,33 cf. 11,35 sq. 12,1.2 (πάντων) 12,17 plur. (opp. ἐνδεία) 18,48
 ὑπέρκορος. ὑπερκόρως (opp. κατ' ἐλάττω) 8,42. 43
 ὑπέρμετρος (θερμασία) 36,36 (θερμόν, ψυχρόν) 6,39.40
 ὑπέρτασις 2,28
 ὑπερφύς. ὑ[περ]φύεις κατὰ τε τὰ μεγέθη καὶ τὰς βώμας ἐγινόμεθα 29,44
 ὑπέρχολος (χολή) 19,41
 ὑπήκοος. γίνεσθαι τινί 16,42
 ὕπνος. expl. Aristotelis 23,42
 ὑπό. ὑπὸ ἀλλῆς αἰτίας [συνίστασθαι] τὰς νόσους 9,40 τρέφεσθαι ὑπὸ τῆς τροφῆς 13,41 ὑπὸ τοῦ καστορείου βωνόμεναι 38,16 ὑπὸ τραυμάτων γίνεσθαι τὰς νόσους 20,38 — ὑπὸ τῷ ἀέρι γινόμενοι 38,37
 ὑποβάλλειν. ὕλην ὑπεβάλλετο τροφήν τε καὶ πνεῦμα 22,50 cf. 23,8
 ὑποδεικνύειν. τῶν ὑποδειγμάτων 29,49 n. ὑποδείξαι 31,45
 ὑποδοχή (τῶν περιτωμάτων) 16,20
 ὑπόδειγμα *exemplum* 30,18
 ὑποκείσθαι absolute 16,19 τὸ ὑποκείμενον *materia* 31,15.30.31 τὰ ὑποκείμενα (τῇ ἐπιφανείᾳ) 37,1
 ὑπολαμβάνειν *credere* 21,25 29,35 ἐφ' ἑνὸς ταῦτ' ὅτι ὁλ[όβ]ος ἂν 35,31 ὑποληπτέως νόσήματα ὑποληπτὸς χρόνος φερόμενα τῆς λύσεως κατ' ἐλάχιστον (*intellegram: morbi chronici quorum sanatio minimo spatio temporum progrediens cernitur*) 3,20.35.38.43 4,5
 ὑπομένειν 16,23 τὰ ἐν ἀγγείαις τισὶν [ὑπομείναντα] ὑγρὰ 32,34
 ὑπομνησκειν 24,20 35,3 ὑπομνήσκειν ἐν τοῖς προγεγραμμένοις 4,24 cf. 28,14 (ἀπὸ τινων τοιούτων) 18,11 (τοῦ ἀσχοῦ) 31,34 (τάτ' οὗ) 31,6 [ὅτι] 35,21
 ὑπομνήσεις 18,20 διὰ τίνος ὑπομνήσεως τοιαύτης — φησὶν 36,48
 ὑπομονή (opp. ἀποφορά) 32,40
 ὑπονοεῖν. ὑπονοῆσθαι ὡς 29,26
 ὑποπίπτειν. τὰ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθησει 34,50.44

ὑπόστασις plur. 11,20 τῶν ὄρων [35,33] cf. 34 ὑφισ[τάμενα] et not. ad. v. 33
 ὑποτίθεσθαι. ἀρχὴν καὶ ὕλην ὑποθέμενοι τὰ περισσώματα 4,29
 ὑποτάσσειν. ὑποταταγμένον τῷ λογικῷ 16,41
 ὑποτιθέσθαι. τὸ φλέγμα θερμόν ὑποτίθεται 18,43 (ἀρχάς) 18,48
 ὑποτύπωσης. τοῦτων τῶν ὑποτύπων ἐκτίθεσθαι 7,17 ὑποτύπων τῶν ὡς γρά[φει]ται 21,24 2,2
 ὕστερον ἐν οἰκείῳ τόπῳ [23,7]
 ὕφιστάμενα. (ὄρα) οὐδ' ὅλως ὑφισ[τάμενα] 35,34 cf. ὑπόστασις
 φαίνειν. διάφορος φαίνεται 8,2 φαίνεσθαι καθ' ἑν πῶρ κτλ. 14,29 αὐτὸ μόνον φανίσκονται (*speciem tantum praebebunt*) 28,26 σαφῆς (αἰτία) καὶ φαινόμενη 33,10 λεγέσθω τὰ φαινόμενα πρῶτα, καὶ εἰ μὴ ἔστιν πρῶτα Herophilus 21,22
 φάναι. ταῦτα δὲ ἔφησεν ἄνθρω 6,13 φησὶν orationi directae insertum 4,33 saepe c. acc. c. inf. 5,35 30,7 (ὅτι) 34,42 (ὡς) 37,35
 φανερός (γέννη) 34,28 φανερόν, ὡς 6,30 33,42 38,50 (ὅτι) [36,32] ἐξ ὧν φανερόν, ὡς 7,36 25,19.22 37,6 fr. 1,7 [ἐκ τούτων] ταιγάρτοι φανερόν ὡς 36,41 φανερόν (οὖν) ταιγάρτοι ἐκ τούτων ὡς 31,44 39,29 ἐκ τούτων φανερόν, ὡς 37,21
 φαντασία (opp. δόναμις) 36,1 cf. 35,51.52 καθ' ὡς ἂν ἀγαθὸς φαντασίαν Stoice 2,43; sim. 3,2
 φάρμακον plur. 37,3
 φάυλος (opp. νόστιμος) 30,2 sqq. φαυλότερον καὶ ἀργότερον (opp. νόστιμον) 30,28
 φέρειν. οἰσθῆ 5,24 (contra ἐνεχθῆ 5,27 saepius) οἰσθέν sim. 8,29 19,43.47 (ἐνεχθέν saepius)
 φέρειν. ἐφέρετο ἡ τροφή (= κάτω ἐφέρετο) 16,29 (πνεῦμα) 23,14.19 (εἰς ὁτιούν μέρος) 8,26 (τροφή εἰς τὰ ἔντερα) 25,36 b (εἰς κοιλίαν) 24,25 (εἰς τὴν κεφαλὴν) 5,26 (ἐπὶ κεφαλῇ) 5,24 (εἰς τὸ κάτω) 30,5 εἰς τοὺς τόπους [30,11] (ὡς αὐτό) 25,45 (ἀπ' αὐτῶν) 30,45 cf. ἀποφέρεσθαι, ἀποφορά (ἐπὶ τοὺς μυκτήρας)

34,31 — εἶτα φέρε δὲ καὶ — λέγωμεν 27,
25 φέρε δέ [εἰπωμεν] 27,35 φέρε γὰρ
οὕτως ἔχειν 28,24 — med. φερόμενα (*se-*
cum ferentia) 3,20 μαλακώτερα φέρονται
τὰ στόματα 25,14
φιλαργυρία 1,31
φιλόσοφος (Aristoteles sive potius Menon)
8,12 παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν φιλοσόφων
29,52 31,41 οἱ πλείους τῶν φιλοσόφων
31,41
φλέγμα 7,7. [13] 12,4. 6. 11. 23. 31 sqq.
18,1. 31. 36 19,10. 26. 33. 35 21,45 36,17
(ψυχρόν, θερμόν) 18,43 plur. 19,30 ἀπὸ
τοῦ φλέγειν εἰρησθαι 18,44. 46 test. [ubi
citare poteram Soranum p. 314,2 Rose:
ἡ φλεγμονὴ κέκληται μὲν ἀπὸ τοῦ φλέγειν
καὶ οὐχ ὡς ὁ Δημόκριτος εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ
αἰτίον εἶναι τὸ φλέγμα] *elementum Hip-*
pocratis 7,5
φλέγειν. ἀπὸ τοῦ φλέγειν φλέγμα 18,44
φλεγμαίνειν. τὰ φλεγμαίνοντα μετοχῇ τοῦ
φλέγματος φλεγμαίνει 18,45. 46
φλεγμασία 7,11
φλέψ plur. 16,13 21,35. 53 26,28. 42 28,3.
16. 18 sqq. 29,25 sqq. 34,27 36,29 (dist.
ἀρτηρίαι) 27,8 sqq. (αἰσθητή, λόγῳ θεω-
ρητή) 21,27. 28
φοβεῖν. φοβούμεθα προσδοκῶντες τὸ κακόν
Stoic. 3,3
φόβος 1,31 (Stoicorum) 2,41 3,1. 2
φορά plur. (corporum) 36,27
φρενίτις. φρενεῖτις (etymologia) 4,14
cf. u.
φρήν. (ἡ φρενίτις) περὶ τὰς φρένας συνίστα-
ται 4,15
φυλάσσειν 38,12 φυλάσσεται καὶ διαμένει
(opp. κατακλίνονται) 33,29
φύσις. ἡ φύσις ἐμνηχανήσατο 22,41 cf. 39,
25 (τηρητικὴ τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ
ἀκολούθου) Asclepiadis dictum 36,48 sim.
ἡ φύσις τηρεῖ τὸν νόμον 39,5 cf. 36,48
ὑπὸ φύσεως διοικουμένων 33,6 [τῇν]
αὐτὴν φύσιν [ὁμοίως πᾶσιν εἶναι] 19,4
ἐν τῷ ὑγρῷ ὑπάρχειν φύσιν διπλῇν] 30,1
[ῥέξις] καρδίας] 17,3 (*elementum cor-*
poris) 6,45 φύσει *sua sponte* 22,18 23,
44 τὸ φύσει καταρρέπον 32,16 θερμόν
τῇ φύσει 18,43 κοῦρον τὴν φύσιν 32,2
κατὰ φύσιν 19,14 26,33. 36 28,38 εἰς
τὸ κατὰ φύσιν [ἄγων] 17,10 κατὰ φύσιν
ἔχει τὸ ζῷον 17,41 κατὰ φύσιν (πάθη

ψυχικά opp. παρὰ φύσιν) 2,13. 31. 33 3,
40 4,2 (κατὰ φύσιν, opp. παρὰ φύσιν)
7,8. 9 (Herodici Sel.) 9,22. 26 sqq. τὸ
παρὰ φύσιν (*pathologiae Stoicae*) 2,25
φῶσα [21,47] plur. 6,12. 32. 34 φύσας [τὰς
ἐκ τῶν] περιτωμάτων 17,46 (αἰτίας τῆς
νόσου Hippocrati Menonis) 5,35
φυσικός. *natura factus* (ἀραιώμα) 23,21
φυσόν plur. 6,22. 26 32,42 33,14 δέχην
ἐπέχειν ἡμᾶς φυσῶν 6,18
φωνή (*vocabulum*) 2,25
χάρι[ς] 2,46 ἀποστηρίγματος χάριν 16,5
χαῦνος. χαυνοτέρῳ (γῆ) 33,28 (τόποι) 33,
24
χειμών. ἐπὶ τοῦ χειμῶνος 38,33 κατὰ τὸν
χειμῶνα 36,40
χεῖρ 14,36 21,40 24,15
χιτών (plur. ἀρτηριῶν) 28,28
χολή [7,35] 12,4. 5. 11. 22 18,1. 31. 37. 40.
41 19,25 20,17. 19. 21. 22 21,45 ([ξανθὴ
τε] καὶ μέλαινα) 19,10 (μέλαινα) 12,35
19,39 (πυρρά) 19,37 (παλαιωθεῖσα) 19,
40 (*elementum Hippocr.*) 7,4. 13
χολώδης (οὖρα) 35,33 χολώδη καθαίρειν 37,
12. 17. 26
χόνδρος plur. 22,1
χρεῖα. οὐ χρεῖα ἐστίν] ὑπο[τυπώ]σεως εἰς
τοῦτο 21,14 οὐ χρεῖα πολυλογίας 36,12 b
χρέος *aes alienum* 18,23
χρήζειν. τῆς ἐντροχειάς ἐπὶ τοῦ παρόντος
οὐ χρήζομεν 1,25
χρήναι. χρή [εἰδέναι] 1,41 ἐχρήν 27,29 b.
39 32,50 38,54 χρήν 38,31
χρήσθαι (αἰτία) 5,5 (πιθανότητι λόγων)
14,42 (ὑποδείγματι τῇ θαλάσῃ) 30,18
οὕτω χρηστέον τῷ ὄρω ἐπὶ ἀπάντων 1,39
χρόνος (πολύς, γενήσεται) 28,4 (ὑποληπτός)
3,20. 35. 38. 44 4,6 cf. ὑπολαμβάνειν ἐπὶ
τινας [χρόνους] μὴ δοὺς τροφήν 33,47
ἐπιμένει πολλοὺς χρόνους 16,31 ποσὺς
χρόνους 16,24 32,35. 44
χρῶμα (?) [36,21]
χυλός plur. 32,36
χυλοῦν. χυλοῦται ἡ τροφή 24,33 sqq. cf. 24,
27 τὸ χυλωτόν 39,12
χυμός plur. 36,16
χωρεῖν ἐπὶ τὴν θήραν 33,20. 30 (εἰς τὸν
ἀέρα) 38,47 εἰς οὐσπερ ἐχώρησεν 19,17

τὰς θύραποδός, δι' ὧν κεχώρη[κεν] τὰ θη-
ρία 38,18

χωρίζειν (syn. τέμνειν) 21,37. 39. 40. 43
(cf. 37) [ἐάν] χωρίσ[θῃ] τι ἀπὸ τῶν ἄλλων]
9,15 ἀ[φ'] ὧν περ ἐχ[ω]ρίσθη τόπων 19,17
πολύ κεχώρισθαι 28,2 τὸ ἀλλότριστον χω-
ρίζόμενον εἰς ἑντερα 29,39

χωρίον (plur. corporis) 23,12 24,38

χωρίς ὑγρότητος 11,30 [χωρίς ὄντων τ]ό-
των 19,5 [γενόμενος] ὁς χωρίς πνεύματος
31,35

ψεύδειν. ψεύδε[ται] περὶ τούτων] 7,36

ψῶξις [12,17] plur. 15,41

ψύχειν τὴν θερμασίαν 15,40

ψυχή, ὅτι ἔστιν σῶμα 31,41 (opp. σῶμα)
31,37 sqq. περὶ ψυχῆς Plato [17,10]
συνέστηκεν ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώ-
ματος 21,14 (λέγεται τριῶς) 2,7 (τρι-
χῶς [γ] τε) τῷ ὅλῳ σώματι παρεσπαρμένη
καὶ τὸ μέρος τὸ λογιστικὸν καὶ ἔτι ἡ ἐν-
τρέχεια 1,21 sqq. tripartita [Platonis]
15,27 16,33 sqq. (opp. ζωτικὴ δύναμις)
1,21 (δύναμις ἔστιν) 2,6 (διῶσεις ψυχῆς)
2,5 πᾶθος [δι]αθετικὸν ψυχῆς 2,15 (κατὰ
τὴν ψυχὴν συνίστασθαι πᾶθος) 2,10. 32. 35
(πᾶθος κατ' ἐπακολούθημα) 1,36 (λογι-
στικὸν μέρος) 4,17 (λογιστικὸν, ἄλογον
μέρος) 15,28 sqq. ψυχὴν ἀνιῆσθαι ἐκ
τοῦ μυελοῦ τὴν τὸ ὅλον σῶμα διοικοῦσαν
(Platon.) 14,44 (πνεῦμα) 32,2 sqq. (αι-
τία ἔστιν [γινομένη] (nascens) τῆς κορυφῆς)
τήτος 31,52 διεγείρεσθαι τὴν ψυχὴν 37,
58 cf. 38,2. 5. 6

ψυχικός (δύναμις, opp. ζωτικὴ)? 2,3 (πά-
θος def.) 2,4 sqq. (παθῶν partitio) 2,13
(πᾶθος, opp. σωματικά) 1,16. 40 sqq.

ψύχος [23,52] (opp. θάλλος) 16,10 20,39

ψυχρός (ἀτῆρ) 38,34. 44. 49 (πνεῦμα) 18,23
24,10 (φλέγμα) 18,42 (ἐγκέφαλος) 23,46
(ἄρτοι) 31,18 ψυχρόν 18,11. 16 sqq. τὸ
ψυχρόν 20,28. 40 sqq. (στοιχεῖον) [19,24]
20,3 (opp. θερμόν) 19,5 (ὑπερμετρον)
6,40 ψυχρότερος (ιμάτια) 35,4 (σώματα)
38,33 (ἄρτοι) 31,23 32,27 τὸ ψυχρόν
scil. ὕδωρ 38,42 περιχεῖσθαι ψυχρῷ 38,
39 (opp. θερμότης) 11,36

ὥδε ad priora spectans 24,2 ad insequen-
tia ὥδε καὶ φλέβας (scil. συνεστάναι vel
πεπονήσθαι) 16,13

ὦρα. παρὰ τὰς ὥρας contra tempestatum
naturam 36,35 n.

ὦμός (προφή) 25,30 ἐξ ὠμῶν γίνεται ἡ
πρόσθεσις τῷ ὅλῳ σώματι 25,7 sqq. cf. 19
ἀνδρόσις ἐξ ὠμῶν (opp. ἐκ πέψεως τῆς
ἐν κοιλίᾳ γενομένης v. 26) 25,19 sqq.

ὥς μὲν ὁ Ἀριστοτέλης οἶεται περὶ ἱπποκρά-
τους 6,13 ὥς ἐπιδεικνύειν 7,37 etc. λαμ-
βάνουσι τοὺς κύνας ὥς οὗτοι συνιηρεῖν οἶον
33,16 ὥς—οὕτως 16,24. 46. 48 quan-
doquidem 39,5 (post προλαβεῖν) 4,21
(post γινώσκειν) 1,15 (post λέγειν) 5,15
(post φάναι) 37,35 (post ὑπονοῆσαι) 29,
26 (post ὑπολαμβάνειν) 29,35 (post
διδάσκειν) 32,32 (post πιστεύειν) 32,48
(post φανερόν) 6,30 7,36 25,19. 22 31,
44 33,42 36,41 37,6. 21 38,50 39,29
fr. 1,8 (post δῆλον) 37,47 38,20 (post
σας) 33,14 post νοεῖν 29,13 λεκτέον
ὥς—εἶναι (?) 21,30 n. — ὥς τύφῳ εἰπεῖν
20,31 — καθ' ὥς ἂν ἀγαθὸς (i. e. κατὰ
δοκοῦντος ἀγαθοῦ cf. Laert. D. VII 114)
φαντασίαν et sic deinceps 2,42 sqq. ὥς
ἂν δὴ τῆς κινήσεως αἰτίας ὑπαρχούσης
22,27 cf. 24,37 25,8. 14. 52 34,1 35,5
ὥς δὴ c. partic. 24,11 ὥς δὴ ὑγρότητος
συνεκεπεμπομένης 24,16 sqq. ὥς πρὸς τὴν
ὀσμὴν 38,17 ὥς ὁμοίως 1,44 3,45 17,
21 18,5 23,20 35,35 [cf. Praef. p. XII]

ὥς praepositio. ὥς τοὺς κατὰ τὴν κεφαλὴν
τόπους 4,36 cf. 8,7 ὥς αὐτοῦς 25,45
γίνεσθαι ὥς αὐτὰ (ὡσαντὰ?) πρόσθεσις
33,13 [cf. Praef. p. XIII]

ὡσαύτως. οὐ γὰρ ὡ. κέχραται κεφαλὴ ἡ
χείρ 14,35

ὦσις (τοῦ σφυγμοῦ) 29,10

ὦσπερ — οὕτως 6,23 36,43 ὦσπερ καπὶ
27,6 ὦσπερ εἰπομεν 7,32 etc.

ὥστε c. indicativo 3,28 27,35 29,31 c. in-
finitivo 2,1 οὕτως τε πολὺς χρόνος γε-
νέσεται, ὥστε — ῥυθῆναι 28,5 τοσοῦτον
ἀπέχει, ὥστε — κορυφῆναι 32,16

ὠφελεῖν absolute de medicina 38,6

II INDEX NOMINUM

* A. ας de morbis 8,35 cf. n.

⟨A⟩ βυδηνός Alcamenes 7,41

Αἰγίμιος ὁ Ἡλείος 13,21 [Galen VIII 498 K.:

ὁ δὲ τὸ Περὶ παλμῶν ἐπιγεγραμμένον Αἰγίμιος βιβλίον συνθεῖς, εἴτ' αὐτὸς ἦν ὁ Ἡλείος Αἰγίμιος εἴτ' ἄλλος τις, ἰδίως κέχρηται τῷ ὀνόματι (sc. παλμῶν).] Ibidem p. 752: σκοπουμένοις εἰ γνήσιον ὄντως ἐστὶν Αἰγίμιου τὸ βιβλίον ἢ εἰ πρῶτος Αἰγίμιος ἀπάντων ἔγραψε περὶ σφυγμῶν βιβλίον ἢ καὶ τις ἄλλος πρὸ αὐτοῦ; cf. Anon. Synopsis de pulsu in Rufi ed. Daremb. Paris. 1879 p. 219,2. Gal. VI 159 ἀποδόσθω μὲν ἐπὶ πεπερμένους ἀκριβῶς τοῖς οὖροις, ὥς ὁ Αἰγίμιος ἐκέλευσεν. Callimachus in Pinace (fr. 10047 Schn. Athen. XIV 643 F): πλακουντοπουκά συγγραμματα Αἰγίμιου. cf. Daremb. adn. ad Ruf. p. 625. videtur Aegimius aequa-lis fere Hippocratis.]

Αἰγινήτης Petro 20,1

Αἰγύπτιος Niny[as] 9,37

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλαλήθιος citatur cum Aselepiade de digestionē 24,31 οἱ περὶ [Ἀσκληπιάδῃ] καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλαλήθῃ 35,22 τῷ καὶ κατ' Ἀλέξανδρον λόγῳ 35,54 auctor Aselepiadeae opinionis citari videtur 39,1 n. [Strabo XII p. 580: μεταξὺ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων ἱερὸν ἐστὶ Μηγὸς Κάρου καλούμενον τιμώμενον ἀξιολόγως· συνέστη δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἐρωφίλειον ἱατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεῦξιδος καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους. Theodo-

rus Priscianus (Phys. in Heremanni de Neuenare Octav. Hor. ed. Arg. 1532 p. 102): *Alexander amator veri appellatus discipulus Asclepiadis* [cf. de hac re *Hermæ* XXVIII 413¹] *libro primo de semine spumam sanguinis esse essentiam dixit*. Gal. VIII 725 sq.: ὁ γε μὴν Ἐρωφίλειος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλαλήθης ἐπικληθεὶς διττὸν ἐποιήσατο διὰ τὰς τοιαύτας ἐπηράδας τὸν ὀρισμὸν τοῦ σφυγμοῦ . . . καὶ λέγει γέ τινας λογισμοὺς ἐπ' αὐτοῖς ὡς οἶεται, πιθανοὺς ἐν τῷ ἔ τῶν Ἀρεσκόντων . . . διὰ κεφαλαίων δὲ καὶ γὰρ περὶ αὐτῶν ἴσως ὀλίγον ὕστερον ὁλως ἐρῶ πρότερόν γε παραγράψας τοὺς τοῦ Δημοσθένους ὄρους ὡσαύτως τῷ διδασκάλῳ [Alexandro] Φιλαλήθους ἐπικληθέντος [cf. H. Schoene de Aristoxeni περὶ τῆς Ἐρωφίλου αἱρέσεως *libro XIII* Bonnæ 1893 p. 11 sqq.]. Soranus II 43 p. 338,14 Rose: ὁ καλούμενος γυναικίσις ῥοῦς κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαίους, ὥς Ἀλέξανδρος ὁ Φιλαλήθης ἐν τῷ πρώτῳ λέγει τῶν Γυναικίσιον πλεονός ἐστιν αἱματος . . ., κατὰ δὲ Δημήτριον τὸν Ἐρωφίλειον; tum citatur v. 23 Aselepiades. Galen. VIII 758: ἔνιοι δὲ καὶ αὐτοῖς τοῦτοις προσθέσαν τινα, καθάπερ καὶ Μοσχίων ὁ Διορθωτῆς ἐπικληθεὶς, ἐπειδὴ τινα τῶν ὅπ' Ἀσκληπιάδου λελεγμένων ἐπηγορεύοντο μὴ πάντῃ πειθόμενος τάνδρῃ, καθάπερ οὐδ' ὁ Ἀλέξανδρος Ἐρωφίλῳ. Caelius Aur. ac. morb. II 1 p. 74 Amm. *Asclepiades hanc passionem non definivit, sed Alexander Laodicensis ex Asia secundum ipsum* [sc. Ascle-

Suppl. Arist. III 1 Anon. Lond. Iatrica.

piadem] aut lethargum esse subitam vel recentem passionem cum febris etc.

De Alexandro in Aselepiadeis et fortasse Menoniis auctore Anonymi dixi *Herm.* XXVIII 414sq. cf. *Sitzungsber. d. B. Ak.* 1893 p. 102 — Φιλαλήθιος col. 24, 31 verum esse potest, si secta fuit τῶν Φιλαλήθειων a Philalethe nescio quo medico condita (cf. Laert. Diog. prooem. 17)]

*Ἀλκαμένης ὁ (Ἀ)βουδηνός de morbis 7, 41 8, 6

Ἀριστοτέλης (i. e. Menonia) 5, 37 6, 42 7, 36. 38. 43 [cf. Praefatio p. XV sq.]

Aristotelis de anima doctrina fortasse tangitur 1, 21 sqq. [cf. *Herm.* XXVIII 411. Praef. p. XV] eius opinio de somno et vigilia exponitur 23, 42 24, 9

Ἀρχαῖοι. citantur definitiones πάθους 1, 2, 4 2, 18. 36 opponuntur οἱ νεώτεροι 2, 30 i. e. Stoici (2, 39) de vesicae secretionem ἰδία στάσις γεγνηται καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν φύσσεων 29, 52 cf. οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων 30, 18

Ἀσκληπιάδης ὁ οἰνοδότης 24, 31 test. de digestionem 24, 30 e crudis solis fieri ἀνάδοσιν 25, 24 de odoribus in corporibus percipiendis 34, 7 sqq. 42. 53 de differentia τῶν ἀποφορῶν 35, 20 doctrina de poris invisibilibus profertur 36, 48 — 38, 53, tum ut ridicula refutatur 38, 53 sqq., ubi eius rationes partim iterantur nomen extat 37, 55. cf. 39, 1 n. dictum de natura iustitiae futrice 36, 48 39, 5 [de Aselepiade Prusensi cf. Susemihl *Alex. Literaturg.* II 428 sqq., qui de homonymis Hillscherum sequi non debebat cf. *Sitzungsber. d. B. Ak.* 1893, 101]

Βακτριανὰ κάμηλοι 39, 24 n.

Δέξιππος ὁ Κῶς 12, 9 [Suidas s. v. Δέξιππος ἡφύς ἰατρός Ἱπποκράτους μαθητής, ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἐκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοῦ παῖδας ἀπογνωσθέντας Μαντιωλὸν καὶ Πιζώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσαστο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτῷ ἐνεστῶτα πόλεμον ἔγραψεν Ἱατρικὸν βιβλίον ἃ καὶ Περὶ προγνώσεων β' (ubi Κῶους pro Κᾶρας intellegit Kühn *Addit. ad Fabricii elench. med.* XII, Lips. 1827, p. 6 ubi cetera testimonia. cf. infra Πόλυβος)]

Δημόκριτος panium odore supremos dies sustentat 37, 35 sqq.

Ἐμπειριζοί de gravitate 31, 26 sqq.

Ἐρασιστράτειοι de arteriis 26, 39. 40 27, 10. 24. 46. 48 28, 12 de concoctione 36, 18

Ἐρασίστρατος de principiis visibilibus et invisibilibus 21, 23 sqq. principia ponit nutrimentum et spiritum 22, 51 adversarii contra eius principia pugnant 22, 53 — 23, 6 de respiratione 23, 18 sanguinem solum nutrimentum dixit 25, 27 digestionem non fieri arteriis 26, 31 experimentum aviculae in trutina pensae 33, 44 sqq. in pororum theoria ab Aselepiadeis ut videtur impugnatus 39, 16 [de Erasistrato cf. praeter libros a Susemihlio citatos *Alex. Literaturgesch.* I 798 sqq. R. Fuchs *Erasistratea* I Lips. 1892 et quae disserui *Sitzungsber. d. B. Ak.* 1893 p. 104 sqq.]

Εὐρυφῶν ὁ Κνίδιος de morbis 4, 31 sqq. consentit partim cum eo Herodicus Cnidius 4, 41 sqq. differt Hippocrateus Alcamenes 8, 2 velut princeps sectae Hippocrateae perhiberi videtur 8, 3 coll. cum 7, 40 [Vita Hippocr. p. 450, 23 Westerm. ὑπὸ Περδίκκα ... παρακληθέντα (Hippocratem) ὁημοσίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυφῶντος, ὃς κατ' ἡλικίαν πρεσβύτερος ἦν. Plato comicus fr. 184 (I 652 Kock.), ubi Cinesiam Meletis f. tangit ἐσγάρως κεκαυμένος πλείστας ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι. Gal. in Hipp. ep. VI 29 (XVII A 886 K.) εἰρηται γε μὴν ἡ πέμψεις κὰν ταῖς Κνιδίαις γνώμαις, ὥς εἰς Εὐρυφῶντα τὸν καὶ ἱατρὸν [τὸν Κνίδιον?] ἀναφέρουσι κατὰ τήνδε τήν λέξιν· "οὐρεὶ ὀλίγον ἐκάστοτε καὶ κείναι καὶ ἐφίσταται πέμψει αἶον ἐλαίον γλωφῆς ὥσπερ ἀράχινον." Idem de acut. m. victu I 17 [XV 455] .. καὶ κατ' αὐτὸν δὲ τὸν Ἱπποκράτην κατὰ τὸ Περὶ διαίτης ὑγεινῆς. εἰ γὰρ καὶ μὴ Ἱπποκράτους ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ βιβλίον, ἀλλ' Εὐρυφῶντος ἢ Φαῶντος ἢ Φιλίστιωνος ἢ Ἀρίστωνος ἢ τινος ἄλλου τῶν παλαιῶν (εἰς πολλοὺς γὰρ ἀναφέρουσιν αὐτό) πάντες ἐκεῖνοι τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν εἰσι, ἔνιοι μὲν Ἱπποκράτους πρεσβύτεροι, τινὲς δὲ συνηχμαζότες

αὐτῷ cf. de diffie. resp. III 13 (VII 959 sq.)
Idem de succedan. XIX 721 ἐπειδὴ περὶ
τῶν ἀντεμβαλλομένων λόγον ἐνεστήσαντο
μὲν καὶ οἱ περὶ τὸν Διοσκουρίδην, οὐχ
ἥμισυ δὲ καὶ οἱ περὶ τὸ Φυλιστιωνά τε
καὶ Εὐρυφῶντα. apophthegma ap. Stob.
ecl. I 8, 40 a (I 102, 14 W.) Euryphontis
fragm. extant ap. Gal. in Hipp. ep. V 129
(XVII A 888) Rufum p. 147, 10 Daremb.,
Censorinum 7, 5 et Aetium V 18, 7 cf.
Doxogr. p. 195, 429]

Ἡλεῖος Aegimius 13, 21

* Ἡρακλεόδωρος de morbis 9, 5

Ἡρόδικος ὁ Κνίδιος de morbis 4, 41 sqq.
5, 34 [cf. 9, 20 test., ubi ad Galeni (XVII B
99 K.) τοῦ Λεοντίνου conferatur Plat.
Gorg. p. 448 B et vita Hippocr. p. 449, 5
West.]

Ἡρόδικος [ὁ Σηλυμβριανός]. eius ars me-
dica exponitur 9, 20 cf. test.

Ἡρόφιλος fragm. citatur: λεγέσθω δὲ τὰ
φανόμενα πρῶτα, καὶ εἰ μὴ ἔστιν πρῶτα
21, 21

opinio de digestionem 28, 46 sqq. ea
refutatur 29, 12 sqq. [de Herophilo cf. Su-
semihl *Alex. Literaturg.* I 785 sqq.]

* Ἡρασμάχος ὁ Σαρδιανός 11, 42 sqq.

Ἱπποκράτης de morbis, καθὼς διεληφεν
περὶ αὐτοῦ Ἀριστοτέλης [i. e. auctor libri
de flatibus] 5, 35 sqq. test. 6, 42 7, 39

idem ὡς αὐτὸς Ἱπποκράτης λέγει i. e.
auctor libri *de natura hominis* 6, 44 7, 15
test. 40

Ἱππ[ων] ὁ Κροτωνιάτης humidum princi-
pium ponit vitae et sensus 11, 22 sqq. n.
ἐν ἄλλῳ δὲ βιβλίῳ pathologiam ex-
ponit 11, 32 sqq. [de Hippone cf. *Herm-
ae* XXVIII 420 Zeller Gr. Phil. I^o 254.
cum Hipponis nomen c. 11, 20 paulo
brevius esse videatur pro hiatu, succur-
rit num forte Ἱππῶναξ plenum nomen
pro vulgari hypocristico scriptum fuerit;
sic ab Aëtio V 7, 3 [Plutarcho Doxogr.
p. 419, 24 et Stobaeo (cf. Wachsmuth
in Add. ad Ecl. ed. p. XXXIV ad
p. 295 n.)] Ἱππῶναξ de maris et feminae
origine citatur (fortasse ex Menoniis)
qui alias illic Ἱππων audit. similiter
Galeno Περωνᾶς est qui ceteris et Me-
noni Πέτρων cf. s. v. Πέτρων]

Κνίδιος Euryphon 4, 31. Herodicus 4, 41

Κροτωνιάτης Hippo 11, 22 n. Philolaus 18, 9
Κῳός Dexippus 12, 9

Μενεκράτης ὁ Ζεὺς ἐπικληθεὶς ἐν Ἱατρικῇ
19, 18 sqq. test. [cf. *Herm.* XXVIII 416 sqq.]

Μεταποντίνος Timotheus 8, 11

Νεώτεροι, τοῦτ' ἔστιν οἱ Στωϊκοί (patho-
logia) 2, 22 sqq. 2, 30 cf. 2, 39

* Νινύ[ας?] ὁ Λιγύπιτος de morbis 9, 37

Πέτρων ὁ Λιγνῆτης de morbis 20, 1 sqq.

[Schol. *Iliad.* A 624: καὶ Πέτρων δὲ
Λιγνῆτης ἱατρός, ἐπεὶ δι' ἐνόειαν ἐπί-
πτωσιν νόσων γίνοντο [sic Maass restit.
Schol. Townl. I 415, 32], καὶ οἶνον καὶ
κρέα προσέφερον ἀναπληρῶν τὸ λείπον τῆς
φύσεως. Celsus III 9: *apud antiquos quo-
que ante Herophilum et Erasistratum ma-
ximeque post Hippocratem fuit Petron
quidam, qui febricitantem hominem ubi
acceperat, multis vestimentis operiebat, ut
simul calorem ingentem sitimque excitaret.*
Galen. I 144: Περωνᾶς (sic) δὲ καὶ
κρέα ψεῖα ὀπτὰ διδοῖ (febricitantibus)
καὶ οἶνον μέλανα ἀκρατέστερον ἐμείν
ἡγάχαζε καὶ ὕδωρ ψυχρὸν ἐδίδου πίνειν
ἕσσον ἦβελον. Idem XV 435: εἴρηται δὲ
καὶ ὑπὸ Ἐρασιστράτου κατὰ τὸ πρῶτον
βιβλίον περὶ πυρετῶν . . . διελθὼν γάρ ἐν
τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ τοὺς ἐναντιωτάταις
ἀγωγαῖς ἐπὶ τῶν πυρεττόντων χρωμένους
ἱατρούς, τοὺς τε μακρὰς ἀστίαις κατα-
πονοῦντας τοὺς κάμνοντας καὶ Περωνᾶν
τὸν κρέα τε καὶ οἶνον διδόντα. cf. Kühn
Add. ad el. med. Fabric. XXI Lips. 1836
p. 5, cui ex cod. Paris. suppl. gr. 636
(cf. supra p. 6 test. 4, 14) f. 37r adden-
dum Ἀρίστου ὁ ἀπὸ Πέτρωνος]

Πλάτων de corporis constitutione et mor-
bis 14, 12 sqq. cf. 14, 26 18, 7

Poeta ignotus (fortasse iambographus, certe
non scenicus) 16, 4

Πόλυβος de morbis (i. e. Pseudohipp. de
natura hominis) 19, 2 sqq. Galen. XV 11:
οἱ πλείστοι μὲν γὰρ τῶν γνόντων Ἱππο-
κράτειον τέχνην τοῖς γνησίοις αὐτὸ [de
natura hominis librum] συγκαταριθμοῦσι
νομίζοντες τοῦ μεγάλου Ἱπποκράτους σύγ-
γραμμα, τινὲς δὲ Πολύβου τοῦ μαθητοῦ
τε ἅμα καὶ διαδεξαμένου τὴν τῶν νέων
διδασκαλίαν, ὅς οὐδὲν ὅλως φαίνεται μετα-
κινήσας τῶν Ἱπποκράτους δογμάτων ἐν
οὐδενὶ τῶν ἑαυτοῦ βιβλίοις, ὥσπερ οὐδὲ

Θεσσαλός ὁ αὐτοῦ [Pippoeratis] υἱός.
 θανυράσιος μὲν ἀνὴρ καὶ οὗτος γενόμενος,
 ἀλλ' οὐ καταμείνας ἐν τῇ πατρίδι καθάπερ
 ὁ Πολύβος. Ἀρχελάω γὰρ τῷ Μακεδονίᾳς
 βασιλεῖ συνεγένετο (cf. *Hermias* vol. XXVIII
 430 sqq.). Idem XV 175: τὸ Περὶ διαί-
 της ὑγιεινῆς ἐν τοῖς πλείστοις μὲν ἄμεμ-
 πτόν ἐστιν, ἐχόμενον αἰετῆς Ἰπποκράτους
 στοιχειώσεως· ἐν τισὶ δ' ἂν τις αὐτῷ
 μέμψαιτο παντελῶς ὀλίγοις· ὑποκείσθω δ'
 εἶναι Πολύβου, καθότι πολλοὶς ἔδοξε.
 Idem XVI 3: ἀλλὰ ἐπεὶ τινες λέγουσι
 τοῦτ' εἶναι τὸ σύγγραμμα (de humoribus) εἶναι
 ἢ Θεσσαλοῦ τοῦ υἱότος τοῦ Ἰπποκράτους
 ἢ τοῦ Πολύβου τοῦ γαμβροῦ, ὧν αἱ
 γραφαὶ τῆς Ἰπποκράτους τέχνης εἰσὶ καὶ
 οὐ πόρρω αὐτῶν οὐδ' ὅσα δοκεῖ μὲν Εὐ-
 ρυψῶντος εἶναι, φέρεται δὲ ἐν τοῖς Ἰππο-
 κράτους κτλ. cf. VII 959 sq. Aëtius Plac.
 V 18,5 (Doxogr. p. 429,1): Πολύβος
 ἐκατὸν ὀγδοήκοντα ὄνο καὶ ἡμισυ ἡμέρας
 γίνεσθαι εἰς τὰ γόνιμα κτλ. (cf. § 3 et
 Clem. Alex. Strom. VI p. 811 P.), quocum
 comparandus liber Hipp. q. f. de septi-
 mestri et octimestri partu]

Σαρδιανός Thrasymachus 11,42

Σηλυμβριανός Herodicus [9,20] cf. test.

Στωϊκοί (i. q. νεώτεροι) pathologia 2,22 sqq.
 39 sqq. Stoica de mixtionis generibus
 proferuntur 14,15 sqq. cf. test. et *Herm.*
 XXVIII 425 de sole cf. 30,18 test.
 opinionem σῶμα διὰ σώματος διελθεῖν cf.
 14,18 impugnat (Asclepiades?) 38,29
 39,4, 11

Τενέδιος Phasilas 12,36

Τιμόθεος Μεταποντίνος de morbis 8,11

* Φασίλας ὁ Τενέδιος de morbis 12,36 (n.) sqq.

Φιλολήθεις i. q. Φύλαξθης cognomen
 Alexandri Laodicensis (quem v.) 24,32

Φιλολήθης cognomen Alexandri Laodice-
 nis 35,22

Φιλιππίων (sine ethnis) de elementis et

morbis 20,25 sqq. (Laertius Diogen. VIII
 86 Εὐδόξος Αἰσχίνου Κνίδιος . . . τὰ μὲν
 γεωμετρικὰ Ἀρχύτα διήκουσε, τὰ δὲ τατρικὰ
 Φιλιππίωνος τοῦ Σικελιώτου, <οῦ>
 καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Πίναξί φησι cf.
 § 89. Athen. III 115 d Φιλιππίων ὁ
 Λοκρός fragm. affert ex Opsartyticis
 (cf. XII 516 c) Plut. Quaest. conv. VII 1
 p. 699 B: ἐπὶ δὴ τῶν μαρτύρων τῷ Πλά-
 τῳ προσκαλοῦμαι Φιλιππίωνα τε τὸν
 Λοκρόν, εὖ μάλα παλαιὸν ἄνδρα καὶ
 λαμπρόν ἀπὸ τῆς τέχνης ὑμῶν γενόμενον
 καὶ Ἰπποκράτη καὶ Διώξιππον [i. e. Δε-
 ξίππον] τὸν Ἰπποκράτειον (cf. de Stoic.
 rep. 29 p. 1047 E) Gal. XVIII A 8 K.:
 ἐν δὲ τῷ διατητηνῷ τῷ ὑγιεινῷ (i. e. Hipp.
 q. f. de victu salubri) τῷ Ἰπποκράτει μὲν
 ἐπιγεγραμμένον καὶ αὐτῷ, τοῖς δ' ἀποξε-
 νόουσιν αὐτοῖς μὲν εἰς Φιλιππίωνα,
 τισὶ δ' εἰς Ἀρίστωνα τισὶ δ' εἰς Περικλύδην
 ἀναφέρουσι, γέγραπται ταυτί. (cf. XV 455
 et XIX 720 supra s. v. Εὐρυψῶν) Idem
 IV 471: τί ποτε οὖν τηλικούτον ἐστὶ τὸ
 παρὰ τῆς ἀναπνοῆς ἡμῖν χρηστόν; ἄρά γε
 τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐστὶ γένεσις, ὥς Ἀσκλη-
 πιδῆς φησὶν; ἢ γένεσις μὲν οὐχί, ῥῶσις
 δὲ τις ὥς τοῦ Νικάρχου Πραξαγόρας; ἢ
 τῆς ἐμφύτου θερμότητος ἀνάψυξις τις ὥς
 Φιλιππίων τε καὶ Διοκλῆς ἔλεγον; Caelius
 bis *Philistionis fratrem* affert chron. III 1
 p. 489 Amm. V 1 p. 555. Praecepta
 apud Plin. XX 31. 86. 122

Φιλόλαος, ὁ Κροτωνιάτης [cf. *Herm.*
 XXVIII 417] 18,8 sqq. de morbis 20,
 22, 24

Φιλόσοφος Aristoteles i. e. Menon 8,12

Φιλόσοφοι. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν φιλο-
 σόφων disceptatur de vesicae secretionē
 29,52 οἱ πλείους τῶν φιλοσόφων cor-
 pus esse animam affirmant 31,41

Ζεὺς. Μενεκράτης ὁ Ζεὺς ἐπικληθεὶς 19,18
 cf. test.

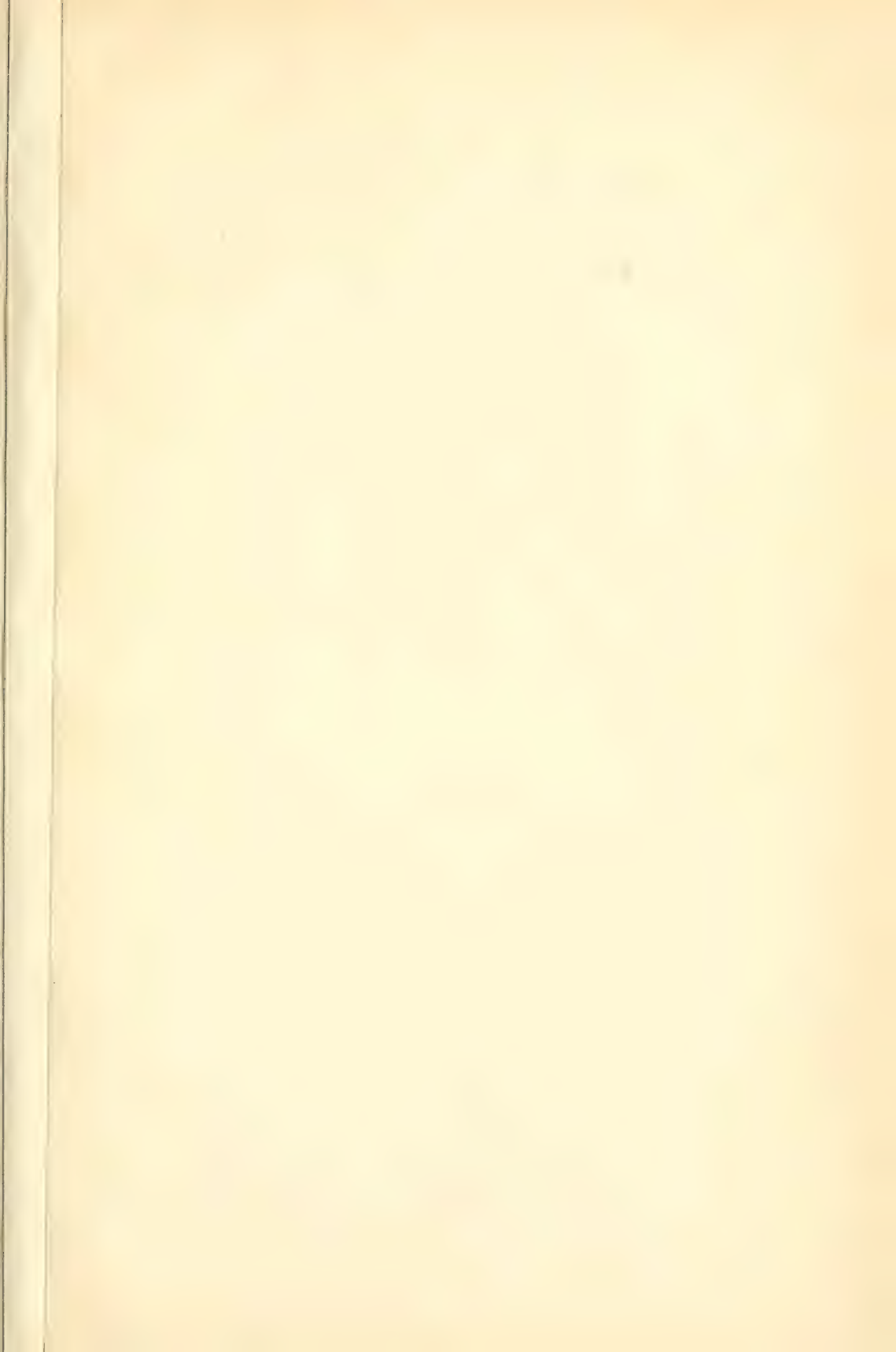
S I G L A

λ	= αἴτιος, αἰτία cet.	$\mu\epsilon^{\theta}$	= μεθα
$\hat{\alpha}$	= ἄλλά (ἄλλης (IX 40)	$\bar{\nu}$	= νον
γ'	= γάρ	$\hat{\nu}$	= νης
π	= γίνεται, γίνονται, γινόμενος, γένηται cet.	$\acute{\nu}$	= νων
π^{θ}	= γίνεσθαι	\bar{o}	= οὔτως
Σ	= δόναμις cet.	π	= παρά
\sim	= ἐστίν	π'	= πρός
\sim	= εἶναι	$\pi\pi$	= πρότερον
\approx	= εἰσίν	τ vel τ'	= των
$\hat{\kappa}$	= κατά, κατ', καθ'	$\hat{\tau}$	= ὑπάρχων, ὑπάρχει cet.
λ	= λόγος, λόγῳ cet.	ϕ	= φησίν, φασίν, φαμέν
μ'	= μεν, μέν	$\gamma\tilde{\tau}$	= ψυχῇν (XXXVIII 5)

Sectarum nomina

$\epsilon\hat{\mu}$	= Ἐμπειρικοί XXXI 26
$\epsilon\rho\sigma\tau\rho\alpha\tau\epsilon\iota\omega\iota$	= Ἐριστράτειοι XXXVI 18
\hat{H}	= νεώτεροι II 30

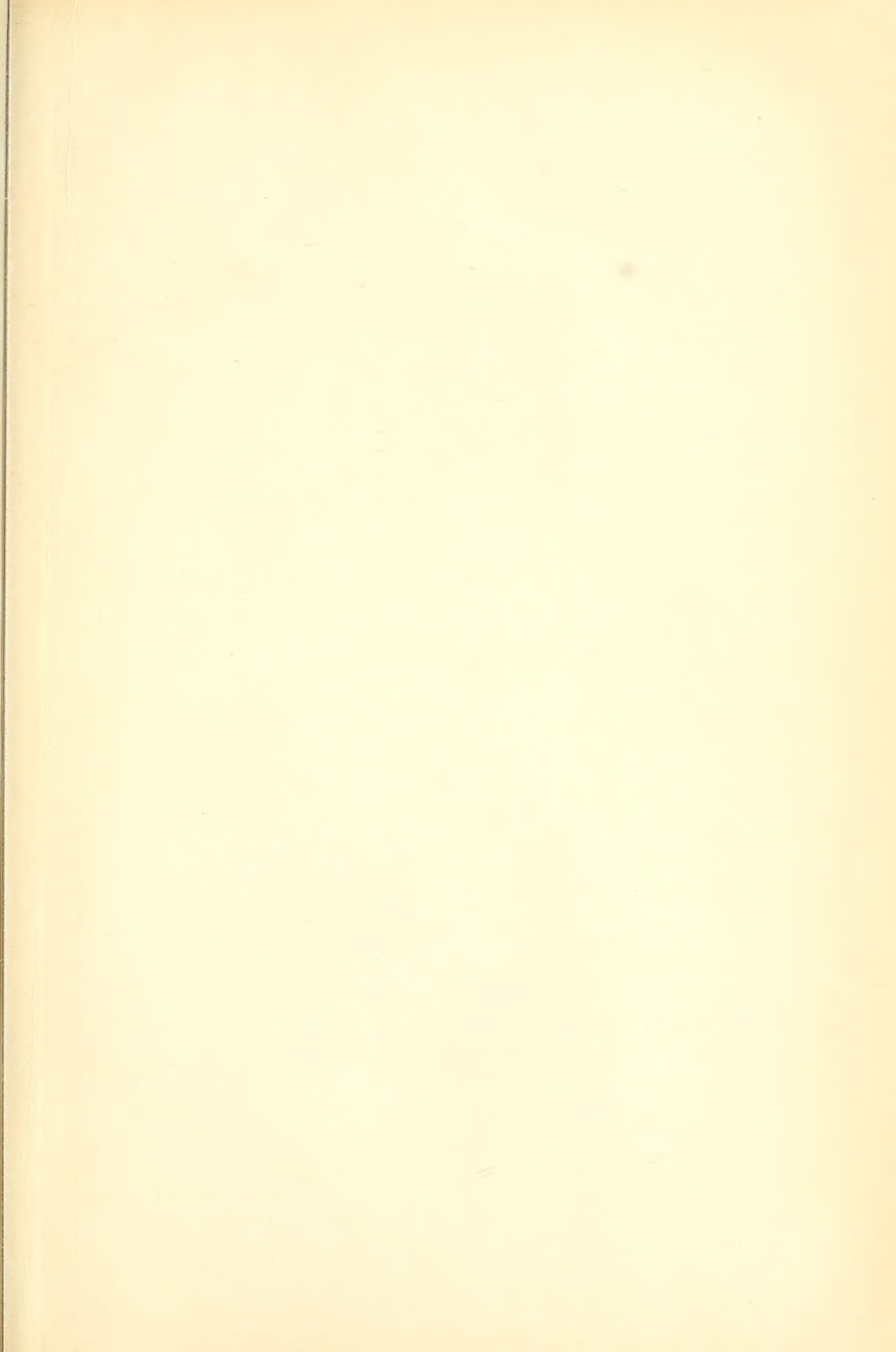

Fragment of a papyrus scroll, showing two pages (IV and V) of text written in ancient Greek. The text is heavily damaged and partially illegible due to the fragmentary nature of the original document. The script is a cursive form of ancient Greek, typical of papyrus documents. The fragment is divided into two main sections, corresponding to pages IV and V, separated by a vertical fold or break. The text on page IV is written in a single column, while the text on page V is written in two columns. The fragment is located in the British Museum, as indicated by the page number CXXXVII.

PA
3902
A43
1893
v.3
pars.1

Supplementum Aristotelicum

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

